HUBERT SELBY Jr.

Ultima ieșire spre Brooklyn

Traducere din engleză și note de
ADRIAN BUZ

HUMANITAS
fiction

Coperta
ANGELA ROTARU

Redactor
RALUCA POPESCU

HUBERT SELBY, Jr.
LAST EXIT TO BROOKLYN
Copyright © 1957, 1960, 1961, 1964 by Hubert Selby Jr.
All rights reserved.

© HUMANITAS FICTION, 2010, pentru prezenta versiune românească

EDITURA HUMANITAS FICTION
Piaţa Presei Libere 1, 013701 Bucureşti, România
tel. 021/408 83 73, fax 021/408 83 74
www.humanitas.ro

Comenzi CARTE PRIN POŞTĂ: tel./fax 021/311 23 30
C.P.C.E. – CP 14, Bucureşti
e-mail: cpp@humanitas.ro
www.libhumanitas.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
SELBY, HUBERT Jr.
Ultima ieşire spre Brooklyn / Hubert Selby Jr.; trad.: Adrian Buz. –
Bucureşti: Humanitas Fiction, 2010
ISBN 978-973-689-373-5

I. Buz, Adrian (trad.)

821.111(73)-31=135.1

Această carte îi este dedicată lui Gil, cu dragoste

Partea întâi
ALTĂ ZI, ALT DOLAR

Căci soarta omului şi soarta dobitocului este aceeaşi: precum moare unul, moare şi celălalt, şi toţi au un singur duh de viaţă, iar omul nu are nimic mai mult decât dobitocul. Şi totul este deşertăciune.[1]

Ecclesiastul 3:19

1 Pentru toate fragmentele din Biblie s-a folosit traducerea lui Gala Galaction.

S-au răşchirat de-a lungul tejghelei şi pe scaune. Încă o noapte. Încă o noapte lâncezită la Grec, o crâşmă jegoasă deschisă toată noaptea lângă Baza Militară din Brooklyn. Din când în când intra câte un soldat sau un marinar să ia un hamburger şi să asculte o bucată la tonomat. Dar de obicei băgau un disc cu o hopa-ţopa din fundul pământului. Au încercat să-l facă pe Grec să scoată discurile alea, dar el le-a zis că nu. Ei vin şi lasă banu. Voi staţi toată noaptea şi nu luaţi nimica. Mă Alex, cu cine vorbeşti? Ieşi la pensie cu banii pe care i-am lăsat noi aci. Tăiaţi-o. De la voi nu-mi scot nici biletul de tramvai...

24 de discuri în tonomat. Puteau să le aibă pe oricare alea 12 pe care le voiau, dar celelalte erau pentru clienţii din Bază. Dacă cineva punea Lefty Frazell[1] sau vreun alt gherţoi din fundul pământului care-şi scutura balega de pe ghete, gemeau, dădeau din mâini (nenică! ce cârnat) şi ieşeau în stradă. 2 şmecheri jucau rişca la stâlpul de iluminat sau la pragurile maşinilor. O noapte caldă şi limpede, şi ei se învârteau pe loc, târându-şi la mişto un picior, ţigările atârnându-le între buze, gulerele cămăşilor sport ridicate la spate şi lăsate în jos şi răsucite în faţă. Mijindu-şi ochii. Scuipând. Privind cum trec maşini. Identificându-le. Firmă. Model. An. Cai putere. Cu supape în capăt. V-8. 6, 8, o sută de cilindri. O grămadă de cai. O grămadă de crom. Proiectoare. Vezi grilajul de la Pontiacul ăla nou? Frate, e brici. Mda, dar e o camionetă naşpa. La camionete nu te pui cu un Plymouth. Căcat. Nu ţine şoseaua

1 Lefty Frizzell (1928-1975) cântăreţ de muzică country; naratorul îi citează greşit numele.

ca un Buick. Îl iei pe orice curcan din oraş cu un Roadmaster. Dacă te pui. Pe linie dreaptă. Întoarceri. Spui pa pa legii. Transmisie automatică. Transmisie turbo. Nu porneşte. Sunt pe tine până la primul colţ. Nu în noul 88. Bagi gaz şi dă cu tine în scaun. Mişto maşină. De data asta au făcut-o pân la capăt. O treabă superextra. Totuşi îmi place Pontiacul. Dacă mi-aş *cumpăra* o maşină. Pune-i aripi, proiectoare, un set de capace de Caddy şi o tobă babană în spate... căcat, e cea mai brici afacere de pe şosea. Curu tău în ea. Nimic nu se compară cu un 47 Continental decapotabil. Dincolo de ea nu mai e nimica. Am văzut ieri una în centru. O piesă căcarea lumii. Frate!!! Chiuiau şi trăncăneau şi dădeau ture, trăncăneau şi dădeau ture, aranjându-şi cămăşile şi pantalonii, au dat cu ţigările în trotuar – ar fi trebuit să vezi piesa. Verde-papagal cu margini albe la cauciucuri. Te duci într-o piesă ca asta cu capota jos şi o pereche de ochelari de soare şi nişte ţoale ca lumea şi nu te dă jos nici cu buzduganul – scuipând după fiecare cuvânt, ţintind o crăpătură în trotuar; dând încet cu palma peste păr, vârând la loc câte-o şuviţă şi mângâind-o uşor cu palma să stea la loc, căutând cu degetele un fir rebel care ar fi putut să nu stea la locul lui, refuzând să atârne cu efectul dorit – ar trebui să vezi cămăşile ca lumea pe care le au la Obies. Nylon ca lumea adevărat. Hei, ţi-a plăcut costumul ăla lucios albastru-gri din vitrină? Da, mda. O chestie la un nasture cu revere mari – şi ce-o fi de făcut într-o noapte ca asta. O picătură de gaz în rezervor şi nici un şmen de dus la capăt. Şi un să te duci, vorba aia – dar trebuie să ai un ţol de gală la un nasture. Dulapul tău nu e nimica fără unu în el. Mda, da mi-a plăcut eşarfa aia nouă. E ca lumea şi cu o jachetă sport – trăncăneala a luat-o la vale şi nimeni n-a observat că aceiaşi tipi spuneau aceleaşi lucruri şi cineva a găsit un croitor nou care îţi poate face cei mai mişto pantaloni pentru 14 hârtiuţe; da ce zici de amortizoarele de la Lincoln; şi urmăreau cum treceau maşinile, aruncând nişte priviri nasoale şi scuipând; şi cine şi-a pus-o cu putoarea aia şi cine şi-a pus-o cu ailaltă; şi cineva a scos o periuţă din buzunar şi şi-a curăţat pantofii de piele întoarsă apoi şi-a frecat palmele şi şi-a aranjat hainele şi altcineva a aruncat o monedă şi când a căzut un picior a călcat pe ea înainte să poată fi ridicată şi când a ridicat

piciorul de pe monedă părul i-a fost ciufulit şi el i-a spus băi căcatule şi şi-a dat cu pieptenul şi când părul i s-a aşezat la locul lui părul i-a fost ciufulit iar şi el s-a ofticat ca dracu şi ceilalţi tipi au râs şi părul altcuiva a fost ciufulit şi şi-au tot băgat-o unul în altul şi altcineva şi-a băgat-o şi el şi apoi cineva a sugerat o bâză şi a zis că Vinnie ar trebui să înceapă şi au răcnit toţi că da şi Vinnie a zis cepulamea, a început, şi ei au făcut un cerc în jurul lui şi el s-a întors încet dând repede din cap încercând să-l prindă pe ăla care l-a pocnit ca să-l înlocuiască în centru şi a fost pocnit într-o coastă şi când s-a întors l-au pocnit iar şi când s-a răsucit 2 pumni i-au dat-o în spate şi încă unul în rinichi şi el s-a făcut covrig şi ei au râs şi el s-a smucit într-o parte şi a mai luat una în stomac şi a căzut dar a reuşit să arate cine a dat şi a ieşit din centru şi pentru un minut a rămas în cerc încercând să-şi potolească respiraţia şi apoi a început să care pumni şi s-a simţit mai bine când i-a dat lui Tony una ca lumea în rinichi fără să fie văzut şi Tony s-a înmuiat şi a mai încasat o tăbăceală vreo câteva minute şi apoi a arătat cine şi Harry a zis că mănâncă căcat, nu l-a văzut de-adevăratelea că l-a lovit. Dar a fost aruncat oricum în centru şi Tony a aşteptat şi i-a dat-o nasol la coaste şi jocul a mai continuat vreo 5 minute sau cam aşa ceva şi Harry era încă în centru, gâfâind aproape îngenuncheat şi ei îl burduşeau ca lumea aşa cum le place, dar s-au plictisit şi jocul s-a terminat şi au intrat înapoi la Grec, Harry gâfâind încă încovrigat, ceilalţi râdeau şi s-au dus la baie să se spele.

S-au spălat şi şi-au dat cu apă rece pe gât şi pe păr şi apoi s-au bătut pe un colţ curat din şorţul murdar care servea de prosop, răcnind prin uşă că Alex e un căcat bun de nimica pentru că nu are un prosop pentru ei, apoi s-au călărit pentru un loc în faţa oglinzii. În cele din urmă s-au dus la oglinda mare din faţa prăvăliei şi şi-au terminat de pieptănat părul şi de aranjat hainele, râzând şi făcând încă mişto de Harry, apoi s-au împrăştiat şi s-au sprijinit.

Gherţoii s-au cărat şi ei au ţipat la Alex să bage nişte muzică de la radio. De ce nu bagi nişte bănuţi în tonomat? Şi apoi asculţi ce vrei. Zău aşa, frate. Nu te căca pe tine. De ce nu-ţi iei o slujbă. Şi atunci o să ai bani. Hei,

vezi ce scoți pe gură. Mda, fără înjurături, Alex. Duceți-vă și luați-vă o slujbă, putorilor. Cine-i putoare? Da, cine? Au râs și au răcnit la Alex și el s-a așezat zâmbind pe un scaun la capătul tejghelei și cineva s-a aplecat peste tejghea și a deschis radioul și a dat de buton până când un saxofon a început să se tânguie și cineva a cerut să facă o comandă și Alex i-a zis să se ducă dracului și el a bătut cu palma în tejghea să fie servit și Alex l-a întrebat dacă vrea ouă cu șuncă și el a răspuns că n-ar mânca aici un ou decât dacă ar vedea când e ouat și Alex a râs, tai-o, și s-a dus încet până la cafetieră și a umplut o cană cu cafea și ei au râs și Alex le-a zis să-și ia o slujbă, o frecați toată ziua ca niște putori. Într-o bună zi o să vă pară rău. O să vă prindă și n-o să mai puteți bea cana asta de cafea ca lumea. CAFEA!!! Nenică e mai rea decât pișatul. Zoaiele de la țară au un gust mai bun decât chestia asta. Curând poate că o să o beți iar. Pe toți căcații că așa o să fac. Ar trebui să te torn la poliție. Apoi aș avea niște pace și niște liniște. Ai muri fără noi Alex. Cine te-ar apăra de bețivani? Uiți de belelele din care te-am scos. Voi băieți o să intrați în belele. O să vedeți. O frecați toată ziua. O Alex. Nu vorbi așa. Ne faci să ne simțim prost. Ne rănești sentimentele.

Alex s-a așezat pe scaunul de bar fumând și zâmbind și ei fumau și zâmbeau. Treceau mașini și câțiva au încercat să le identifice după sunetul motorului apoi s-au întors să vadă dacă le-au nimerit, dând din umeri și fudulindu-se pe scaune dacă le nimeriseră. Din când în când, mai intra câte un bețiv și ei răcneau la Alex să-și miște curu să servească clientul sau îi spuneau tipului să se care dracului înainte să fie otrăvit de carnea de cal și cafeaua lui Alex și Alex lua cârpa jegoasă și freca pata din fața bețivului și spunea da domnule ce doriți și ei voiau să știe de ce îi spunea domnule și Alex zâmbea și stătea pe scaun până când bețivul termina și apoi se ducea încet înapoi, lua banii, îi băga în casă, apoi înapoi pe scaun și le spunea că ar trebui să tăceți, vreți să-mi speriați clienții și Alex râdea cu ei și scuipa chiștocul dintre buze și îl călca; și mașinile încă mai treceau și bețivii încă mai treceau și cerul era limpede și strălucitor de stele și lună și bătea o briză palidă și se puteau auzi pufnind remorcherele în port și ooooo-ul adânc al sirenelor a plutit peste

estuar şi a luat-o la vale pe 2nd avenue şi se puteau auzi chiar şi vinciurile feriboturilor acostând, când era linişte şi aerul încremenea, legând feribotul la mal... şi era o noapte lâncezită, rupţi în cur şi ei au aruncat ţigările prin uşă afară şi s-au dus la oglindă şi s-au aranjat şi s-au pieptănat şi cineva a dat mai tare radioul şi au intrat câteva fete şi băieţii le-au aranjat fustele pe şold când ele au venit la masa lor şi Rosie l-a înhăţat pe Freddy, era o fată cu care şi-o punea câteodată, şi i-a cerut o juma de dolar şi el i-a zis să se ducă să o fută câinii şi s-a dus şi s-a aşezat pe un scaun la tejghea. Ea s-a aşezat alături. El vorbea cu băieţii şi la fiecare câteva minute zicea şi ea ceva, dar el n-o băga în seamă. Când el abia s-a mişcat pe scaun ea a dat să se ridice când el s-a aşezat s-a aşezat şi ea. Freddy s-a ridicat, şi-a aranjat pantalonii, şi-a băgat mâinile în buzunar şi s-a dus încet pe uşă afară şi apoi a mers până la colţ. Rosie mergea la 15 centimetri la dreapta lui şi 15 centimetri în spate. El s-a sprijinit de stâlpul de iluminat şi i-a scuipat pe la ureche. Eşti mai rău ca o lipitoare. O lipitoare de care nu scapi. Nu te-ai duce nici moartă. Nu mă faci pe mine, nenorocitule. Ştiu că ai pus-o de câţiva coco noaptea trecută. Şi ce treabă ai tu cu asta? s-au şi dus dacă vrei să ştii. Nu m-am scos nici măcar cu un pachet de ţigări. Nu-mi spune mie. Nu-s tac-tu. Eşti un căcănar zgârcit! Du-te şi spune-i lu Iisus ce necazuri ai şi lasă-mi boaşele mele în pace. O să-ţi smulg boaşele, jigodie, încercând să-l pocnească între picioare, dar Freddy s-a ferit şi a pocnit-o peste faţă.

Trei soldaţi beţi şi scandalagii se întorceau la Bază după ce le dăduseră câteva păhărele unor putori la un bar din apropiere de unde au fost aruncaţi afară după ce au început o bătaie când putorile i-au lăsat pentru nişte marinari. S-au oprit când au auzit-o pe Rosie ţipând şi au văzut-o cum s-a dat în spate ameţită de la palma primită, Freddy apucând-o de gât. Dă-i-o băieţică. Hei, n-auzişi că nu-i frumos să i-o tragi la fată în stradă.... Râdeau şi ţipau şi Freddy i-a dat drumul lui Rosie şi s-a întors şi s-a uitat la ei o clipă şi le-a strigat duceţi-vă şi călăriţi-vă mămicuţa, ţărănoi de căcat. Am auzit că s-a pus capră. Soldaţii s-au oprit din râs şi au dat să treacă strada spre Freddy. O să-ţi scoatem din piept inima aia care iubeşte

negrii. Freddy a răcnit şi au ieşit şi ceilalţi de la Grec. Când soldaţii i-au văzut s-au oprit, apoi s-au întors şi au început să fugă spre Bază. Freddy a alergat la maşină şi ceilalţi au sărit în ea şi pe aripi sau se ţineau de portierele deschise şi Freddy i-a vânat pe soldaţi pe stradă. Doi dintre ei au continuat să alerge spre poartă, dar al treilea a intrat în panică şi a încercat să sară gardul şi Freddy a încercat să-l strivească de el cu maşina dar soldatul şi-a tras picioarele chiar înainte ca maşina să lovească gardul. Tipii au sărit de pe aripile maşinii şi s-au repezit la soldat şi l-au tras jos şi el a căzut pe marginea capotei şi apoi la pământ. Au făcut cerc şi au început să-i care picioare. El a încercat să se rostogolească pe burtă şi să-şi acopere faţa cu mâinile, dar când a ajuns pe-o parte a primit un picior în boaşe şi a fost călcat pe ureche şi el a răcnit, a ţipat, a început să se roage apoi a început să ţipe când un şut i-a spart botul, Căcat agricol, şi un şut în coaste l-a întors încet şi el a încercat să se ridice în genunchi şi cineva a făcut un pas din spate şi i-a tras un şut în plex şi el a căzut într-o rână, cu genunchii la gură, cuprinzându-şi abdomenul cu braţele, gâfâind după aer şi sângele din gură i-a gâlgâit când a încercat să ţipe, i s-a scurs pe bărbie apoi a spumegat când a vomitat violent şi cineva l-a călcat cu faţa în balta de vomă şi sângele s-a învolburat încet în cercuri şi câteva bule au bolborosit în vomă spărgând cercurile de sânge şi el a gâfâit şi s-a adunat când un şut i-a spart nasul şi a tuşit şi a icnit când a aspirat gâfâind vomă înapoi în gură şi a plâns şi a încercat să ţipe dar era înăbuşit de baltă şi băieţii ţipau şi Freddy i-a tras un şut în tâmplă şi nenorocitul gălbejit a dat ochii peste cap şi şi-a lăsat capul pentru o clipă şi el a leşinat şi capul i-a căzut pleoscăind şi bufnind şi cineva a ţipat poliţia şi ei s-au îmbulzit în şi pe maşină şi Freddy a dat să întoarcă dar maşina patrulei s-a pus în faţa lui şi curcanii au ieşit cu pistoalele scoase aşa că Freddy a oprit maşina şi băieţii au ieşit afară şi s-au dat jos de pe maşină şi au început să traverseze strada încet. Curcanii i-au aliniat la zid. Băieţii stăteau cu mâinile în buzunare, cu umerii ridicaţi şi capetele aplecate, aranjându-se şi ridicând braţele când au fost percheziţionaţi apoi întorcându-se la poziţiile şi atitudinile lor anterioare.

La ferestre s-au ivit capete, oameni ieşeau pe uşi şi din baruri întrebând

ce s-a întâmplat şi curcanii ţipau la ei să tacă din gură şi apoi au întrebat ce s-a întâmplat. Băieţii au ridicat din umeri şi au mormăit. Unul dintre curcani a început să răcnească iar întrebări când unul de pe la Poliţia Militară şi cei doi soldaţi care continuau să alerge, ţinându-l pe al treilea suspendat între ei, capul atârnându-i fără vlagă, vârfurile picioarelor târându-i-se pe pământ, au venit spre ei. Curcanul s-a întors spre ei şi a întrebat despre ce a fost vorba. Yankeii ăştia nenorociţi ar fi vrut să-l omoare pe pretenul nostru de-acia, dând din cap spre soldatul dintre ei, capul i se rostogolea dintr-o parte în alta, faţa şi partea din faţă a uniformei acoperită cu sânge şi vomă, sângele curgându-i din cap. Freddy a arătat cu degetul spre el şi a păşit spre poliţist şi i-a zis că nu are nimic. Se preface doar. Băieţii şi-au ridicat un pic capetele şi s-au uitat la Freddy şi au chicotit şi cineva a mormăit că are sânge în el. Curcanul s-a uitat la soldat şi a zis că dacă el se preface e un actor dat dracului. Chicoteala s-a auzit mai tare şi câţiva din mulţimea de gură-cască au râs. Curcanii le-au zis să tacă. Despre ce mama dracu a fost vorba. Soldaţii au dat să vorbească dar Freddy a vorbit peste ei. Mi-au insultat soţia. Cineva a zis o doamne şi Freddy s-a uitat fix la soldaţi aşteptând să spună ceva ca el să poată să ţipe iar la ei că mint ca nişte nenorociţi. Curcanul l-a întrebat unde e soţia lui şi el a răspuns chiar acolo. Hei Rosie! Vin aici! Ea a venit, bluza îi atârna scoasă, părul îi atârna dezordonat, rujul întins de la palma lui Freddy rimelul şi acneea purulentă strălucind prin mai multe straturi de machiaj vechi, murdar. Stătea la colţ când aceste trei târâturi au început să-i facă observaţii obscene soţiei mele şi când le-am zis să tacă din gură au venit spre mine. Corect? Daa. M-au insultat, /mnezeu... Curvă jegoasă. Cum adică te-am insultat? Freddy s-a repezit spre el dar curcanul l-a pocnit în stomac cu bulanul şi i-a zis s-o ia încet. Şi tu mai bine ai grijă ce vorbeşti soldat. Voi yankeii sunteţi toţi la fel. O grămadă de nenorociţi iubitori de negri. Asta sunteţi. Curcanul s-a dus spre soldat şi i-a spus că dacă nu îşi ţine gura îl bagă la răcoare, şi îi iei şi pe prietenii tăi cu tine. L-a fixat pe soldat până când a lăsat privirea în jos şi apoi s-a întors spre mulţime şi a întrebat dacă a văzut cineva ce s-a întâmplat şi ei au răcnit că au văzut toată chestia că beţivii recalcitranţi au început, au insultat-o pe

soția băiatului și au încercat să-l bată și curcanul le-a zis ok, ok, tăceți din gură. S-a întors la soldați și le-a zis să se ducă înapoi în Bază și să își îngrijească prietenul, apoi s-a întors spre Freddy și spre ceilalți și le-a spus să o taie și dacă vă mai văd iar pe vreunul dintre voi bagabonților într-o bătaie vă crăp căpățânile personal și – Hai stai puțin. Curcanul s-a întors în timp ce PM-ul se îndepărta. Domnule ofițer, povestea asta nu se termină aici. Acești oameni au drepturi și e datoria mea să le-o reamintesc. Poate că doresc să facă o plângere împotriva acestor huligani. Ce mama dracului te crezi? Un avocat din Philadelphia? Nu domnule. Îmi fac doar datoria și le reamintesc acestor oameni care le sunt drepturile. Bine, le-ai reamintit, acum putem să ne întoarcem în Bază și să ne lași în pace. Știi că aceste baruri din zonă sunt prohibite. Da domnule, e adevărat, dar – dar nimic. PM-ul începu să bălmăjească ceva, apoi se uită spre cei trei soldați pentru ajutor, dar ei deja porniseră înapoi spre Bază, doi dintre ei târându-l pe al treilea, sângele care îi curgea din cap stropind trotuarul.

Oamenii s-au dus înapoi pe uși și în baruri și capetele s-au retras din ferestre. Curcanii au plecat cu mașina iar băieții s-au întors la Grec și strada era tăcută, doar sunetul unui remorcher și câte o mașină; și nici chiar sângele nu se mai vedea de la câțiva metri distanță.

Se îmbrânceau în spălător spălându-se, râzând, înghiontindu-se, răcnind la Freddy, aruncând cu apă, cercetându-și pantofii de zgârieturi, sfâșâind șorțul murdar, trăgând metri de hârtie igienică, aruncând cu cocoloașe ude unii în alții, trăgându-și unii altora palme pe spinare, aranjându-și cămășile, mergând la oglinda din față, pieptănându-se, ridicându-și gulerele la spate și rulându-le în față, ajustându-și pantalonii pe șolduri. Hei, ai văzut ce față avea nemernicul când l-am trântit de pe gard? Da. Cârnatul se căcase pe el de frică. O adunătură de jegoși. Hei Fredy, ce-ți face burta. Ți-a tras-o nemernicul ăla. Căcat. Îl fut pe unde mănâncă...

Băieți într-o zi o să intrați în belea. Vă bateți toată ziua. Adică ce vrei să spui Alex. O apăram pe soția lui Freddy. Da, au insultat-o pe Rosie. Urlau, băteau din picioare

şi dădeau cu pumnii în tejghea şi în mese. Alex a rânjit şi a zis Tăiaţi-o. Într-o zi o să vă pară rău. Ar trebui să vă luaţi o slujbă. Hei, ai grijă ce scoţi pe gură Alex. Mda. Fără înjurături în faţa unei femei măritate. Au râs şi s-au răşchirat de-a lungul tejghelei şi pe scaune. O frecaţi toată ziua. Într-o zi o să intraţi în belea. O Alex, nu vorbi aşa. Ne faci să ne simţim prost. Da, nenică, ne răneşti sentimentele...

Partea a doua
REGINA A MURIT

Şi a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat şi femeie.

Facerea 1:27

Georgette era un poponar mişto. Ea (el) nu încerca să-şi mascheze sau să ascundă treaba asta cu vreo căsătorie şi discuţii de bărbaţi, satisfăcându-şi homosexualitatea cu un jurnal secret cu poze ale actorilor sau sportivilor preferaţi sau pândind activităţi ale adolescenţilor sau vizitând băi turceşti sau vestiare de băieţi, privind pe furiş în timp ce îşi căuta protecţie în spatele unei înfăţişări virile (temându-se de acel moment la o petrecere sau într-un bar când această faţadă ar fi putut să se sfărâme din cauza beţiei şi chiar să se spulbere complet într-o încercare de sărut sau de pipăială a unui tânăr atrăgător, fiind respins cu un pumn şi – homosexual jegos – urmat de isterie şi justificări incoerente şi scuze şi de o ieşire urgentă din încăpere), ci se mândrea cu homosexualitatea sa, fiind superior intelectual şi estetic acelora (în special femeilor) care nu sunt homo (uită-te la toţi marii artişti care au fost homo!); şi cu dichisuri de femeie, chiloţei, rujuri, fard de pleoape (asta incluzând ocazional praf argintiu şi auriu pe pleoape), păr lung şi ondulat, unghii manichiurate şi lăcuite, costumarea în haine femeieşti era completată de un sutien cu întăriturі, tocuri înalte şi perucă (una dintre distracţiile ei preferate era să se ducă în BOP CITY îmbrăcată ca o blondă falnică (avea unu optzeci şi cinci pe toace) în compania unui negru (Era un nemernic mare şi negru şi când plutea pe uşă toate gagicile din prăvălie săreau şi fraierii se făceau mici ca nişte gângănii. Am fost într-un loc mişto înainte să venim şi am pus-o la mare artă şi ne-am luat aşa de tare că mă durea în cur de toţi, dragă, că veni vorba!)); şi ocazional purta un tampon menstrual.

Era îndrăgostită de Vinnie şi rareori venea acasă când el era la pârnaie, ci stătea în centru

cu prietenele ei, cea mai mare parte din timp pe benzedrină şi marijuana. Venise acasă într-o dimineaţă cu o prietenă după trei zile de orgii cu machiajul încă pe faţă şi fratele ei mai mare i-a ras o palmă peste faţă şi i-a zis că dacă mai vine vreodată acasă în halul ăsta o să-l omoare. Ea şi prietena ei au rupt-o la fugă din casă zbierând la fratele ei că e un poponar jegos. După povestea asta, suna întotdeauna înainte să vadă dacă fratele ei e acasă.

Viaţa ei nu orbita, ci se învârtea centrifugal în jurul stimulentelor, opiaceelor, curvarilor (care o plăteau să danseze pentru ei în chiloţei de femeie pe care îi smulgeau de pe ea; bisexuali care le spuneau soţiilor că ies cu băieţii şi îşi petreceau noaptea cu Georgette (ea încerca să-şi imagineze că e cu Vinnie)), precipitarea monstruoasă ajungea la maxim.

Când a auzit că Vinnie a fost eliberat pentru bună purtare s-a dus în Brooklyn (şi-a cumpărat înainte 10 duzini de tablete de benzedrină) şi a rămas la Grec toată noaptea urmându-l peste tot pe Vinnie şi încercând să-l prindă singur. I-a adus cafea şi i-a stat în poală şi l-a întrebat dacă nu iese la o plimbare. El a refuzat-o şi i-a zis că mai e vreme destulă păpuşă. Poate mai târziu. Georgette i se unduia în poală, i se juca cu lobii urechilor, se simţea ca o puştoaică la prima întâlnire. Cocheta cu el. Lasă-mă să te fac, Vinnie, încercând să se abţină să nu încerce să-l sărute, să-l strângă în braţe, să-l mângâie pe coapse, visând la căldura din crăcana lui, să-l vadă gol, el ţinându-i capul (nu prea delicat), apăsându-se de el, trecându-şi degetele pe muşchii lui întăriţi (ar fi putut chiar să geamă în momentul culminant); senzaţie, gustul, mirosul... Te rog, Vinnie, visul aproape că se muta în realitate, benzedrina făcând şi mai dificilă încercarea de a nu aduce la viaţă visul *acum*.

Nu frica de a fi făcută de ocară sau lovită (o poveste care se putea dezvolta în mintea ei într-o ceartă între îndrăgostiţi terminată cu o frumoasă împăcare) o făcea să se abţină, ea ştia că dacă o făcea în prezenţa prietenilor lui (care mai mult o tolerau decât o acceptau sau o foloseau doar ca proptea pentru când erau la pământ sau pentru amuzament atunci când erau plictisiţi), mândria lui îl făcea să o abjure complet şi atunci nu

doar că nu ar mai fi existat speranţă, dar, poate, nici măcar visări. Şi-a pus mâna într-o doară pe ceafa lui, răsucindu-i părul scurt. A sărit când a împins-o şi a chicotit când a bătut-o peste fund. S-a dus ţanţoşă la tejghea. Alex mă serveşti te rog cu încă o ceaşcă de cafea? grecotei dulce ce eşti tu. Şi-a pus încă o tabletă de benzedrină în gură şi a înghiţit-o cu cafea; a pus o monedă în tonomat şi a început să se unduiască în timp ce un saxofon tenor a început să ţipe un blues. Câţiva de la Grec au început să aplaude pe ritm în timp ce ţipau „Bagă, Georgette. Bagă!", şi-a pus mâinile la ceafă, şi-a rotit pelvisul încet şi – s-a ciocnit de una din fetele care râdeau *de* ea şi şi-a *împins* şoldul în faţa ei. Na una pentru tine, căţeaua dracului. Când s-a oprit muzica s-a aşezat pe scaun la bar. Şi-a terminat cafeaua, s-a învârtit de câteva ori pe scaun, s-a oprit, s-a ridicat ţinându-şi mâinile delicat dinainte într-o manieră dramatică de cântăreaţă de concert şi a cântat *un bel di* într-un falset tremurător. Cineva a râs şi a zis că ar trebui să încerce pe scenă. Ai voce mişto Georgie. Da, de la aceeaşi fată, ca să chemi porcii. Georgette s-a întors, şi-a pus mâinile în şolduri, şi-a lăsat capul într-o parte şi a privit-o disprețuitor. Ce ştii tu despre operă, don'şoară Sugepula? Şi-a *aruncat* capul pe spate şi a luat-o la pas afară în stradă în cea mai regală manieră cu putinţă.

Vinnie avea 12 ani când a fost arestat prima dată. Furase un dric. Era atât de mic încât trebuise să se lase atât de jos în scaun să ajungă la pedale că un poliţist care stătea la colţ privind dricul care oprise la semafor crezuse că maşina e goală. A fost atât de uimit când a deschis uşa şi l-a văzut pe Vinnie în spatele volanului că el aproape că a băgat în viteză şi a început să se îndepărteze înainte ca poliţistul să îşi dea seama ce se întâmplă şi să-l tragă afară. Judecătorul a fost la fel de surprins ca ofiţerul care l-a arestat şi de-abia s-a ţinut să nu râdă în timp ce-l mustra pe Vinnie şi îi cerea să promită că n-o să mai facă niciodată astfel de lucruri rele. Du-te acasă şi fii băiat cuminte.

După două zile a mai furat o maşină. De data asta cu un prieten care era mai mare şi mult mai capabil să conducă o maşină fără să atragă atâta atenţia. Au păstrat maşina,

ducându-se cu ea la şcoală, când se duceau la şcoală, până când a rămas fără benzină şi atunci au abandonat-o şi au furat alta. Au fost prinşi de mai multe ori, dar Vinnie era mereu eliberat după ce promitea că nu mai face. Era atât de tânăr, arătând chiar şi mai tânăr şi având un aer inocent, încât judecătorului îi era greu să se gândească la el ca la un infractor şi ezita să-l trimită într-o instituţie unde ar fi putut să înveţe să devină, din băiatul mai degrabă neastâmpărat, hoţ. Când avea 15 ani şi a fost arestat pentru a unsprezecea oară a fost trimis într-o instituţie corecţională pentru băieţi. Când a fost eliberat a venit să vorbească cu el un reprezentant al unei organizaţii sociale şi l-a invitat să le viziteze clubul de băieţi din cartier. Vinnie crescuse în ultimul an şi se mândrea cu faptul că se putea bate mai bine decât alţi puşti de vârsta lui şi mai bine decât mulţi dintre cei mai mari. După ce a început câteva bătăi la club doar ca să se amuze nu s-a mai dus, şi altă invitaţie nu a mai primit.

Prima condamnare a primit-o când avea 16 ani. Furase o maşină şi gonea pe Ocean Parkway (voia să vadă cât de repede merge maşina în caz că trebuia să scape de poliţie) şi s-a răsturnat. Singura rană a fost o tăietură la cap. Au fost chemate ambulanţa şi poliţia. Sanitarul de pe ambulanţă i-a bandajat capul şi le-a zis poliţiştilor că e suficient de bine aşa că pot să-l ia la secţie. Când cei doi poliţişti îl ajutau să urce scările secţiei, Vinnie încă nu era pe deplin conştient de ce se întâmplase, dar ştia că sunt curcani. Pe unul l-a împins pe scări, pe celălalt l-a doborât cu un pumn şi a fugit. Poate că ar fi putut să scape, dar s-a dus la Grec şi şi-a arătat tăietura din frunte prietenilor, povestindu-le cum a scăpat de cei doi curcani.

I s-a permis să pledeze vinovat în baza acuzaţiei de comportament violent şi a primit o sentinţă de unu până la trei ani.

Părea să-i fi plăcut timpul petrecut în închisoare. Cât a stat acolo şi-a tatuat cu acul şi cerneală numărul pe încheietură şi l-a arătat la toţi când s-a întors acasă. S-a dus glonţ la Grec când a fost eliberat pe bună purtare, a rămas acolo toată noaptea povestind tot felul de lucruri pe care le-a făcut cât timp şi-a ispăşit

pedeapsa. Mulți dintre cei aflați la Grec fuseseră în aceeași pușcărie și au vorbit despre gardienii, muncile, curtea și celulele lor. A doua zi după eliberarea lui au fost împușcați trei tipi înarmați în timp ce încercau să jefuiască un magazin. Unul a murit pe loc și ceilalți doi erau în spital în stare critică. Când a auzit de asta, a cumpărat ziarul, a decupat povestea și fotografiile și le-a purtat la el zile în șir, până când s-au destrămat de tot, spunându-le tuturor că erau prieteni cu el. Am fost cu ei la pușcărie băieți. Îl știți pe tipul ăsta Steve care a fost împușcat? Era preten cu mine. Am fost în același lot. Io cu el eram foarte ca lumea nenică. Făceam curtea împreună acolo. Eram barosanii și ce spuneam noi era lege. Ba chiar ne-au băgat în gaură împreună. Câțiva bulangii n-au vrut să ne dea pachetele pe care le primeau de-acasă așa că i-am făcut. Îți zic io, eram pe felie nenică.

Gloria de a avea un cunoscut ucis de poliție într-o spargere era cel mai mare eveniment din viața lui și o amintire pe care o va prețui când va fi un invalid bătrân, la capătul unei vieți dezamăgitoare, un eseu câștigător marcat la sfârșitul ultimului meci al sezonului.

Vinnie s-a amuzat refuzând-o pe Georgette când a încercat să-l scoată la o plimbare cu ea și bătând-o peste cur și spunându-i dulceață. Poate mai târziu. Se simțea bine să știe că cineva se înfierbântă pentru el așa. Chiar dacă era un poponar. S-a dus după ea la bar unde stătea și, udându-și degetul și înfigându-i-l în ureche, a râs când ea s-a zvârcolit și a chicotit. Păcat că nu te-am avut cu mine la mititica. Am avut vreo doi puști dar nu aveau obraji ca ăștia, mângâind-o iar pe cur și uitându-se la ceilalți, zâmbind și așteptându-se ca ei să zâmbească prețuindu-i istețimea. Te costă ceva mălai să mă ai obrăjor, și se întoarse încă o dată la ceilalți vrând să se asigure că au înțeles că Georgette era îndrăgostită de el și că ar fi putut să o aibă oricând ar fi vrut el, dar făcea pe durul, așteptând ca ea să-i dea mălaiul înainte ca el să îi permită condescendent să-l facă; simțindu-se superior față de ceilalți pentru că el îl cunoscuse pe Steve care fusese ucis de curcani și pentru că Georgette era deșteaptă și putea să-i facă din vorbe (în același timp ura pe oricine

altcineva care folosea cuvinte polisilabice având convingerea că oricine mergea la şcoală era un nătărău), dar (în mintea lui seacă, fără şanse să se maturizeze vreodată, crezând greşit că singurătatea ei e o formă de respect pentru puterea şi virilitatea lui) n-ar fi încercat niciodată asta cu el.

A urmat-o pe Georgette în stradă întorcându-se să râdă de fata pe care Georgette o insultase, aşezată, încercând cu disperare să găsească ceva de zis, furia ei citindu-i-se pe faţă şi făcând-o să se sufoce cu propria limbă. Ea a scuipat şi l-a făcut bulangiu nenorocit. Georgette s-a întors, ţinând ţigara între arătător şi degetul din mijloc al mâinii drepte, palma răsucită şi întinsă, cu mâna stângă în şold, privind dispreţuitoare la faţa înroşită, Ce-ai păţit javră? ţi-ai pierdut firea pe centură sau prin vreun closet?

Vinnie a râs încercând să lase impresia că a priceput replica lui Georgette (doar vag conştient că *s-ar putea* să fie ceva ce nu înţelege în remarcă) şi a împins-o pe fată înapoi în scaun în timp ce a pornit spre uşă şi a ieşit şi a ciupit-o pe Georgette de obraji, apoi şi-a scos o ţigară din buzunar. Ce zici de-o plimbăricã? Poate chiar te las să mă faci. O, eşti un tip dur, sperând că el vorbeşte serios, încercând în maniera ei cea mai efeminată să pară sfioasă. Te taxez doar cu o amendă, lăsându-se pe aripa unei maşini parcate, uitându-se prin uşa deschisă înăuntru la Grec la ceilalţi, aşteptând să fie sigur că au văzut şi au auzit. Generozitatea ta mă copleşeşte Vincent, zâmbind la el, Numele meu e Vinnie şi bagă la loc căcatu ăla cu Vincent, şi vrând să-l aibă chiar dacă trebuia să-l plătească, dar nu-l voia în cadru de afaceri. I-ar fi dat bani dacă ar fi vrut, dar nu de *data asta*; dacă ar fi făcut-o, nu doar că ar fi ucis, sau măcar şters visul, dar ar fi transformat-o în curvarul lui şi asta ar fi fost de nesuportat, mai ales după ce a trebuit să aştepte atât de mult. Ştia că n-ar fi venit cu ea când ceilalţi erau aici, temându-se de batjocuri sau de ironiile cu poponari, aşa că era nevoită să aştepte şi să spere că ceilalţi o să plece. Luând asta în considerare, totuşi sperând, în mintea ei topită de benzedrină, că s-ar putea să greşească şi că ar lua-o de braţ şi ar pleca cu ea, continuă micul joc.

Îți spun că am vreo duzină de bărbați care mă plătesc și nu cu niște cinci dolari jegoși.

Io nu te taxez cu nimic, Georgie, apucând-o de una din urechi. Nu mă atinge Harry, damblagiul dracului, împingându-i mâna și pocnindu-l peste ea. Cu *tine* n-o să fac sex. Harry și-a scos cuțitul cu buton din buzunar, l-a deschis, a privit lama în poziția deschisă, a pipăit lama și vârful și a pornit spre Georgette care se dădea în spate tremurând toată din brațele cu încheieturi blege. Stai pe loc și te fac femeie de-adevăratelea fără să te duc în Danemarca. El și Vinnie au râs în timp ce Georgette a continuat să se dea în spate, cu brațele fără vlagă întinse. Nu vrei să-ți stea în cale cârnăciorul ăla domnule Georgie. Lasă-mă să-l tai. Don'șoara Degețica *nu* e mare, încercând să-și înfrângă fricile gândindu-se la sine ca la o eroină, și pleacă de lângă mine.

Harry s-a dat la ea cu cuțitul palmat și a răcnit gândește repede! Și-a ridicat piciorul stâng un pic, și-a acoperit fața cu mâinile, s-a întors și a țipat un OOOOOO când cuțitul a căzut pe trotuar, lovindu-se de zidul din spatele ei și sărind la câțiva metri distanță. Harry și Vinnie râdeau, Vinnie s-a dus după cuțit și l-a luat, Georgette îndepărtându-se țipând încă la Harry. Băi damblagiul dracului! Băi bulangiu neanderthalian! Băi – Vinnie a aruncat cuțitul țipând gândește repede! Georgette țopăia, făcea piruete ca să se ferească de cuțit, țipa la ei să înceteze (isteria fiind oprită doar de benzedrină acum), dar ei au râs, îndrăzneala lor crescând odată cu frica ei (scena semănând cu una dintr-un western ieftin); râsul, piruetele și țopăiala încetând brusc când lama cuțitului s-a înfipt în gamba ei (dacă ar fi fost lemn, și nu carne, cuțitul ar fi vibrat și ar fi zbârnâit). Georgette se uita întrebătoare la porțiunea mică de lamă vizibilă și la mânerul care se ițea din piciorul ei, prea surprinsă că simte sângele curgând ca să se gândească la rană sau la pericol, holbându-se doar la cuțit, încercând să înțeleagă ce s-a întâmplat. Vinnie și Harry stăteau și se uitau. Harry a mormăit ceva cum că a fost o lovitură ca lumea și Vinnie a zâmbit. Georgette a ridicat privirea, l-a văzut pe Vinnie zâmbindu-i, s-a uitat în jos la cuțit și a început să țipe că i-a stricat pantalonii cei noi. Ceilalți, privind de la Grec, au râs

şi Harry a întrebat-o ce i-a crescut pe picior. Georgette i-a zis că e un mare căcat şi a şchiopătat până la scările care duceau spre intrarea din spate de la Grec şi s-a aşezat încet jos, ţinându-şi cu atenţie piciorul ţeapăn şi întins în faţa ei. Harry a întrebat-o dacă vrea să-i smulgă cuţitul şi ea ţipat la el să se ducă dracului. S-a aplecat ţinând cuţitul cu vârful degetelor şi a închis ochii când a încercat să-l smucească afară, apoi l-a tras încet din picior. A oftat şi a lăsat cuţitul să cadă, apoi s-a lăsat pe spate sprijinindu-se de tocul uşii, şi-a îndoit încet piciorul şi s-a întins să-şi scoată pantoful. Era plin de sânge. Efectul benzedrinei aproape că trecuse şi a început să tremure când a scurs sângele din pantof, sângele stropind asfaltul, mica baltă scurgându-se în firişoare în crăpăturile din asfalt, amestecându-se cu ţărâna şi dispărând... Ea a ţipat şi l-a înjurat pe Harry.

Care-i treaba, Georgie? Fetiţa a făcut bubiţă? Ea a zbierat. M-aţi nenorocit! Cretini nenorociţi, m-aţi nenorocit! S-a uitat la Vinnie cu o privire rugătoare, încercând să se adune (efectul benzedrinei era acum complet dus şi panica i-a luat locul), sperând să-i recâştige simpatia, privind tandru de parcă iubitul i-ar fi plecat pentru totdeauna şi Vinnie a râs, gândindu-se că seamănă mai mult cu un câine care cerşeşte un os. Care-i treaba? Te doare sau ce?

Ea aproape că a leşinat de frică şi furie în timp ce ceilalţi hohoteau. S-a uitat la figurile înceţoşate şi îi venea să le ia la pumni, să le dea palme, să le zgârie, dar, când a încercat să se mişte, durerea din picior a împiedicat-o şi s-a lăsat pe spate sprijinindu-se de toc pe deplin conştientă acum de picior, pentru prima dată, gândindu-se la rană. Şi-a ridicat cracul pantalonului până la genunchi şi s-a uitat la rană, sângele mustind încă, ciorapul ei îmbibat şi mica baltă de sânge de sub picior, încercând să ignore fluierăturile şi, ce păpuşică, dă-i jos.

Vinnie a dispărut la Grec şi a luat o sticlă de iod de la Alex şi a ieşit şi i-a zis lui Georgette să nu-şi bată capul cu asta. Te fac eu bine. I-a ridicat piciorul şi i-a turnat iodul pe rană şi a râs, împreună cu ceilalţi, când Georgette a ţipat şi a sărit în picioare, ţinându-se de piciorul rănit cu amândouă

mâinile, țopăind în sus și în jos în celălalt. Ei au fluierat, au bătut din palme și cineva a început să cânte. *Dansează, balerina, dansează.* Georgette a căzut la pământ, ținându-se de picior cu putere și a stat în fund în mijlocul trotuarului luminat de lumina de la Grec, cu un picior îndoit sub ea, celălalt ridicat și îndoit de la genunchi, capul plecat lăsat între picioare, ca un clovn imitând un dansator. Când a lăsat-o durerea s-a ridicat și a țopăit înapoi spre scări s-a așezat și a cerut o batistă să-și lege piciorul. Ce-ai ești nebună? Io nu vreau să-mi strici batista. Râsete din nou. Vinnie a păşit galant înainte și i-a tras batista din buzunar și a ajutat-o să și-o lege la picior. Gata Georgie. Te-am reparat. N-a zis nimic, s-a holbat la sânge; rana crescând din ce în ce mai mare; o brazdă de sânge otrăvit pe piciorul ei, brazda lățindu-se până i-a ajuns aproape la inimă; duhoarea cangrenei din piciorul ei putred...

Păi, haide, dă-mi. Ce-ai zis Vinnie? Am zis să-mi dai niște mălai și io-ț chem un taxi ca să te duci acasă. Nu pot să mă duc acasă Vinnie. De ce nu? Frate-miu e acasă. Păi și unde te duci? Nu poți să stai aici toată noaptea. Mă duc la spital. Ei o să-mi vindece piciorul și apoi mă duc în centru la Marys. Ai /nebunit sau așa ceva. Nu poți să te duci la spital. Când o să-ți vadă piciorul or să vrea să știe ce s-a întâmplat și apoi următorul lucru pe care îl afli e că poliția bate la ușa mea și eu mă duc înapoi în borcan. Nu le spun nimic Vinnie. Știi asta. Zău. În cur pe mă-sa de gabori. Te duc acolo la ei și ți-o dau cu ceva și o să latri tot, și niște amintiri de programe la radio auzite și filme văzute. Io-ț chem un taxi și te duci acas. Nu, Vinnie, te rog! Nu le zic nimic. Promit. Le zic că au făcut-o niște pui de mexicani, ținându-și strâns piciorul cu ambele mâini, legănându-se înainte și înapoi într-un ritm hipnotic și ferm și încercând cu disperare să nu izbucnească în istericale și să ignore durerea pulsatilă din picior. Te rog! Fratele meu e acasă. Nu pot să merg acasă acum! Uite ce e, nu știu ce-o să facă frate-tu și mă doare în cur, dar știu ce-o să fac io dacă nu-ți ții gura.

Georgette l-a chemat când s-a dus spre stradă să facă semn la un taxi, rugându-se și promițând orice. Nu voia să se certe cu Vinnie; nu voia ca lui să nu-i placă de ea; nu voia

să-l provoace; dar știa ce s-ar fi întâmplat dacă se ducea acasă. Maică-sa ar fi plâns și ar fi chemat doctorul; și chiar dacă frate-su nu găsea benzedrinele (nu le putea arunca și erau prea multe să le ia pe toate odată) doctorul și-ar fi dat seama că luase ceva și i-ar fi spus. Ea știa că i-ar fi scos hainele și ar fi văzut că poartă tanga roșii cu steluțe. Frate-su poate că ar fi ignorat machiajul (când i-ar fi văzut piciorul și sângele; și apoi maică-sa ar fi început să-și facă griji pentru ea și i-ar fi zis lui frate-său să o lase în pace) dar n-ar fi ignorat niciodată benzedrinele și chiloțeii.

Totuși nu de asta se temea ea cu adevărat; nu bătaia de la frate-său care i-a întors frica de aproape a făcut-o să leșine; care a făcut-o să se gândească (doar o clipă) la o rugăciune; care i-a scos din minte mirosul de cangrenă. Era ideea că va trebui să rămână în casă pentru câteva zile, poate chiar o săptămână. Doctorul îi va spune că trebuie să nu folosească piciorul până când nu se vindecă cum trebuie și mama ei și fratele ei ar sili-o să asculte sfatul medicului; și ea știa că ei nu vor permite nici uneia dintre prietenele ei să o viziteze și ea nu mai avea nimic decât niște benzedrină care probabil că va fi găsită și aruncată. În casă nu se ascundea nimic; nu avea nici o șansă să o păstreze. În casă o săptămână sau mai mult fără nimic. Aș crăpa. Nu rezist atât. M-ar scotoci. Scotoci. O doamne doamne...

În fața la Grec a oprit un taxi și Vinnie a ieșit și el și Harry au ajutat-o (forțat-o) pe Georgette să se urce în spate. Ea a continuat să se roage să se milogească; le-a zis că are un client care e broker pe Wallstreet și că o să se întâlnească cu el în weekendul ăsta și că se pune pentru 20 de dolari, poate chiar mai mult. Vi-i dau vouă. Vă dau mai mulți. Știu de unde puteți să scoateți sute fără să transpirați prea tare. Știu câțiva bulangii care au o prăvălie Art & Crafts în Village. Puteți să dați o lovitură. Au întotdeauna o chișcă de bani pe-acolo; merge unsă – Vinnie i-a tras o palmă să tacă dracului din gură, încercând să vadă dacă taximetristul era atent la ce spunea ea și spunându-i ceva aproape neinteligibil, despre prietenul lui care a avut un fel de accident și despre faptul că era în stare de șoc.

I-a luat mai puțin de trei minute să-i ducă acasă la Georgette. Când mașina a oprit în fața

casei ei, Vinnie i-a luat mărunţişul din buzunar şi cele trei monede de un dolar din portofel. Asta-i tot ce ai? Îţi mai dau în câteva zile dacă mă duci la spital. Ascultă, dacă nu vrei să intri, te ducem înăuntru şi îi spunem lu frate-tu că ai încercat să agăţi nişte marinari care te-au lăsat grămadă. Vii mâine la mine să mă vezi, singur? Da, sigur. Ne vedem mâine, făcându-i cu ochiul lui Harry. Georgette încerca să-l creadă şi pentru o clipă a uitat de temerile ei anterioare şi vechiul vis i-a trecut scurt prin minte şi îşi vedea camera, patul, Vinnie...

A şchiopătat spre uşă şi s-a oprit în prag, şi-a aruncat un pumn de pastile de benzedrină în gură, le-a mestecat, apoi le-a înghiţit. Înainte să bată la uşă s-a întors şi a ţipat la Vinnie să nu uite să vină mâine. Vinnie a râs la ea.

Vinnie şi Harry au aşteptat în taxi până când au văzut că uşa se deschide şi Georgette a intrat, maică-sa închizând uşa în spatele ei, înainte ca ei să-l plătească pe taximetrist. Au ieşit din maşină, au mers pe stradă până în bulevard, au dat colţul şi au mers pe jos până la Grec.

Uşa s-a închis. De o sută de ori. Închisă. Chiar şi când se deschidea ea o auzea de parcă se trântea. Închisă. Închisă. Duzini de uşi ca un teanc de poze răsfoit cu degetul mare, învălmăşindu-se înceţoşat ca umbrele... şi clic, clic nenorocitul de clic clic clic al zăvorului şi trântită. TRÂNTITĂ. Iar şi iar şi iar TRÂNTITĂ. De o mie de ori. ZDRANG. ZDRANG. ZDRANG. Trântită de fiecare dată. Niciodată o bătaie în uşă. Cheam-o. Forţeaz-o. O bătaie în uşă. Te rog, te rog. O Iisuse o bătaie. Să fie o bătaie în uşă. Fă să bată cineva la uşă. Să intre. De ce nu se poate să bată cineva. Goldie cu pastile. Orice. Oricine. Închisă. Închisă. Zdrang. ZDRANG. ZDRANG! TRÂNTITĂ!!! O Iisuse TRÂNTITĂ! Şi eu nu pot să ies. Doar mă rostogolesc în pat. Un căcat jegos de pat (VINNIE!!!) şi doctorul ăsta bulangiu nu mi-ar da nimic. Nici măcar o codeină micuţă. Şi zvâcneşte. Aşa face. Aşa face. Zvâcneşte şi doare. O simt cum îmi încinge picioarele şi mă doare. Mă doare oribil. Aşa face. Chiar aşa face. Am nevoie de ceva pentru durere. Iisuse nu pot să mai stau jos. Şi nu pot să ies. Nici măcar Soakie. Ea poate că are *ceva*. Să

intre. Nu pot să ies. Afară. Sus – (ușa se trânteşte la perete şi maică-sa s-a uitat şi a văzut mai întâi privirea stranie de pe faţa fiului ei, ochii căscaţi; apoi sângele de pe pantalonii lui când a dat fuga la el ea s-a prăbuşit pe umărul mamei, plângând, vrând să plângă pe umărul mamei şi să fie ascultată şi să i se mângâie părul (Îl iubesc mamă. Îl iubesc şi îl vreau); ştiind că trebuie să-şi sperie mama ca să fie protejată de mila ei şi probabil că maică-sa ar urca-o în pat (ea voia să fugă în pat, dar ştia că trebuie să şchiopăteze ca să o impresioneze, să o suie în pat înainte să intre în cameră frate-său. Ar putea să fie în stare să ascundă pastilele. Trebuia să încerce! Maică-sa s-a împleticit şi au şchiopătat împreună spre pat (nu trebuie să alerge), vrând-o pe maică-sa aproape, vrând să o consoleze; şi simţindu-se mai calmă, mai sigură, în timp ce maică-sa s-a albit la faţă şi mâinile au început să-i tremure; totuşi calculând cât de departe poate să ducă scena ca maică-sa să fie îngrijorată cât trebuie, să fie în stare să o apere de Arthur... şi ea poate că o să fie în stare să ascundă pastilele)...

De ce nu poate să stea prin oraş. De ce trebuie să vină acasă. Vedea-l-aş mort. Mori pui de căţea. MORI (Ce s-a întâmplat cu fetiţa mamii. Ţi-ai ciungit degeţelul Georginela? Nu mă atinge bulangiule. Nu mă atinge. Ia uite cine vorbeşte de bulangii. Păi să nu te ia râsul? Ha! Anormalule ANORMALULE ANORMALULE ANORMALULE! De ce gunoi împuţit – Georgette s-a lăsat mai tare pe mamă şi şi-a balansat piciorul rănit dintr-o parte în alta, gemând. Te rog Arthur. Te rog. Lasă-l pe fratele tău în pace. E rănit. Leşină c-a pierdut sânge. Frate? Asta mi-a plăcut. Te rog – Georgette a gemut şi mai tare şi a început să alunece de pe gâtul mamei (dacă ar putea ajunge la pat să ascundă pastilele. Ascunde pastilele. Ascunde pastilele.); te rog, lasă-mă. Nu acum. Sună la doctor. Fă-o pentru mine. Te rog.) De-ar fi rămas afară. Sau de s-ar fi dus în bucătărie... Georgel purcel plăcinţel... De ce îmi fac asta? De ce nu mă lasă în pace??? (Arthur s-a uitat la frate-său şi a mârâit scârbit apoi s-a dus la telefon şi Georgette încerca disperată să-şi scoată pastilele din buzunar dar pantalonii erau atât de strâmţi că nu putea să-şi bage mâna şi îi era prea frică să plece de lângă maică-sa ca să poată să-şi bage cum

trebuie mâna în buzunar. A căzut în pat şi s-a rostogolit pe-o parte şi a încercat să le scoată şi sub saltea cu ele sau măcar sub pernă (da, sub pernă) dar maică-sa credea că se tăvăleşte de durere şi a ţinut-o de mâini, încercând să-şi consoleze şi să-şi aline fiul, spunându-i să încerce să se liniştească, doctorul o să fie aici curând şi o să te faci bine. O să vezi. O să fie bine... şi atunci s-a întors fratele ei, s-a uitat la maică-sa apoi la pantalonii sfâşiaţi şi la sânge şi a zis că mai bine ar scoate pantalonii şi ar pune nişte mercurocrom pe picior şi Georgette a încercat să-şi elibereze mâinile, dar maică-sa a înşfăcat-o şi mai strâns, încercând să absoarbă durerea fiului ei şi Georgette s-a zbătut furioasă, încercând să ţină de pantaloni şi să-l împiedice pe fratele ei să-i dea jos. A ţipat şi a dat din picioare dar când a făcut-o durerea i-a zvâcnit în picior şi a încercat să o muşte de mâini pe maică-sa dar fratele ei i-a apăsat capul la loc (chiloţii tanga! pastilele!!!). Opriţi-vă. Opriţi-vă! Plecaţi. Nu-l lăsa. Te rog nu-l lăsa. O să fie bine fiule. Doctorul o sa vină curând. Nu vrea nimeni să-ţi facă rău. Bulangiu jegos opreşte-te. OPREŞTE-TE! Poponarul dracului. OPREŞTE-TE, dar fratele i-a desfăcut cureaua şi i-a apucat pantalonii de manşete şi Georgette a zbierat şi lacrimile mamei i-au căzut pe faţă, implorându-l pe Arthur să fie atent; şi Arthur i-a tras încet totuşi rupând cheagul de pe rană şi sângele a început să bălţească, apoi să curgă în jos pe picior şi Georgette a căzut înapoi pe spate plângând şi ţipând şi Arthur a lăsat pantalonii să cadă pe jos şi a căscat ochii la frate-său... urmărind sângele prelingându-se pe cearşaf, piciorul tresăltând... uitându-se la fratele lui cum plânge şi vrând să râdă de satisfacţie şi era chiar fericit de suferinţa de pe chipul mamei în timp ce ea se uita la Georgette şi i-a ridicat capul în palme şi i-a mângâiat fruntea, murmurând, ştergându-i lacrimile de pe faţă... Arthur vrând să se aplece şi să tragă un pumn în faţa aia, faţa aia nenorocită acoperită de machiaj, vrând să-i sfâşâie tot piciorul şi să-l asculte pe frate-său urlând... S-a adunat şi s-a oprit tăcut la picioarele patului pentru o clipă ascultând distant suspinele şi gândurile lui, apoi venind pe-o parte şi începând să tragă de chiloţii tanga cu steluţe roşii. Degenerat scârbos. Ai tupeul să zaci aici în faţa maică-mii cu chestia asta pe tine. A înşfăcat-o şi a pocnit-o pe Georgette peste faţă, mama

implorând, plângând, alinând şi Georgette s-a rostogolit şi s-a încleştat pe tanga în timp ce îi erau trasi pe picior şi mama l-a implorat pe Arthur să-l lase pe fratele lui în pace – FRATE? – dar el a tras şi a smucit răcnind până când i-a scos şi i-a azvârlit în faţă până în cealaltă cameră. Cum poţi să-l ţii în braţe în halul ăsta? Nu e decât un homosexual împuţit. Ar trebui să-l arunci în stradă. E frate-tu fiule. Ar trebui să ai grijă de el. E fiul meu (e puiul meu. Puiul meu) şi îl iubesc şi ar trebui să-l iubeşti şi tu. Se legăna ţinând capul lui Georgette în braţe şi Arthur a ieşit ca furtuna din casă şi Georgette s-a răsucit pe spate încercând să ajungă la pantaloni şi la pastile, dar maică-sa îl ţinea, cotinuând să-i spună lui fiu-său că o să se facă bine. O să se rezolve toate.)

O te rog, te rog... de ce mă chinui? Căţelele. Căţelele dracului. O lasă-mă să ies. Lasă pe cineva să vină la mine. Nu vreau să fiu singură. Nu vreau să fiu singură. Te rog lasă-le să vină. Orice. Sunt varză. Lasă-le să vină. Pentru numele lui dumnezeu. Sunt varză. VARZĂ! Nu pot să stau în camera asta. În camera asta împuţită. Lasă-l pe Vinnie să vină. Lasă-l să mă ia. Vinnie. O, Vinnie, dragul meu. Ia-mă. Aici e urât. Urât. Şi iubesc caruselul. Plăcinţică. Vinnie – (doctorul s-a uitat la ochii lui, n-a zis nimic, apoi i-a examinat piciorul. A spălat rana, a cercetat-o delicat şi Georgette a gemut, sperând că îi scrie o reţetă şi s-a răsucit în pat încercând să se lase peste margine să ajungă la pantaloni; mama ei o urmărea tremurând şi Georgette se uita rugător la ea, vrând să o mângâie şi să o protejeze, dar nu putea să ajungă la pantaloni. Iisuse, de ce nu pot să ajung la ei? A încetat să se rostogolească şi a început să plângă. Maică-sa a şters-o pe frunte şi doctorul i-a bandajat piciorul şi i-a zis să nu-l folosească vreo câteva zile şi să vină să-l vadă când o să se simtă mai bine. Şi-a închis geanta (trântită. Trântită. S-a trântit Zbang!), a zâmbit şi i-a zis doamnei Hanson că ar fi mai bine ca George să nu aibă musafiri câteva zile. Ea a dat din cap (Georgette s-a aplecat un pic peste marginea patului – când ei s-au dus spre uşă) şi i-a mulţumit. Nu mă conduceţi până la uşă. Pot să ies şi singur)) – nici măcar o codeină. Nimic. Dacă rahatul ăla de Harry nu era acolo. Animalul ăla. Şi putorile alea. Doi cenţi pizda. Nici măcar

o pastilă de nembutal. Ar fi putut măcar una să-mi dea. Mi-a dat o pulă. Doar stai în pat câteva zile. Zile. Zile. Zile... ZILE. ZILE!!! O să cadă zidurile. O să mă strivească. Mamă? O mamă. Mamă? Dă-mi ceva. Te rog. Orice. Încearcă să te liniştești fiule. Piciorul tău o să se vindece curând. Piciorul meu? – (Încetează. Arthur, pentru numele lui dumnezeu încetează. Încetează? Vezi astea? Le vezi? Alte narcotice nenorocite. Asta sunt. Narcotice. Păi n-o să le mai vezi vreodată dragă iubite *frate*! Dă-mi-le. Dă-le mie. Mamă, fă-l să mi le dea. Taci din gură sau te omor. Mă auzi? Jur că te omor. Întotdeauna te plângi. Mami aia mami ailaltă. De fiecare dată când te alegi cu o zgârietură – Arthur. Încetează! Stătea tremurând, încleştat de capătul patului privindu-şi fratele cum se zvârcoleşte şi se vânzoleşte în pat, ascunzându-se după mămica lui, vrând ca mami să-l iubească şi să-l sărute... apoi şi-a vârât pastilele în buzunar, s-a fâţâit şi a tras cutiile din fundul dulapului şi le-a trântit de podea – mami aia mami ailaltă – sfâşâind şi rupând hainele de travestit ale lui Georgette, rochiile ei iubite şi mătăsurile, călcând pe pantofii ei... Vezi astea mamă? Le vezi? Uite. Uită-te la pozele astea scârboase. O Arthur – uită-te la ele. Doar UITĂ-TE! Bărbaţi care fac dragoste unii cu alţii. Nu e prea drăguţ nu? Arthur, te rog. Păi? E? Sunt? SUNT??? Împuţiţi. Asta sunt. ÎMPUŢIŢI!!! De ce nu mori *Georgie*! De ce nu dispari undeva să mori. Încetează. ÎNCETEAZĂ! pentru numele lui dumnezeu Arthur încetează. Nu mai suport. Păi nici eu. Ai văzut pozele alea. Acum ar trebui să ştii ce e el *de-adevăratelea*. Un degenerat. Un degenerat împuţit. Arthur, te rog, de dragul meu. Ştiu. Ştiu. Lasă-l în pace pe fratele tău. Te rog. *Frate???*) – O dumnezeule, o să mă scoată din minţi. Ei ştiu că nu pot să stau întinsă. Ei ştiu. Nu e nimic de văzut. La ce să te uiţi. De ce eu? De ce nu mă ajută cineva. Nu vreau să fiu singură. Nu suport. Te rog ajută-mă. Măcar Goldie are benzedrină. Nu pot să stau întinsă. Mereu singură. O doamne doamne doamne... de ce eu??? Mami? Mami? O dumnezeule trebuie să iau ceva. Curvarii ăia bolnavi. Mereu? Nu vreau să fiu hetero. Trebuie să iau ceva. O s-o iau razna. Mă ţin culcată. Jos. De ce vor să mă omoare? şi camera aproape fără umbre continua să se micşoreze şi ea se uita după colţuri întunecoase, dar nu era nici

unul, doar o penumbră pentru că uşa de la dulap bloca parţial lumina din living. Georgette a strigat... s-a uitat în jurul camerei. La pat. S-a ridicat şi a strigat iar... apoi şi-a trecut încet picioarele peste margine şi a atins podeaua precaut... în picioare... a şchiopătat până la uşă şi s-a uitat la mamă cum doarme în scaun. S-a îmbrăcat, a luat bani din cărticica mamei şi a ieşit. Când s-a oprit pe verandă şi-a dat seama că nu ştia ziua sau ora. Dar soarele apusese. Sprijinindu-se de maşinile parcate a şchiopătat până la colţ unde a oprit un taxi, rugându-se ca Goldie să fie acasă. I-a spus şoferului adresa şi s-a gândit la Goldie şi la benzedrină.

Când a ajuns la Goldie una din fete a ajutat-o pe scări şi să se aşeze pe un scaun. A rugat pe cineva să-i aprindă o ţigară şi s-a lăsat pe spătar, a închis ochii, lăsându-şi mâna şi trupul să tremure, întinzându-şi picioarele în faţă ţepene şi gemând. Fetele stăteau în jur, întrebându-se, mirându-se, înfiorate de scenă şi exultând din cauza spargerii neaşteptate a monotoniei; monotonia ultimelor câteva zile care le ajunsese chiar şi după benzedrină şi iarbă şi le făcuse să stea şi să se plângă de căldură de curvarii obosiţi şi să-şi amintească de bătăile încasate de la golani şi de privirile chiorâşe ale capetelor pătrate; dar Georgette îşi schimonosea chipul de durere, totuşi nu prea tare, şi s-au mirat şi s-au înfiorat. Goldie i-a dat o jumătate de duzină de benzedrine şi ea le-a îngiţit a dat peste cap cafea fierbinte şi a rămas tăcută... încercând să se gândească că benzedrina e în mintea ei (şi camera ei şi ultimele zile afară cu ele); fără să vrea să aştepte să se dizolve şi să fie absorbite de sânge şi pompate prin trupul ei; aşteptând ca inima ei să bată *acum*; aşteptând fiorii *acum*; aşteptând minciuna *acum*; Acum!!! Celelalte sporovăiau şi guiţau când ea a deschis ochii şi a dat din cap tragic, braţele îi atârnau fără vlagă... vorbind în şoaptă şi respingând orice întrebări, dând din cap şi ridicându-şi încet ţigara la buze şi trăgând fumuri mici, astmatice. I-au dat mai multă cafea şi apoi zbârnâitul, bubuiturile inimii şi ea îşi aprinde o altă ţigară şi se îndreaptă puţin în scaun. Goldie a întrebat-o dacă se simte mai bine şi ea a zis da. Un mic mulţumesc. N-ai vrea nişte iarbă? O! ai? Bineînţeles iubire. Goldie i-a dat un băţ şi Georgette a supt fumul refuzând, absolut refuzând să tuşească;

şi ele au urmărit-o şi au aşteptat până când Georgette a mestecat chiştocul & şi-a tras machiajul înainte să o bombardeze cu întrebările lor. Ei, trebuie să spun că acum arăţi mult mai bine. Pur şi simplu arătai înspăimântător când ai venit. Am stat la pat mai multe zile. Zile? Ce s-a întâmplat. Da, spune-ne iubito. Mai ai un băţ Goldie. Bineînţeles. Ei pentru numele lui dumnezeu, o să zaci acolo toată noaptea sau ai de gând să ne spui ce s-a întâmplat. O zău domnişoară Lee. Nu vezi că săraca fată e extenuată. Nu trebuie să ţipi domnişoară Chestie. Pur şi simplu mor să ştiu ce s-a întâmplat, atâta tot. E-n regulă iubire – o mulţumesc Goldie – înţeleg. Lasă-mă să mă adun un pic şi vă spun toată povestea. A fumat al doilea băţ şi le-a zis cum a fost înjunghiată; cum animalul de Harry a pornit toată povestea; cum doctorul nu i-a dat nimic, nici măcar un nembutal micuţ; şi cum au ţinut-o închisă în camera ei fără să-i dea voie să primească vizite şi l-am auzit pe Vinnie la uşă de câteva ori şi ei nu l-au lăsat să intre; şi cum ea l-a înfruntat pe fratele ei, monstrul, şi cum l-a făcut şi a ieşit din casă. Adică vreau să spun că direct pe lângă el iubito, direct pe lângă el şi ar fi trebuit să vezi ce faţă avea! era fiert, pur şi simplu fiert. O l-am făcut bine de tot. O ce mişto. O ce foarte mişto. O cât îmi doresc să fi fost acolo. Te-aş fi adorat pentru că l-ai făcut pe monstrul ăla. N-o să uit niciodată scena aia atroce pe care ne-a făcut-o. Niciodată. Toate târâturile alea hetero sunt la fel. Au bătut din palme, au ciripit, au ţipat de excitare şi s-au decis să dea o petrecere pentru Georgette şi pentru că l-a făcut pe Arthur.

Goldie a trimis-o pe Rosie, o femeie dementă care se purta ca un fel de menajeră, după gin şi ţigări şi o altă provizie de benzedrinoase. Au pus supă de roşii într-un vas şi au dansat în jurul lui aruncând în el tablete şi cântând *benzedrinoase* în *bulion*, risipind în trombe frica şi plictiseala, chicotind, dând pe gât câte o benzedrină, bând gin, toastând pentru Georgette: Trăiască REGINA şi înfrângerea lui Arthur. Ar trebui să fie făcut, dar adică zău, monstrul, fiecare în mintea ei şi se ocupau să-l facă pe fiecare bătăuş sau hetero nenorocit care le-a lovit vreodată sau care le-a arătat cu degetul şi a râs; dansând prin apartament până când au căzut pe scaune încercând să-şi recapete răsu-

flarea, făcându-şi vânt; şi Rosie a cumpărat bulion, gheaţă şi gin şi au vorbit mai încet, râzând încă, cerându-i lui Georgette să le povestească iar şi iar cum l-a făcut pe fratele ei... apoi au tăcut treptat, prea obosite ca să mai ţipe, întinzându-se în scaune, din ce în ce mai luate în timp ce stăteau şi deveneau conştiente de absenţa bărbaţilor, spiritele lor încinse şi voioşia neîngrădită făcând ca absenţa dragostei să se vadă. Aşa că subiectele acestei absenţe au somat-o pe Regină să-şi convoace soţul minunat şi prietenii lui bădărani, pentru că în noaptea asta erau îndrăzneţe şi chiar şi Camille, o regină plăpândă dintr-un orăşel din Jersey, tânjea după nişte braţe aspre, nefiind cazul deloc, dar absolut deloc, de nişte clienţi obişnuiţi. Aşa că Georgette, plutind în lumea ei de narcotice, a sunat la Grec şi a roşit (O, libidoul meu se zvârcoleşte) când a auzit vocea lui Vinnie şi şi-a fluturat genele când el i-a zis bună obrăjori, pe unde ai umblat? O, am ţinut-o într-un chef, amorezule, zâmbind la prietenele ei şi fiind prea luată ca să se supere din cauza replicii, Sunt un căcat amorez cu tine. Tot te costă. Ea i-a zis să vină cu câţiva băieţi, chicotind da când el a întrebat-o dacă e luată, spunându-i că au stive de gin şi să nu-şi facă griji pentru mălaiul de benzină la întoarcere şi Vinnie a zis că poate (ca să se distreze) şi Georgette a continuat să vorbească după ce Vinnie a închis, rotindu-şi şoldurile când a oftat, O Vinnie *dragule* şi a tot oftat când a pus încet telefonul în furcă. Ele au întrebat-o dacă vin, câţi, când – şi Georgette a jucat-o rece şi până la capăt; s-a dus regal înapoi la tronul ei, spunându-le fetelor să tacă. Zău! Cineva ar crede că n-aţi mai avut un bărbat de ani de zile. Poate vin într-o oră sau cam aşa, dacă nu li se iveşte vreo afacere, aşa că ţineţi-vă picioarele adunate, dând din mâini ţanţoşă, zâmbind graţios şi secretos. Au mai băut nişte bulion, au dat pe gât nişte benzedrine şi au spălat vasele murdare. Camille era nervoasă, nu mai întâlnise un pârnăiaş până acum. Genul ăsta nu prea-l vezi la tine în casă. De fapt Goldie era prima regină care mai întâlnise unul vreodată. Toţi poponarii din oraşul ei erau travestiţi pe ascuns sau trandafirei, aşa că tremura din toţi rărunchii, ţopăind, umblând smucit prin cameră, punând întrebare după întrebare, Georgette spunându-i poveşti despre nasuri sparte, gâturi tăiate şi Camille scotea o-uri

prelungi şi chiţăia plăcându-i strânsoarea din stomac şi neliniştea din pântece. A zis că simte că leşină şi că pur şi simplu trebuie să facă o baie. Celelalte au râs şi au început să se certe, Georgette alungând avalanşa de cum ai putut în timp ce Camille a umplut cada din bucătărie şi şi-a pus alături periile: una pentru spate, una pentru burtă, una pentru piept, una pentru braţe, una pentru picioare, una pentru tălpi, una pentru unghiile de la picioare, una pentru mâini, una pentru unghiile de la mâini şi un borcan cu cremă specială de faţă. Le-a aliniat cu cozile spre ea şi a început din stânga cu peria de spate. I-au spus să se grăbească sau o să fie atacată când face baie şi O ea s-a speriat, ar trebui să facă altceva decât să spună chestii din astea. Era atât de supărată încât aproape că a scăpat un vânt.

Camille şi-a terminat baia, şi-a adunat periile şi se dichisea în baie când a sunat soneria. Georgette aproape că a sărit la uşă, dar s-a abţinut, s-a lăsat pe spate, şi-a lăsat capul într-o parte sperând că lumina cade cum trebuie şi a aşteptat ca cineva să deschidă uşa. Îşi ţinea ţigara cu graţie şi încerca să-şi ascundă însufleţirea. Mai bine de o oră de la telefon şi deşi domnişoara Camille, cât a stat în cadă, i-a dat ocazia lui Georgette să pară relaxată şi nepăsătoare, timpul trecut de când Camille a terminat, Georgette a fost obligată să-şi menţină poziţia şi centrul atenţiei, amuzându-le pe celelalte cu poveşti, cu una-alta, fetele amuzându-se de isteţimea ei; vorbind într-una în speranţa că o să sune soneria înainte ca prea multe secunde de tăcere să o forţeze să se gândească la ce să spună în continuare sau să le permită celorlalte să devină conştiente de timpul care a trecut şi să întrebe de Vinnie (VINNIE!!! Vinnie trebuia să vină) sau să lase spaimele ei să iasă iar la suprafaţă... dar soneria a sunat şi ea a mai înghiţit o benzedrină, şi-a terminat bulionul şi din nou s-a aranjat în tron.

Goldie a deschis şi băieţii au intrat, s-au uitat de jur împrejur, s-au dus în bucătărie, privind, până când Vinnie a venit în living. Care-i cioaca Georgie? Ce-ţi mai face piciorul? O, e bine, mulţumesc, lăsându-şi capul într-o parte puţinel cam mult şi băgând un fum à la Bette Davis din ţigară. Ceilalţi băieţi au venit în cameră, în cele din urmă trântindu-se

pe ici pe colo. Lui Harry i-au sărit ochii când a văzut-o pe Lee. Arăta ca una din fetele pe care le vezi prin reviste (avea părul până la umeri auriu şi arăta bestial în travesti), o păpuşică adevărată. Harry se tot holba, fără să se prindă care e socoteala. Nu mai fusese la Goldie înainte şi se gândea că poate e Rosie monstrul despre care îi auzise pe băieţi vorbind, dar vericule, n-arăta deloc ca un monstru. Arăta ca o bucăţică a-ntâia. Goldie a pregătit nişte băuturi, punând o benzedrină în fiecare şi a păşit uşor prin camere împărţindu-le, zâmbind şi pur şi simplu aureolându-se de bucurie. Lee i-a zis lui Rosie să-i mai aducă un pachet de ţigări şi când Rosie a zâmbit ca proasta şi a zis nu Lee a îndreptat spre ea un deget şi i-a zis să le aducă imediat sau o să ajungi în stradă cu toţi damblagiii, domnişoară Sugepula. (Harry s-a uitat la Lee, încă nedumerit, apoi s-a gândit că trebuie să fie vreuna dintre regine. Dar tot e o bucăţică a-ntâia.) Rosie i-a aruncat ţigările lui Lee şi a alergat la baie şi a bătut până când Camille a deschis, apoi a trecut pe lângă ea şi s-a aşezat pe podea între chiuvetă şi vasul veceului. O chiar aşa Rosie. Serios! Camille şi-a tras nasul, şi-a aranjat iar părul, a aruncat o ocheadă afară, s-a dus în bucătărie de unde şi-a făcut drum încet spre living sperând că machiajul ei e bine (lumina de deasupra oglinzii e pur şi simplu groaznică) şi a alunecat în cameră şi s-a lăsat încet după Goldie şi la fel ca celelalte fete a inspectat potenţialii peţitori. Ochii ei aproape că s-au înceţoşat de emoţie. Aveau un aer aşa de dur. Ochii lor treceau prin tine de parcă ai fi fost în pielea goală. S-a foit un pic. Dar e minunat. Dar ce ar trebui să facă? Bineînţeles ea nu avusese nici măcar cât le sugerase celorlalte fete – era virgină. Acasă vorbise cu nişte regine şi ele i-au spus cum merge treaba ca să o *facă*, întotdeauna avertizând-o niciodată, dar niciodată să nu o scoată din gură când îşi dădeau drumul pentru că ar putea să te umple peste tot şi în ochi şi ştii dulceaţă, poţi să orbeşti de la asta, şi în orice caz ăsta e momentul în care totul explodează aşa că nu vrei să o scoţi... Dar cum începi? ce spui??? O, sper că o să fie totul bine.

Goldie i-a întrebat dacă mai vor un pahar şi ei au spus mda, dar fără sifonul ăla de rahat. Pentru voi e ok fetelor dar eu vreau ceva tare, aşa că Goldie s-a foşnit iute spre bucătărie, lăsând ochii în faţa lui Malfie, a mai aranjat un rând de băuturi

cu o picătură din mixer și încă o benzedrină, a împărțit băuturile și i-a întrebat dacă nu ar vrea o benzedrină. Sigur, de ce nu. Așa că a pasat cutia mai departe, spunându-le să ia două, apoi s-a așezat privind sfios din când în când, la Malfie.

Georgette nu mai încerca să controleze conversația, ci s-a concentrat pe Vinnie, încercând, bineînțeles, să îi lase o impresie dezinteresată, vrând să le arate prietenilor lui că e al ei. A încercat să se joace cu Harry, sperând să nască un sentiment de gelozie în Vinnie, dar Harry o tot trăgea de urechi și se freca la crăcană și îi zicea că are un înaintaș grăsuț numai bun de luat în cioc și Georgette s-a lăsat pe spate în tronul ei și și-a lăsat capul pe-o parte și i-a zis că nu e interesată de băieței, și apoi s-a aplecat spre Vinnie când l-a văzut că se uită la Lee. Vinnie știa care-i treaba cu Lee, dar ea tot arăta ca o păpușică drăguță foc și el se gândea la ea ca la o damă. Lui Lee îi plăcea ideea că ei erau cu ochii pe ea, dar s-a întors să vorbească cu Goldie sau cu Camille sau cu cineva din cameră oricine ar fi fost. Până la urmă, ea lucrase în cele mai bune localuri cu travestiți și i se făcuseră pictoriale în revistele de profil și în mod cert era sub demnitatea ei să se bage pe față în răsfuteri din astea nasoale (admițând totuși că îi plăceau câtă vreme se afla în siguranță în apartament). Poate că pentru Georgette și celelalte e în regulă, dar cineva în poziția ei nu își putea permite să fie văzută cu scursuri și manierele lor sunt mult prea dezgustătoare... dar ar putea fi amuzant să se joace cu ei... Camille a continuat să se uite, să-și facă griji și să spere.

Goldie l-a întrebat pe Malfie dacă nu mai vrea un pahar și el a zis sigur dulceață, umple-le și Goldie a umplut paharul cu gin, doar un pic din amestec, fără benzedrină (prea multă i-ar fi înmuiat firea), a răcnit la Rosie să mai aducă gin ca o fată cuminte. Rosie a zâmbit, îți place de mine Goldie? și Goldie a mângâiat-o pe cap, bineînțeles Rosie. Acum dă fuguța ca o fată cuminte și adu ginul. Când Goldie i-a dat băutura lui Malfie s-a frecat ușor de picioarele lui și a zâmbit. Malfie a ridicat un pic ochii și Goldie a ciripit și l-a întrebat dacă nu i-ar plăcea niște iarbă. Adică ai cuie? Bineînțeles dragă. Da. A dat fuga în dormitor (el nu și-a mișcat piciorul), a ieșit cu o cutie de fursecuri

şi a împărţit câteva jointuri. Georgette l-a dat gata cu extravaganţă, lăsând scrumul să se adune lung şi să cadă când trăgea cu sete din ţigară, trăgând cenuşa odată cu fumul. A râs tare, întorcându-se şi arătând cu degetul ca să se asigure că toată lumea a înţeles de ce râdea şi s-a uitat la Harry cum se lupta cu băţul şi l-a pus la index când şi-a acoperit nasul şi gura încercând să-şi înăbuşe tusea. Ar fi trebuit să ne ceri să-ţi arătăm cum se face, *Harold*. N-are rost să strici iarbă bună pe amatori. Georgette a savurat râsetele reţinute şi s-a lăsat pe spate trăgând cu sete din joint, arătându-l cu degetul pe Harry în timp ce el continua să se lupte, simţindu-şi ochii împăienjeniţi un pic... A dat din umeri şi s-a uitat la Vinnie al ei apoi s-a întors la Harry care în cele din urmă s-a oprit din tuse şi i-a zis ţine-ţi fleanca şi, zâmbind disprețuitor, sugaciule. Sunt o expertă în domeniul meu păpuşă. Nimeni nu suge o pulă mai bine decât mine. Dar tu!!! tu nu eşti nici măcar un bandit adevărat. Eşti de doi bani şi a supt jointul până la un sfert de centimetru, apoi a înghiţit libarca[1] şi, zâmbind disprețuitor, s-a aplecat şi a luat băţul parţial fumat de la Harry. Trupul lui era la fel de greoi precum îi era şi mintea şi s-a ridicat doar pe jumătate în picioare apoi s-a aşezat, încercând să ignore zâmbetele băieţilor şi ciripeala reginelor, căznindu-se să găsească ceva de zis, dar terminând prin a mormăi poponar. Ţine-ţi fleanca şi ia-ţi pastiluţele, găgăuţă. Lee a izbucnit într-un răcnet şi i-a zis lui Georgette că e surprinsă că prietenii ei sunt atât de încuiaţi. Nu toţi dulceaţă, şi şi-a îndoit încheietura şi l-a bătut pe Vinnie pe genunchi. Lee a continuat să-l citească pe Harry, dar el devenise nasol ceva de speriat şi Lee a devenit şi ea nervoasă şi i-a zis lui Goldie să deschidă radioul şi să pună nişte muzică. Goldie l-a pus pe un program de jazz şi s-au relaxat încet cu ceai[2] şi muzică. Harry a vrut să deschidă o fereastră, dar băieţii nu au zis nimic iar reginele s-au încruntat aşa că a rămas nemişcat sorbind din pahar şi uitându-se la Lee. Goldie se uita la ceaţa din ochii lui Malfie, apoi s-a uitat la pieptul lui cum se umplea cu bătăile inimii, spunându-i că ar putea la fel de bine să-şi scoată

1 Libarcă – chiştocul unui joint, în argou.

2 Ceai – iarbă (marijuana), în argou.

cămaşa decât să o ţină aşa atârnată pe el, apoi s-a uitat la carnea lui cum se mişcă şi luceşte de transpiraţie, plăcându-i smocul mic de păr dintre pectoralii lui şi transpiraţia care îi curgea în smoc. Rosie a bătut la uşă de aproape un minut înainte ca Lee, sâcâită de maniera în care don'şoara Goldie îi făcea ochi dulci lui Malfie, să se ridice ofensată şi să deschidă uşa. A luat ginul de la Rosie, l-a pus pe masa din living, a mai luat patru benzedrine şi un pahar de bulion fierbinte şi s-a aşezat, dezgustată, şi a încercat să se ţină cât mai departe posibil de petrecerea sordidă. Nu pot nici măcar să ia câteva benzedrine şi să fumeze nişte iarbă fără să o ia la vale. Ce ridicol. Trebuie să spun Georgette că nu prea am ce spune despre prietenii ăştia ai tăi *bărbaţi*. Credeam că sunt mişto. Goldie a auzit, dar nu s-a deranjat să se uite la ea, ci a continuat să-l privească pe Malfie, gândindu-se cât de minunat e că *nu sunt* obişnuiţi cu benzedrina (amuzându-se să-i(l) excite) şi aşteptând momentul să înceapă să plutească, aşa cum ţi se întâmplă când eşti luat cu benzedrină şi să se rezume la ea şi la Malfie. Georgette s-a dus în bucătărie, a adus un castron cu gheaţă şi o sticlă de amestec şi a umplut paharul ei şi al lui Vinnie. Nu e nevoie să-ţi faci griji domnişoară Lee. Ei nu vor să aibă de-a face cu unele ca tine. Vinnie încerca să priceapă conversaţia, dar se luase de la ceai şi nu s-a obosit să spună nimic şi a luat băutura de la Georgette şi s-a uitat peste pahar la Lee, lăsând fumul să-i iasă încet pe nas şi i-a aruncat o privire *drace* până când Lee a întors capul apoi Vinnie şi-a ţuguiat buzele spre Camille şi a zâmbit, strălucindu-se pe dinăuntru văzându-i frica. Nu-ţ fă griji poponel n-o să-ţ facă nimeni rău. Poate să ţi-o tragă un pic – Georgette i-a cerut o ţigară şi el i-a zis să şi le fumeze pe-ale ei şi ea s-a scotocit un moment până când a fost sigură că el a terminat de vorbit cu Camille şi atunci le-a găsit.

Rosie trăgea dintr-un pahar de gin stând la picioarele lui Goldie şi Georgette îşi făcea griji că Vinnie o să se ducă cu una din fete şi că ce-o să zică ele dacă o să facă aşa... apoi a încetat să-şi facă griji despre ce-ar putea spune ele, ci doar cum să le ţină departe de el. Voia ca ca ele să creadă că e iubitul ei, dar mai mult de atât voia ca el să fie iubitul ei. Chiar dacă doar o dată.

Măcar atât. A mai luat o benzedrină cu gin şi a ascultat muzica. Cânta The Bird[1]. Şi-a aplecat capul spre radio şi a ascultat cum sunetele tari se adunau unele peste altele, totuşi fără să se atingă, vrând să-l ia pe Vinnie de mână, sunetele ciudate şi frumoase (benzedrina, ceaiul şi ginul de asemenea) îndreptându-se spre o stranie romanţă în care dragostea se năştea din sentiment, nu din sex; vrând să împărtăşească doar asta, doar aceste trei minute de Bird cu Vinnie, aceste trei minute scoase din spaţiu şi timp pur şi simplu stând împreună, poate doar mâinile atingându-li-se, fără să vorbească, dar ştiind... stând împliniţi şi unul pentru altul nu ca bărbat şi femeie sau ca doi bărbaţi, ci ca doi oameni care iubesc... aceste trei minute împreună într-o lume a frumuseţii, o lume în care nu exista nici măcar o amintire cu curvari şi derbedei, regine musculoase şi bărbaţi urşi, doar prezentul dragostei...

şi ritmurile stranii ale lui Bird îşi croiau calea până la ea, grămezile de tipare de sunete căzând aşa cum trebuie şi articulate în loc şi nu era nimic rătăcit în suflul de dragoste al lui Bird.

Apoi s-a terminat şi muzica din fundal s-a aşezat peste ei şi Georgette s-a uitat în sus şi ochii ei s-au limpezit când a văzut privirea bolnavă din ochii lui Harry în timp ce se uita la fofoloanca lui Rosie. Îşi îndoise picioarele şi îşi sprijinise capul pe genunchi fixând un punct pe covor, aşteptând, ca întotdeauna, ca Goldie să vorbească şi ea va sări. Georgette şi-a întors capul şi a încercat să găsească senzaţia Bird iar în mintea ei, dar şi-a întors capul încet înapoi, incapabilă să o ignore pe Rosie sau să evite să se gândească la ea. Rosie fusese întotdeauna luată ca atare – nimeni nu se gândise vreodată la ea. Nici măcar ca la o fiinţă umană dementă, ci ca la o lingură: cineva care să umple golurile; să cumpere benzedrină, să se întâlnească cu omul de legătură... Georgette s-a uitat la pata de pe covor, apoi iar la faţa lui Rosie. Cine era Rosie? Ce? Gândea ea? Ce simţea ea? Trebuie să simtă ceva sau altfel de ce să stea cu Goldie? A iubit vreodată? A fost vreodată iubită? Poate să iubească? Georgette s-a uitat la rânjetul de

1 „Pasărea", porecla lui Charlie Parker.

pe fața lui Harry, dorința răzbătea prin fațada drogului. Dacă Rosie ar fi dat vreun semn Harry ar fi sărit și ar fi trântit-o chiar acolo – i-ar fi ținut mâinile, s-ar fi aplecat peste ea cu fața lui rânjită lângă a ei (i-ar fi curs balele din gură) și i-ar fi îndesat-o chiar dacă ar fi trebuit să se bată pentru asta – Georgette și-a ridicat capul astfel încât să nu-i vadă fața. Dacă Harry făcea sex cu ea ei i-ar fi plăcut? Ar fi simțit Rosie ceva? Se gândea vreodată la asta? Tânjea vreodată la dragoste??? O asemănare a început să prindă contur și Georgette trebuia să-i reziste, trebuia să i se opună înainte să se definească și ea să nu mai fie în stare să o ignore sau să o nege. Și-a mai aruncat în gură niște benzedrină și a înghițit niște gin. I-a venit să vomite de la gin și și-a mai aprins o țigară de panică și a rămas nemișcată, fumând, până când greața a trecut (asemănarea a devenit din ce în ce mai palidă) apoi a deschis radioul și s-a concentrat pe muzică, pocnind din degete, uitându-se la Vinnie și sperând că în curând benzedrina o să taie ceaiul și Vinnie o să se facă.

Camille a întrebat-o pe Georgette care e numele piesei, spunând că ei îi place, și Georgette i-a zis și cine suflă și Camille a început să se miște încet în ritmul muzicii și Lee s-a întors și i-a zis să nu mai chicotească ca o târfă în călduri. Și nu știu cum poți să asculți muzica aia jegoasă Georgette. Tu care iubești opera atât de tare. O chiar așa don'șoara Chestie – Camille s-a întors și s-a așezat – scoate-ți țurțurele din cur. Vinnie a râs și Georgette s-a întors spre el, sfioasă, dând un pic mai tare volumul și a făcut una spre Lee, a luat o gură din gin și când s-a terminat melodia și a început alta a întrebat-o pe Camille dacă i-a plăcut, pricepând privirea pe care i-a aruncat-o lui Lee – nu te uita la mine dulceață. Tu n-ai gusturi, nu eu – și Camille și-a dorit să știe ce să spună, dacă i-a plăcut sau nu (i-a plăcut?), s-a uitat la Sal și a tremurat iar. E-n regulă, cred (să fie la fel de aspru cum arată?).

A sunat telefonul și Goldie a pocnit-o pe Rosie peste cap și ea a sărit să răspundă, apoi s-a întors la Goldie și i-a zis că e Sheila. Goldie a ascultat, a zis da și a închis. Vine acasă cu un curvar pentru toată noaptea așa că va trebui să mergem jos la don'șoara Tony. O locul ăla e împuțit rău de tot. Ei bine, *Lee*,

poţi oricând să te întorci acasă, dacă ai una. Rosie, încălzeşte bulionul. O cred că eşti groaznică, trăind cu o femeie. O eşti doar geloasă Lee. Georgette de ce nu-ţi vezi de treaba ta. Zău Goldie, nu văd cum reuşeşti, chiar dacă te susţine şi te ţine pe benzedrină. Cred că asta e treaba mea don'şoară Lee. Hei, ce-i cu gargara asta? Mergem jos în apartamentul altcuiva. Asta dacă nu te deranjează Harold. Sincer Goldie nu văd cum poţi să faci sex cu ea. Sau doar i-o mesteci? O O OOO. Goldie a zburat din cameră şi Rosie a scuipat-o pe Lee şi a fugit după ea. O ce dracu, nu fi aşa de sensibilă. Băieţii au început să se anime şi să încerce să priceapă scena, dar nu înţelegeau nimic, aşa că au dat din umeri şi Georgette s-a uitat după Goldie şi s-a întrebat dacă e în regulă şi Camille era mult în urmă, până la urmă nu aşa ar trebui să se poarte nişte doamne. Şi se presupune că Lee ar trebui să fie elegantă. Acasă la mine nu s-ar fi întâmplat chestii din astea. Dar e excitant şi el e *atât de* mascul; şi Lee a zis că îi pare teribil de rău, dragă n-am vrut să te supăr. Doar că la Tony e atât de nasol, fără electricitate şi tot restul şi cred că în seara asta sunt zdrenţe, aşa că s-au sărutat şi s-au aranjat şi toţi s-au pus să termine bulionul (cu câteva benzedrine în plus) au adunat ginul şi benzedrinele şi s-au dus jos, băieţii împleticindu-se în urmă, fără să fie siguri care e treaba dar fiind cu chef şi prea luaţi ca le mai pese şi au intrat în apartamentul lui Tony.

Ea dormea aşa că Goldie a aprins câteva lumânări şi i-a zis că Sheila avea o cioacă aşa că trebuia să vină aici jos sunt sigură că nu te deranjează păpuşă, dându-i câteva benzedrine şi spunându-i lui Rosie să facă cafea. Rosie a aprins micul aragaz cu kerosen din bucătărie şi a pus un ibric de cafea. Când a fost gata a dat paharele de hârtie cu cafea şi s-a dus în bucătărie să mai facă un ibric, continuând să facă ibric după ibric, venind să se aşeze între picioarele lui Goldie. Băieţii au ieşit încet de sub amorţeala ceaiului şi curând benzedrina le-a dezlegat limbile şi toată lumea trăncănea. Goldie zicea că nu s-a mai simţit niciodată atât de bine. Cred că am avut nevoie de un plâns bun şi a dat iar mai departe benzedrinele şi şi-au aruncat cu toţii câte una în gură şi au sorbit din cafea şi Goldie s-a aşezat lângă Malfie şi l-a întrebat dacă se

distrează şi el a zis mda, mă distrez al dracului; şi Goldie plutea pe-acolo într-un nor moale purpuriu simţindu-se extravagantă şi plină de sine: o bucăţică arătoasă de mascul lângă ea; prietene minunate; şi o legătură minunată pentru benzedrină la spiţeria din colţ de unde putea să ia o duzină de tablete de 10 grame cu 50 de cenţi. O ce minunăţie. Adică lumina lumânărilor şi tot restul... îmi amintesc de Genet. Genet? Nu văd cum îţi aminteşte *asta* de ea. Cine e păsărica asta? Un scriitor francez Vinnie. Sunt sigură că tu nu ştii nimic despre lucruri din astea – nu văd cum bezna asta îţi aminteşte de Genet (Georgette s-a uitat la Lee în timp ce vorbea şi a aruncat o privire la Vinnie şi a oftat. Vinnie n-o să vrea să aibă de-a face cu ea după replica asta.) Adică ea e atât de frumoasă. Păi exact asta am vrut să zic iubito. Creează atâta frumuseţe din întunericul torturii sufletelor noastre – O păi da. Destul de adevărat – şi mă simt atât de minunat. Hei! unde e căcăstoarea. Georgette a sărit în picioare (Camille era şocată şi se uita chiorâş) şi a zis că e afară. Îţi arăt eu. Vinnie a trecut de ea, a bătut-o pe fund. E ok obrăjori, pot să o găsesc. Georgette s-a răsucit uşor şi s-a aşezat, zâmbind şi ronţăind încă una. O o să fie minunat... mai târziu. Rosie a mai pasat nişte cafea şi Harry a întrebat-o dacă o suge şi ea a căzut înapoi în fund şi a vărsat nişte cafea. Goldie i-a zis să fie mai atentă, puteai să opăreşti pe cineva şi Rosie s-a tânguit şi şi-a îngropat faţa în poala lui Goldie şi Goldie i-a zis că nu-i nimic. Nimeni n-a păţit nimic. Poţi să serveşti mai departe cafea şi Rosie a zâmbit un zâmbet mântuit şi a păşit peste picioarele celorlalţi şi a dat cafeaua; şi Georgette se uita la lacrimile care îi brăzdau încet faţa lui Rosie strălucind în camera sepia; şi Harry se gândea că ar putea fi ca lumea să ţi-o bagi într-o damă aiurea ca asta. Ce-ai păţit Rosie? ţi-e teamă de iubăreţu meu? Rosie a ieşit din cameră şi Harry a râs şi i-a întrebat pe băieţi dacă au văzut ce faţă avea. Neică, e naşpa rău. De unde-aţi adunat-o? Goldie a zis că a găsit-o undeva şi Camille s-a dus în bucătărie să vadă dacă Rosie n-a păţit ceva, gândindu-se că Harry a fost îngrozitor de crud şi Goldie n-ar trebui să-l lase să-i facă aşa ceva. N-a văzut-o pe Rosie imediat şi s-a chiorât la mica flacără albastră a aragazului cu kerosen, ibricul de cafea arătând ca un cazan de vrăjitoare. Apoi a văzut-o pe Rosie

stând într-un colţ, cu capul sprijinit pe genunchi. Camille era neliniştită, dar simţea că ar trebui să plângă să o liniştească. A plâns încet, într-o doară, apoi a rămas o clipă ascultând la filtrul de cafea, ritmul ferm întrerupt la fiecare a treia sau a patra pocnitură de o pocnitură dublă, apoi s-a uitat înapoi în living şi toată lumea trăncănea, bea (Georgette părea să o urmărească cu privirea) şi când privirea ei a întâlnit-o pe a lui Sals a roşit şi şi-a văzut mai departe de Rosie şi a strigat-o iar. Rosie stătea în colţ cu capul pe genunchi. Camille s-a dus spre ea, evitând cu atenţie aragazul, a întrebat-o dacă a păţit ceva. De ce nu vii înapoi înăuntru Rosie, atingându-i uşor umărul. Rosie a întors capul, a muşcat-o pe Camille de mână, s-a uitat la ea o clipă, apoi şi-a lăsat capul pe genunchi iar. Camille a ţipat şi a dat fuga înapoi în living ţinându-se de mâna rănită, întinsă înainte. M-a muşcat, m-a muşcat nebuna aia. Se învârtea în cerc, cu braţele întinse ţepene, sărind ţopăind de colo-colo. Ce paştele mă-tii ai? O m-a muşcat. O pe toţi sfinţii stai jos Camille. O m-a muşcat. Ţine-ţi fleanca. Harry a împins-o şi ea a căzut peste Lee şi au zbierat şi au încercat să se redreseze, dar Camille tot cădea când încerca să se ridice şi îşi amintea de mâna rănită de care şi când se ridica pe jumătate încerca să se ţină şi cădea iar, dând din braţe în aer şi se răsucea peste Lee şi Lee se lupta din greu să-şi ţină fusta jos, ţipând întruna la Camille să se dea jos de pe ea şi în cele din urmă Camille s-a ridicat în genunchi şi s-a înşfăcat de mâna muşcată şi s-a căutat de urmele de dinţi. Nu-ţi face griji fato n-o să faci rabie. Lee s-a ridicat şi şi-a netezit fusta şi i-a aruncat lui Camille o privire fioroasă, O serios don'şoară Chestie, şi şi-a scos o oglindă din poşetuţă, şi-a examinat faţa apoi a băgat-o în poşetuţă şi şi-a scos un piepten, farduri şi şi-a aranjat machiajul în viteză. Camille s-a aşezat şi a continuat să-şi cerceteze degetul, ignorând complet râsetele. O a fost îngrozitor. Tot ce am făcut a fost să încerc să vorbesc cu ea şi ea m-a muşcat. M-a muşcat de parcă – de parcă era un fel de animal. O a fost groaznic. De ce n-ai muşcat-o şi tu? Se infectează. Uite, pune nişte cafea fierbinte. Goldie râdea la fel de tare ca ceilalţi dar a reuşit să se aplece şi să o aline şi să-i dea nişte benzedrină. O da te rog. M-a făcut muci ceva de groază. O... a scociorât după benzedrină şi şi le-a aruncat în gură (cu mâna bună)

apoi şi-a luat cafeaua (cu mâna bună) şi a luat câteva înghiţituri mici până când benzedrinele s-au dus pe gât. Hei, la ce oră începe următorul show. Râdeau toţi, mai puţin Camille, şi Lee la început zâmbea doar dar când a terminat să-şi aranjeze faţa s-a relaxat şi ea şi s-a alăturat petrecerii, fiecare remarcă nouă declanşa hohote şi râsete; Camille avea o expresie arţăgoasă; dar băieţii erau pe spate fără să fie prea siguri de ce râdeau, dar înţelegând faza cu benzedrina, bucurându-se de frisoanele şi de senzaţia stranie din fălci când le încleştau şi îşi scrâşneau dinţii (Harry întrebându-se dacă nu ar trebui să meargă în bucătărie şi s-o mâne pe Rosie de acolo); Georgette mulţumită de faptul că erau relaxaţi şi râdeau (era a treia după Lee) dar pândind o ocazie să redevină centrul atenţiei; şi Goldie era eterică... lucrurile mergeau aşa de bine şi zbârnâia de nerăbdare; dar biata Camille se simţea ruşinată şi încerca să se relaxeze şi să râdă dar O a fost groaznic de jenant. Era luată de val; şi Lee era hotărâtă să-şi păstreze răceala (deşi nu voia să se înstrăineze de Goldie), răceala pe care frumuseţea şi poziţia ei i-o cereau. Râsetele au continuat chiar şi după ce erau prea epuizaţi de râs ca să mai continue să arunce replici şi Goldie a mai cerut nişte cafea şi Rosie a mai făcut iar câteva ture şi s-a retras în bucătărie şi a pus un ibric nou şi s-a aşezat în colţ cu capul pe genunchi. Goldie a numărat benzedrinele hotărând că au mai rămas destule pentru câteva ture (şi până atunci se deschide spiţeria) şi a dat mai departe câteva. Vinnie a mai cerut nişte gin (încă mai ieşeau din el rafale de chicoteli) şi Georgette i-a oferit paharul ei dar el a refuzat (codul interzice să bei din acelaşi pahar cu un poponar) aşa că i-a pus într-un pahar de hârtie, sperând că asta n-o să-i strice cioaca şi s-a uitat la Lee dar ea părea să nu fi băgat de seamă; şi Tony a zis mulţumesc după ce a luat o benzedrină şi s-a întrebat dacă ele nu ar împărtăşi şmenul lor cu ea şi încercând cu disperare să găsească ceva de spus sau de făcut care ar atrage atenţia tuturor asupra ei şi să-i facă conştienţi de prezenţa ei şi probabil că Goldie ar fi recunoscătoare şi unul dintre bărbaţi ar găsi-o apetisantă. S-a uitat prin cameră, zâmbind şi clipind mărunt. Apoi a sărit în picioare şi a smucit de un sertar să-l deschidă şi a mai scos o lumânare. A trântit sertarul şi s-a dus uşor spre lumânarea care era arsă până

la capăt, a aprins-o pe cea nouă şi a aşezat-o peste cea veche. Uite, e mult mai bine, apoi s-a aşezat fericită radiind către Goldie sigură că va aprecia gestul.

Toată lumea s-a chiorât la noua lumânare şi la umbrele pe care flacăra tremurătoare le făcea, încă vorbind în şoaptă, încă fumând, încă sorbind din cafea şi gin; urmărind cum vârful se înmoaie şi cum prima picătură se prelinge nesigur pe marginea lumânării, fitilul strălucind mai tare şi mai roşu în mijlocul flăcării... apoi încă o picătură s-a rostogolit după prima; şi încă una a început un alt şuvoi când flacăra s-a aplecat şi s-a revărsat peste margine şi curând multe picături mici se rostogoleau şi se adunau şi curgeau pe marginea lumânării şi toată lumea s-a relaxat şi mai tare, liniştită de flacăra nouă şi vag iritată de râsete şi s-au adâncit în scaune şi băieţii şi-au întins picioarele şi mai tare şi fetele s-au înmuiat şi s-au sfiit mai tare; şi în cele din urmă privirile au început să le rătăcească de la flacără şi toate păreau şi mai moi şi chiar şi Lee simţea că face parte din grup şi şi-a întors scaunul cu faţa spre ceilalţi şi a început să povestească picanterii despre viaţa din culisele scenei şi curând s-au alăturat toţi şi când cineva nu vorbea asculta două sau trei poveşti spuse în acelaşi timp. Lee le-a povestit despre faptul că aproape toţi actorii sunt homo (şi chiar şi majoritatea feţelor bisericeşti – dragă ştii tu cine) şi despre cum distribuţia unui spectacol în care juca ea a fost săltată şi clubul închis pentru că şi-o trăgeau la greu în culise – şi braţele lor au început să fluture şi băieţii şi-au scuturat scrumul – şi cum vă ziceam a fost o demenţă. Caldonia era luată rău – adică băuse ca nebuna ore întregi şi umbla fudulă ca un cocoş pe Broadway şi pe 45th COCOŞelino COCOŞelino – nu vă aburesc, a fost prins cu ea într-o mortăciune. Era la El cu mine. Lucra într-un spital, ştii tu, la morgă şi gagiul ăsta frumuşel a dat colţu aşa că el i-a băgat-o – Rosie a umplut toate ceştile şi a fugit înapoi în bucătărie când Harry s-a întins la gogoşica lui şi a rămas într-un colţ cu capul pe genunchi – păi, voi aveţi impresia că clienţii voştri sunt ciudaţi... păi, io am unu care mă pune să-l snopesc cu cureaua lui – O dragă ăsta nu e decât masochism – O ştiu dar trebuie să port un sutien – albastru-gheaţă de mătase şi chiloţei asortaţi şi ciorapi şi o jartea şi el

mă freacă între picioare şi mă pocneşte cu jarteaua până mă învineţesc şi când îşi dă drumul io abia dacă pot să-mi mai mişc mâna – avem şi noi un apucat din ăsta prin vecini. Are un salon de cosmetice pe 80s şi vine pe-aci vreo câteva nopţi pe săptămână – da, da, îl ştiu pe gagiu. Are un Dodge nou. Verde. Da. Şi agaţă câte un ţânc şi-l ia la o plimbărică şi le dă câte douăjcinci de cenţi să se bâşească – Tony băga la cap întruna, ascultând, râzând, asigurându-se că toată lumea vede că ea le ascultă poveştile şi se bucură; încercând să se gândească la o anecdotă pe care să o poată spune, o chestie neînsemnată care s-a întâmplat sau pe care a văzut-o... sau chiar şi ceva dintr-un film... şi-a umplut din nou paharul cu gin, zâmbindu-i lui Goldie; a dat din cap; a zâmbit, a râs, încă încercând să găsească ceva amuzant, chiar de departe comic, răsfoind prin ani întregi de amintiri şi negăsind nimic – Păi şi Leslie? – O!!! creatura aia jegoasă – trece prin Central Park la 5 dimineaţa căutând prezervative folosite din care să sugă. Sfinte Christoase. Păi am un client care mă face s-o casc de nu mai simt nimic – avem un puşti de la ţară care şi-a băgat în cur o revistă făcută sul şi n-a mai putut s-o scoată. Ăia – O ce-mi plac ăia care aproape că plâng când termină şi încep să-ţi spună cât de mult îşi iubesc ei nevasta şi copiii. Şi când scot poza – O nu-mi plac ciudaţii ăia – Hei, dar tipul pe care l-a găsit Spook în Village în noaptea aia i-a dat 10 coco pentru pantoful lui stâng. Spook i-a zis că pentru 10 dolari poate să-i ia pe amândoi şi chiar şi ciorapii – Goldie se uita tot la Malfie şi la felul în care i se curba chica groasă la spate; şi Georgette s-a aplecat mai aproape de Vinnie şi toată lumea părea să se strângă mai aproape, de parcă îşi aparţineau unul altuia şi totul era minunat – V-a povestit Francene despre arabul ăla pe care l-a întâlnit într-o noapte? Ei dragă a futut-o de-a crezut că-i ies maţele. O, trebuie să fi fost divin. – Camille se uita agitată la Sal – E reconfortant să găseşti un bărbat care să te fută bine. Da iubire, dar aproape că i-a trebuit o histerectomie. O chiar aşa – L-avem aici pe tipul –

Uşa s-a dat de perete şi o femeie cu faţa plină de vânătăi şi o burtă enormă s-a împleticit înăuntru şi a strigat-o pe Tony. Tony s-a uitat spre ceilalţi scuzându-se, apoi a traversat camera

spre sora ei, a dus-o în bucătărie și a ajutat-o să se întindă, a luat ibricul de pe aragaz și a aprins focul. Rosie s-a uitat la ele, la ibric, dar pentru că Goldie nu a zis nimic și-a pus din nou capul pe genunchi. Tony a îngenuncheat lângă sora ei, jenată pentru că știa că Goldie și celelalte nu o plăceau pe Mary și a întrebat-o ce s-a întâmplat. Și-a ridicat un pic capul apoi l-a lăsat iar jos și a părut că sare din podea (Goldie și Lee și-au întors privirile, dezgustate. Camille s-a holbat și a dat din cap), apoi s-a rostogolit de pe-o parte pe cealaltă, gemând, zvârcolindu-se în țipete, apucându-se de pântecul umflat, dându-se cu capul de podea, bătând podeaua cu mâinile, dând din picioare în aer, apoi întinzându-le și desfăcându-le, apucând-o pe Tony de umeri când încă un val de durere a sfâșiat-o și Tony a apucat-o strâns de mâini. Dă-mi drumul! Dă-mi drumul! O mă doare, și mâinile au căzut în cele din urmă și ea rămas întinsă și Tony s-a uitat în cealaltă cameră, sperând că nu o vor face să se simtă responsabilă pentru povestea asta; și reginele și-au întors capul și băieții priveau fără expresie, trăgând un fum sau luând o gură din pahare, un pic curioși și Tony a întrebat dacă n-ar trebui să cheme poliția să o ducă la spital. N-o să chemi nici o poliție. Nu cât timp suntem noi aici – Și ce-o să fac? De ce n-o dai pe ușă afară, putoarea dracului. O să nască – O, o să nască? Am crezut că poate are gaze. Au izbucnit în hohote de râs (Rosie a deschis ochii, cu capul pe genunchi, apoi i-a închis) și Tony aproape că a început să plângă. (O de ce i-a venit tocmai acum? Ar fi putut să mă cheme sus și am fi fost cei mai buni prieteni) De ce nu-l chemi pe gugumanul cu care trăiește? Adică el e tatăl, nu noi? Bag mâna în foc. Au hohotit iar – de unde știi că el e. Aproape că ar putea fi oricine. (Camille se mai simțea un pic rău dar s-a hotărât să nu ia în seamă și să se poarte ca o fată.) Hei, a înghițit un sâmbure de pepene. Chiar și râgâiala lui Harry a declanșat râsete, dar toți erau încordați, mai ales reginele. Treaba asta putea să strice o seară minunată. Dacă o mai ținea mult așa i-ar fi scos pe toți din sărite și ar fi stricat toate planurile... Mary a țâșnit în picioare! Țipând! Nu doar un țipăt, ci unul după altul după altul. I s-a întunecat fața și părea să explodeze. Marginile chipului i s-au umezit și s-a așezat de parcă cineva îi ținea spatele, țipând, răcnind, tânguindu-se, țipând... Tony

s-a lăsat pe spate şi s-a trântit de perete (Rosie stătea nemişcată, cu capul sprijinit tot de genunchi) şi Camille şi-a acoperit faţa cu mâinile. Ţipetele ei le-au făcut ţăndări urechile şi ochii ei stăteau să-i sară din cap, cu braţele încă ridicate spre Tony, chipul întunecându-i-se şi mai tare... apoi s-a oprit şi a căzut pe spate, capul izbindu-i-se de podea şi ţipetele şi sunetul capului când a lovit podeaua răsunând prin cameră şi pătrunzând în urechile fiecăruia şi a rămas ca zgomotul mării într-o scoică... O O OOO!!! S-a rupt apa. I s-a rupt apa. Reginele au sărit în picioare şi Harry se chiora la balta în creştere. Scoate-o de aici. Scoate-o afară. Scoate-o afară! Hai pizdă, pleacă de-acia până nu vine poliţia. O ne-o coace. Putoarea asta. Târfa asta împuţită. Rosie ROSIE! Scoate-o de aici! Scoate-o! Rosie a prins-o de o mână, dar era udă de transpiraţie şi i-a scăpat. A apucat-o pe Mary de fustă şi şi-a şters mâinile şi mâinile lui Mary, apoi văzându-i faţa a şters-o şi pe faţă şi i-a zis lui Tony s-o apuce de cealaltă mână. A târât-o şi Tony se apleca întruna din cauza greutăţii şi se uita rugătoare la Goldie şi Rosie a ţipat la Tony trage, trage şi Rosie a smucit şi trupul lui Mary a tresărit la fiecare smucitură şi s-a cutremurat la fiecare şoc de durere şi transpiraţia îi ardea ochii şi o orbea şi tot ce putea să facă era să geamă să geamă şi Hary s-a ridicat şi s-a dus până la ele şi a zis că le ajută. S-a dus în spatele ei şi şi-a trecut mâinile pe sub ţâţele ei zâmbindu-le băieţilor şi a ridicat-o şi Rosie a smucit iar aproape doborându-i şi au ridicat-o încet pe masiva Mary şi au târât-o până la uşă. Harry i-a zis lui Tony să cheme un taxi şi el cu Rosie o vor duce până la uşă. Tony a ieşit şi Rosie a ţinut-o de mână, uitându-se la Harry, şi au târât-o pe hol, pe picioare curgându-i apă şi sânge, până la uşă. Harry a întrebat-o pe Rosie ce mai face şi ea nu s-a mişcat. O ţinea de braţ şi se uita la Harry. El a râs şi i-a dat drumul lui Mary pe podea şi a aşteptat taxiul.

Când Harry şi Rosie s-au întors nimeni n-a scos un sunet, umbrele tresăreau pe pereţi şi Harry a întrebat ce s-a întâmplat, ce-i aici o morgă sau ce, şi s-a aşezat şi şi-a aprins o ţigară. Nenică, ce mai femeie. Deşi are două bucăţele. Nu puteam să le cuprind de mari ce erau... Ceilalţi au rămas tăcuţi, nici măcar nu fumau, şi Rosie a pus ibricul înapoi pe aragaz şi a aşteptat. Lee

era pur şi simplu scârbită de întreaga scenă – deşi omule ce chestie naşpa. Adică ce vrei să spui Sal? Ştii tu, tu să naşti şi un gagiu să scape de tine aşa. – Camille încă era îngrozitor de supărată – ceilalţi au fost de acord cu Sal că a fost o chestie foarte nasoală să faci aşa un copil şi un gagiu să scape de tine. Un gagiu ca ăsta ar trebui părăsit, nemernicul, chiar dacă ea e o scroafă – şi Goldie şi Georgette erau îngrijorate. Plănuiseră şi ticluiseră toată seara şi chestia ieşise aşa de bine aşa că nu era cinstit ca acum toată seara să se ducă dracului aşa... acum că se apropia de momentul în care... şi Georgette căuta cu disperare să spună sau să facă ceva... ceva care nu doar că ar salva momentul sau seara, ci ceva care să facă să fie momentul şi seara ei... ceva care să o facă iar nucleul serii. S-a uitat prin cameră... s-a gândit... apoi şi-a amintit de o carte şi da, era încă acolo. A luat-o, a deschis-o, s-a uitat în ea o clipă, apoi s-a hotărât să nu spună altceva, ci să citească

Stând, cândva, la miez de noapte, istovit, furat de şoapte...[1]

Primele cuvinte au fost moi, şovăielnice, dar auzindu-şi vocea acoperind respiraţia celorlalţi, răsunând prin cameră, s-a înfiorat şi a început să citească mai tare, fiecare cuvânt clar şi adevărat

Cineva părea că bate – bate-n uşa mea uşor.
„E vreun trecător – gândit-am – şi-a bătut întâmplător"...

şi ceilalţi au amuţit şi Vinnie şi-a întors faţa spre *ea*

O, mai pot uita vreodată? Vânt, decembrie cu zloată,
Jaru-agoniza, c-un straniu dans de umbre pe covor,
Beznele-mi dădeau târcoale – şi niciunde-n cărţi vreo cale...

acum o ascultau toţi (n-ar putea să asculte şi Rosie?). Se uitau toţi la ea. La EA!

---

1 Egdar Allan Poe, *Corbul*, traducere de Mihu Dragomir, din volumul *Poezii şi poeme*, Ed. Tineretului, Bucureşti, 1963.

Şi-am rămas în prag o vreme, inima simţind cum geme,
Năluciri vedeam, cum nimeni n-a avut, vreun muritor;
Noapte numai, nesfârşită, bezna-n sinea-i adâncită,...

dramatismul momentului i-a umflat pieptul şi poemul a continuat animat de frumuseţe şi sensibilitate şi valurile de efuziune care îi plecau dintre buze făceau lumânările să tremure şi ea ştia că toată lumea vede un Corb în umbre

Nu ştiu, semnele-s ciudate, vreau să aflu tâlcul lor.
Vreau, de sunt în beznă taine, să descopăr tâlcul lor!
Vânt şi nici un trecător!"

şi ea nu mai citea un poem, ci era Poemul şi fiecare cuvânt ieşea din sufletul ei şi toate umbrele minunate se învolburau în jurul ei

Printre negurile-mi dese, parcă-un zâmbet mi-adusese,
Cum privea, umflat în pene, ţanţoş şi încrezător.
Şi-am vorbit: „Ţi-e creasta cheală, totuşi intri cu-ndrăzneală,
Corb bătrân, strigoi de smoală dintr-al nopţii-adânc sobor!..."

Băieţii au rămas cu ochii căscaţi şi Vinnie părea atât de aproape încât putea să-i simtă sudoarea de pe faţă şi chiar şi Lee asculta şi o urmărea cum citeşte şi ei ştiau toţi că ea e acolo; ştiau toţi că ea e REGINA.

Dar, în neagra-i sihăstrie, alta nu părea că ştie,
Sufletul şi-l îmbrăcase c-un cuvânt sfâşietor.
Mult rămase, ca o stană, n-a mişcat nici fulg, nici pană,
Până-am spus: „S-au dus, în goană, mulţi prieteni, mulţi, ca-n zbor
Va pleca şi el, ca mâine, cum s-a dus Nădejdea-n zbor".
Spuse Corbul: „Nevermore".

Vinnie se uita fix la Georgette şi la umbrele care îi evidenţiau ochii, apoi obrajii, apoi ochii... gândindu-se că e mare păcat că e homo. E un tip chipeş şi chiar minunat, mai ales pentru o regină... fiind sincer mişcat de lectura lui Georgette, dar chiar şi cu benzedrina care îi stimula imaginaţia îi era imposibil că treacă dincolo de bizarerie şi de straniu

Gânduri rânduiam, și vise, doruri, și nădejdi ucise,
Lângă vorba ce-o rostise Corbul nopții, cobitor –
Cioclu chel, spectral, sinistru, bădăran și cobitor –
Vorba Never – Nevermore.

Nemișcat, învins de frică, însă negrăind nimică,
Îl priveam cum mă fixează, până-n gând străbătător,
Și simțeam iar îndoiala, mângâiat de căptușeala
Jilțului, pe care pala rază-l lumina ușor –
Dar pe care niciodată nu-l va mângâia, ușor,
Ea, pierduta mea Lenore.

și Bird sufla (îl auzi Vinnie? Ascultă Ascultă e Bird. Îl auzi? Suflă dragoste. Suflă dragoste pentru noi) și ritmurile incongruente ale lui Bird se răsuceau și zbârnâiau... apoi se reconciliau și O Dumnezeule ce frumos e

„Ție, ca să nu mai sângeri, îți trimite Domnul îngeri" –
Eu mi-am spus – „să uiți de plângeri, și de dusa ta Lenore.
Bea licoarea de uitare, uită gândul la Lenore !"
Spuse Corbul : „Nevermore".

„Tu, profet cu neagră pană, vraci, oracol sau satană,
Sol al Beznei sau Gheenei, dacă ești iscoditor,
În noroasa mea ruină, lângă-un țărm fără lumină...

și printr-o spărtură în umbra întunecată ea a văzut puncte săltărețe de gri și curând lumina va brăzda cerul și umbrele se vor înmuia și vor dansa și lumina blândă de zori va mătura camera gonind umbrele din colțurile acum întunecate și curând lumânările se vor termina

Și de-atunci, pe totdeauna, Corbul stă, și stă întruna,
Sus, pe albul bust, deasupra ușii mele, pânditor,
Ochii veșnic stau de pază, ochi de demon ce visează,
Lampa își prelinge-o rază de pe pana-i pe covor;
Știu, eu n-am să scap din umbra-i nemișcată pe covor.
Niciodată – Nevermore!

şi Bird sufla refrenul final, înalt, şi piesa nu se termina, ci se stingea încet şi nu ştiai niciodată când se termină cu adevărat şi sunetul îţi zăbovea şi se amesteca în urechile tale şi totul era dragoste – Spuse Bird: Întotdeauna – şi flăcările s-au încovoiat şi au lins marginea lumânărilor şi nici măcar Harry nu s-a împotrivit letargiei lui şi n-a încercat să rupă vraja şi Georgette şi-a lăsat cartea în poală cu un aer pe deplin dramatic şi ultimele cuvinte încă se mai răsuceau odată cu lumina şi au zăbovit în urechi ca sunetul mării într-o scoică şi Georgette stătea pe un tron miraculos unde oamenii se iubeau şi se sărutau şi stăteau tăcuţi împreună, ţinându-se de mâini şi străbătând nopţi magice şi Goldie s-a ridicat şi a sărutat-o pe Regină şi i-a zis că a fost frumoasă, pur şi simplu frumoasă şi băieţii au mormăit şi au zâmbit şi Vinnie se lupta cu moliciunea care-l podidise, încercând sincer, pentru o clipă, să o înţeleagă, apoi a lăsat-o baltă şi a pocnit-o pe Georgette peste coapsă, tandru, aşa cum face un prieten şi i-a zâmbit – Georgette aproape plângând a văzut străfulgerarea de tandreţe din ochii lui – el a zâmbit şi şi-a căutat cuvintele, luptându-se cu limitele lui când a zis Hei Georgie băiete a fost ca lumea, apoi faptul că ştia că prietenii lui sunt acolo, mai ales Harry, şi-a croit drum prin benzedrine şi prin stări şi s-a lăsat pe spate repede, a luat o gură din pahar şi a tras un fum de la Harry.

Lumina a pătruns prin nenumăratele găuri din draperii... încet-încet lumânările au devenit anonime. Goldie a deschis încet cutia de benzedrină şi i-a oferit lui Georgette. A luat două, doar două mulţumesc, a zâmbit şi şi le-a aşezat pe limbă şi a luat o gură din gin. Apoi a vorbit încet, zâmbind, sorbind din pahar, împăcată cu toate şi Georgette s-a lăsat pe spate în scaun vorbind încet cu Vinnie şi cu ceilalţi când i se adresau, toate mişcările ei: când fuma, când bea, când dădea din cap delicat şi regal; simţindu-se extrem de umană; privindu-şi lumea (regatul) cu bunătate, tandreţe; aşteptând, însufleţită, dar totuşi fără să fie nervoasă, momentul, curând, în care ea o să încuviinţeze dând din cap pentru iubitul ei... dar soarele a continuat să se ridice şi camera s-a luminat mai tare şi fetele au devenit conştiente de firele de transpiraţie care le brăzdau machiajul, sperând că băieţii nu le vor observa

înainte să meargă sus şi să aibă ocazia să se aranjeze. Goldie se tot uita la ceas şi asculta să o audă pe Sheila şi clientul ei plecând, vrând să iasă odată din camera asta urâtă şi să meargă sus cu băieţii înainte ca lumina să-i doboare şi să piardă ceea ce le oferise Georgette; se temea că dacă depresia de la benzedrină se instala băieţii s-ar putea face pur şi simplu scârboşi şi nu ar mai sta la o muică. S-a uitat cum camera s-a aprins şi mai tare, prea tare, şi a ascultat, a ascultat...

apoi a auzit pe cine(va) dând buzna prin hol şi Tony a deschis uşa – inima lui Goldie bubuia şi a încercat să o ignore pe Tony şi a ascultat paşii (patru) pe scări – şi a început să se scuze, uitându-se plină de speranţă la Goldie, înainte ca uşa să se închidă şi Goldie în cele din urmă să-i spună să-şi ţină gura. Tony s-a supus imediat (şi-a lăsat sora la spital şi a rămas în taxi şi a venit direct înapoi, vrând să se întoarcă înainte ca Goldie să plece; sperând să fie invitată să li se alăture; nu voia să rămână singură în apartamentul ăla diabolic şi voia atât de mult să fie prietenă cu Goldie, să se facă varză cu ea şi să stea de vorbă cu celelalte fete) s-a supus imediat şi s-a oprit în mijlocul unei silabe şi s-a uitat prin cameră, dar ele au ignorat-o toate – Goldie a sărit în picioare şi s-a dus la uşă, a ascultat, apoi a deschis-o încet – aşa că Tony a traversat camera (printre ei... printre ei. Se uită la mine. Ştiu că se uită. N-a fost vina mea) şi s-a aşezat – Goldie s-a întors şi a zis că au plecat. Rosie, adună-ţi lucrurile. Au plecat. Tony a rămas jos, apoi s-a ridicat şi s-a învârtit prin cameră (poate că ar fi trebuit să rămân cu ea. Aş fi putut la fel de bine să) şi s-a întors la scaunul ei.

Goldie a dat fuga în baie să-şi aranjeze machiajul. Georgette a luat sticla de scotch pe jumătate plină pe care clientul o lăsase şi i-a turnat lui Vinnie un pahar, cu gheaţă, apoi a deschis radioul. Vedea că băieţii sunt din ce în ce mai luaţi şi în momentul în care se va termina şi scotch-ul (şi încă mai era gin şi o rezervă proaspătă de benzedrină urma să vină) vor pleca călcând ca din pod. O ce zi minunată. (S-a dus la fereastră şi a potrivit storurile ca să nu intre prea multă lumină.) Pur şi simplu nu prea multă. S-a fâţâit prin cameră, vorbind, zâmbind, turnând în pahare, cântând (Vinnie,

Vinnie), dansând; chiar râzând cu Lee. Camille a dat buzna în baie, când a ieşit Goldie, cu peria de păr, peria de unghii şi peria de dinţi. Goldie i-a dat bani lui Rosie pentru benzedrină apoi a chemat-o pe Georgette deoparte să o roage să fie intermediar între ea şi Malfie şi ea i-a zis Bineînţeles; şi Goldie i-a zis că are o cutie de seringi de unică folosinţă şi în câteva minute după ce lucrurile se mai aşază mergem înăuntru şi îi dăm drumul. Georgette a sărutat-o şi a început să cânte. Acum un pic de morfină ar veni la fix. O da, perfect. O Doamne... EU şi Vinnie (ar trebui să-i dau şi lui o doză?) vorbind cu el şi băieţii (Nu. L-ar face varză) şi chiar şi cu Harry şi replicile lui absurde erau acceptabile (O Dumnezeule! sper că benzedrina nu i-a stricat firea), dar bineînţeles ea a făcut tot posibilul să evite orice conversaţie cu *el* (Dacă ceilalţi ar pleca am sta împreună şi el m-ar săruta şi eu l-aş mângâia pe gât şi l-aş săruta pe lobul urechii şi ne-am dezbrăca unul pe celălalt şi ne-am aşeza în pat îmbrăţişaţi şi mi-aş trece degetele peste coapsele lui şi muşchii lui s-ar încorda şi ne-am suci amândoi un pic şi eu i-aş săruta pieptul şi i-aş simţi spatele şi i-aş mirosi transpiraţia şi i-aş cuprinde şoldurile cu picioarele – Ai ceva obrăjori? Georgette s-a întors şi a început să-şi deschidă braţele şi el a ciupit-o de obraz, ce-ai zice s-o iei un pic în tine şi s-o scoţi, ridicându-se încet şi înşfăcându-şi boaşele. Georgette şi-a lăsat o mână în jos (nu acum... mai târziu) şi pe cealaltă a lăsat-o să-i alunece pe picior. Vrei să mă ajuţi să golesc asta? clătinându-se încet când şi-a depărtat picioarele mai tare, râzând şi săltându-şi boaşele cu mâna. Ea s-a aplecat un pic (nu nu nu!!! O să strici totul) şi el s-a întors, râzând încă, şi s-a dus la baie (ochii aproape să-i sară din cap. O Doamne e luat. Şi o să fie minunat!!!) şi a răcnit când Camille a sărit din baie când el a gonit-o, scăpându-şi periile apoi oprindu-se delicat, privind uşa băii, ridicându-le şi dând buzna în living.

Georgette s-a lăsat pe spate şi a sorbit din pahar câteva secunde. Harry s-a ridicat şi a ciripit la Georgette, făcut varză, şi s-a trântit lângă Lee. Georgette l-a urmărit cu privirea, bând în continuare din paharul cu gin şi încercând să se controleze. N-o s-o strice chiar acum. Ar putea să dureze. Vinnie şi EU. Da. A luat sticla de gin şi i-a umplut paharul lui Malfie şi l-a întrebat dacă ar lăsa-o pe Goldie să-l facă. Malfie a închis ochii

uşor şi a zâmbit, i-a luat paharul din mână. Mai ai benzedrină? L-a mângâiat pe obraz şi a mai scos două pentru el şi s-a dus să-i spună lui Goldie că s-a aranjat. O totul e pur şi simplu minunat. Vinnie şi băieţii lui sunt varză şi curând o să-l aibă pe Vinnie. Goldie a dus-o în dormitor şi i-a dat o seringă. Tu nu-ţi faci una? Nu nu acum dulceaţă. O să aştept până după ce mi-o trage broscarul ăla cu cârnatu mare. Aşa că Georgette şi-a tras doza şi a aşteptat să treacă primul val apoi s-a dus înapoi la tronul ei, lângă Vinnie. Trăncănea cu Malfie şi Harry – Lee şi Camille s-au alăturat şi ele, Goldie urmărindu-l pe Malfie şi râzând ocazional – şi o trăgea pe Georgette de ureche după ce ea s-a aşezat. Ea a zâmbit, şi-a rotit şoldurile înainte să se aşeze, încuviinţând modest aplauzele dând din cap. Georgette era în vrie în miezul scenei şi toţi se legănau. Chiar şi Lee şi Harry o făceau şi muzica din radio şi Camille pocnea din degete (puţin cam demonstrativ dacă mă întrebi pe mine, dar nu-i nimic pentru că noi (Vinnie şi EU – VINNIE) ne legănam) şi toate s-au aşezat la locul lor, toate cuvintele se potriveau; şi Goldie s-a aşezat în spatele lui Malfie şi a rânjit, *aspet... una moment*; şi Camille se simţea curvistină şi îndrăzneaţă şi i-a făcut cu ochiul lui Sal şi el a încercat să spună ceva dar nu-şi putea împiedica rânjetul şi şi-a lăsat capul în spate şi apoi în faţă, picături de scotch îi curgeau pe bărbie – şi ea a chicotit gândindu-se la scrisoarea pe care le-o va scrie domnişoarelor de acasă: O dragă nici nu ghiceşti. Ce fel minunat să-ţi pierzi virginitatea! Sal a râs şi a izbucnit, am pus mâna pe-o putoare unduioasă HAARRR; şi Malfie şi-a golit paharul, l-a umplut iar şi a urmat-o pe Goldie în dormitor şi Georgette a urmărit-o cu privirea, plutind în jurul lor ţopăind SALT PEAnut, SALT PEAnuts[1] – zise Dizzie întotdeauna – Vinnie şi EU – VINNie şi EU – şi Lee s-a mişcat câţiva centimetri şi Harry a înşfăcat-o de braţ şi a tras-o înapoi, Un'e crezi că pleci păpuşică, apucând-o de încheietură şi forţându-i mâna între picioare. Am o bucăţică de cârnat pentru tine şi Vinnie a răcnit Se dă la tine nenică? şi amândoi au izbucnit şi Lee a intrat în panică, încercând să-şi elibereze braţul, dar Harry a strâns-o şi mai tare şi a răsucit-o

1 Melodie de jazz celebră interpretată de Dizzie Gillespie.

până când ea a început să țipe Stai, Stai! Mă doare poponar împuțit (perfect, perfect. Să te înveți minte regină diabolică. *Îl* meriți. EU și VINNie – EU și VINNie – pentru că suntem la chef și oamenii sunt drăguți...) și lui Harry i s-au bulbucat ochii și mai tare și s-a ridicat în picioare și a tras-o pe Lee de pe canapea, mișcă scârbă. Vrei să arăți ca o târfă o să fii futută ca una (Camille și-a vârât degetele în gură, a dat să se ridice apoi a căzut înapoi pe canapea și s-a tras centimetru cu centimetru spre celălalt capăt (dar el nu e *așa* (?)) – Hei Vinnie, zău așa. Hai să-i vârâm un pic cârnatul. Căcat omule, mă pun. S-o facem. A apucat-o de celălalt braț și au început să o târască spre dormitor, țipând, răcnind, plângând, rugându-se și ei au răgit și i-au răsucit brațele și Harry a tras-o de păr, prețiosul ei păr auriu până la umăr și i-a tras una peste față. Hai sugaciule. Lasă căcaturile. Hei Malfie, deschide ușa. Malfie a deschis ușa și a rânjit când ei au tras-o pe Lee înăuntru și Goldie a țipat și a ieșit în fugă din cameră, ușa trântindu-se în urma ei. O asculta pe Lee cum țipă și cum băieții o pocneau peste față și înjurau în timp ce îi smulgeau rochia de pe ea... apoi Goldie a înghițit o jumătate de duzină de benzedrine; Camille s-a uitat la Georgette, care nu s-a mișcat (Nu, nu! Nu curva dracului. VINNie VINNie... VINNie!!! Nu cu Lee. Te iubesc Vinnie. Te iubesc. O să-mi vadă tanga cu steluțe roșii. Te rog. Vinnie. Vinnie...), Camille s-a uitat la Georgette apoi la Sal când a pornit împleticit spre ea. Nu mai e loc acolo. Și-a deschis șlițul și și-a scos pula (O e atât de mare. Și de roșie. Ai grijă la ochi. Trece-ți brațul peste curu' lui) O???? O... Sal? Sal nu. Sal? Te rog. Te ro – am o bucățică babană pentru tine. Sa – i-a îndesat-o în gură și a apucat-o pe părul lung și strălucitor buclat castaniu – Lee a încetat să se zbată în timp ce Vinnie și Malfie o țineau și Harry s-a suit pe ea. Vaselină. Vaselină! Te rog, nu fără vaselină. Vinnie i-a dat borcanul, apoi Lee a zis că e în regulă apoi s-a ghemuit în timp ce Harry s-a întins sălbatic apoi i-a luat brațele și i le-a petrecut în jurul lui și picioarele ei în jurul taliei lui. Vinnie și Malfie s-au sprijinit de perete în timp ce transpirația lui Harry îi curgea lui Lee pe față și ea a zâmbit și i-a supt pielea gâtului și a gemut, sperând că el n-o să termine niciodată, că va continua să împingă să împingă să împingă... –

Așa se face Camille. Așa HAHA OOOO Hei, ia-o-ncet cu limba, și Camille i-a apucat centura sperând că face ce trebuie; și Goldie și-a scos seringa din buzunar, acum mai calmă pentru că țipetele au încetat și deși nu-i plăcea s-o vadă pe Camille făcând sex în public așa a trebuit să admită că nu prea avea de ales în ceea ce privește această poveste și ei chiar păreau să se bucure unul de celălalt (sper ca Malfie să mai fie bun de ceva după asta) și i-a dat drumul. Părea că lucrurile luaseră o întorsătură potrivită – Trebuia să-și ajute prietenii. Bineînțeles. De ce să nu-l ajute pe Harry să i-o tragă. Pentru că suntem la chef și oamenii se poartă drăguț și oamenii se poartă drăguț... – Harry a tras o rufă dintr-un sertar și și-a șters pula cu ea. Fac pariu că ți-a plăcut! Harry și Malfie au râs și Lee l-a urmărit pe Vinnie cum s-a suit pe ea apoi a închis ochii și și-a încolăcit picioarele în jurul șoldurilor lui – Goldie s-a dus înapoi în living și s-a așezat pe canapea, ignorându-i pe Camille și Sal, a urmărit fumul ce îi ieșea plutind din gură și valurile de muzică ce veneau dinspre radio; și lui Sal i-au tremurat picioarele și i s-au îndoit genunchii și Camille a mârâit și a gâlgâit, mișcându-și capul cu o viteză fantastică, înfigându-și unghiile în curu lui, încercând să-și îndese fiecare centimetru din pula lui în gură – Curând, curând... (Bea licoarea de uitare); și noi vom auzi remorcherele șuierând ascuțit... – Sal și-a pus pantalonii pe spătarul unui scaun și s-a întins aprinzându-și o țigară și turnându-și un pahar; Camille s-a dus la baie cu peria ei de unghii, de păr și de dinți – Ei băieții ieșeau din baie, sudoarea curgându-le de pe față și și-au umplut paharele cu gin și gheață. Lee a strigat-o pe don'șoara Goldie și a întrebat-o dacă îi poate împrumuta o rochie și ea i-a zis Bineînțeles. Chestia aia minunată albastră pe care am purtat-o la BALUL TRAVESTIȚILOR anul trecut e în dulap dacă o vrei. Mulțumesc, dar cred că m-aș simți mai bine dacă aș purta ceva mai simplu, o rochie de zi m-ar prinde bine. Una pe care s-o pot da jos repede. Daa! HAHAHAHARRR Băieții au mai luat fiecare câteva benzedrine și au început iar să se fâțâie în living. Hei Sal ce faci? pozezi pentru sfânta împărtășanie? Au izbucnit toți în hohote și Goldie s-a uitat mândră la Malfie. Vinnie s-a așezat alături de Georgette și i-a înfipt un deget ud în ureche. Ce mai faci

Georgie? O Vincent (bineînțeles că el nu) nu fă asta, zvârcolindu-se și încercând să chicotească dar nu putea să se împotrivească forței centrifuge și fața ei i s-a schimonosit. Ce-ai pățit? ai făcut bubiță? îți place Bird? Bird? Hei ce-aci obrăjori, ciupind-o de obraji și întorcându-se spre ceilalți, ai halit grăuncioare? râzând și uitându-se în jur prin cameră. Pocnind din degete, adică vrei să zici chestia cu Corbul? Da, da, sigur. Du-mă înăuntru Vinnie (?) scăpându-și mâna pe piciorul lui. Ce-ai pățit? ți-e foame? frecându-și mâna de boașele lui. Ai nevoie de mălai să mă faci obrăjori, uitându-se prin cameră ducându-și paharul la gură, ginul curgându-i pe bărbie, cât ai la tine? Urăsc dragostea, urăsc dragostea – (Camille s-a întors de la baie, proaspătă și curată, cu părul pieptănat cu grijă, fardul de ochi strălucindu-i, foșnind mai veselă ca niciodată de-a curmezișul camerei. O serios don'șoară Chestie, ai zice că e prima pulă pe care ai supt-o vreodată. Camille și-a fluturat degetele spre Goldie și s-a așezat lângă Sal) – Am dragoste și l-am pe Bird. (O dumnezeule nu după *ea*. Vinnie. O Vinnie. Te rog. A trecut atâta timp. Atâta timp. Când? Când? A fost fratele meu și chiloții tanga) – Lee a ieșit din dormitor și a dat buzna spre baie. Nu știu de ce nu-și ține măcar o perie de păr acolo – (Goldie nu e nici pe jumătate la fel de atrăgătoare ca mine) în continuare tăcută și încercând, încercând să zâmbească cochet, dar nu-i iese, nu-i iese. Și Bird s-a dus. Dus! Doar un Corb. Nevermore... și ea s-a răsucit și s-a răsucit și s-a răsucit și sunetul s-a răsucit și fumul s-a răsucit și Vinnie a râs, a râs. Vinnie a râs și curând o să o ridice și o să o ducă în dormitor... o voce O voce. O dumnezeule nu omul ei. Nu pot. Nu acum. Nu după – Lee a țâșnit din cameră purtând una din perechile de ciorapi a lui Sheila și cei mai buni pantofi și s-a așezat grațioasă și l-a privit pe Harry cu fața lui umedă, murdară, îngâmfată, rânjitoare... fericită, O atât de fericită că ea nu e un monstru degenerat ca perversul ăla; dar îndrăgostită de pula lui turbată și data viitoare când vom fi singuri el poate să fie cât de monstru vrea el și poate să-mi sugă limba și o să-și dea drumul de mai multe ori... dacă vreau eu să-l fac să. S-a uitat la Georgette și a ridicat dintr-o sprânceană. Tu ce ești dulceață? (căței! Căței-aua dracu'! Lasă-mă în pace!) Ei, zău așa Georgie. Ia saltă-ți obrăjorii ăia. Nu vrei să ți se răcească cina, nu-i așa?

Ea s-a ridicat demnă – vino și ia-o Obrăjori – și ei au păşit luați de mână prin aburul moale și el i-a dat un trandafir și ea și l-a așezat peste mână ca pe un sceptru și l-a ridicat delicat la buze și dulceața lui era încântare și ea a zâmbit un zâmbet de trandafir, atât de blând, atât de delicat, atât de adorabil și Bird era iar acolo, suflând și ea și-a pus trandafirul pe perna de satin și și-a lăsat veşmintele să cadă de pe ea – CE faci? – și ele s-au pliat blând la picioarele ei – o s-o sugi doar. Ia-o obrăjori și ai grijă să n-o muști, haha. Un trandafir. Trandafir! Nu. Era Harry. Nevermore! Pentru totdeauna. PENTRU TOTDEAUNA TOTDEAUNA!!! O Vinnie, Vinnie dragostea mea dragostea mea – Lasă căcaturile nenică și suge-o odată. (dragostea mea, dragostea) El și-a scuturat scrumul, râzând, și a luat o gură din pahar. Îl faci să geamă? Fă-l să geamă, și ea i-a desfăcut pantalonii și i-a tras jos și și-a trecut degetele peste curu lui transpirat (dragoste, dragoste) și el a luat-o de urechi și a râs și ea și-a trecut delicat degetele peste mușchii coapselor (acum, frățicule, acum!) i-a simțit părul de pe cur... senzația, senzația... – nu. NU. O DOAMNE NU!!! E mirosul din pat – Să dea dracii ai grijă la coaiele alea – care vine de la Harry. Harry. Nu e căcat. Te rog. El nu i-a tras-o. Să nu fie căcat – senzația, gustul, mirosul – MIROSUL! Vinnie a ridicat slipul de pe jos. E-n regulă Georgie, mângâind-o pe cap pe regina îngenunchiată. Poți să mă faci oricând. Păcat că nu te-am avut la pârnaie. Puteam să o punem de-un chef. S-a uitat în sus la el și a zâmbit. Vinnie? A privit-o în față, s-a aplecat și-a bătut-o ușor pe obraz. Haide Georgie să bem un pahar.

S-a așezat printre haine și s-a uitat după el cum pleacă. De ce nu m-a sărutat? De m-ar fi lăsat să-l sărut. S-a uitat la pantaloni și la gaura mică din picior, trecându-și vârfurile degetelor peste coaja din pulpă. Dansează balerina dansează. Vise? Acum? Când? Când? L-am avut. *Chiar* l-am avut. Nu i-a tras-o. Miros, senzație, gust... Era în pat. De la Harry. Era bine. E frumos. Era ce voiam. E... e... l-am avut. Vinnie. Iar. A încercat să rupă coaja de pe rană, vârându-și unghia sub marginea cojii, dar nu s-a desprins decât o bucățică; a simțit umezeala limfei și a încercat să rupă coaja cu o singură mișcare

rapidă... mâna nu se mişca. O durea. Suferea... A acoperit rana cu mâna şi a luat o seringă din sertar, a găsit o venă în braţ apoi şi-a pus mâna înapoi pe picior. Şi a fost acum. Acum. N-a fost ieri şi n-a fost mâine... dar va fi un mâine şi vor fi vise... împlinite... împlinite... nu n-a fost... A fost Harry. Vinnie m-a făcut. Oricând... da oricând... dar Rosie e diferită... nu e aceeaşi... A mai luat o seringă, s-a jucat cu ea câteva momente, şi-a injectat-o într-o venă din picior apoi a pus-o în pat şi a dat fuga afară din apartament. Celelalte au privit-o cum pleacă şi Camille a întrebat-o unde pleacă. O probabil că libidoul ei o chinuie atât de dement că o să dea trei ture în jurul blocului. Da. Îşi doreşte să aibă una.

Uşa s-a închis trântindu-se şi ea s-a aplecat peste balustradă până când a lăsat-o greaţa apoi s-a împleticit pe scări la vale (Tony o urmărea) şi apoi afară în stradă. Soarele era fierbinte şi strălucitor şi lumina o ataca şi o sfârteca din ferestre, storuri, capotele maşinilor, din indicatoare micuţe, nasturi de cămăşi, dopuri de sticle şi fâşii de hârtie împrăştiate pe străzi. Îi dogorau măruntaiele şi s-a lovit de maşinile parcate, dar ea se mişca, se tot mişca şi toate au devenit mai strălucitoare, mai albe, mai fierbinţi. S-a apucat de balustradă şi s-a împleticit în jos pe scările intrării la metrou, minunatul metrou întunecat. Doar câţiva oameni. Nimeni lângă ea. Şi-a încrucişat braţele şi şi-a rezemat capul pe spătarul scaunului din faţa ei. Rece. O răcorea. Da, era mai răcoros şi capul ei era minunat de încins şi ea o să-l aibă iar pe Vinnie şi data viitoare, cândva, el o să o sărute. Şi ei o să iasă împreună. Un film sau ţineri de mână sau plimbări şi el o să-i aprindă ţigara... da, el o să-i ţină palmele în jurul chibritului, ţigara atârnându-i la colţul gurii şi eu o să-i cuprind palmele şi el o să sufle în chibrit şi o să-l arunce... dar nu trebuie să mergem să dansăm. Ştiu că nu-i place să danseze. O să port o rochie cu imprimeuri elegante. Ceva simplu. Ceva cochet şi de bun-gust. Vinnie? *A fost* Harry... Nu. Nu, nu trebuie să merg în travesti. O să-i sfidez pe toţi şi dragostea... Dragostea. Şi o să fim iubiţi. Şi eu o să fiu iubită. Şi Bird o să vină în acorduri înalte de dragoste şi noi o să plutim... O căţeaua aia diabolică. Eu în travesti sunt o femeie mult mai

convingătoare decât Lee. Arată ca Chaplin. Şi o să dansez ca Melissa. De-aş fi fost un pic mai scundă. I-am fi arătat don'şoarei Lee, nu-i aşa Vincent – (Georgette a dansat prin cameră mormăind o melodie, în pantalonii ei de mătase şi cu sutienul ei întărit şi un client stătea dezbrăcat, pe marginea patului, sudoarea alunecându-i pe trupul unsuros, atingând mătasea când Georgette s-a învârtit pe lângă el, jucându-se cu sexul lui, lingându-i buzele, saliva atârnându-i de pe buze; apoi şi-a scos chiloţeii şi el i-a înşfăcat, şi-a îngropat faţa în ei şi a căzut în pat gemând, zvârcolindu-se...) – Nu. Nu. E acum. Mâine. Vinnie... da, da. Vincennti. Vincennti d'Amore. *Che gelida mania*[1]... da, da. Rece, o iubitul meu. *Sì me chiamano Mimi*... Sì, O lumânare. Lumină blândă de lumânări... şi eu o să-ţi citesc. Şi tu o să bei vin. Nu. Nu e rece. Nu chiar. Doar briza dinspre lac. E atât de minunată. Paşnic. Vezi, doar o mică încreţire a suprafeţei. Şi sălciile. Da. Sì. Maiestoasele sălcii încovoiate privindu-se în oglindirea apei; dând din cap, încuviinţându-ne. Da, da, da... O Vincennti, strânge-mă în braţe. Mai tare. Vincennti d'Amore. *O soave fanciulla*[2] – (Georgie e un prieten de-al meu şi mi-o suge oricând pentru un bănuţ sau o) – Lacul. Lacul. Şi o lună... Da... Uite. Uite. Vezi acolo? O lebădă. Ce minunat. Ce seren. Luna o urmăreşte. Vezi cum o scaldă în lumină. O ce graţie. O da da da văd Vinnie, văd... Vincennti... Vezi. Vezi, alunecă spre noi. Noi. Pentru noi. O ce albă. Da. Ea e. Mai albă ca zăpada munţilor. Şi acum sunt numai umbre. Dar ea străluceşte, pâlpâie. Regina păsărilor. Da. O da, da, violoncelele. Sute de violoncele şi noi alunecăm în lumina lunii, făcând piruete spre LEBĂDĂ şi o sărută pe cap şi dă din cap spre Sălcii şi face o plecăciune spre noapte şi ele ne vor răsplăti... ele ne vor răsplăti şi Lacul ne va răsplăti şi va zâmbi şi luna ne va răsplăti şi munţii ne vor răsplăti şi soarele va răsări delicat şi razele lui se vor întinde şi se vor împrăştia şi chiar şi sălciile îşi vor ridica capul mai încet ca niciodată zăpada va creşte albă şi umbrele se vor ridica de pe munţi şi va fi

---

1 Arie din opera *Boema*, de Puccini, citatul corect în italiană e *che gelida manina*, însemnând „ce mânuţă rece".

2 *Ibidem*, „o, dulce copilă".

cald... da, va fi cald (Dansează balerina dansează) Vinnie??? lumina lunii va fi caldă. Ţine-mă Vicennti. Iubeşte-mă. Iubeşte-mă numai. Dar câmpurile cu flori sunt atât de minunate în lumina soarelui. În lumina strălucitoare şi omniprezentă. Caldă şi strălucitoare. Şi ierburile înalte cresc şi se desfac şi culorile izbucnesc şi picăturile mici de rouă sclipesc şi totul e roşu şi violet şi purpuriu şi verde şi alb... da, alb, şi auriu şi albastru şi roz, roz delicat şi uite licuricii... ca florile nopţii... o da, florile nopţii. Luminiţe delicate. Luminiţe minunate. O, îmi e atât de frig. *La commèdia è finita.* Nu! NU! Vincennti. Da, da draga mea. *Sì me chiamano Mimi.* Georgel purcel plăţincel. The Bird. Ascultă Vinnie. Bird. O da dragul meu. Da da. te iubesc. o Vinnie. Vincennti. Gura ta, buzele sunt atât de calde. d'Amore. O vezi cum stelele înmoaie cerul. Da, precum bijuteriile. O Vinnie, mi-e atât de frig. Haide, să mergem. *Sone Andati.* Da dragostea mea, îl aud. Da. Răsună dragostea. Dragoste Vinnie... răsună dragostea... nu NU! O Doamne nu!!! Vinnie mă iubeşte. Mă iubeşte. N-a.

Fost.

Căcat

Partea a treia
CU COPILUL TREI

Vei şti că urmaşii tăi sunt numeroşi şi că odraslele tale sunt multe ca iarba pământului.

Iov 5:25

Copilul a fost creştinat la 4 ore după căsătorie. Păi, ce dracu, mai întâi s-au căsătorit. Dar îţi spun io frăţicule, a fost o chermeză! Adică după. Bătrânul ei a făcut un chef ca lumea. Şi Spook cu motocicleta lui dată dracului. Tommy avea un 76 Indian. El e tipul care s-a însurat. El are Indianul ăsta – ştii tu, una din micile lui pasiuni. Nu e una într-un cilindru. Nici unul din băieţi n-ar cumpăra una din alea. Te mişti cu ele şi tot restul, dar sunt prea mici. Vrei ceva care să poată fi aranjat. Ştii tu, să le faci iuţi ca focu – eşapamente şi chestii şi late-n cur cu şaua cromată. Nenică, pizdele dau buzna. E demenţă! Mă rog, el are 76le ăsta şi Tommy e înalt şi mai degrabă slăbănog şi într-un fel cam seamănă cu motocicleta care îi creşte dintre picioare; de parcă între picioare ar avea o motocicletă şi nu un carici. Şi când o călca s-o pornească stătea pe ea acolo de parcă s-ar fi odihnit sau ceva şi apăsa puţin pedala şi BrRUUUM. Toţi ceilalţi gagii stăteau cu motoarele pe cric şi le călcau şi le călcau şi nenorocitele tuşeau şi se pârţâiau şi Tommy stătea pe cariciul lui cu roţi ambalând motorul şi scuipând scântei răsunând ca un duel de pistolari şi apoi o călărea, în cerc şi îi aştepta să-şi pornească motocicletele.

Dar Tommy era un tip ca lumea. Genul liniştit. Mai ales pe lângă ceilalţi tipi. Şi muncea. Mai tot timpul. Obişnuia să iasă cu Suzy din când în când. O lua la o plimbare pe motocicletă şi la un film (cred) şi de obicei se duceau la berăria din colţ împreună. Dar n-am aflat că e borţoasă până n-a fost în vreo 7 luni. Poate mai mult. Era o poloneză lată-n şolduri nici măcar bătrâna ei n-a aflat că e borţoasă până când n-a ajuns la spital. Crecă nu s-a uitat bine. Ştii tu, o cam lua

pe ulei. Aşa că când bătrâna i-a zis de ce e Suzy în spital s-a rupt. Dar după ce a stat mangă câteva zile s-a dus trăgându-şi mucii la spital smiorcăindu-se cum o să facă el tot ce trebuie pentru fetiţa lui (era mai scundă cu 5 centimetri şi mai grea cu 20 de kile decât Tommy); şi că de ce nu i-a spus că e în belea şi ea s-a uitat la el cumva şi i-a cerut un fum şi i-a zis că nu e în nici o belea şi după o săptămână sau cam aşa ceva bătrânul era acolo studiind foile de pariuri şi dând pe gât o bere până când a apărut creatura. Dar ce-i a lui i-a lui. După botez chiar a făcut un chef. A început după nuntă, dar lucrurile au luat-o la vale după botez. Atunci a fost când Spook şi-a tras nişte beri şi i-a venit să se ducă să dea ture. Lu Spook i se aprinsese după motocicletă de mai multe luni. Cu 6 luni înainte să aibă una îşi luase o şapcă de motociclist. Bineînţeles toţi băieţii cu motoare îşi făceau griji pentru el. N-avea cizme sau geacă cu vultur sau vreun alt rahat din ăla, dar trebuia să ai o şapcă ca să-ţi ţină părul din ochi. Mă rog, Spook avea şapca asta, da n-avea motocicletă. Stătea la Grec toată noaptea, dar nu se despărţea de şapcă în ruptu capului. Frăţicule, încearcă numa să-i iei chestia aia de pe cap şi face urât. Păi, uneori Tommy îl lăsa să-i călărească motocicleta şi pe Spook îl loveau toate damblalele. Scotea scântei din drăcia aia şi o trântea şi bubuia cu ea şi ţipa şi răcnea şi îşi potrivea nenorocita aia de şapcă şi se ducea să dea o tură pe 2nd avenue făcând ca toţi dracii. Apoi Tommy îi făcea semn să vină înapoi şi Spook o întorcea încet venea spre el, bubuia din motor de câteva ori, lăsa cricul şi oprea şi se dădea jos cu atenţie mângâia şaua şi rezervorul şi îi zicea că e o motocicletă dată dracului. Şi a doua zi Spook făcea ture prin centru pe la toate prăvăliile de motociclete şi se chiora la alea din vitrine, cu balele pe bot şi intra şi se uita la preţuri şi tipu îi zicea că tot 1 500 de dolari costă la fel ca acum două zile şi Spook îl întreba dacă are vreuna nouă la mâna a doua şi tipu dădea din cap şi se ducea să-şi vadă de treabă şi Spook se uita la stopuri, şei, tobe, parbrize şi cizme şi îşi cam ieşea din minţi şi se întorcea înapoi la Grec şi ne spunea despre maşinăria Harley-Davidson ca lumea pe care a văzut-o – un model nou la care ştie fiecare dungă de crom şi fiecare nit din nenorocita dracului şi toată lumea râdea şi cineva se strecura în spatele lui prin uşa laterală şi îi trăgea şapca

şi i-o arunca şi Spook făcea ca dracu încercând să şi-o recupereze şi atunci cineva i-o înfigea pe cap şi noi ne tăvăleam de râs şi el ne zicea că nu ştim cum e să-ţi doreşti o motocicletă. De cinzeci de ori pe aceeaşi poveste. Nu ştiţi cum e să-ţi doreşti o motocicletă. Apoi cineva îi spunea că poate să meargă cu el pe motocicletă dacă îi aduce o cafea, aşa că Spook se-nmuia şi îşi rupea de la gură nişte rest (nu prea era chip să-mparţi cu el ceva, mai ales bani. Crecă îşi pitise mălaiul într-un purceluş de porţelan încercând s-adune de-un motor.) Şi el şi-a aranjat şapca şi au întins-o şi el răcnea PââRRRtiEEE şi a tăiat-o prin Belt Parkway şi-au făcut slalom prin trafic şi Spook şi-a tot sucit curu pe şa ţipând şi răcnind şi s-au întors la Grec şi el a zis, Drace! Trebe să-mi iau şi io una. Nenică, tu nu ştii cum e să-ţi doreşti o motocicletă, şi a doua zi era prin centru.

Adică, în orice caz, când Suzy i-a zis lu Tommy că-i borţoasă crecă a fost surprins. Nu ştiu. N-a zis nimica, dar cred că a fost. Ea i-a zis că s-au dus la o plimbare pe Belt şi la întoarcere s-au oprit în Coney Island şi şi-au luat nişte crenvurşti la Nathans şi el pe vremea aia lucra şi crecă i-a zis c-ar trebui să se-nsoare cu ea. Mă rog nu crecă i-a zis că n-ar trebui. Nu că ar fi avut vreo importanţă. Adică el avea motocicleta lui. Plătită cu banii jos şi aranjată aşa cum a vrut el şi puteau să se mute la babacii ei. Jos. Aşa că ce dracu. Şi eu am crezut că oricum ea cam vrea să se mărite. Ştii tu. Dar nu ştiu dacă măcar i-a cerut-o. Adică putea să scape de copil fără prea multă bătaie de cap. Sunt tot felul de agenţii. Dar lu Tommy i-a convenit. N-a deranjat pe nimeni niciodată şi n-a bătut-o vreodată sau ceva aşa că bănuiesc că a vrut să se mărite. Şi aşa nu trebuie să muncească. Doar să hrănească copilu şi chestii din astea. Aşa că de fapt a ieşit destul de bine. Aşa că în orice caz, Tommy intră la Grec într-o seară şi ne zice c-o să fie tată şi Alex îi dă o cafea din partea casei şi Tommy îl lasă pe Spook să dea o tură.

Aşa că când bătrânul ei s-a mai trezit un pic îi spune (când ea a venit acasă cu copilu de la spital şi a zis, uite-l pe bunicu, şi bătrânul începe să scâncească iar) că el o să-i facă o petrecere ca lumea şi se duce să se vadă cu Murphy la bar

şi îi spune că vrea să închirieze sus pentru o petrecere de nuntă. Şi când Murphy îl întreabă când el zice că nu ştie, dar că o să fie curând şi Murphy îi spune că Raven S.A.C. o să facă un chiolhan curând aşa că bătrânu zice că în două săptămâni şi lasă un avans şi se duce acasă şi le zice şi trebuie să-l convingă pe Tommy şi el zice bine şi îşi termină de lustruit motocicleta aşa că ei pun data nunţii şi fac pregătiri pentru botez. Bineînţeles că au minţit un pic la botez, ştii tu, dar bătrâna a găsit că e mai bine să minţi un pic decât să-l lase pe ţânc nebotezat. Aşa că au făcut actele şi câţiva din băieţi au fost cu ei şi s-a terminat în câteva minute şi apoi ne-am dus la Murphy şi am aşteptat până când a venit vremea de botez şi să ne gândim cine să fie naşi. Crecă până la urmă au găsit un unchi şi-o mătuşă, nu ştiu, dar mă rog a fost cam când lucrurile au luat-o la vale. Murphy Hall e un salon mare deasupra barului şi el avea sticle de whisky într-un bar mic în colţ şi butoiaşe de bere şi o masă lungă plină de tot felul de sandvişuri. Aşa că noi am luat fiecare o halbă de bere şi am început să îndesăm sandvişurile şi a apărut Spook şi ne-a zis că are o motocicletă. Ar fi trebuit să-l vezi. Îi săriseră ochii din cap. Am crezut că era luat cu iarbă sau ceva, dar era luat doar de la motocicletă. Îşi trăsese o motocicletă veche de poliţie şi o reparase. Ştii tu, o vopsise un pic şi furase o şa mare pentru un cur lat toată numai blană şi crom şi îi ardeau călcâiele să o întindă. I-am zis să o lase moale şi să se relaxeze şi să sărbătorească nunta lu Tommy. Aşa că cineva i-a vârât o bere în mână, dar s-a ferit când cineva a vrut să-i tragă de pe cap scârba aia de şapcă aşa că am zis bine, hai jos să-i vedem motocicleta. Mare brânză. Ştii tu, când poliţia o termină cu o motocicletă, nenică, e varză. Dar era o motocicletă şi mergea. Crecă nenorocitul ar fi folosit-o şi dacă ar fi trebuit să o împingă sau să dea la pedale ca la o tricicletă. Aşa că i-a tot tras şuturi în demaror vreo cinci minute şi o asculta să tuşească şi să dea rateuri şi Spook şi-a tras pe meclă un rânjet de mâncător de rahat şi noi ne-am dus înapoi sus şi câteva minute mai târziu s-a întors şi el. Umplând tot nenorocitul ăla de loc cu zâmbetele lui şi ţinându-şi cureaua şepcii legate sub bărbie. Nenică, ţi-o zic io, era căcarea lumii. Dar ce mama dracului, eram la chef şi nu ştiam cum e să vrei să ai o motocicletă şi curând

vorbea cu bătrâna lu Suzy despre motocicleta lui şi ea turna pe gât macheală ca o apucată şi în curând a început să se smiorcăie despre fetiţa ei şi să-i povestească lu Spook cum arăta ea când s-a născut şi că parcă a fost ieri şi acum uite-o aici, a crescut şi se mărită şi e mamă şi Spook dădea întruna din cap şi zicea mda şi tot ce trebuia să facă era s-o facă să lucească şi poate să-i dea un grund – ceea ce ar fi putut să facă chiar el la noapte şi nu l-ar costa nimica – şi va merge la fel de bine ca orice altă motocicletă de pe şosea şi când te gândeşti că nu l-a costat decât o leţcaie a fost un târg al dracului de bun... a trecut o vreme de când Suzy s-a dus de lângă babacii ei şi îşi îndesa sandvişuri cu salam pe gât ca o apucată şi socoteala a început să o ia la vale. Bineînţeles câţiva dintre burtoşii de la bar şi-au făcut loc şi i-au felicitat şi au înhăţat cât au putut de mult şi când s-a terminat botezul şi s-au întors cu copilul toată lumea le spunea babacilor că seamănă cu ei (şi nenică tipa-i urâtă ca porcu!) şi ei pufneau şi îi băteau pe spate şi le spuneau să mai dea una pe gât şi cineva avea un aparat de fotografiat şi blitul i-a prins la perete. Bineînţeles copilu a început să miorlăie dar au avut grijă de el şi petrecerea chiar a început. Aveau un fonograf şi o grămadă de discuri mişto Illinois Jacquet şi Kenton; şi Roberta, un travestit ca lumea din cartier, a venit şi a început să dansese şi să se unduiască şi câţiva băieţi mangă au dansat cu ea şi ea se distra la maxim! Bineînţeles era luată pe benzedrină, ca de obicei (doar dacă n-o fi fost iarbă) şi unul dintre băieţi a întrebat-o dacă nu e ea mireasa şi ea a zis nu, ea practică sexul controlat şi apoi a început să danseze cu babacii lu Suzy. A fost căcarea lumii! S-a făcut toată numai muci şi lacrimi şi dădea din curu ăla mare şi gras şi noi ne-am pişat pe noi de râs. Frăţicule, distracţie!

Bineînţeles, Tommy n-a prea băut. Adică nu pentru că s-a însurat. Acum asta nu mai avea vreo importanţă. Doar că el nu bea niciodată prea mult. Doar câteva beri din când în când. Ştii tu. Dar se distra şi el într-un fel. Pentru Tommy mă rog. Bătrâna aproape că era să omoare chefu când a pus un disc cu nu'ş ce dameză cântând *Because*, şi apoi s-a dus bâţâindu-se pe picioare la Suzy şi a pupat-o de-a albit-o şi Suzy încerca să-şi îndese un sandviş cu salam în gură şi nu putea să mestece pentru

că bătrâna era călare pe ea. Dar Roberta ne-a făcut-o. Stătea într-un colţ făcându-se că cântă şi frate, era prin copaci. Ştii tu, bătea din gene (avea o chestie din aia lucioasă dată pe gene) şi dădea din cur şi se freca şi alte chestii de genul ăsta. Dar bătrâna n-o vedea (nu crecă în momentul ăla vedea prea multe) şi voia să danseze cu Suzy şi a început să valseze pe-acolo, împleticindu-se pe lângă Suzy care se mai ţinea de sandvişul ăla cu salam, dar s-a terminat placa şi Roberta a aruncat una cu Roberta Washington repede şi Suzy a scăpat de bătrână şi a început iar cheful. Curând bătrâna a dat ochii peste cap şi au întins-o pe un pat în spate şi am ajuns într-un colţ ţopăind pe muzică şi turnând machealâ şi chiar şi Spook s-a luat un pic. Tony s-a făcut mangă şi giugiulea o dameză şi s-a făcut un pic de iureş cu soţul ei, dar nu s-a întâmplat mare lucru aşa că l-am împins pe Tony într-un colţ şi l-am lăsat să facă nani. Bineînţeles câţiva dintre bătrânii irlandezi au început să dea cu sticle unii după alţii, dar n-au reuşit să facă cine ştie ce stricăciuni şi atâta vreme cât nu s-au apropiat de bar i-au lăsat să se bată până au leşinat.

Dar Spook nu putea să stea locului pentru multă vreme. Voia să dea ture. Toţi i-au zis să se ducă, dar nu voia să se ducă singur şi toată lumea, mai puţin Tommy, era prea mangă ca să încalece o nenorocită de motocicletă. Aşa că Suzy i-a zis lu Tommy să se ducă. Ce dracu. În seara asta nu poţi să faci nimic. Ştii tu, prea devreme. Şi ea şi-a imaginat c-o să stea să aibă grijă apoi de copil şi apoi o să-l ia acasă să-l bage în pat. Zicea că bucăţica ei de cur o trage în jos. Nu trecuseră decât vreo două săptămâni de când născuse. Şi fusese unul măricel. Trei kile sau pe-acolo. Nu ştiu exact, dar cam aşa ceva. A zis că a fost de parcă s-ar fi căcat un pepene. Să facă copilu. Aşa ea că s-a învârtit pe-acolo şi a găsit ţâncu şi i-a stins lumina. Aşa că Tommy s-a gândit să se învârtă un pic cu Spook. Era o noapte mişto. Numai bună de dat ture. Şi probabil mâine o să fie în casă toată ziua reparând chestii. Ştii tu, pune asta aici şi aia dincolo şi ai grijă de copil şi alte chestii din astea. Aşa că atunci când Roberta îl vede pe Tommy gata s-o taie începe să-l sâcâie şi să-l giugiulească pe Tommy să o ia şi pe ea o tură, se simte atât de deprimată să

vadă pe cineva cu copil şi gata să plece în luna de miere şi bate din gene şi toată lumea izbucneşte, aşa că Tommy râde şi zice bine şi Roberta chicoteşte şi face pa-pa din mână şi Spook e deja la jumătatea scărilor cu şapca legată sub bărbie şi ei o taie.

Bineînţeles am stat până ne-au scos în şuturi a doua zi dimineaţă. Adică, ce dracu. Bătrânul plătise pentru local şi tot restul. N-avea rost să lăsăm să se risipească.

Partea a patra
TRALALA

Scula-mă-voi, mi-am zis, și-n târg voi alerga, pe uliță, prin piețe, amănunțit voi căuta pe dragul sufletului meu. L-am căutat, nu l-am mai aflat.
Întâlnitu-m-am cu paznicii, cei ce târgul străjuiesc. „N-ați văzut, zic eu, pe dragul sufletului meu?“

Cântarea Cântărilor 3:2, 3

Tralala avea 15 ani când şi-a pus-o prima dată. N-a fost din dragoste. Doar pentru distracţie. Freca menta la Grec cu ceilalţi puşti din cartier. Nu făceau nimic. Stăteau şi trăncăneau. Ascultau la tonomat. Beau cafea. Sudau ţigări. Toate-s o plictiseală de moarte. Ea a zis da. În parc. 3 sau 4 cupluri îşi găseau peticul lor de iarbă şi copacul. De fapt, nu a zis da. N-a zis nimic. Tony sau Vinnie sau cine o fi fost a continuat. S-au întâlnit apoi toţi la ieşire. Zâmbeau unii la alţii. Tipii se credeau tari. Fetele mergeau înainte şi vorbeau despre asta. Chicoteau şi făceau aluzii. Tralala a dat din umeri. Ţi-o pui şi gata. Ce atâta vorbărie de căcat? Mergea des în parc. Întotdeauna ea alegea. Celelalte fete erau la fel de pline de dorinţă, dar se jucau. Le plăcea să aţâţe. Şi să chicotească. Tralala nu se prostea. Nimănui nu-i plac aţâţătoarele de pule. Ţi-o pui sau nu. Asta e tot. Şi avea ţâţe mari. Arăta ca o femeie. Nu ca vreo copilă. O preferau pe ea. Şi chiar înainte ca prima vară să se termine a început să se joace. Însă tot altfel. Nu-i tachina pe tipi. N-avea sens. Nici nu cerea bani. Nişte fete i-au făcut mizerii dar ea le-a ars. Dacă unei fete îi plăcea un tip sau îl voia din vreun motiv anume Tralala se băga. Să se amuze. Fetele o urau. Şi ce. Cine are nevoie de ele. Băieţii aveau tot ce-i trebuia. Mai ales când o luau pe ulei. Sau dădeau vreo lovitură. Întotdeauna scotea ceva din asta. O duceau la filme. Îi cumpărau ţigări. Mergeau la PIZZERIA pentru o felie. Băuturile nu se mai terminau. Toată lumea avea bani în timpul războiului. Cheiurile erau pline de marinari beţi. Şi bineînţeles Baza era plină de infanterişti. Şi ei erau buni măcar pentru câţiva creiţari. Uneori mai mult. Şi Tralala avea mereu partea ei. Fără şmecherii. Totul foarte simplu. Băieţii aveau parte de-o

distracţie şi ea de câţiva dolari. Dacă nu aveau un loc unde să se ducă, pivniţa clădirii Wolf era acolo. Kilometri întregi de pivniţă. Cineva şi-o punea şi ceilalţi o frecau. Uneori ore întregi. Dar primea ce voia. Tot ce trebuia să facă era să şi-o pună. Era distracţie. Uneori. Şi dacă nu, ce? N-avea nici o importanţă. Stai pe spate. Sau apleacă-te peste lada de gunoi. Mai bine decât să lucrezi. Şi de distracţie. Măcar pentru o vreme. Dar timpul întotdeauna trece. Au crescut. Nu le mai ajungeau cei câţiva dolari pe care îi scoteau de la beţivi. De ce să aştepţi beţivu să dea ochii peste cap. După ce şi-au tocat aproape toată averea. Căzuţi pe drumul înapoi spre Bază. În fiecare seară duzini de soldaţi pleacă de la Willies, un bar peste drum de Grec. Îi agăţau în drumul lor înapoi spre Bază sau docuri. De obicei îi lăsa pe soldaţi să treacă. Erau pârliţi. Dar marinarii de obicei erau plin de bani. Dacă erau prea mari sau prea treji îi pocneau peste cap cu o cărămidă. Dacă păreau o pradă uşoară unul îl ţinea şi celălalt/ceilalţi îl uscau. De câteva ori i-au făcut pe unii pe maidanul de pe strada 57th. A fost distracţie. Era chiar întuneric după gard. L-au lovit până le-au obosit braţele. Lovituri din greu. Apoi o plăcintă şi o bere. Şi Tralala. Era mereu acolo. Pe măsură ce trecea timpul căpătau experienţă. Erau mai selectivi. Şi mai puternici. Nu mai aveau nevoie de cărămizi. Făceau ture prin baruri şi puneau ochii pe unul cu mălai. Când ieşea îl uscau. Uneori Tralala îl aranja pentru ei. Îl ducea printr-un pasaj. Uneori prin locul viran. Mergea la fix. Toţi aveau haine noi. Tralala era îmbrăcată bine. Purta un flanel curat la fiecare câteva zile. Nu aveau nici un fel de probleme. Se lipeau de marinari. Veneau şi plecau aşa că ce importanţă avea. Cui dracu îi păsa. În orice caz aveau mai mult decât le trebuia. Şi ce mai contează câteva lovituri. Ar fi putut fi omorâţi aşa că de ce să-şi bată capul. Nu se apropiau de soldaţi. De obicei. Îi ducea capul şi nimeni nu-i deranja. Dar Tralala voia mai mult decât mica ei parte pe care o primea. A fost momentul în care şi-a aranjat ceva pentru ea. Decât să şi-o pună cu câţiva tipi pentru câţiva dolari s-a gândit că e mai bine să şi-o pună doar cu unul şi să umfle tot. Toţi beţivii erau cu ochii pe ea. Şi se chiorau la ţâţele ei. O să meargă uns. Asigură-te că alegi unul care mai stă pe picioare. Nu vreun sărman cu câţiva dolărei

nenorociți. În nici un caz un căcat de genul ăsta. Aştepta, singură, la Grec. A intrat un soldat şi a comandat o cafea şi un hamburger. A întrebat-o dacă nu vrea ceva. De ce nu. El i-a zâmbit. A tras o bancnotă dintr-un sul gros şi a scăpat-o pe tejghea. Ea şi-a împins pieptul în față. El i-a zis despre tresele lui. Şi despre medalii. Steaua de Bronz. A fost pe mări doi ani. Se duce acasă. El a vorbit şi s-a umplut de bale şi ea a zâmbit. Ea spera să nu fie toate de un dolar. Voia să-l scoată afară înainte să apară altcineva. S-au suit într-un taxi şi au mers la un hotel în centru. El a cumpărat o sticlă de whisky şi s-au pus pe băut şi el a vorbit. Ea îi tot umplea paharul. El vorbea întruna. Despre război. Despre cum a fost împuşcat. Despre casă. Despre ce avea de gând să facă. Despre lunile petrecute în spital şi despre toate operațiile. Ea îi turna întruna dar el se ținea tare. Nemernicul. El a zis că ar vrea să stea pe lângă ea o vreme. Să vorbească cu ea şi să bea câteva păhărele. Ea aştepta. Îl înjura pe el şi pe nenorocita de maică-sa. Şi cui dracu îi pasă de piciorul tău ciuruit. Era acolo de o oră. Dacă i-ar trage-o poate că i-ar putea lua banii din buzunar. Dar el doar vorbea. S-o ia dracu de treabă. L-a lovit în cap cu sticla. I-a golit buzunarele şi a ieşit. I-a scos banii din portofel şi a aruncat portofelul. I-a numărat în metrou. Cinzeci de dolari. Nu e rău. N-a mai avut atâția deodată până acum. Totuşi ar fi trebuit să iau mai mulți. După ce-am ascultat toate căcaturile alea. Mda. Nemernicul dracului. Ar fi trebuit să-i mai trag una. 50 de dolari păduchioşi şi el turuia ca o moară stricată sau ceva. A scos 10 şi restul l-a dosit şi s-a grăbit înapoi spre Grec. Tony şi Al erau acolo şi au întrebat-o unde a fost. Alex a zis că a întins-o cu un soldat beat acum câteva ore. Mda. Un nenorocit. Credeam că e plin de marafeți. I-ai pus-o? Mda. Cât? 10 dolari. El mă tot vrăjea despre cât de mult are şi tot ce-am scos au fost 10 dolari păduchioşi. Mda? Să-i vedem. Ea le-a arătat banii. Eşti sigură că asta e tot ce ai? Vrei să mă cauți? Crezi că mi i-am vârât în cur sau ceva? O să ne uităm mai târziu. Mda. Dar tu? Ai pus-o? Am scos câțiva. Dar nu-ți bate tu capu. Ai destul. Ea n-a zis nimic şi a dat din umeri. Ea a zâmbit şi s-a oferit să le facă cinste cu o cafea. Atât? /Mnezeule. Ce adunătură de lipitori. OK. Hei Alex... Erau încă la tejghea când a intrat soldatul. Ținea

o batistă însângerată la cap şi sângele i se uscase pe încheietură şi pe obraz. A apucat-o pe Tralala de mână şi a tras-o de pe scaun. Dă-mi portofelul putoarea dracului. Ea l-a scuipat în faţă şi i-a zis să se ducă în pizda mă-sii. Al şi Tony au dat cu el de-un perete şi l-au întrebat cine se crede. Ascultă, nu vă cunosc nu mă cunoaşteţi. Nu vreau să mă bat cu voi băieţi. Nu vreau decât portofelul meu cu cartea mea de identitate ca să pot intra înapoi în Bază. Puteţi păstra banii ăia nenorociţi. Nu-mi pasă. Tralala i-a ţipat în faţă că e un nenorocit bun de nimica şi a început să-i tragă şuturi, de teamă că ar putea spune cât i-a umflat. Eşti erou pulii. Du-te şi amanetează-ţi din nenorocitele alea de medalii dacă-ţi trebe bani aşa tare. L-a scuipat iar în faţă, fără să-i mai fie teamă că ar putea spune ceva, ci scoasă din minţi. Al dracului de scoasă din minţi. 50 de dolari păduchioşi şi scâncea după ei. I-a tras un şut în boaşe. El a apucat-o iar. I-au dat lacrimile şi s-a încovrigat gâfâind de durerea loviturii. Dacă nu am permisul nu pot să intru în Bază. Trebuie să mă întorc. Mâine zbor acasă. N-am mai fost acasă de trei ani. Am fost împuşcat. Te rog, TE ROG. Doar portofelul. Atâta vreau. Doar cartea de identitate. TE ROG TE ROG!!! Lacrimile îi brăzdau sângele uscat şi Tony şi Al îl ţineau şi Tralala se bâţâia în faţa lui scuipând, înjurând, dând din picioare. Alex a răcnit să se oprească şi să se ducă afară. Nu vreau necazuri aici. Tony l-a apucat pe după gât şi Al i-a îndesat batista însângerată în gură şi l-au târât afară în pasajul întunecat. Încă plângea şi îi implora să să-i dea permisul şi încerca să le spună că vrea să plece acasă când Tony i-a ridicat capul de păr şi Al l-a pocnit de câteva ori în stomac şi apoi în faţă; dar s-au oprit curând, nu de teamă ar putea apărea poliţia, ci pentru că ştiau că nu mai are bani şi obosiseră să-l lovească pe marinar, aşa că l-au lăsat şi el a căzut la pământ pe spate. Înainte să plece, Tralala l-a călcat pe faţă până când amândoi ochii i s-au umplut de sânge şi i-a rupt nasul şi i-a tras şuturi în boaşe. Căcat nenorocit, apoi au plecat şi s-au dus încet pe 4th avenue şi au luat un metrou spre manhattan. Ca să se asigure că nu le-a luat cineva urma. În două zile o să-l îmbarce şi cui o să-i mai pese. Doar un alt soldat de căcat. Şi în orice caz o merita. Au mâncat într-o cafenea şi s-au dus la un cinematograf de noapte.

A doua zi şi-au luat o cameră într-un hotel din partea de est şi au stat în Manhattan până în noaptea următoare. Când s-au întors la Grec Alex le-a zis că nişte soldaţi de la Poliţia Militară şi un detectiv au venit să întrebe de tipii care au bătut un soldat noaptea trecută. Au zis că era într-o stare proastă. Au trebuit să-l opereze şi şi-ar putea pierde un ochi. Nu-i asta destul de nasol. Cei de la Poliţia Militară au zis că dacă pun mâna pe ăia care i-au făcut asta îi omoară. Huligani nenorociţi. Ce spune legea. Nimic. Mda. Ne omoară! Căcaţii. Ar trebui să-i îmbrobodim cu principii generale. Tralala a râs. Ar trebui să înaintez plângere pentru viol. Peste o săptămână fac 18 ani. M-a violat jegosul dracului. Au râs şi au comandat cafea şi alea. Când au terminat Al şi Tony s-au gândit că mai bine să facă nişte ture prin câteva baruri să vadă care mai e treaba. Într-unul din baruri l-au văzut pe barman cum strecoară un plic într-o cutie de tablă în spatele barului. Au verificat fereastra la toaleta bărbaţilor şi aleea din spate şi apoi au plecat din bar şi s-au dus înapoi la Grec. I-au spus lu Tralala ce au de gând să facă s-au dus într-o cameră mobilată pe care au închiriat-o deasupra unui bar pe 1st avenue. Când s-au închis barurile au luat un levier şi s-au dus la bar. Tralala a rămas afară să stea de şase în timp ce ei şi-au forţat intrarea înăuntru. Le-a luat doar câteva minute să forţeze fereastra şi să o deschidă, să intre, să se târască în bar, să ia cutia să iasă pe fereastră şi să sară în alee. Au spart încuietoarea cutiei pe alee şi au început să numere. Aveau aproape două mii de dolari. S-au holbat la ei o clipă apoi i-au îndesat în buzunare. Apoi Tony a luat câteva sute şi i-a pus în alt buzunar şi i-a zis lu Al că o să-i spună lu Tralala că asta e tot ce au luat. Au zâmbit şi aproape că i-a luat râsul apoi s-au liniştit înainte să iasă de pe alee şi să se întâlnească cu Tralala. Au luat cutia cu ei şi au aruncat-o într-un canal apoi s-au dus înapoi în camera lor. Când au ieşit din alee Tralala a alergat la ei întrebându-i cum s-au descurcat şi cât au luat şi Tony i-a zis să facă linişte că au luat vreo două sute şi să stea cuminte până se întorc în cameră. Când s-au întors în cameră Al a început să-i spună ce pleaznă a fost şi cum s-au căţărat pur şi simplu şi au luat cutia dar Tralala l-a ignorat şi îl tot întreba despre cât au luat. Tony a scos chişca de bani din buzunar şi ei

i-au numărat. Nu e rău ai Tral? 250 de bucăţele. Mda. Ce-ar fi să-mi dai cinzeci acum. Pentru ce? Nu pleci nicăieri nu. Ea a dat din umeri şi s-au băgat în pat. După-amiaza următoare s-au dus la Grec la o cafea şi au intrat doi detectivi şi le-au zis să vină afară. I-au percheziţionat, le-au luat banii din buzunare şi i-au aruncat în maşina lor. Detectivii le-au fluturat banii pe la nas şi au dat din cap. Altceva mai bun n-aţi găsit decât să umflaţi mălaiul din pariuri? Ă? Hă hă! Băieţi deştepţi nu glumă. Detectivii au râs şi de fapt i-a cuprins o uimire profesională când s-au uitat la feţele lor şi şi-au dat seama că de fapt nu ştiu pe cine au furat. Tony a început să-şi revină uşor şi a început să protesteze că ei nu ştiu nimic. Unul dintre detectivi i-a ars o palmă şi i-a zis să-şi ţină gura. Pe toţi dracii nu ne îmbârliga cu căcaturile astea. Vrei să spui că ai găsit vreo două miare pe jos? Tralala a ţipat, vreo ce? Detectivii s-au uitat la ea scurt apoi s-au întors la Tony şi Al. Puteţi să uscaţi vreo câţiva marinari beţi când şi când şi să scăpaţi cu toată socoteala, dar când te atingi de bănuţu din buzunaru meu te-ai întins cam tare băieţică. Ce vite... OK surioară, acu taie-o. Doar dacă nu vrei să faci şi tu o tură? S-a dat imediat de lângă maşină, cu ochii încă cât cepele la Tony şi Al. Uşa s-a trântit şi s-au dus. Tralala a intrat înapoi la Grec şi s-a aşezat la tejghea înjurându-i pe Tony şi Al şi pe gaborii care i-au săltat înainte ca ea să-şi ia partea. Scârbele dracului. Banditii ăia de caralii. A rămas acolo bând cafele toată după-amiaza apoi a ieşit şi s-a dus peste stradă la Willies. S-a dus la capătul barului şi a început să vorbească cu Ruthy, barmanita, povestindu-i ce s-a întâmplat, oprindu-se la fiecare câteva minute să-i înjure pe Tony şi pe Al, pe caralii, ghinionul ei. Barul se umplea încet şi Ruthy o lăsa la fiecare câteva minute ca să mai toarne un pahar şi când se întorcea Tralala repeta povestea de la început, ţipând după cele două miare şi ei nici măcar nu au avut ocazia să cheltuie un penny. Tot repetând povestea a uitat de Tony şi Al i-au rămas doar caralii să-i înjure şi norocul ei şi câte un marinar ocazional sau soldat care trecea pe-acolo şi care se oprea să o întrebe dacă nu vrea ceva de băut sau doar se zgâia la ea. Ruthy îi tot umplea paharul lui Tralala de îndată ce se golea şi îi spunea s-o lase baltă. N-are rost să te dai cu capu

de pereți pentru atâta. Mai sunt destule ocazii. Poate nu atât de mult, dar destul. Tralala a rânjit, și-a terminat băutura și i-a zis lui Ruthy să-l umple. În cele din urmă și-a înghițit furia și s-a liniștit și când un marinar tânăr a venit spre ea legănându-se pe picioare a zis da. Ruthy le-a adus două pahare și a zâmbit. Tralala l-a urmărit cum și-a scos banii și și-a zis că merită efortul. I-a zis că sunt locuri mai mișto să bei un pahar decât spelunca asta. Păi să mergem păpușă. El și-a dat pe gât paharul și Tralala l-a lăsat pe-al ei neatins pe bar și au ieșit. Au luat un taxi și marinarul a întrebat-o încotro și ea a zis că nu-i pasă, oriunde. OK. Du-ne în Times Square. I-a oferit o țigară și a început să-i povestească o mulțime de chestii. Îl cheamă Harry. Vine din Idaho. Tocmai s-a întors din Italia. Se ducea spre – ea nu s-a obosit să zâmbească, dar era cu ochii pe el, încercând să-și dea seama în cât timp o să dea ochii peste cap. Uneori ține toată noaptea. Nu poți să-ți dai seama de-adevăratelea. S-a relaxat și nu și-a mai bătut capul. Nu poate să-l facă aici. Trebuie să aștepte până când leșină sau poate să-i ceară niște bani. După cum aruncă cu ei. Trebuie să-l bage într-o cameră singuri. Dacă nu leșină o să-l pocnesc cu ceva – și ar trebui să vezi ce i-am făcut lu micuța aia... Vorbea întruna și Tralala fuma și lămpile de stradă licăreau pe lângă ei și taximetrul ticăia. A tăcut când taxiul a oprit la Crossroads. Au coborât și au încercat să intre la Crossroads dar barmanul s-a uitat la marinarul beat și a dat din cap că nu. Așa că au traversat și au intrat în alt bar. Barul era aglomerat, dar au găsit o măsuță în spate și s-au așezat. Au comandat de băut și Tralala a sorbit din paharul ei apoi a împins paharul neterminat peste masă spre el când el și l-a terminat pe al lui. A început iar să vorbească dar lumina și muzica l-au dat gata încet și subiectul discuției s-a schimbat și a început să-i spună lu Tralala ce tipă mișto e și că ce clipe mișto o să-i ofere el; și ea i-a zis c-o să-i ofere cele mai mișto clipe din viața lui și nu s-a obosit să-și ascundă un căscat. El radia și a băut mai repede și Tralala l-a întrebat dacă nu are să-i dea niște bani. E falită și trebuie să facă rost de niște bani că altfel va fi dată afară din camera ei. El i-a zis să nu-și facă griji că o să-i găsească el un loc unde să stea la noapte și i-a făcut cu ochiul și lui Tralala i-a venit să-i stingă

ţigara pe faţă, zgârcitul dracului, dar şi-a dat seama că e mai bine să aştepte să-i ia banii înainte să facă vreo chestie. El s-a jucat cu mâna ei şi ea s-a uitat prin bar şi a observat un ofiţer zgâindu-se la ea. Avea o mulţime de trese exact ca ăla pe care l-a tăvălit şi s-a gândit că are bani mai mulţi decât Harry. De obicei ofiţerii sunt plini de bani. S-a ridicat de la masă spunându-i lui Harry că se duce la toaletă. Ofiţerul s-a clătinat uşor pe picioare când a venit spre el şi i-a zâmbit. El a prins-o de braţ şi a întrebat-o unde se duce. Nicăieri. O, păi nu se poate să lăsăm o fată ca tine de drăguţă să se ducă nicăieri. Am o cameră goală şi o grămadă de whisky. Păi... I-a zis să o aştepte şi s-a dus înapoi la masă. Harry era aproape adormit şi ea a încercat să-i ia banii din buzunar şi el a început să se foiască. Când a deschis ochii a început să-l scuture, scoţându-i mâna din buzunar şi spunându-i să se trezească. Am crezut că o să ne distrăm. Să fii sigură. A dat din cap şi s-a lăsat încet spre masă. Hei, Harry, trezeşte-te. Chelnerul vrea să ştie dacă ai bani. Arată-i banii ca să nu trebuiască să plătesc eu. Să fii sigură. A scos încet cocoloşul de bancnote din buzunar şi Tralala i l-a înhăţat din mână şi a zis ţi-am zis eu că are bani. A luat ţigările de pe masă, a pus banii în buzunarul ei şi s-a dus înapoi la bar. Prietenul doarme aşa că nu crecă o să se supere, dar crecă mai bine plecăm. Au ieşit din bar şi s-au dus la hotelul lui. Tralala spera să nu fi făcut o greşeală. Harry ar fi putut avea mai mulţi bani dosiţi pe undeva. Totuşi ofiţerul ar fi trebuit să aibă mai mulţi şi în orice caz probabil că l-a curăţat pe Harry şi ar putea lua mai mulţi de la nemernicul ăsta dacă are ceva. S-a uitat la el încercând să-şi dea seama cât ar putea avea, dar ofiţerii arată toţi la fel. Asta e problema cu nenorocitele astea de uniforme. Şi apoi s-a întrebat cât luase de la Harry şi cât trebuie să aştepte ca să-i numere. Când au ajuns în camera lui ea s-a dus direct la baie, a netezit un pic bancnotele şi le-a numărat. 45. Căcat. Băga-mi-aş. A îndoit banii. A ieşit din baie şi i-a pus în buzunarul hainei. El a turnat două păhărele şi s-au aşezat şi au stat de vorbă câteva minute apoi a stins lumina. Tralala s-a gândit că nu are sens să încerce ceva acum aşa că s-a relaxat şi a încercat să se simtă bine. Au fumat şi au mai băut un pahar când el s-a întors şi a

sărutat-o şi i-a spus că are cele mai frumoase ţâţe pe care le-a văzut vreodată. A continuat să vorbească timp de câteva minute, dar ea nu era atentă. Se gândea la ţâţele ei şi la ce a zis el şi cum ar putea să agaţe pe cineva cu ţâţele ei şi la dracu cu toţi ăia de la Willies şi toţi nătângii, o să mai stea pe-aici o vreme şi o să se descurce. Şi-au stins ţigările şi pentru tot restul serii ea nu s-a mai întrebat câţi bani are. A doua zi de dimineaţă la micul dejun el a încercat să-şi amintească ce s-a întâmplat la bar, dar amintirea cu Harry era vagă şi n-a vrut s-o întrebe. A dat să spună ceva de câteva ori, dar când s-a uitat la ea a început să se simtă oarecum vinovat. Când au terminat de fumat, i-a aprins ţigara, a zâmbit şi a întrebat-o dacă nu vrea să-i cumpere ceva. O rochie sau ceva de genul ăsta. Adică... păi ştii tu... Mi-ar plăcea să-ţi cumpăr un mic cadou. A încercat să nu sune prea sentimental sau să pară prea sfios, dar a descoperit că-i venea greu să spună ce simte, acum, de dimineaţă, un pic mahmur şi ea i se părea drăguţă, chiar inocentă. În primul rând nu voia ca ea să creadă că se oferă să o plătească sau să gândească că el o insultă insinuând că nu e decât o altă prostituată; dar o mare parte din singurătatea lui se dusese şi voia să-i mulţumească. Ştii, nu mi-au mai rămas decât câteva zile până când plec înapoi şi m-am gândit că probabil am putea – adică m-am gândit că am mai putea petrece ceva timp împreună... S-a bâlbâit scuzându-se sperând că ea înţelege ce voia să spună dar cuvintele nu ajungeau la ea şi când a văzut că a terminat de vorbit a zis sigur. Ce dracu. E mult mai bine decât să te lupţi cu un beţiv şi în dimineaţa asta se simţea bine, mult mai bine decât ieri (abia dacă îşi amintea de curcani şi de banii pe care i-au luat de la ea) şi el poate că o să-i dea chiar banii lui înainte să plece înapoi peste mări (ce-ar putea face cu ei) şi cu ţâţele ei s-ar putea descurca oricând şi ce mama dracului, a fost cea mai bună tăvăleală cu care s-a ales vreodată... S-au dus la cumpărături şi ea şi-a luat o rochie, o poşetă şi o geantă în care să-şi pună hainele pe timpul nopţii. A protestat slab când el i-a zis să-şi cumpere o trusă de machiaj (fără să ştie ce e când el i-a dat-o şi nu găsea că are sens să cheltuie banii pe ea când putea să-i dea ei direct) şi el s-a bucurat de sfiala ei de a nu dori să cheltuiască prea mult din

banii lui; şi a chicotit văzând însufleţirea ei copilăroasă de a se afla la cumpărături, privind şi cumpărând. Au dus toate pachetele înapoi la hotel şi Tralala şi-a pus rochia cea nouă şi pantofii şi au ieşit să mănânce şi apoi la un film. În următoarele zile au mers la filme şi restaurante (Tralala încerca să-şi noteze în minte locurile în care ies ofiţerii), câteva alte magazine şi apoi înapoi la hotel. Când s-au trezit în ziua a patra el i-a zis că trebuie să plece şi a întrebat-o dacă nu vrea să vină cu el la gară. Ea s-a gândit că i-ar putea da banii lui şi stătea stingheră în gară cu el, cu genţile în jurul lor, aşteptând ca el să se suie în tren şi să plece. În cele din urmă pentru el a sosit timpul şi i-a dat un plic şi a sărutat-o înainte să se suie în tren. Ea a simţit plicul înainte să ridice un pic chipul ca el să o sărute. Era subţire aşa că s-a gândit că ar putea fi un cec. L-a pus în poşetă, şi-a luat bagajul şi s-a dus în sala de aşteptare unde s-a aşezat pe o bancă şi a deschis plicul. A deschis hârtia şi a început să citească: Dragă Tral: sunt multe lucruri pe care aş vrea să le spun şi ar fi trebuit să le spun, dar – O scrisoare. O SCRISOARE nenorocită. A rupt plicul şi a întors scrisoarea pe toate feţele de câteva ori. Nici măcar o leţcaie. Sper că înţelegi ce vreau să spun şi nu sunt în stare să rostesc – se uita la cuvinte – dacă tu simţi aşa cum sper eu îţi scriu adresa mea în josul paginii. Nu ştiu dacă o supravieţuiesc războiului ăstuia, dar – Căcat. Nu vehement, ci pur şi simplu. A aruncat scrisoarea şi a luat un metrou spre Brooklyn. S-a dus la Willies să-şi arate găteala. Ruthy era după bar şi Waterman Annie era într-un separeu cu un marinar. S-a oprit la bar câteva minute să vorbească cu Ruthy, răspunzând la întrebările ei despre haine şi povestindu-i despre clientul bogat cu care a trăit şi despre câţi bani i-a dat şi pe unde s-au dus împreună. Ruthy se oprea ocazional să toarne un pahar şi când se întorcea Tralala îşi continua povestea, dar curând Ruthy a obosit să-i asculte căcaturile când imaginaţia lui Tralala a lăsat-o baltă. Tralala s-a întors şi s-a uitat la Annie şi a întrebat-o când i-au dat drumul. Annie i-a zis să se ducă în mă-sa. Ba tu ar trebui să te duci. Annie a râs şi Tralala i-a zis să-şi ţină gura aia de căcat. Marinarul s-a ridicat din separeu şi a venit clătinându-se pe picioare spre Tralala. N-ar trebui să vorbeşti cu

prietena mea aşa. Japiţa aia? Eşti mai bun de atât. Ea a zâmbit şi şi-a împins pieptul în faţă. Marinarul a râs şi s-a sprijinit de bar şi a întrebat-o dacă nu ar vrea un pahar. Desigur. Dar nu în spelunca asta. Să mergem într-un loc în care nu mişună putori. Marinarul a râs, s-a dus înapoi la masă, şi-a terminat paharul şi a ieşit cu Tralala. Annie a răcnit şi a încercat să arunce cu un pahar după Tralala, dar cineva a ţinut-o de mână. Tralala şi Jack (era mecanic şi...) s-au urcat într-un taxi şi s-au dus în centru. Tralala s-a gândit să-l umfle imediat, dar şi-a dat seama că e mai bine să aştepte să vadă. A rămas cu el şi s-au dus la un hotel şi când a leşinat l-a curăţat şi s-a dus înapoi în centru. S-a dus într-un local din Times Square şi s-a aşezat la bar. Era plin de militari şi câţiva marinari beţi i-au zâmbit când a aruncat o privire în jur, dar i-a ignorat şi ceilalţi din bar au ignorat-o pe ea. Voia să se asigure că agaţă unul încă viu. Fără marinari sau soldaţi beţi. O nu. Pariu pe curuleţu tău că nu. Cu hainele şi ţâţele ei? Cine mama dracului se cred gunoaiele astea? Îţi vine să-i scuipi în feţele alea slinoase. Căcat! Să mă pupe-n cur. Şi-a strivit ţigara şi a luat o gură din pahar. Aştepta. Le-a zâmbit câtorva ofiţeri despre care credea că ar putea avea mălai, dar erau însoţiţi de femei. Le-a blestemat pe dameze în şoaptă, şi-a descheiat câţiva nasturi de la rochie, a mai aruncat o privire în jur şi a luat o înghiţitură mică din pahar. Chiar dacă lua înghiţituri mici băutura s-a dus curând şi ea a mai cerut încă una. Barmanul i-a umplut iar paharul şi a taxat-o ca fiind amatoare. A zâmbit şi aproape că a fost tentat să-i spună că a greşit locul, dar a renunţat. Doar i-a umplut paharul gândind că mai bine s-ar duce de acolo într-unul din barurile de pe 8th avenue. Ea a luat o gură din pahar şi şi-a aprins încă o ţigară. De ce era tot singură? Care era treaba cu localul ăsta? Oricine avea câţiva bănuţi avea o femeie? Porcii dracului. Nici una dintre ele nu avea o pereche la fel de mare ca a ei. Putea să aibă orice lepră din Willies sau orice pârlit care se împleticea pe picioare la Grec. Ce-i cu târâturile astea pe-aci. Ar trebui să mişune în jurul ei. N-ar trebui să stea singură. Era acolo de trei ore deja. Se simţea de parcă ar fi stat în picioare răcnind du-te-n mă-ta tuturor celor din local. Sunteţi toţi o adunătură de târâturi. A rânjit la femeile care

treceau. Şi-a strâns rochia pe ea şi-a tras umerii în spate. Timpul trecea. Încă îi ignora pe beţivi gândindu-se că o să apară cineva mai făţos. Nu s-a atins de al treilea pahar, ci a rămas privind în jur, înjurându-l pe fiecare nenorocit din local devenind din ce în ce mai sfidătoare şi mai disperată. Curând răcnea în mintea ei dorindu-şi pe toţi sfinţii să aibă o lamă, să le taie nenorocitele alea de boaşe. A intrat un ofiţer superior şi a întrebat-o dacă nu vrea un pahar şi aproape că l-a scuipat dracului în faţă, dar abia dacă a îngăimat ceva când s-a uitat la ceas şi a zis căcat. Mda, mda, să mergem. A dat pe gât paharul şi au ieşit. Mintea încă îi mai era cuprinsă de o furie de răcnete (şi rahatul ăla nu mi-a dat decât o scrisoare de căcat) că pur şi simplu zăcea în pat şi se zgâia la tavan cuprinsă de nesimţire în timp ce marinarul i-o trăgea şi când în cele din urmă s-a rostogolit de pe ea pentru ultima dată şi a adormit ea a continuat să se zgâiască şi să înjure ore întregi înainte să adoarmă. În după-amiaza următoare i-a cerut să-i dea nişte bani şi el a râs. A încercat să-l lovească dar a apucat-o de braţ. A pocnit-o peste faţă şi i-a zis că şi-a ieşit din minţi. El a râs şi i-a zis să o lase mai moale. Lui îi mai rămăseseră câteva zile şi avea destui bani pentru amândoi. Ea l-a înjurat şi l-a scuipat şi el i-a zis să-şi adune boarfele şi să se care. Ea s-a oprit într-o cafenea şi s-a dus la toaletă şi şi-a dat cu apă pe faţă şi şi-a luat o cafea şi o felie de chec. A ieşit şi s-a dus în acelaşi bar. Nu era foarte aglomerat fiind plin în cea mai mare parte cu soldaţi care îşi dregeau mahmureala şi ea s-a aşezat şi a băut câteva pahare până a început să se umple. Încerca să găsească unul treaz, dar după vreo oră şi câteva pahare i-a ignorat pe toţi şi a aşteptat. Doi marinari au întrebat-o dacă nu vrea ceva de băut şi ea a zis ce căcat şi a plecat cu ei. Au colindat prin zonă câteva ore şi au băut şi apoi s-a dus într-o cameră cu amândoi şi dimineaţa i-au dat câţiva dolari aşa că a rămas cu ei vreo câteva zile, două sau trei, în cea mai mare parte a timpului beată, întorcându-se din când în când în cameră cu ei şi prietenii lor. Apoi ei au plecat sau s-au dus undeva şi ea s-a întors în bar ca să caute pe cineva sau un întreg echipaj de nenorociţi. Care-i diferenţa. Şi-a strâns rochia pe ea şi nu s-a mai gândit să se spele. N-a ajuns bine la

bar când cineva a înhățat-o de braț, a scos-o pe ușa din spate și i-a zis să plece. A rămas în colț pe Broadway cu 42nd înjurându-i și vrând să știe de ce lasă înăuntru niște târfe jegoase și dau afară o fată drăguță ca ea, sunteți o adunătură de limbrici. S-a întors și a traversat strada, încă bombănind și a intrat în alt bar. Era îmbulzeală și și-a făcut loc spre fundul localului lângă tonomat și a început să se uite. Când cineva a venit să bage o melodie i-a zâmbit, și-a împins umerii în spate și și-a dat părul de pe față. A rămas acolo bând și zâmbind și în cele din urmă a plecat cu un soldat beat. Și-au tras-o aproape toată noaptea au dormit un pic apoi s-au trezit și au început să bea și să și-o tragă iar. A rămas cu el o zi sau două, poate mai mult, nu era sigură și oricum nu avea nici o importanță, apoi el s-a dus și ea s-a dus înapoi în bar să caute. A sărit dintr-un bar în altul încă trăgându-și rochia mai strâmt pe ea și din când în când își dădea cu niște apă pe față înainte să iasă dintr-o cameră de hotel, cu băutură curgându-i pe bot și în curând nici măcar nu se mai uita și mormăia mda, mda, ce căcat și împingea un pahar gol spre barman și uneori nici nu vedea fața bețivanului care o cinstea și se rostogolea pe și de pe ea și își lăsa balele pe țâțele ei; doar bea și își scotea hainele și își desfăcea picioarele și aluneca în somn sau în apatia bețivului. A trecut timpul – luni, poate ani, cine știe, rochia s-a dus și a rămas doar o fustă destrămată și un flanel și barurile de pe Broadway au devenit barurile de pe 8th avenue și curând chiar și aceste localuri cu vagabonzii, plasatorii, peștii, reginele și potențialii cuțitari au azvârlit-o pe ușă afară și linoleumul încrustat a devenit scândură apoi un covor de rumeguș și ea pierdea vremea deasupra unei beri într-o speluncă pe chei, mârâind și înjurând fiecare lepădătură care i-o trăgea și ieșea cu oricine se uita la ea sau avea un locșor unde să o răstoarne. Luna de miere se terminase și încă își mai trăgea flanelul strâns pe ea dar nu mai era nimeni să o vadă. Când ieșea dintr-o casă de călăreală rămânea într-un bar până când primea oferte pentru o altă partidă. Dar în fiecare noapte își ițea țâțele și căuta pe unul încă viu și nu voia vreun pilangiu distrus dar nu erau decât lepădături care stăteau cu ochii în bere și ea căuta unul încă viu care avea 50 de cenți de cheltuit pe-o bere

pentru o bucățică și se trântea dintr-un bar în altul din ce în ce mai jegoasă și mai râioasă. A fost în barurile din South street și un marinar i-a dat o bere și prietenii lui a căror bere depindea de el au intrat în panică temându-se că-i lasă și-și cheltuiește banii cu ea așa că atunci când el s-a dus la toaletă i-au luat berea și au aruncat-o în stradă. A rămas pe bordură răcnind până când a venit un curcan și a luat-o la șuturi și i-a zis să se care. S-a întins la picioarele lui și i-a înjurat pe toți nenorociții și pe tovarășul lor și le-a zis să-și vâre-n cur berea aia. N-are nevoie de nici un jegos să-i dea un pahar. Poate să ia tot ce vrea de la Willies. Are șmenurile ei. O să se întoarcă la Willies unde a zis că se duce. Ăla era localul. Acolo e întotdeauna cineva cu bani. Nu jegoși ca păduchioșii ăștia. Ce credeau ei c-o să-l lase pe orice nenorocit să-i umble în chiloți și să se joace cu țâțele ei doar pentru câțiva dolari. Căcat! Poa să zvânte solda unui marinar la Willies. La Willies oamenii știau cine a fost ea. Pariu pe curulețu tău că știu. S-a împleticit pe scările de la metrou și a mers până în Brooklyn, bombănind și înjurând, sudoarea brăzdându-i jegul de pe față. A urcat cele trei trepte până la ușă și a fost ușor dezamăgită că ușa nu era închisă să o trântească când o deschide. A rămas pentru o clipă în ușă privind în jur, apoi s-a dus în spate unde stăteau Waterman Annie, Ruthy și un marinar. S-a așezat lângă marinar, s-a aplecat dinaintea lui și le-a zâmbit lui Annie și Ruthy apoi a comandat un pahar. Barmanul a privit-o apoi a întrebat-o dacă are vreun ban. I-a zis că nu e treaba lui. O să plătească prietenul meu de-acia. Nu-i așa dulceață. Marinarul a râs și a împins o bancnotă și ea și-a luat paharul și i-a rânjit barmanului. Scârba dracului. Annie a tras-o deoparte și i-a zis că dacă încearcă să-i sară la gât îi varsă mațele pe podea. Io și Ruthy o să plecăm de îndată ce vin prietenii lui Jack și dacă ne strici șusta o să-ți pară rău cățea. Tralala s-a smuls din strânsoare și s-a dus înapoi la bar și s-a aplecat peste marinar și și-a frecat țâțele de brațul lui. El a râs și i-a zis să-l dea pe gât. Ruthy i-a zis lui Annie să nu-și bată capu Fred o să fie aci curând și am întins-o și au vorbit cu Jack și Tralala s-a aplecat spre ei și le-a întrerupt conversația și a mârâit la Annie sperând să ardă în iad când Jack a plecat cu *ea* și Jack râdea din orice și a bătut cu palma în bar

şi a dat de băut şi Tralala a zâmbit şi a băut şi din tonomat se auzeau nişte hopa ţopa de la ţară şi uneori câte un blues şi neoanele roşii şi albastre din jurul oglinzii din spatele barului scăpărau şi pâlpâiau şi soldaţii marinarii şi târfele în separeuri şi la tejghea răcneau şi râdeau şi Tralala şi-a ridicat paharul şi l-a dat pe gât până la fund şi a dat cu el de tejghea şi şi-a frecat ţâţele de braţul lui Jack şi el s-a uitat la ea minunându-se de câte puncte negre are pe faţă şi dacă coşul ăla mare de pe obraz o să se spargă şi o să supureze apoi i-a zis ceva lui Annie apoi a râs şi a pocnit-o peste picior şi Annie a zâmbit şi i-a făcut semn lui Tralala pa-pa şi casa de bani zdrang şi fumul atârna în aer şi a venit Fred şi s-a alăturat petrecerii şi Tralala a răcnit că mai vrea un pahar şi l-a întrebat pe Fred dacă îi plac ţâţele ei şi el a împins-o cu un deget şi a zis crecă sunt de-adevăratelea şi Jack a bătut cu palma în bar şi a râs şi Annie a înjurat-o pe Tralala şi a încercat să-i facă să plece şi ei au zis hai să mai stăm pe-aci, ne distrăm şi Fred a făcut cu ochiul şi cineva a bătut în masă şi a râs şi a căzut pe jos un pahar şi fumul se prăbuşea când ajungea la uşă şi Tralala i-a deschis şlițul lui Jack şi a zâmbit şi el l-a închis de 5 6 7 ori râzând s-a chiorât la pustulă şi luminile au clipit şi casa de marcat a cârâit zdrang zdrang şi Tralala i-a zis lui Jack că are ţâţe mari şi a bătut în bar şi a râs şi Fred a făcut cu ochiul şi a râs şi Ruthy şi Annie voiau să plece înainte să le strice ceva şusta şi se întrebau câţi bani aveau şi nu le plăcea să vadă cum îi cheltuie cu Tralala şi Tralala îşi dădea pe gât paharele şi mai cerea şi Fred şi Jack au râs şi au făcut cu ochiul şi au bătut în bar şi s-a umplut iar paharul şi un alt pahar a căzut pe jos şi cineva se văicărea pentru berea pierdută şi două mâini munceau să-şi facă loc pe sub o fustă sub o masă şi ea le sufla fumul în faţă şi cineva a leşinat şi capul i-a căzut pe masă şi un pahar de bere a fost înhăţat înainte să cadă pe jos şi Tralala strălucea că a reuşit şi c-o să i-o tragă lu Annie sau oricui altcuiva şi a mai dat pe gât un pahar şi l-a vărsat pe bărbie şi s-a agăţat de gâtul lui Jack şi şi-a frecat pieptul de obrajii lui şi el s-a întins şi i-a răsucit ca pe nişte mânere şi a râs şi Tralala a zâmbit O acum am reuşit şi mă piş pe toţi nenorociţii ăia şi cineva a umblat mile întregi pentru un zâmbet şi cineva l-a cules pe beţiv din separeu

şi l-a aruncat afară pe uşa din dos şi Tralala şi-a ridicat flanelul şi şi-a legănat ţâţele în palme şi a rânjit iar şi iar şi iar şi Jack şi Fred au ţipat şi au râs şi barmanul i-a zis să-şi ia dracului chestiile alea de aici şi să se care dracului şi Ruthy şi Annie şi-au făcut cu ochiul şi Tralala s-a întors încet clătinându-i tare în mâini expunându-şi mândria spre bar şi a zâmbit şi a clătinat cea mai mare şi mai frumoasă pereche de ţâţe din lume şi cineva a răcnit sunt adevăraţi şi Tralala i-a vârât-o în faţă şi toată lumea a râs şi un alt pahar a căzut de pe masă şi băieţii s-au ridicat să privească şi mâinile au ieşit de sub fustă şi a fost turnată bere pe ţâţele lui Tralala şi cineva a răcnit că a fost botezată şi berea îi curgea pe burtă şi picura de pe sfârcurile ei şi ea s-a plesnit cu ele peste faţă şi cineva a răcnit hei o să te sufoci cu ele – ce moarte ar fi aia – hei, la desert ce avem – am zis să-ţi iei dracului chestiile alea de aici hipopotamu pulii şi Tralala i-a zis că are cele mai drăguţe ţâţe din lume şi a căzut peste tonomat şi acul a zgâriat discul sunând ca o lungă râgâitură şi cineva a răcnit doar ţâţe fără pizdă şi Tralala i-a zis să vină să verifice şi un soldat beat a ţâşnit din separeu şi a zis haide şi au căzut pahare şi Jack s-a răsturnat de pe scaun şi a căzut pe Fred şi atârnau de bar în pragul isteriei şi Ruthy spera că n-o să fie concediată pentru că era o slujbă ca lumea şi Annie a închis ochii şi a râs uşurată că nu trebuie să-şi facă griji în privinţa lui Tralala şi că ei nu au cheltuit prea mulţi bani şi Tralala încă îşi mai clătina ţâţele în palme arătându-le la toţi în timp ce era târâtă de braţ pe uşă afară de 2 sau 3 şi ea răcnea la Jack să vină c-o să-l fută pe nevăzute nu ca lepădăturile astea cu care e şi cineva a răcnit acu venim şi a fost târâtă pe scări în jos împiedicându-se de picioarele cuiva şi sucindu-şi gleznele pe scările de piatră şi răcnind dar gloata nu o slăbea o târa de un braţ şi Fred şi Jack încă atârnau peste bar râzând şi Ruthy şi-a scos şorţul gata să plece înainte să se întâmple ceva şi să piardă şmenul şi vreo 10 sau 15 beţivi au târât-o pe Tralala într-o maşină abandonată pe terenul viran la colţ pe strada 57th şi i-au smuls hainele şi au împins-o înăuntru şi câţiva se băteau care să fie primul şi în cele din urmă s-a făcut un fel de coadă toţi ţipau şi râdeau şi cineva a ţipat la tipii de la urmă să meargă să aducă nişte bere şi s-au dus şi s-au

întors cu cutii de bere care au fost date de la unul al altul ca pe bandă rulantă şi au venit şi băieţii de la Grec şi câţiva dintre puştii din cartier stăteau prin preajmă aşteptând şi privind şi Tralala a răcnit şi le-a vârât ţâţele în faţă când au ajuns înaintea ei şi berile au fost date mai departe şi cutiile goale lăsate pe jos sau aruncate şi băieţii au ieşit din maşină şi s-au pus iar la rând şi au băut câteva beri şi şi-au aşteptat rândul iar şi de la Willies au mai venit nişte tipi şi un telefon la Bază a adus nişte marinari şi soldaţi şi au mai adus nişte bere de la Willies şi Tralala a băut bere în timp ce era călărită şi cineva a întrebat dacă ţine cineva socoteala şi cineva a răcnit că cine poate să numere atât de mult şi Tralala era pe spate brăzdată de jeg şi sudoare şi gleznele o usturau de la sudoare şi mizerie în zgârieturile încasate pe scări şi berea şi sudoarea curgeau de pe feţe pe faţa ei dar ea continua să răcnească că are cea mai a dracu pereche de ţâţe din lume şi cineva i-a răspuns la pariu că ai curuleţ şi au venit şi mai mulţi 40 poate 50 şi i-au tras-o şi s-au pus iar la coadă şi şi-au luat o bere şi au răcnit şi au râs şi maşina duhnea a pizdă la fel Tralala şi au fost scoase scaunele din maşină şi puse pe maidan şi ea stătea acolo goală întinsă pe banchetă şi umbra lor îi ascundea coşurile şi râia şi ea a băut fluturându-şi ţâţele cu cealaltă mână şi cineva i-a îndesat cutia de bere în gură şi ei au râs şi Tralala a înjurat şi a scuipat o bucată de dinte şi cineva i-a îndesat-o iar şi ei au râs şi au răcnit şi s-a urcat pe ea următorul şi buzele ei erau sparte de data asta şi sângele îi picura de pe bărbie şi cineva a şters-o pe frunte cu o batistă îmbibată de bere şi i s-a dat încă o cutie cu bere şi ea a băut şi a răcnit despre ţâţele ei şi un alt dinte i-a fost ştirbit şi i s-au adâncit spărturile din buze şi toată lumea a râs şi a râs şi ea şi a băut mai mult şi mai mult şi curând a leşinat şi ei s-au adunat dar nu au putut s-o învie aşa că au continuat să o fută în timp ce ea zăcea inconştientă pe bancheta de pe maidan şi curând s-au săturat de bucăţica fără viaţă aşa că banda rulantă s-a destrămat şi ei s-au dus înapoi la Willies la Grec în Bază şi puştii care se uitau şi aşteptau să le vină rândul şi-au consumat dezamăgirea pe Tralala şi i-au făcut bucăţele hainele şi-au stins ţigările pe sfârcurile ei s-au pişat pe ea şi-au frecat-o pe ea i-au îndesat o coadă de mătură în despicătură apoi plictisiţi

au lăsat-o zăcând printre sticle sparte cutii ruginite şi molozul de pe maidan şi Jack şi Fred şi Ruthy şi Annie s-au împleticit într-un taxi râzând încă şi s-au aplecat pe geamul de la portieră când au trecut de maidan şi s-au uitat bine la Tralala zăcând goală acoperită de sânge urină şi sămânţă şi la pata mică ce se forma pe banchetă între picioarele ei în timp ce sângele se scurgea dintre picioarele ei şi Ruthy şi Annie erau bucuroase şi complet relaxate acum că erau pe drum spre centru şi că şmenul lor n-a fost irosit şi ei mai aveau bani destui şi Fred se uita prin lunetă şi Jack se pocnea peste pulpe, râzând în hohote....

Partea a cincea

GREVA

Am trecut pe ogorul unui leneș și pe via unui om lipsit de minte,
Și iată, spinii creșteau în toate locurile, mărăcinii o acopereau cu totul, iar zidul de pietre se prăbușise.

Pildele lui Solomon 24:30, 31

Harry se uita la fiul lui, care stătea pe masă jucându-se cu un scutec. Și-l pusese pe cap și chicotea. Harry l-a privit câteva secunde cum flutura scutecul. S-a uitat la penisul fiului lui. L-a privit îndelung, apoi l-a atins. Se întreba dacă un copil de 8 luni simte ceva diferit acolo. Poate că simte la fel indiferent unde îl atingi. Uneori i se scoală când trebuie să facă pipi, dar nu credea că asta înseamnă ceva. Mai avea penisul în mână când a auzit-o pe nevastă-sa intrând în cameră. Și-a tras mâna. S-a dat în spate. Mary i-a luat scutecul curat din mână și l-a sărutat pe copil pe burtă. Harry o urmărea cum își freacă de burta copilului obrazul, gâtul, câteodată atingând penisul. Arăta de parcă urma să-l ia în gură. S-a întors. Stomacul i s-a făcut ghem, l-a luat greața. S-a dus în living. Mary a îmbrăcat copilul și l-a pus în pătuț. Harry o auzea cum îl leagănă. Îl auzea pe copil cum suge biberonul. Mușchii și nervii trupului lui Harry se contorsionau și vibrau. Își dorea pe toți dumnezeii să poată lua sunetul ăla să li-l vâre în cur. Să ia copilul ăla nenorocit și să i-l vâre înapoi în crăpătură. A luat programul tv, s-a uitat la ceas, a urmărit cu degetul coloana de numere, de două ori, apoi a deschis televizorul și a răsucit de scală. În câteva minute nevastă-sa a venit în cameră, s-a oprit lângă Harry și l-a mângâiat pe ceafă. La ce program te uiți? Nu știu, și-a răsucit capul și i-a alungat mâna. Ea s-a dus la măsuța de cafea, a luat o țigară din pachet și s-a așezat pe canapea. Când Harry i-a dat la o parte mâna de pe gât ea s-a simțit pentru o clipă dezamăgită, dar i-a trecut. A înțeles. Uneori Harry e ciudat. Probabil își face griji pentru slujbă, care sunt șansele să aibă loc o grevă și tot restul. Probabil că despre asta era vorba.

Harry încerca să ignore prezența neveste-sii, dar, indiferent cât de tare se holba la tv sau cât își ținea mâna la tâmplă, era conștient de ea. Uită-te la ea! Stă. Îl privește. Zâmbește. Pe toți dumnezeii, de ce pula mea zâmbește? I s-au încins iar chiloții? Îmi stă mereu în spinare. Să dea dracii de-ar fi ceva ca lumea la tv. De ce marți seara nu dau box? Ce cred ei, că lumea nu vrea să vadă box decât vinerea? La ce pizda mă-tii zâmbești?

Harry a căscat, întorcându-și capul și încercând să-și acopere fața cu mâna – Mary nu zicea nimic, doar zâmbea – încercând să fie atent la program, indiferent despre ce era vorba; încercând să stea treaz până când se duce ea la culcare. Măcar de s-ar duce la culcare, cățeaua dracului. Însurați de mai bine de un an și nu-și amintea să se fi dus la culcare înaintea lui. El se uita la tv; fuma și o ignora pe Mary. A căscat iar fără să fie în stare să-l ascundă i-a venit prea repede. A încercat să-l înăbușe pe la jumătate, a încercat să tușească sau să facă dracului ceva, dar tot ce a reușit să facă a fost să-și lase falca să-i atârne și să geamă. Se face cam târziu Harry, hai la culcare. Du-te tu. Eu o să mai fumez o țigară. Pentru o clipă s-a gândit să mai fumeze și ea una, dar s-a gândit că mai bine nu. Harry se enerva foarte tare când era așa, dacă îl băteai la cap prea tare. S-a ridicat mângâindu-i ceafa când a trecut – Harry și-a scuturat capul – și s-a dus în dormitor.

Harry știa că o să fie trează când se duce în pat. Televizorul era încă aprins, dar Harry nu-l vedea. În cele din urmă țigara a ajuns prea scurtă ca să mai poată trage un fum. A lăsat-o să cadă în scrumieră.

Mary s-a întors pe spate când Harry a intrat în cameră. N-a zis nimic, dar s-a uitat la el cum se dezbracă – Harry s-a întors cu spatele la ea și și-a pus hainele grămadă pe scaunul de lângă pat – Mary se uita la părul dinspre noadă, gândindu-se le jegul întărit pe mâinile lui și sub unghii. Harry a rămas așezat pe marginea patului pentru o clipă, dar era inevitabil: trebuia să se întindă lângă ea. Și-a lăsat capul pe pernă apoi și-a ridicat picioarele în pat, Mary i-a ținut pătura ridicată ca să le poată strecura sub ea. I-a tras pătura până pe piept

și s-a lăsat pe-o parte cu fața spre el. Harry s-a întors cu spatele. Mary l-a masat pe gât, pe umeri, apoi pe spate. Harry își dorea pe toți dumnezeii să adoarmă și să-l lase în pace. I-a simțit mâna coborând pe spate, sperând că n-o să se întâmple nimic; sperând că o să poată adormi (după ce s-a însurat se gândise că o se obișnuiască cu asta); dorindu-și să se întoarcă și să o pocnească peste mutra aia nenorocită și să-i spună să înceteze – /mnezeule de câte ori se gândise să-i crape căpățâna. A încercat să se gândească la ceva ca să o ignore și să ignore ce îi făcea și ce se întâmpla. A încercat să se concentreze pe meciul de box pe care l-a văzut la televizor vineri seara în care Pete Laughlin l-a bătut de s-a căcat pe el pe un negrotei și i-a umplut fața de sânge și arbitrul a oprit meciul într-a șasea și Harry s-a enervat ca dracu că a făcut-o... dar tot era conștient că-i pipăia coapsa. Încerca să-și amintească mutra șefului săptămâna trecută când i-a tăiat-o iar – a zâmbit strâmb – nemernicul, nu mă poate face cum vrea el. I-am zis-o în față. Vicepreședinte. Căcat. Știe că nu poate să se pună cu mine. Închid fabrica în cinci minute – mâna mângâietoare era încă acolo. Nu poate controla nimic. Cățeaua dracului. De ce nu poate să mă lase pur și simplu în pace. De ce nu dispare undeva cu țâncul ăla de căcat. I-aș smulge pizda aia.

Și-a strâns ochii atât de tare, că l-au durut, apoi brusc s-a întors peste Mary, lovind-o peste cap cu cotul, strângându-i mâinile între picioare când s-a răsucit, aproape că i-a rupt încheietura – Mary a rămas împietrită o clipă, mai degrabă auzind decât simțind când cotul a lovit-o; luptându-se să-și elibereze mâinile; simțindu-i greutatea, mâna bâjbâind între picioarele ei... apoi s-a relaxat și l-a cuprins cu brațele. Harry o scotocea printre picioare nerăbdător și neîndemânatic din cauza furiei; așteptând să-și înfigă pula în ea, dar când a încercat și-a zgâriat și iritat glandul și s-a oprit instinctiv pentru o clipă, dar ura și furia lui l-au făcut să bage să bage până când era de tot înăuntru – Mary scâncind ușor când ofta – și Harry și-o băga și izbea cât de tare putea, vrând să-i scoată chestia dracului prin creștet; vrând să-și pună o chestie de cauciuc cu încrustații de oțel sau sticlă pisată și să-i sfârtece mațele – Mary și-a împletit picioarele de picioarele lui

și și-a strâns brațele în jurul spatelui lui, mușcându-l de gât, rostogolindu-se dintr-o parte în alta excitată simțindu-i pula intrând în ea iar și iar – Harry amorțit fizic, nu simțea nici durere, nici plăcere, dar mișcându-se cu forța și automatismul unei mașini; acum incapabil să formuleze un gând cât de vag, încercarea de a gândi fiind zădărnicită de furie și ură; nefiind în stare să încerce să își dea seama dacă îi face rău, complet inconștient de plăcerea pe care i-o oferea neveste-sii; mintea lui nu-l lăsa să atingă climaxul rapid pe care și-l dorea ca să se poată da jos de pe ea; inconștient de faptul că brutalitatea lui în pat era unul dintre lucrurile care o făceau pe nevastă-sa să se agațe de el și cu cât se chinuia mai tare să o îndepărteze, să-i spintece mațele cu pula, ea se strângea mai aproape și mai tare de el – și Mary se rostogolea de pe o parte pe alta, pe jumătate leșinată de excitare, bucurându-se de orgasm, încă unul, în timp ce Harry continua să o bage să lovească până când în cele din urmă erupea sămânța, Harry continuând cu același ritm și forță, nesimțitor, până când energia se scurgea odată cu sămânța și el se oprea brusc, brusc îngrețoșat. Se rostogolea repede la o parte de pe nevastă-sa, cu spatele la ea și înșfăca perna în brațe, aproape sfâșiind-o, cu fața cufundată în ea, aproape plângând; stomacul îi zvâcnea de greață; dezgustul părea să se încolăcească pe el ca un șarpe, încet, metodic și dureros, storcând viața din el, dar de fiecare dată atingea punctul în care doar o mică apăsare în plus ar pune capăt la tot: viață, mizerie, durere, oprea strânsoarea, ținea apăsarea și Harry zăcea acolo cu trupul viu cuprins de durere, cu mintea bolnavă de dezgust. A gemut și Mary s-a întins și l-a atins pe umăr, trupul îi palpita încă. Ea a închis ochii, trupul i s-a relaxat, și curând a adormit, mâna alunecându-i încet de pe umărul lui Harry.

Harry nu putea face nimic altceva decât să îndure greața și dezgustul vâscos. Ar fi vrut să fumeze o țigară, dar îi era teamă, îi era teamă că cea mai mică mișcare, chiar și o gură zdravănă de aer, l-ar fi făcut să-și verse mațele; îi era teamă chiar și să înghită. Așa că zăcea acolo nemișcat, cu un gust acru pe gât; stomacul părea să-l apese în cerul gurii; cu fața încă îngropată în pernă; ochii strâns închiși; concentrându-se pe stomac, încercând

să conștientizeze apăsarea și gustul neplăcut ca să dispară, iar dacă nu, măcar să le controleze. Știa, după atâția ani în care încercase să-i reziste, pierzând de fiecare dată și ajungând deasupra unui vas de toaletă sau chiuvete dacă era destul de norocos să ajungă până acolo, că asta e tot ce poate face. Nimic altceva nu ajută. Exceptând plânsul. Și el nu mai era în stare să plângă. Plânsese de multe ori, închis în baie sau pe stradă alergând de la femeia cu care fusese, dar lacrimile nu-i mai șiroiau din ochi, chiar dacă încerca să se relaxeze și le permitea să curgă, ochii îl dureau doar, simțindu-i umflați și jilavi, neușurați, așa cum apăsarea din gâtlej rămânea constantă și neușurată. Zăcea acolo... de s-ar întâmpla ceva. S-a agățat mai tare de pernă; și-a strâns fălcile mai tare până când o durere percutantă în urechi și un spasm în mușchii gâtului l-au silit să se relaxeze. Trupul i-a tresărit un pic, involuntar. Nimic nu pătrundea acolo și nici măcar nu străfulgera bezna; strângea ochii și capul îi era strivit în bezna emisferică, marginile nevăzute, nesimțite ale unui Harry nonexistent. Era doar negură.

Și-a încordat mușchii degetelor mari de la picioare până când i s-au pus cârcei, durerea a crescut; încerca să se concentreze pe durere destul cât să uite de orice altceva. Își simțea degetele de parcă s-ar fi frânt și picioarele i-au fost cuprinse de crampe, apoi gambele, și el nu și-a relaxat mușchii până când durerea nu a devenit de nesuportat și îi venena să țipe și doar atunci s-a relaxat, dar mușchii i-au rămas țepeni și a trebuit să-și dirijeze toată energia ca să-și relaxeze mușchii înainte ca durerea să-l ucidă. Încă îl mai dureau gambele, deși au început să se înmoaie încet, dar își simțea picioarele de parcă erau pe cale să se răsucească și să se îndoaie pe dos și își simțea degetele mari de parcă erau gata să pocnească. Urechile și gâtul au început să-l doară iar din cauză că și-a încleștat fălcile – măcar un lucru a reușit, nu mai era conștient de greață și dezgust, de apăsarea din gât și de gustul de fiere – urechile și gâtul îl dureau deși era doar vag conștient de ele. Gambele l-au mai slăbit un pic și încet mușchii s-au relaxat până când picioarele apoi degetele mari au început să se îndrepte și atunci a devenit conștient de durerea din fălci apoi și asta a început ușor să-l slăbească și în cele din urmă cârceii și

durerea au dispărut și el i-a dat drumul încet pernei din brațe și a rămas zăcând, moleșit, pentru o clipă simțind doar o slăbiciune, apoi încet conștient de gât și stomac, dezgustul și greața forțându-și prezența în mintea lui iar. De s-ar întâmpla ceva... lacrimile îi bălteau în ochi, dar nu-și croiau drum la vale. Ceva... orice... /mnezeule. Futu-i /mnezeu mă-sii. Și-a deschis ochii – lacrimile încă îi mai bălteau în spatele ochilor. Privirea i s-a concentrat pe birou: erau două mânere mari, unul mai mic deasupra, unul mai mare într-o parte; un perete. Au început să-l usture ochii din cauza transpirației. Și-a șters fața de pernă. Și-a întors capul încet până când a văzut tavanul. Acum vederea lui se oprea în ceva. Tavanul era acolo. Pereții erau acolo. Nimic misterios. Nimic ascuns. Era ceva ce se vedea. Avea un sens. Ochii i s-au mai potolit. Nu-l mai usturau. Nu-i mai era teamă să se uite. Acum trebuia să se miște. Apăsarea trebuie să coboare. Era tot acolo, dar trebuia să-l slăbească. Trebuia. Ar trebui să fie în stare să se miște. A înghițit... iar... gâtul îl ardea de la amăreală. Zăcea complet imobil. Fără să respire. Stomacul îi bolborosea, dând să erupă. Gâtul îi pulsa. Arzându-l. A înghițit iar... a respirat. Ușor. Erupția slăbea încet. Gâtul se liniștea. Încă îl ardea. A înghițit... a respirat... a ridicat încet picioarele... le-a lăsat încet de-o parte a patului. S-a ridicat în șezut încet. Fără să respire. Contractându-și nările. Trăgând aer delicat printre dinți... s-a ridicat. S-a frecat pe față... s-a dus încet spre baie. S-a așezat și și-a aprins o țigară și s-a uitat pe geam. A fumat. Nimic pe stradă. Nimeni. Mașini parcate peste drum. Goale. Ochii umezi. Greața nu mai era în punctul critic. Deși încă acolo. Duhoare. Gura îi duhnea. Stătea și fuma. Se uita fix. Ochii umezi. S-a frecat pe față. S-a dus înapoi în pat. S-a chiorât la tavan până când i s-au închis ochii. De s-ar întâmpla ceva. Ce? Ce? Ce-ar putea să se întâmple?? De ce? Cum? Ochii îi ardeau și se umezeau. Nu-i putea ține deschiși. Trupul a început să se relaxeze. Capul i-a alunecat încet într-o parte. Și-a aranjat poziția. Încă nu se uita la Mary. Nu s-a gândit la *ea*. A avut un spasm. A gemut pe jumătate adormit. Curând a adormit.

Harpiile se abăteau asupra lui Harry și în întunericul de sub aripile lor nu vedea nimic altceva decât ochii lor:

mici și plini de venin, ochii lor râdeau la el, batjocorindu-l în timp ce el încerca să le evite știind că nu poate și că ele se joacă cu el înainte să-l căsăpească. A încercat să-și întoarcă capul dar nu putea să se miște. A încercat iar și iar până când s-a rostogolit încoace și-ncolo dar ochii încă străluceau și îl batjocoreau și aripile gigantice băteau din ce în ce mai repede și vântul se învolbura în jurul lui Harry și i s-a făcut frig și le simțea ciocurile mari și ascuțite și simțea vârfurile penelor când i se frecau de față. Încerca să alunece de pe stâncă dar indiferent cât de tare încerca era încă în vârf cu vântul învolburându-se și Harpiile țipând, țipând și peste mugetul vântului și țipete auzea cum îi e sfârtecată carnea de pe burtă, auzea sunetul ascuțit înțepându-l în urechi și apoi auzea țipetele lui și Harpiile încet, foarte încet sfâșiau bucăți de carne de pe burta lui apoi smulgeau încet fâșii lungi de carne de pe trupul lui și el răcnea și se tot legăna și țopăia și a sărit și s-a împiedicat și s-a rostogolit de pe stâncă deși era încă în vârful ei și Harpiile îl tot batjocoreau în timp ce-i smulgeau carnea de pe burtă, de pe piept și-și frecau ciocurile de coastele lui și brusc și-au înfipt ciocurile în ochii lui și i-au scos din găvane și el a auzit sunetul lichid al ochilor lui când i-au fost smulși din cap și țipetele Harpiilor s-au întețit până când nu și-a mai auzit propriile țipete și s-a luptat cu ele lovindu-le cu picioarele și pumnii deși trupul lui refuza să se miște și tot ce putea să facă era să zacă întins în timp ce iar și iar, din nou și din nou smulgeau carnea de pe burta și pieptul lui, frecându-și ciocurile de coaste și încă o dată smulgându-i ochii din cap

și el era singur pe stradă privind, învârtindu-se în cerc, privind, privind spre nicăieri. Totul era nesfârșit în toate direcțiile până când au apărut ziduri care păreau să se miște pe un ax ciudat și zidurile s-au adunat laolaltă, răsucindu-se în semicercuri și Harry s-a învârtit și zidurile s-au apropiat și Harry a răcnit și a început să plângă totuși era liniște nici măcar zidurile nu scoteau vreun sunet când se apropiau unele de altele și Harry a rupt-o la fugă până s-a izbit de un zid și era în mijlocul camerei care se micșora și simțea netezimea lespezilor zidurilor când îi atingeau brațele, ceafa, nasul și zidurile l-au strivit încet.

și ochii i s-au rostogolit și au sărit la deal și Harry s-a dus împleticindu-se după ei, culegând pietre, prundiș și mărăcini și încercând să-i îndese în găvanele goale și a scuipat pietrele și a răcnit când mărăcinii i-au zgâriat orbitele deja însângerate și a continuat să orbecăie la deal și ocazional ochii se opreau și se uitau unul la altul într-o holbare gigantică și așteptau până când Harry aproape că îi atingea continuau să se rostogolească la deal și Harry își mai îndesa doi mărăcini în găvane și a țipat când i-au zgâriat pleoapele și a țipat din ce în ce mai tare când a răsucit mărăcinii încercând să-i scoată, alunecându-i în mâinile din ce în ce mai pline de sânge și a țipat din ce în ce mai tare până când în cele din urmă a țipat și a țâșnit din pat și a căscat ochii așteptând ani buni până să recunoască peretele și raftul cu sertare.

Mary s-a foit un pic și Harry s-a luat cu mâinile de cap și a gemut. Coșmarul nu era chiar același dar după ce se termina de fiecare dată părea de parcă era. De ani de zile Harry sărea din pat adesea, aproape mort de frică, încercând să-și dea jos greutatea de pe piept ca să poată respira și apoi vedea un obiect familiar și știa că în cele din urmă s-a trezit. I se umflau iar ochii dar nu curgeau lacrimi. Rămânea așezat minute în șir apoi își lăsa încet capul pe pernă, ștergându-și fața și capul cu mâna apoi acoperindu-și ochii cu brațul.

Harry a mers câteva străzi de la locuința lui spre fabrică, a bifat cartela, și-a schimbat hainele și s-a dus la bancul lui. Era cel mai prost strungar din cei 1 000 de oameni care lucrau în fabrică. Începuse puțin înainte de război și rămăsese acolo pe toată durata războiului. Curând după ce a început războiul maistrul de atelier a fost pus pe liber și Harry i-a luat locul și și-a dedicat mai mare parte din timp treburilor sindicatului decât îndatoririlor de serviciu. În timpul războiului compania n-a putut să-l concedieze și când au încercat după război sindicatul a amenințat că face grevă așa că Harry a rămas în față la același strung.

Harry muncea în fiecare dimineață vreo 30 de minute apoi închidea strungul și dădea

ture prin fabrică amintindu-le celor care erau de serviciu că trebuie să plătească până la o anumită dată; pe alții îi întreba de ce nu au fost la ultima ședință; sau pur și simplu altora le spunea să nu muncească așa de repede, nu te-alegi cu nimic. Faceți bani doar pentru companie și ea are destui. Și deși făcea asta de ani buni și șefii de echipă se învățaseră să-l ignore, mulți dintre cadrele superioare, în special evaluatorii de costuri și cheltuieli, inginerii de producție și directorul general al uzinei care era și vicepreședintele companiei încă se mai înfuriau de câte ori îl vedeau umblând prin fabrică sfidând toate regulile și regulamentele. De obicei se grăbeau în altă direcție, dar uneori îi cereau să le spună ce face și el le spunea că-și face treaba și dacă insistau cu întrebările le spunea să se ducă în pastele mamii lor și dacă și ei și-ar face treaba la fel de bine cum și-o făcea el pe a lui atunci toată lumea ar avea liber și ce căcat știau ei despre muncă, tot ce fac ei e să stea pe cururile lor grase și să-i fută pe toți la cap... și se îndepărta cu un rânjet pe chip, privindu-i pe toți, lăsându-i să înțeleagă prin atitudinea lui că nu se teme de nici un șef, dar era al dracului de sigur că ei se temeau de el, convins că ce spunea era adevărat și că avea dreptate în ceea ce făcea și spunea.

Tura de dimineață îi lua între o oră și jumătate și două ore. Apoi se întorcea la bancul lui și lucra până la prânz. Harry nu se ducea niciodată acasă să mănânce, ci mergea peste drum la un bar și mânca cu băieții. Întotdeauna începea cu o dușcă, două și o bere, apoi câteva beri cu un sandviș și încă câteva mai târziu. Vorbea cu unii dintre oameni, ascultându-le glumele, poveștile despre femeile pe care le futuseră, însoțind fiecare poveste cu una de-a lui despre cum ciocănise el o damă și i-a tras-o și cum ei i s-a părut așa de ca lumea că a vrut să se mai întâlnească cu el și ceilalți îl ascultau, tolerându-l, ușurați când în cele din urmă pleca din grupul lor și se ducea la altul; și Harry continua dând ture prin bar, ascultând puțin apoi spunându-și povestea lui sau un banc despre un poponar căruia i s-au smuls urechile; uneori înghiontind pe câte unul în stomac cu degetul sau trăgând o bășină; sau întrebând pe cineva când o să-l cinstească cu un pahar, râzând, pocnindu-l pe tip peste umăr și plecând când îi răspundea

după ce dai tu unul; sau dacă erau noi în slujba aia își punea paharul gol pe bar aștepta ca barmanul să-l umple și lua din restul lăsat bacșiș.

Pe la jumătatea după-amiezii Harry ajungea la partea din munca lui în care trebuia să reprogrameze strungul și în care trebuia să stea să se gândească cum să facă treaba asta cum trebuie așa că se hotăra să facă o plimbărică. Dacă rămânea prea mult în urmă cu munca șeful de echipă trebuia să termine el treaba. Se învârtea încet prin fabrică întrebându-i pe unii din oameni cum merge treaba, dar în cea mai mare parte nezicând nimic, doar zâmbindu-și zâmbetul lui, privind și fâțâindu-se. Mergea pe la etajul 6 când s-a oprit brusc și s-a încruntat, s-a gândit intens câteva minute și și-a scos carnețelul sindical care descria îndatoririle diverselor grade, l-a verificat, apoi s-a dus la unul din bancuri, a închis strungul și l-a întrebat pe om ce mama dracului crede că face. Omul a rămas încremenit, încercând să înțeleagă ce s-a întâmplat și despre ce vorbește Harry. Harry stătea în fața lui fluturând carnețelul în aer, răcnind să acopere zgomotul fabricii. Câțiva oameni din apropiere s-au întors să se uite și șeful de echipă a sosit alergând, răcnind la muncitor, stând în fața lui Harry și încercând să înțeleagă ce se întâmplă și răcnind de ce dracu e oprită mașina aia? Harry s-a întors spre șeful de echipă și l-a întrebat dacă el i-a cerut să facă treaba asta. Cine dracu crezi că i-a zis să o facă. Eu sunt șeful de echipă nu. Păi a cui căcat a fost ideea asta să taie oțel dur, ă? Ce căcat de idee? Cum adică ce idee? Tipu ăsta e un A. Taie oțel de ani de zile. De ce să nu-l taie. Pentru că e nou de aia. E aici de câteva luni. Încă nu are carnet plin de sindicat. Așa e, ă? Așa? răcnindu-i muncitorului în față, fluturând carnețelul. Mda, dar sunt în branșă de 20 de ani. Pot să tai orice. Harry a pășit mai aproape de el, întorcându-se cu spatele la operator și răcnind și mai tare. Sindicatul spune că trebuie să ai șase luni aci sau să ai carnet plin ca să poți să tai oțel și ai face bine să faci cum îți spun io dacă nu vrei să te fut, răcnind și mai tare, fața i s-a umflat – muncitorul se chiora, fără să înțeleagă, vrând doar să-și facă treaba și să fie lăsat în pace – mă auzi? Șeful de echipă s-a băgat în cele din urmă în fața lui Harry și a răcnit la el să-și

ține fleanca. Pe toți /mnezeii, da de ce răcnești așa? Răcnesc pentru că vreau să răcnesc. Și mai bine i-ai da lu ăsta altceva de făcut altfel o să-ți zboare și ție curu. Pe /mnezeii mă-sii Harry, treaba asta trebuie făcută și el e singurul tip care n-are nimic de făcut și poate să o facă. Mă doare-n pulă dacă trebuie să aștepți zece ani futuți pe muchie ca să o faci și pe tine în cur te doare cât o să-l coste pe șefu. Zău Harry fii rezonabil, tu – pot să tai oțel sau orice alt rahat aveți pe aici. Ascultă amice, mai bine ține-ți fleanca de nu vrei să-ți zboare curu. Muncitorul s-a-nroșit și s-a-ntins după o cheie și șeful de echipă s-a pus repede în fața lui, l-a luat de umeri și i-a zis să ia o pauză, vin la tine după ce se aranjează povestea asta. A plecat și supraveghetorul a tras aer în piept și a închis ochii o secundă înainte să se întoarcă la Harry. Ascultă Harry, n-are sens să facem din asta o pricină. Știi că n-am încălcat niciodată regulă a sindicatului, dar treaba asta trebuie făcută și el poate să o facă așa că care e treaba? Nu mă lua pe mine cu vrăjeli Mike. El nu taie oțel. OK, OK, lasă-mă să sun sus să vedem ce se poate face. S-a dus înapoi în birou să sune și Harry s-a sprijinit de strungul oprit. Șeful de echipă a închis și s-a întors. Wilson vine jos imediat și poate ne-nțelegem. Mă doare-n șpiț cine coboară.

În câteva minute Wilson, un director de producție, a apărut în viteză. A zâmbit, i-a luat pe Mike și pe Harry pe după umeri. Care să fie problema băieți, zâmbind la Harry și strângându-l să-l asigure și cu subînțeles pe Mike de umăr. Harry s-a încruntat, s-a întors un pic spre mâna aia a lui Wilson pe care o simțea pe umăr și abia dacă și-a deschis gura când a vorbit. Omul de la mașina asta nu tresă taie oțel. Am încercat să-i spun domnule Wilson că treaba trebuie terminată – e-n regulă Mike, bătându-i pe umăr și zâmbindu-le chiar și mai lat, sunt sigur că putem rezolva problema asta. Harry e un om rezonabil. Nu e nimic de rezolvat. El nu taie oțel. Mike a început să dea din mâini dezgustat, dar Wilson și-a petrecut brațul în jurul lui și i-a ținut mâinile pentru o secundă, a zâmbit apoi l-a bătut iar pe spate. De ce să nu mergem noi în salon să fumăm o țigară și să vorbim despre socoteala asta? Voi ce ziceți băieți? Mike a zis OK și a dat să plece spre fumoar. Harry a mârâit și a rămas țeapăn

când Wilson l-a împins de la spate, așteptând ca Wilson să o pornească în urma lui Mike înainte să vină și el, la un metru sau cam așa în spatele lui Wilson. Când au ajuns la fumoar Wilson a scos un pachet de țigări și le-a oferit. Mike a luat una și și-a vârât-o în gură. Harry nu a zis nimic, dar și-a scos una din pachet, a ignorat bricheta lui Wilson, aprinzându-și singur țigara. Wilson i-a întrebat dacă nu vor o Cola și ei au refuzat amândoi. Muncitorul, care stătea într-un colț, a venit la Mike și l-a întrebat dacă se poate întoarce la lucru. Harry a început să răcnească ceva, dar Mike i-a zis omului să se ducă la bancul lui, dar să nu pornească mașina. Să aștepte acolo. Ieșim într-o clipă. Omul a ieșit și Wilson s-a întors imediat spre Harry, zâmbind, încercând să pară relaxat și încercând să-și ascundă ura față de el.

Wilson s-a uitat la Harry și s-a hotărât că n-ar strica să încerce iar manevra cu brațul petrecut peste umeri. Ascultă Harry, înțeleg și respect poziția ta. Am cunoscut și am avut plăcerea să lucrez cu tine ani buni și știu, exact la fel cum Mike știe și toată lumea din fabrică știe, că ești un muncitor bun și onest și că întotdeauna ai grijă de interesele sindicatului și de oamenii la care ții. Nu-i așa Mike? Mike a dat din cap automat. După cum am zis Harry, noi toți știm că ești un om bun și că nimeni altcineva n-ar fi putut face treaba pe care ai făcut-o tu îngrijind de afacerile sindicatului în fabrica asta așa cum au fost ele și noi toți te respectăm și te admirăm pentru asta. Și noi te respectăm și te admirăm pentru inteligența și abilitatea ta. Și crede-mă când spun toate astea, pentru că spun asta nu ca un cadru de conducere al colectivului, ci ca un om care lucrează cu alți oameni aici, zic asta ca un tovarăș de muncă: aș fi ultimul om din lume să cer cuiva să se abată câtuși de puțin de la regulile și ordinele sindicatului. Pentru mine un contract e un instrument sacru și l-aș apăra pân' la dracu și-napoi... dar, și spun asta ca muncitor și ca șef... uite, eu zic așa: e la fel ca în sindicat. Există structuri și ierarhii. Corect? Sunt sigur că ești familiarizat cu ele. Și de asemenea sunt sigur că le urmezi la sânge, dar sunt momente în care trebuie să faci mici excepții. Stai o clipă – Harry s-a aplecat înainte și a dat să vorbească – ascultă. Fii atent, să zicem că regula spune că o ședință

ar trebui să înceapă la 8, dar deodată vine o furtună mare de zăpadă și oamenilor le ia 30 de minute sau o oră să ajungă la ședință. Acum, trebuie fie să aștepți și să începi ședința mai târziu, fie să o începi la timp fără numărul potrivit de oameni. Wilson a zâmbit, s-a relaxat și a tras un fum din țigară, satisfăcut de istețimea sa, gândindu-se că punctul de vedere al lui Harry era ușor de înfrânt. Harry a tras un fum din țigară, a suflat fumul în direcția lui Wilson, a lăsat să-i cadă chiștocul pe jos și l-a strivit cu pantoful. Ce facem noi la ședințele sindicatului nu e treaba ta doar dacă vrem noi să-ți spunem. O, știu Harry, n-am vrut să insinuez altceva. Tot ce am vrut să spun e că organizația asta, la fel ca sindicatul, e la fel ca orice altă organizație, adică e o echipă și toată lumea din sânul ei, de la președinte la liftieri, sunt membri ai acestei echipe și toți tragem în aceeași direcție. Slujba fiecăruia e la fel de importantă. Slujba președintelui nu e mai importantă decât a ta în sensul că dacă nu cooperezi, așa cum el trebuie să coopereze, nu ne putem face treaba. Asta încerc să spun. Trebuie să ne asumăm toți răspunderea, la fel ca în sindicat. Acum, avem o treabă care trebuie făcută și trebuie făcută acum. Acest om nou e singurul disponibil să facă treaba asta în acest moment. Acesta e singurul motiv pentru care o face. În mod cert nu avem intenția de a obține foloase cerându-i cuiva să facă ceva ce ar putea fi considerat o încălcare a regulamentelor sindicatului, dar treaba trebuie făcută – ascultă, omu ăsta e nou și el nu tresă taie oțel așa că termină cu căcaturile. Dacă-l trimiți înapoi la lucru scot toată nenorocita asta de fabrică în stradă, Harry s-a roșit, ochii îi scăpărau, ai priceput? O să stau lângă bancul ăla jegos toată ziua dacă trebuie și dacă încerci să-l trimiți iar să facă treaba aia mă jur pe /mnezeu că toată nenorocita de fabrică ajunge în stradă în două secunde și nici tu sau frun alt cârnat umflat din prăvălie n-o să mă oprească. Pricepuși? Dacă vrei o grevă îți dau io una. A ieșit din cameră, a trântit ușa și s-a dus înapoi la banc. Nu i-a zis nimic omului care se sprijinea impacientat de banc, pur și simplu a rămas la celălalt capăt.

Mike și Wilson au rămas o clipă cu ochii pe ușă apoi Mike l-a întebat pe Wilson dacă

vrea să-l trimită înapoi pe om la lucru. Nu Mike, mai bine nu. Nu vreau belele. Du-te înapoi la biroul tău. O să vorbesc cu domnul Harrington.

Wilson era tulburat de perspectiva de a se întâlni cu domnul Harrington, dar nu știa ce altceva ar putea face. În mod cert nu voia să-și asume responsabilitatea de a declanșa o grevă. Domnul Harrington i-a făcut semn spre un scaun și l-a întrebat pe Wilson ce-l preocupă. Wilson s-a așezat și i-a zis toată povestea. De îndată ce a auzit numele lui Harry, domnul Harrington s-a încruntat, apoi a bătut cu pumnul în birou când Wilson a început să-i relateze detaliile. A ascultat, s-a înfuriat din ce în ce mai tare și s-a simțit insultat nu doar pentru că Harry avea tupeul să-l sfideze pe el, unul dintre vicepreședinți, și compania, dar și pentru că știa că va trebui să facă un compromis și să nu-l sfărâme pe Harry așa cum i-ar plăcea, dar va trebui să evite orice fel de necazuri; acea treabă specifică va trebui făcută conform planului. Nu-și putea permite întârzieri. Dar va fi o grevă curând și atunci ar trebui să scape de Harry. Îl urâse ani întregi pe Harry și nu fusese în stare să scape de el. Ca șef al comisiei de negocieri a corporației știa că-i poate convinge pe ceilalți membri să continue să respingă cererile sindicatului chiar dacă aceste cereri deveneau rezonabile. Știa că corporația ar putea să-i lase pe oameni să stea în grevă pentru tot restul anului cu pierderi minore de profit net. Presupunea că atunci când greva o să facă 6 luni sindicatul va dori bucuros să ajungă la o înțelegere în privința grevei dacă le va accepta cererile cu condiția ca el să-l poată concedia pe Harry. N-avea nimic de pierdut. În momentul în care Wilson a terminat de spus ce s-a întâmplat el a decis ce să facă. L-a privit pe Wilson direct în ochi. Păi, chiar ai făcut un balamuc din toată povestea asta. Colțurile gurii lui Wilson s-au mai lăsat un pic. N-a zis nimic. I se părea că el trebuie să le facă pe toate altfel organizația se duce dracului. Am făcut – acum nu mai contează. Ceea ce contează e că trebuie să faci treaba. Acum... putem foarte ușor să aducem pe altcineva să o facă. Câți oameni lucrează la lucrarea Kearny? 6. Bine. Ia unul din oamenii care lucrează la lucrarea aia și schimbă-l cu unul din oamenii care lucrează la lucrarea Collins. Lucrarea Kearny e toată în bronz dacă îmi aduc bine aminte. Da, e. Dar o să-mi

ia aproape o oră să instruiesc omul și eu încercam să economisesc cât pot de mult timpul. Să economisești timpul! Ai pierdut deja mai bine de o oră încercând să economisești timpul: Acum du-te înapoi și fă cum ți-am spus.

Wilson s-a ridicat imediat și a ieșit din birou. S-a dus direct la supraveghetorul lucrării Kearny și i-a explicat situația. Șeful de echipă a luat unul din oamenii care nu lucrau și omul s-a dus cu Wilson la etajul al șaselea. Wilson le-a explicat lui Mike și Harry ce se va întâmpla și i-a explicat noului om cui trebuie să raporteze sus. Când Harry l-a văzut plecând și Mike și omul care a venit jos cu Wilson s-au dus la strungul pentru oțel, a plecat.

Când s-a întors la propriul lui banc, supraveghetorul tocmai terminase de aranjat lucrarea pentru Harry. Crezi că poți să termini lucrarea asta până mâine-dimineață Harry? E o urgență. Mda, sigur. Aș fi terminat-o azi, dar șmecherul ăla de Wilson a încercat să mi-o coacă și a trebuit să-l aranjez. A crezut că poate să mă paseze, dar l-am făcut de nu s-a văzut. Harry s-a întors un pic spre bancul lui și supraveghetorul a plecat. Era la câțiva metri depărtare când Harry a văzut că a rânjit și a bombănit ceva, lașu dracului. Îi e teamă că l-ar putea vedea șeful cu mine. Harry a tras un pumn în butonul care pornea strungul și a început să lucreze. /Zdamăti.

Harry lucra cât putea el de încet, mișcând scula aschietoare imperceptibil și când a venit vremea să plece acasă el încă mai avea în jur de o oră de lucru ca să termine lucrarea.

Harry era exaltat când a ajuns acasă. Când s-a spălat pe mâini și i-a povestit nevestei ce s-a întâmplat și când ea i-a spus că ar trebui să fie atent, a râs cu râsul lui diabolic, nu mă concediază ei pe mine. Dacă încearcă asta scot toată prăvălia în grevă și ei știu asta. Nu se pun cu mine. Când a terminat de mâncat s-a dus sus la bar și le-a povestit răcnind tipilor de la bar cum l-a trimis la plimbare pe gunoiul ăla, punctându-și povestea cu râsul lui.

În timpul ăla Mary se dusese deja la culcare, dar pentru el nu mai conta dacă era trează sau dormea, pentru o vreme o să-l lase în pace. S-a dezbrăcat și s-a vârât în pat

și s-a uitat la Mary să vadă dacă s-a trezit, dar ea a mârâit în somn și și-a tras genunchii mai aproape la piept. Harry stătea pe-o parte cu fața la Mary și a adormit.

Dimineața următoare Harry s-a dus la etajul al șaselea înainte să meargă la bancul lui. A verificat că omul cel nou nu făcea lucrarea în oțel. A zâmbit când a văzut că nu e la banc și a mai rămas o vreme p-acolo să se asigure că ei nu încercau să-l șmecherească; și înainte să plece s-a dus la șeful de echipă și i-a zis că o să mai vină. A mai dat o tură prin restul fabricii și când s-a dus înapoi la bancul lui trecuseră mai mult de două ore. I-a tras una butonului de pornire și a început să lucreze. A venit supraveghetorul și l-a întrebat când o să fie gata lucrarea, restul lucrării e gata și așteptăm doar piesa asta. I-a rânjit șefului de echipă și i-a zis că o să fie gata când termină. Supraveghetorul a aruncat o privire la lucrare, estimând cât o să-i ia lui Harry să o termine și a plecat. Harry a rămas cu ochii la el câteva minute, deșteptu pulii, apoi și-a văzut de treabă.

Când Harry s-a întors de la masă s-a dus la etajul al șaselea și a verificat iar, apoi a mai făcut o tură de fabrică. În cele din urmă s-a dus înapoi la bancul lui și a terminat lucrarea și apoi s-a dus înapoi la etajul al șaselea. Omul nou era înapoi la bancul lui, dar în mașină era o piesă de bronz. Harry s-a dus la el. Mai bine. Ieri ai fost cât pe ce să-ți pierzi carnetu nenică. I-a aruncat o privire lui Harry vrând să-i spună ce crede despre el, dar a tăcut, de dimineață i se spusese despre Harry și despre cum luase el mai multe carnete, fără nici un motiv, de la mai mulți oameni. Harry a rânjit și s-a îndepărtat. S-a dus înapoi la lucrarea lui, radios, simțindu-se omnipotent. Nu-i păsa în mod deosebit de omul cel nou, dar era fericit că i-a tras-o iar șefului și le-a rupt firul. A rămas la bancul lui pentru restul zilei gândindu-se din când în când la ziua de ieri și la faptul că contractul companiei cu sindicatul expiră în două săptămâni și comisiile de negociere nu au ajuns la o înțelegere pentru un nou contract și era sigur că va fi grevă. Harry era atât de fericit că se făcea grevă – că se închide toată fabrica, că se vor face pichete și că îi va urmări pe cei câțiva șefi cum intră în fabrica goală și stau la birourile lor și se gândesc

și își fac griji pentru banii pe care îi pierd în timp ce el își primește fiecare salariu de la sindicat – încât din când în când pufnea în râs și uneori țipa cât de tare putea, crucea mamelor voastre de nenorociți, javre exploatatoare. Vă arătăm noi. Vă punem în genunchi să ne rugați să ne întoarcem la lucru. Vă-ndoi io grăsanii dracului.

Cu fiecare zi Harry se simțea și mai mare. Se fâțâia prin fabrică făcându-le cu mâna oamenilor, răcnind la ei peste zgomot; gândindu-se că în curând o să fie liniște. Întreaga fabrică nenorocită va fi mută. Și prin minte îi treceau imagini ca niște caricaturi cu bancnote de dolari cu aripi zburând pe geam, din buzunarele și portofelele șefilor chelioși și fumători de trabucuri; și gunoaie cu cămăși albe și cravate și costume scumpe stând la birourile goale deschizând plicurile cu cecuri de plată. Erau imagini ale unor clădiri gigantice de beton care se sfărâmau și din mijloc zburau bucăți și el plutind prin aer și zdrobind clădirile. Se vedea strivind căpățâni și trupuri și aruncându-le pe geam și uitându-se cum se zdrobesc de trotuarul de jos și se tăvălea de râs urmărind cum trupurile plutesc în râuri de sânge spre canale și el, Harry Black, de 33 de ani, maistru de atelier în raionul 392 privea și murea de râs.

Seara, după cină, s-a dus la prăvălia goală pe care sindicatul a închiriat-o ca să o facă cartier-general al grevei. Făcea puține și vorbea mult.

Harry a dormit mai bine, adânc și fără vise; dar înainte să adoarmă s-a întins pe-o parte și a lăsat diverse imagini cu prăvălii goale, clădiri prăbușite și trupuri zdrobite să-i plutească prin minte, mai reale, mai vii, trăsăturile și imaginile mai ascuțit definite, carnea mai cărnoasă, mai flască; vârfurile trabucurilor străluceau și loțiunile pentru după ras miroseau și s-a bucurat de ele. Apoi imaginile au început să se suprapună încet sau încurcat între ele și s-au împletit împreună într-o imagine amorfă suprapusă și Harry zâmbea, rânjetul aproape i-a dispărut, apoi a adormit.

În ultima zi a contractului Harry fluiera în timp ce muncea. Nu chiar un fluierat, ci mai degrabă un șuierat care

uneori semăna cu un fluierat. Nu fusese semnat un contract nou și în seara aia urma să aibă loc o întrunire a sindicatului. Când s-a terminat ziua de lucru Harry a ieșit fericit din atelier, pocnind mai mulți oameni pe spate cu un sentiment de camaraderie atât de adânc cât era el în stare să simtă, spunându-le să nu uite de întrunire și că se vor vedea în sală. Unii dintre oameni s-au oprit la bar înainte să meargă acasă și au băut încet câteva beri, vorbind despre grevă, întrebându-se cât o să dureze și întrebându-se ce-o să obțină. Harry și-a luat o bere și s-a învârtit în jurul barului pocnind o spinare sau strângând un umăr, fără să spună prea multe, doar câte un asta e sau diseară e momentul. A mai stat pe-acolo în jur de o jumătate de oră apoi s-a dus acasă.

Oficialii erau deja pe podium când Harry a intrat în sală. S-a depărtat de scările care urcau pe podium și s-a dus în față și a sărit pe podium. A dat mâna cu toți cei de acolo, zâmbindu-și zâmbetul lui și ascultând fiecare grup care se înghesuia pe platformă, continuând să se ducă de la unii la alții, în timp ce s-a umplut încet, până când au trecut zece minute de la momentul deschiderii oficiale a întrunirii și președintele a spus că o să înceapă întrunirea în curând în timp ce grupurile s-au destrămat și oamenii au luat loc la locurile lor, Harry stând pe al doilea rând la capăt, aranjându-și scaunul astfel încât să poată fi văzut printre cei doi oameni din fața lui.

Președintele a luat loc, scoțând niște hârtii din mapa lui, uitându-se peste ele, din când în când dând câte una altcuiva, urmând o discuție scurtă și șoptită. În cele din urmă și-a aranjat hârtiile după cum dorea și s-a ridicat, rămânând în spatele birouașului din fața lui. Oamenii din sală au tăcut și președintele a declarat deschisă ședința și l-a invitat pe secretar să citească procesul verbal al ultimei ședințe. A fost citit, s-a votat și a fost oficial acceptat în unanimitate. Apoi trezorierul și-a citit raportul lui, care spunea, în multe cifre și justificări pentru cheltuieli, cât de mult se află în trezorerie și cât de mult se află în bugetul de grevă, iar la sfârșit au fost citite cifrele fondului de grevă, încet și tare, și membrii neoficiali ai clicii împrăștiate prin sală au aplaudat, după cum era

planificat, și au fluierat, mulți alții alăturându-li-se. Acest raport a fost votat și acceptat în unanimitate.

Apoi președintele a trecut la subiectul discuției și i-a informat pe toți membrii că știe pentru ce se află aici în seara asta. Din nou aplauze și fluierături din partea clicii și a celorlalți. Președintele a ridicat mâinile, solemn, pentru a face tăcere. Comitetul vostru de negociere a muncit din greu pentru multă vreme pentru a obține un contract onest și salariu pentru voi oameni buni. Aplauze. Nu cerem mult, doar să ne fie răsplătită munca. Dar compania vrea să faceți voi toată munca în timp ce ea păstrează toți banii. Huiduieli și tropăituri. Dați-mi voie să vă citesc ultima lor ofertă. A înșfăcat niște hârtii de pe birou, le-a botit marginile în mână și s-a uitat la el cu dispreț. Vor să rămânem la 35 de ore pe săptămână – un nu zgomotos – ne dau 12 zile de concediu – un alt nu. Președintele a continuat că citească prin zarva care a urmat. Fără zile libere la ziua de naștere, pentru orele suplimentare doar jumătate de tarif – un alt răcnet – 25 de nenorociți de cenți pe oră creștere și doar o mică creștere la contribuția lor pentru planul de prime și vor să fie controlat de un trust independent – pe fața lui s-a instalat dispretul în timp ce se uita la oameni și citea – și o grămadă de vorbe alunecoase care nu înseamnă nimic și ei au tupeul să ne ofere asta – huiduieli și miorlăituri. Dar le-am arătat noi, bătând în masă și răcnind provocator, le-am arătat noi din ce sunt făcuți oamenii sindicatului: le-am zis să se ducă dracului. A băut apă și s-a șters pe față și și-a lăsat un pic capul în jos și a așteptat ca oamenii să se liniștească. Știm cu toții cât de mult am muncit – nu uitați că eu însumi am asudat 20 de ani peste un strung și asta înainte să apară sindicatul când în ateliere se asuda – aplauze – președintele și-a ridicat mâinile. Și compania știe cât de mult lucrați voi oamenii dar nu le pasă – un NUUUU din partea clicii și a câtorva alții, apoi un muget din partea oamenilor – aveți al dracului de multă dreptate că așa facem și pe /mnezeu că nici unul dintre noi n-o să-i lase să scape așa – un răcnet – și puneți-vă gâtul că ei știu asta. A făcut o pauză, a luat o gură de apă și și-a dres vocea. Tot ce cerem este un salariu onest pentru un număr onest de zile de muncă și condiții decente de

lucru și astea-s lucruri la care are dreptul orice american ca om liber, bătând cu pumnul în masă și subliniind cuvintele american, liber, are dreptul și înaintând un pas spre oamenii care răcneau și băteau din picioare. Acum știm cu toții ce cerem – oamenii din sală s-au uitat întrebători unii la alții încercând să-și amintească ce cer – dar o să vi le citesc așa cum au fost prezentate companiei. 30 de ore pe săptămână – urale – o creștere de 25% a fondului planului de prime și premieri care să fie supervizat de sindicat, uitându-se în sus din hârtii, aplecându-se și bătând în masă, am zis supravegheat de sindicat astfel ca acești nenorociți de avocați și contabili ai companiei să nu ne mai înșele – fluierături și tropăituri – 16 zile de concediu plătit, incluzând ziua de naștere pentru fiecare membru, sau tarif dublu dacă trebuie să lucreze în vreuna din aceste zile – aplauze. Și-a tras sufletul. Așa... comitetul nostru de negociere s-a întâlnit cu al lor și după două săptămâni de târguieli frunte în frunte – și nu e nici un om dintre noi care să nu știe că meritați tot ce am cerut – după două săptămâni vicepreședintele ne-a spus că compania nu își poate permite să accepte cerințele noastre – răcnete și huiduieli... Ne vom întâlni iar cu ei, dar vreau ca fiecare om de aici să înțeleagă că nu am avut și nu vom avea vreodată intenția de a-i lăsa să ne forțeze să acceptăm un contract care nu e onest pentru unanimitatea sindicatului – fluierături, răcnete, tropăieli – și nu contează câte șmecherii vor încerca sau cât o să dureze greva n-o să scape – un răget – și dacă cred că au de-a face cu javre le mai vine încă o dată rândul...

Președintele raionului 392 a mai continuat 30 de minute, întrerupt de urale, tropăieli, fluierături, explicându-le că dacă cedează acum în fața companiei, vor trăi cu nasul în mocirlă pentru tot restul vieții; și cum fiecare membru de sindicat din țară îi susține, obligat să le dea toată asistența și ajutorul – și asta înseamnă bani – atâta vreme cât durează greva; despre cum sindicatul e pregătit și echipat de grevă – a fost închiriat un depozit gol pentru a sluji drept cartier general al grevei, au fost scrise pancarte și au fost tipărite foi de instrucțiuni pentru ca fiecare frate să știe când să vină să picheteze – denunțând și promițând...

Când a terminat a prezentat alți membri din conducere care au vorbit despre felul în care ei vor ajuta greva și pe frații lor de sindicat. Când au terminat, președintele l-a prezentat pe fratele Harry Black, maistru și membru sindical militant, care va fi la conducere în cartierul general al grevei. Harry a încercat să privească peste capetele oamenilor din sală în timp ce vorbea, dar nu reușea să se împiedice să le vadă fețele așa că a lăsat capul în jos și a închis ochii până când au rămas deschiși cât să nu-și vadă decât pantofii și marginea platformei. După cum v-a spus fratele Jones sindicatul a închiriat un depozit pentru cartieru general, știți cu toții că e lângă barul Willies și o să i se dea fiecărui membru o sacoșă cu alimente de 10 dolari în fiecare duminică dimineața pe toată perioada grevei și locul e destul de mare pentru toate așa că nu trebuie să ne facem griji și-nainte să terminăm cu greva șefii vor veni în genunchi să ne roage să ne întoarcem. Harry s-a întors, a deschis ochii și a încercat să-și găsească scaunul dar nu reușea să-și focalizeze privirea și a dat din cap dintr-o parte în alta încercând să se orienteze și președintele a venit la el și l-a bătut pe umăr și l-a împins spre scaun. Harry s-a împleticit, s-a lovit de un membru așezat lângă el și în cele din urmă și-a găsit scaunul și s-a așezat, sudoarea curgându-i de la subțiori, cămașa lipită de spate și de gât. Și-a lăsat în jos capul, a închis ochii pentru câteva momente și n-a mai auzit nimic până când în cele din urmă și-a ridicat capul și l-a văzut pe președinte vorbindu-le încă o dată oamenilor.

Acum aveți o vagă idee despre cât de mult ne-am străduit pentru voi să punem lucrurile în ordine pentru grevă și să le aranjăm astfel încât să avem grijă de toate indiferent cât va ține. A băut apă apoi și-a șters fața cu batista. A rămas tăcut pentru câteva minute, cu capul ușor plecat, ascultând cum răcnesc oamenii și apoi a observat ce începuse să se întâmple, s-a întors iar spre oameni și și-a ridicat mâinile, cu un aer umil și îngrijorat, să facă liniște. Oamenii au tăcut și el s-a uitat prin sală, încet, păstrându-și expresia umilă, apoi a vorbit iar. A făcut o trecere în revistă a pregătirilor care au fost făcute; le-a spus că fiecare om trebuie să facă câteva ore pe săptămână la pichete

și carnetul lui va fi ștampilat după fiecare tură și dacă cineva nu are carnetul ștampilat ar face bine să poată demonstra că nu a putut să umble pe picioare sau o să i se ia carnetul, n-o să permitem nici un fel de spărgător de grevă – răcnete și urale – și se vor da cafea și sandviciuri la toată lumea care pichetează și a mai explicat câteva detalii despre cum vor conduce greva înainte să obțină unanimitatea fie că vor accepta oferta companiei sau vor intra în grevă. Când a terminat de vorbit unul dintre membrii neoficiali ai clicii a luat inițiativa și a declarat că ei le vor spune companiei să se ducă dracului că ei vor intra în grevă. Un alt membru a susținut inițiativa și președintele a răcnit că s-a luat inițiativa și a fost susținută prompt. Toți care sunt pentru să spună da și s-a ridicat un urlet în timp ce câțiva oameni abia au murmurat, câțiva s-au uitat în jur confuzi, dar aproape toată lumea a rămas în șirul evenimentelor serii și și-a adăugat vocea în mugetul care a urmat încuviințării. Președintele a bătut în masă, moțiunea a fost acceptată cu aclamații, a bătut iar în masă și un alt muget s-a ridicat împreună cu sunetul scaunelor târșite când oamenii s-au ridicat în picioare și au început să se înghiontească în fundul sălii. Ședința s-a terminat. Greva era oficială.

Deși pichetarea nu începea până la ora 8, începutul unei zile normale de lucru, Harry era în cartierul general al grevei la 6.30. Era un magazin vechi nefolosit de ani de zile și a fost instalată o linie telefonică și un mic frigider de asemenea, o sobă și o cafetieră. În jurul camerei să găseau multe scaune pliante și un vechi birou într-un colț. Pe peretele din spate erau sprijinite o mulțime de pancarte de grevă. Harry stătea în spatele biroului și s-a uitat la telefon câteva minute sperând că o să sune ca el să răspundă, raionul 392 cartierul general al grevei, fratele Black, maistru de atelier la telefon. Probabil că n-o să dureze mult până când o să sune telefonul întruna și el o să vorbească tot timpul cu președintele și cu ceilalți ofițeri despre faptul că el conduce greva. Își dorea să știe pe cineva pe care să sune ca să-i spună cum stă el acolo și ce se întâmplă. N-o să dureze mult până când o să apară oamenii pe linia pichetelor. S-a lăsat pe spate pe scaun și s-a mișcat încet. S-a uitat în jos la

picioare și a văzut că are roți așa că s-a mișcat înainte și înapoi de câteva ori. S-a oprit și s-a uitat la telefon pentru câteva minute, apoi s-a împins tare în birou și scaunul s-a dus în spate până la perete.

Primii oameni au venit puțin înainte de 8. Harry s-a ridicat, împingând scaunul în spate, i-a bătut pe umăr și le-a zis că totul e aranjat. Pancartele sunt acolo. Puteți să luați fiecare câte una și să începeți să pichetați în fața clădirii. Harry a dat fuga la grămada de pancarte și a ales trei, dând câte una fiecărui om și încercând să-și amintească ce altceva mai e de făcut. Oamenii au dat să plece, apoi unul dintre ei a întrebat când o să li se ștampileze carnetele. Harry a rămas zgâindu-se un minut. Carnete ștampilate. Ștampilă. A început să-i tremure falca încet. O să le ștampilați acum sau după ce terminați rondul. Ooooooffff... Se ștampilează după? Au mai venit câțiva oameni și au început să vorbească – carnet, ștampilă – cu oamenii care erau gata să iasă cu pancartele. Nimeni nu se uita la Harry. A reușit să se întoarcă și să se ducă spre birou. A deschis câteva sertare apoi a știu exact ce caută. O ștampilă și o tușieră. A deschis de tot sertarul mare. S-a uitat. Mda, aici era. Le-a scos. Cred că aș putea foarte bine să o fac acum. Aduceți-vă carnetele aici. Oamenii cu pancarte s-au dus la Harry și el le-a ștampilat carnetele. Orice javră care nu-și ștampilează carnetu o să-i zboare curu. Unul dintre oamenii care abia sosise a întrebat ce se întâmplă. Trebe să-ți ștampilezi înainte să ieși. A venit la birou cu carnetul scos. Îți trebe o pancartă mai întâi, și Harry s-a dus în spate la grămada de pancarte și a dat câte una fiecărui om. OK, acum vă ștampilez carnetu. Trebe să ridicați pancartele ca să vadă oamenii. Tocmai voiam să fac asta, și Harry le-a ștampilat carnetele și oamenii au ridicat pancartele și s-au uitat unii la alții zâmbind și făcând glume. Gata băieți, dați-i drumul. E trecut de 8. Și băieți nu stați toți grămadă. Desfășurați-vă și umblați. Nu stați pe loc.

Oamenii au ieșit și Harry s-a întors la birou și la tușieră. A rupt o bucată de hârtie dintr-un teanc a imprimat o lozincă, și-a ștampilat carnetul înainte să plece, și a aruncat-o peste grămada de pancarte. Au continuat să sosească

oameni și Harry le-a dat pancarte și le-a ștampilat carnetele; unora le-a zis să meargă în spatele fabricii și să se miște, să nu stea pe loc; și când oamenii soseau sau veneau înapoi de la pichete își puneau cafea și stăteau în jurul sobei sau afară în față și vorbeau și făceau glume. După câteva ore Harry a intrat în panică cu atâția oameni prin preajmă. Ceva în brațe, stomac, picioare părea să se încordeze făcându-l să-și scrâșnească dinții. I-a zis unuia dintre oameni să-l înlocuiască o vreme, spunându-i să aibă grijă să ștampileze toate carnetele și s-a dus alături la Willies. S-a dus la capul barului și a băut câteva păhărele și a încercat să se relaxeze. A stat o vreme, bând, până când i-a dispărut încordarea. A ieșit din bar și s-a dus la linia pichetelor să verifice cum merg lucrurile. S-a uitat disprețuitor la curcanii care erau acolo în caz că iese cu bucluc și le-a făcut semn cu mâna oamenilor în timp ce trecea spre margine să vadă cum merg lucrurile acolo. L-a întrebat pe unul din oameni dacă e cineva în spate și el i-a zis că așa crede așa că Harry s-a gândit că mai bine se duce să arunce o privire. A mers de-a lungul clădirii în spatele fabricii și a vorbit cu oamenii câteva minute, reamintindu-le să nu stea pe loc astfel ca javrele de curcani să nu aibă ce să comenteze, apoi s-a dus înapoi la birou. S-a așezat înapoi la birou și a reluat ștampilarea.

Acum biroul nu mai era aglomerat, cei mai mulți dintre oameni stăteau de vorbă afară încălzindu-se la soarele de mai, glumind, bucurându-se că au o zi liberă în care n-au altceva de făcut decât să stea pe-acolo și să bea bere și să trăncănească cu băieții; iar alții se foloseau de ziua asta ca să-și spele și să-și lustruiască mașina, un șir permanent de oameni trecea prin birou ca să-și umple gălețile cu apă.

În timpul zilei Harry a mai făcut câteva drumuri la bar, rămânând afară după fiecare drum să vorbească cu oamenii și să le spună cum o să le arate ei nenorociților ăstora cine e șefu. În timpul după-amiezii unul dintre oficialii sindicatului a trecut pe acolo și l-a întrebat pe Harry cum merge treaba. I-a zis că totul e sub control. I-am pus pe băieți pe roate. Curcanii n-au de ce să le facă mizerii; și poți să faci pariu că nimeni nu intră în ateliere, poate vreo câțiva hârțogari țepeni.

Ești un om de nădejde Harry. Harry a zâmbit cu zâmbetul lui. Și nu uita, dacă ai nevoie de ceva pune-l pe cheltuiala sindicatului și trece-l pe cecul tău de deconturi. Și nu uita să-ți trimiți cecul săptămânal. A dat din cap. Să nu-ți faci griji pentru nimic. O să le îndoim spinările. Oficialul a ieșit și Harry s-a întins în scaun și a rămas fumând pentru o vreme, vorbind ocazional cu unii dintre oameni, apoi a început încet să se simtă iar încordat. S-a ridicat din scaun și s-a dus în spate și a rămas în curte o vreme și a început să se simtă mai bine, dar curând au început să se întoarcă o parte dintre oameni, unii aducând scaune, alții cărți de joc și în câteva minute a început o partidă de cărți și Harry s-a dus înapoi la birou. S-a gândit să se ducă să bea un pahar, apoi l-a întrebat pe unul dintre oameni dacă nu știe în zonă un local care trimite bere. Mda, e un tip mai jos pe 2nd avenue. Harry a sunat și după o oră a tras un camion și un butoi cu bere a fost rostogolit înăuntru, i s-a dat cep și Harry a băut primul pahar. Înainte ca ziua să se termine butoiul s-a golit și Harry a sunat să li se mai aducă unul, dar i s-a spus că nu poate fi adus înainte de 5 așa că Harry a zis să-l aducă la prima oră a dimineții.

Când ziua de pichetare s-a terminat Harry era relaxat și glumea cu oamenii când s-au întors cu pancartele. După ce toate pancartele au fost puse grămadă sprijinite de perete și toată lumea a plecat, Harry a rămas să mai fumeze o țigară, stând în scaunul de la birou. Tensiunea care îl făcea să se simtă de parcă trupul lui urma să se despice era de mult uitată. Toate pancartele erau la locul lor; băieților din conducere le plăcea felul în care se descurcase cu greva și el strălucea de la whisky. Totul mergea bine. Oamenii se mișcau așa cum ar trebui să o facă și toată lumea își dădea silința din greu să-i îndoaie pe șefi de spinare. Nimic altceva. Tot ce trebuia să facă era să țină linia pichetelor în mișcare și atelierele închise și ei vor cădea în genunchi implorându-ne să ne întoarcem. Prima zi de grevă s-a terminat.

Harry s-a trântit la masa din bucătărie încercând să o ignore pe nevastă-sa în timp ce punea masa și punea întrebări despre cum a mers greva și cât o să dureze... A pus mâncarea în farfurii și s-a așezat și a început

să mănânce, punând întrebări în continuare, Harry răspunzând mormăit. S-a uitat la nevastă-sa din când în când și în curând trupul a început să i se încordeze și a continuat până când a ajuns un ghem gigantic. Simțea că-i vine s-o pocnească peste mutră. S-a uitat la ea. Ea continua să-i pună întrebări. A lăsat furculița în farfurie și s-a ridicat de la masă. Unde te duci? Înapoi la birou, cred că am uitat ceva. A ieșit repede din casă înainte ca ea să mai poată zice ceva și s-a dus la bar. S-a dus la capătul tejghelei și a rămas acolo singur, bând, fără să spună nimic. După aproape o oră a început iar să se simtă mai bine și curând i-a recunoscut pe unii din tipii de lângă el strânși la câțiva metri. De fapt ce-l atrăgea spre ei era o voce feminină ascuțită. I-a luat câteva clipe să-și dea seama că unul dintre tipii care stăteau lângă el era un poponar travestit. S-a uitat la el, încercând să nu bată la ochi, coborându-și privirea de fiecare dată când cineva își întorcea capul spre el, ridicându-l iar încet ca să se holbeze la poponar. Harry nu auzea tot ce spunea, dar urmărea felul delicat în care sublinia cu gesturi ce avea de zis și felul în care gâtul lui părea să se miște într-o manieră hipnotică, la ralanti în timp ce vorbea și gesticula. Părea să le vorbească băieților de o petrecere, un chef de travestiți care avea loc de Ziua Recunoștinței într-un local numit Charlie Blacks. Harry a continuat să asculte și să se zgâiască fascinat.

Au stat acolo mai mult de o oră, Harry ascultând și uitând bere. Când au plecat s-a uitat după ei sperând că se duc doar peste stradă la Grec astfel ca el să-i poată urmări după câteva minute, dar ei s-au suit într-o mașină și duși au fost. Harry a rămas holbându-se prin ușă după ce au plecat și doar urletul brusc al tonomatului l-a făcut să clipească și să-și întoarcă capul. A ridicat mecanic paharul și și-a terminat berea.

A rămas în bar până pe la miezul nopții, cu imaginea feței și a mâinilor poponarului încă în minte, cu vocea lui încă în urechi. Când și-a terminat ultima bere și s-a dus spre casă nu era conștient de propriul său trup: pe de-o parte din cauza imaginii și a sunetului, pe de alta din cauza berii. Aerul proaspăt i-a încețoșat ușor imaginea, dar era tot acolo. Era tot acolo când s-a dezbrăcat și s-a prăbușit în pat.

Stătea întins pe-o parte cu spatele la Mary dar curând mâna bâjbâitoare și vocea lui Mary au făcut ca imaginea să se dizolve. Când a început să-l mângâie era încă cu el și însuflețirea i-a străbătut trupul.

Apoi a devenit conștient de ea și nu i-a mai rămas decât furia, furia ținând vie însuflețirea. A sărit imediat și a început să o izbească încercând cu disperare să evoce imaginea și sunetul dar erau irevocabil pierdute acum și Mary gemea și-l zgâria...

S-a rostogolit de pe ea, a rămas treaz pentru o vreme, încă o dată aproape plângând, confuzia orbindu-l, dar era atât de epuizat din cauza lucrurilor care se întâmplaseră în acea zi că a adormit curând.

A doua zi s-a trezit devreme și a plecat înainte ca Mary să apuce să-i vorbească. S-a dus la Grec și și-a luat o cafea și plăcintă, aruncându-și ochii pe ceas din când în când, dar încă nu era nici măcar 6.30. A mai luat o cafea, încă o plăcintă, dându-le pe gât, uitându-se la ceas la fiecare câteva minute, simțind nevoia să se grăbească, fără să aibă vreo idee spre ce sau unde, ci doar o vagă totuși strivitoare apăsare a timpului, timp care părea că se încolăcește în jurul lui ca un piton. A lăsat banii pe tejghea și s-a dus peste stradă în biroul lui. S-a dus imediat la birou și s-a așezat, privind în gol biroul pentru mai multe minute – șarpele nu-și slăbea strânsoarea – amorțit. Și-a aprins o țigară și s-a uitat în jur prin încăpere. S-a dus la butoiul de bere și a încercat să scoată ceva din el dar n-a ieșit nimic. Nici măcar o unghie de spumă. Era gol. O să aducă altul curând.

Pitonul continua să-l strivească și timpul părea încremenit. Limbile ceasului erau înțepenite. Acum nevoia urgentă nu era doar graba lui, ci și scurgerea timpului; ca să vină oamenii să-și ia pancartele, să umble, să facă glume, să bea cafea și bere; ca el să ștampileze carnetele, să asculte, să vorbească, să privească. Trebuie să vină mai repede. Îți ia ceva să fumezi o țigară și totuși îi ia din ce în ce mai puțin cu fiecare țigară nouă și deși poți să fumezi o grămadă la un moment dat trebuie să te oprești când nu mai poți să o aprinzi pe următoarea... măcar o vreme.

ușa din spate și s-a uitat în jur fără să vadă ceva. Obiectele din birou erau acolo, le putea vedea pe fiecare la locul lui, totuși era confuz. Știa ce e fiecare obiect, la ce foloseau totuși nu le putea defini exact. A rămas la birou o vreme, s-a fâțâit prin cameră o vreme... s-a așezat... s-a fâțâit... s-a așezat... s-a fâțâit... s-a uitat... s-a așezat... s-a fâțâit... tot ce conta era faptul că oamenii trebuia să vină. Trebuia. Ziua trebuia să înceapă. S-a fâțâit... s-a așezat... a fumat... pitonul era tot acolo. Mai avea ceasul limbi? A fumat... și-a luat o ceașcă de cafea. Era tare, amară, totuși i se scurgea prin gură fără să lase vreun gust. Doar un film. Nu mai ticăiesc ceasurile? Apa e fiartă, turnată peste cafea și picură prin ea și timpul trece... chiar dacă doar picură tot trece... prin. Cât îi ia scaunului să ajungă de la birou la peretele aflat la câțiva pași în spate când îl împinge și scaunul alunecă pe roțile lui? Chiar și asta ia timp: destul timp cât îi ia unui om să meargă de la ușă până la pancarte, sau de la cafetieră la ușă; destul timp cât să ștampilezi trei carnete unul după altul: 1, 2, 3... și totuși nu avea niciun gând concret în minte. Doar un efort terifiant de a ajunge dintr-o parte a cutiei de chibrituri în cealaltă... ușa s-a deschis și au intrat trei oameni. Harry a sărit în picioare. Pitonul a alunecat în cutia de chibrituri. Ziua a început.

Ce zisărăți, lovindu-se de colțul mesei și prăvălindu-se spre oameni. Proaspeți și cu noaptea-n cap, ă? Așa trebuie. Niciodată nu e prea devreme pentru nemernicii ăia. A mai rămas niște cafea. Curând o să vină și niște bere. Oamenii s-au uitat la el pentru o clipă ascultându-i pălăvrăgeala fără noimă, apoi s-au dus spre cafetieră. O să comand niște fursecuri și plăcintă și alte chestii la un brutar. Nu poți să stai toată ziua fără să mănânci, ă? și sindicatul vrea să aibă grijă de oamenii lui. Nu poți să ieși pe stradă fără să iei ceva. Oamenii s-au uitat la cafea, și-au turnat și au început să-și ia pancarte. Nu uitați să vă ștampilați carnetele, îngrijind semnele câtorva oameni, apoi alergând la birou, trăgând sertarul, vârându-și mâna și scotocind febril înăuntru până când a găsit ștampila și tușiera. Trebe să vă ștampilez carnetele. Oricine n-are ștampilă îi zboară

curu. Prima echipă care a ieșit ieri a făcut o treabă bună. Trebe să vă mișcați ca să nu vă facă curcanii mizerii. Oamenii și-au pus carnetele pe masă, uitându-se unii la alții în timp ce Harry le-a plesnit carnetele cu ștampila, bătând câmpii. Oamenii au dat să iasă. Nu stați grămadă, răsfirați-vă și mișcați-vă. Voi băieți puteți să stați în față. O să-i trimit pe ceilalți în spate și pe margini și dacă orice vă face probleme strigați, n-o să spargă nimeni greva asta. Oamenii au ieșit și s-au dus peste stradă spre fabrică, Harry a strigat după ei să se miște și să se asigure că hârțogarii jegoși intră. Oamenii au dat din cap și și-au văzut de drum. Trebuia să-și sacrifice un pic de timp și apoi ziua era a lor. Grevele pot fi în regulă uneori. Era o zi frumoasă.

Harry se învârtea prin birou. Berea trebuia să ajungă curând. S-a uitat la pancarte. Erau în regulă. Au intrat câțiva oameni și Harry l-a zis să ia o pancartă și le-a ștampilat carnetele și le-a zis să umble și să nu stea pe loc și au mai sosit alți oameni și au luat pancarte și acum ziua chiar a început și a sosit omul cu berea și Harry i-a zis să mai vină cu două butoaie mai târziu și Harry a făcut comandă de cutii cu furculițe și plăcintă și a semnat toate facturile împrăștiindu-și semnătura în josul paginii și și-a pus funcția, maistru de atelier raionul 392, sub ea și Harry și-a ținut paharul plin cu bere toată ziua și oamenii au venit și au plecat, au luat pancarte, le-au adus înapoi, au jucat cărți sau doar au rămas pe-acolo trăncănind și făcând glume, bucurându-se de cerul senin și de vremea caldă; plecând când și-au terminat tura și făcând glume despre cele trei zile de weekend și despre faptul că era prima vineri pe care au avut-o liberă de nici nu-mi mai amintesc de când și nu mulți dintre ei au luat greva în serios. Trebuia să picheteze o vreme, câteva zile poate chiar o săptămână sau două, dar pe o vreme ca asta cui îi pasă (dacă se face un pic mai cald se pot duce la plajă după ce-și fac rondul) și o să pună banii la loc imediat din majorare și sindicatul o să le dea mâncare sâmbăta viitoare așa că n-au de ce să-și facă griji. Era o vacanță neașteptată.

Butoiul de bere s-a golit cu aproape o oră înainte să vină cu celelalte două și Harry și încă câțiva care băuseră

constant erau ușor amețiți. Când au fost instalate cele două butoaie Harry i-a zis tipului să mai aducă patru luni dimineață. Ar trebui să ne-ajungă, și a râs cu râsul lui.

În timpul după-amiezii Harry a stat în curte, în spate, bând și vorbind cu unii dintre oameni în timp ce ei jucau cărți sau pierdeau vremea pe-acolo. Când cineva a luat o pancartă a răcnit la ei să vină în spate să le ștampileze carnetele și ei au glumit despre munca grea pe care o face el acolo și el i-a bătut pe spinare și a râs cu râsul lui și oamenii au râs și au luat pancartele și s-au fâțâit în jurul fabricii, vorbind cu curcanii, glumind cu ei despre faptul că n-ar mai trebui să stea pe-acolo așa cum nici ei n-ar trebui și curcanii zâmbeau spunându-le că și-ar dori să facă și ei grevă și poate atunci mai fac și ei o pauză și apoi spuneau că își doreau ca oamenii să obțină ce doreau fără să fie nevoie să-și întrerupă lucrul prea mult și din când în când unul dintre oameni se oprea pentru o clipă și se uita la curcani și zâmbea și altcineva răcnea, râzând, să-și miște hoitu și echipele se schimbau la pichete la fiecare oră sau cam așa și conversația o lua de la capăt între ei și curcani, ocazional se schimba doar câte un cuvânt și atunci curcanii se schimbau și cei care plecau le făceau cu mâna oamenilor, fericiți că li s-a terminat ziua de lucru și că începea weekendul și noii curcani stăteau tăcuți o vreme, dar curând începeau și ei să vorbească cu greviștii și toată lumea se bucura de vreme și de noutatea situației și ziua s-a consumat la fel de logic ca orbita soarelui.

Harry era beat când ultimele pancarte au fost sprijinite de perete. Și-a pus ștampila și tușiera înapoi în sertar împreună cu încă câțiva a rămas să termine berea, sprijinindu-se de butoi, pompând până când n-a mai ieșit nimic prin robinet decât un fâsâit. Harry și-a petrecut brațele peste umerii celor doi oameni de lângă el și le-a zis că ar trebui să le arate ei nemernicilor ălora. Și mai ales javrei ăleia de Wilson. O să i-o arăt io poponarului ăluia, bulangiu jegos. Au râs toți.

Harry s-a dus peste stradă la Grec după ce a închis biroul. Unii dintre băieții din zonă erau acolo, printre ei unii care fuseseră în bar seara trecută, și Harry s-a așezat la tejghea

și a comandat ceva de mâncare vorbind din când în când despre grevă cu băieții, ei îl întrebau cum merge și el le răspundea că i-au prins de boașe și că ar trebui să vină să bea un pahar. A rămas la Grec câteva ore până când ei au plecat și a plecat și el și s-a dus acasă.

A doua zi a dormit până târziu și a ieșit din casă imediat după ce a mâncat și s-a dus la Grec, dar era prea devreme pentru băieții obișnuiți acolo. A mai rămas o vreme apoi s-a dus la birou și s-a așezat la birou. A fumat câteva țigări apoi l-a sunat pe secretarul raionului 392 și i-a zis că e la birou să verifice cum merg lucrurile și secretarul i-a zis că face o treabă bună și Harry a închis și a încercat să se gândească să mai sune pe cineva dar nu-i venea în minte decât numărul furnizorului de bere. L-a sunat. I-a zis cine e și că ar putea să trimită acum cele patru butoaie la fel cum le-ar trimite luni. A rămas o vreme a completat foaia de decont apoi s-a fâțâit prin birou până când au fost aduse butoaiele cu bere le-a aranjat apoi și-a umplut o halbă și s-a așezat la birou cu paharul bând și uitându-se pe stradă.

Cândva pe la mijlocul după-amiezii a văzut o mașină parcând în față la Grec și au coborât câțiva tipi și el a închis biroul și s-a dus la Grec. I-a întrebat pe băieți cum le merge și ei au dat din cap și a rămas o vreme cu ei, dar nu a mai venit nimeni altcineva. În cele din urmă i-a întrebat dacă vor o bere, am patru butoaie în birou, și ei au zis mda, așa că au ieșit, băieții lăsându-i vorbă barmanului unde sunt și s-au dus în birou. Harry le-a dat pahare și el și Vinnie, Sal și Malfie s-au așezat pe-acolo și au băut bere. Harry le-a povestit că el se ocupă de birou și de întreaga grevă, dar ei nu prea erau atenți la el, li se păruse că e un animal ciudat de când le vorbise prima dată, și doar îl încuviințau cu câte un mda și au băut bere și s-au uitat prin birou. Malfie i-a zis că ar trebui să aibă un radio ca să asculte niște muzică și Vinnie și Sal au fost de acord și Harry a zis că nu are, dar poate că ar trebui să-și ia. Mda sigur ar trebui. Sindicatu ar trebui să-ți ia unu ca să nu te lovească benga stând singur pe-aci. Mda. De ce nu. Harry le-a zis că are multe de făcut ca să îngrijească de grevă. Nu știți voi toate câte – dacă sindicatul dă berea ar trebui să dea și un radio.

Mda. Dacă le zici că-ț trebe unu nu poate să zică nimic. Mda, și după grevă poți să-l iei acasă. Cine ar băga de seamă. Mda, de ce nu? Noi îți facem rost de unu mișto pentru vreo 20, 30 de dolari. /Mnezeule, o grămadă de bani. O grămadă de bani? Ce-s 30 de parai pentru sindicat. Noi îț aducem un radio ca lumea și poți să ne dai banii și-i iei p-ormă de la sindicat. Nu-ț face griji, nu zic nimica. Cum vedem unu ca lumea ți l-am luat. Băieții se uitau unii la alții și zâmbeau gândindu-se la radioul din vitrina noii prăvălii de pe 5th avenue. Am putea să-ț luăm unu până mâine. Mda, o treabă frumușică.

Au continuat să bea și să vorbească, Harry povestindu-le despre sindicat și despre ce face el. Din când în când lua cana goală și o umplea iar și o punea pe birou, asigurându-se că-și împinge scaunul în spate și-l lasă să alunece până la perete înainte să-l ia iar. După câteva ore au mai venit încă câțiva băieți și la vremea când soarele apunea Harry era beat și distra vreo duzină de băieți din cartier, simțindu-se ca un patriarh pentru că el era însărcinat să se ocupe de grevă. Băieții au băut berea și l-au ignorat pe Harry, vorbind cu el doar când era nevoie; totuși Harry era fericit, bucurându-se să-i aibă în jur și însuflețit de perspectivă. L-a întrebat pe Vinnie, râzând și pocnindu-l peste umăr, cine era poama aia care era cu ei noaptea trecută și Vinnie i-a zis că era una din reginele din centru, una dintre prietenele lui Georgette. De ce, vrei să te vezi cu ea? Naa, pocnindu-l pe Vinnie peste genunchi, de ce pula mea aș vrea să mă văd cu o poamă ca aia. Io știu, poate pentru că vrei să-i faci chestia aia, râzând și trăgând cu ochiul la Harry. Haha, lăsându-se în spate pe scaun, împingându-se cu mâinile în birou, scaunul patinând până la perete. Mă întrebam ce căutați voi băieți cu o poamă. Nu credeam că petreceți cu javre de-alea. Uneori sunt ca lumea. Sunt bune pentru mălai când au și te poți face varză când vrei. Stau prin preajmă. Poate mai târziu apare, zâmbind. Hahaha, alunecând cu scaunul înapoi la birou. Io nu mă pun la căcaturi de-alea. Io-s omul pizdei și gata. Mă întrebam doar cum de el petrece cu voi băieți atâta. Am la pizdă de nu futeți voi într-un an. Căcat, aznoapte a trebuit să alung una, o putoare arătoasă, dar i-am promis lu bătrâna mea că-i tag niște ciocane,

știți voi cum vine treaba. La pariu – Vinnie s-a întors și a început să vorbească cu Sal și cu câțiva din ceilalți băieți, dar Harry nu se putea opri: monologa despre gagica care l-a agățat acum câteva săptămâni și l-a dus la ea acasă și avea o mașină nouă și era blondă și câte alte femei l-au deșelat, da nu puteau să facă asta, ar putea să ciocănească orice femeie, da nu i-au plăcut niciodată poponarii, de câte ori vedea unu îi venea să-i spargă fața și de fiecare dată când o lua la ciocane pe bătrânica lui răcnea ca dracu și Vinnie și băieții s-au ridicat și s-au dus și Harry s-a aplecat spre câțiva din băieții de lângă el, dând din gură, cuvintele se vărsau, râsul lui izbucnea din când în când și s-a oprit pentru o clipă, și-a băut berea, și-a umplut iar paharul și a continuat să vorbească, cu voce joasă, învârtindu-se pe-acolo spunându-le băieților că le poate aranja oricând să aibă o bucățică ca lumea și câțiva au dat din cap, unul sau doi chiar au zâmbit, și curând Harry a reușit să se oprească din trăncăneală și s-a dus înapoi la birou și a băut bere, mai repede, umplând carafele, îndemnându-i pe băieți să bea, e destulă, sindicatul face berea să curgă, hahaha, și a mai golit un pahar, l-a umplut iar și curând n-a mai fost în stare să se miște fără să se clatine și s-a așezat la biroul lui, din când în când dându-se cu scaunul înainte și înapoi, a vărsat un pahar de bere pe birou și a râs când s-a scurs peste margine, cineva a răcnit că e o grevă ca lumea și alți câțiva au răcnit mda, și Harry a râs cu râsul lui și a șters cu palma de pe birou berea vărsată și băieții au râs și curând s-au săturat să o ardă pe-acolo cu Harry și i-au zis pa-pa, ne vedem, ține berea rece, și Harry i-a rugat să nu plece, să mai stea o vreme. Ne facem de niște păsărică mai târziu, dar băieții i-au zis că au niște afaceri și au ieșit.

Harry s-a uitat la birou, la pahare și la carafa cu bere. Haha. Mâine nu se lucrează. Tresă mă piș. S-a ridicat, s-a lovit de birou, a împins scaunul în spate și a râs când s-a izbit de birou, s-a aplecat peste birou uitându-se la bere, apoi s-a dus împleticindu-se în curte și s-a pișat, oftând. De-asta aveam nevoie. O pișare bună haha. Nimic nu e ca o pișare bună. Poate că băieții vin și mâine. Ahh… e mai bine. A stins luminile și s-a dus acasă. A doua zi dimineață a ieșit de îndată ce s-a îmbrăcat și s-a dus

la birou. Și-a umplut o carafă cu bere și s-a așezat la birou. S-a lăsat pe spate și și-a pus picioarele pe birou. Era ca lumea să stea singur pentru o vreme și să bea bere. Se relaxa. A muncit din greu pentru grevă și mâine o să fie o altă zi grea. E destul de ca lumea să stea singur în birou. Chiar îi plăcea. Nu era chiar așa de rău. A luat carafa să-și umple iar paharul. Era goală. Nu credea să fi stat acolo atât de mult, dar poate că de fapt am stat. A râs și s-a ridicat și și-a umplut carafa și apoi paharul. Unii dintre băieți vor veni curând. Trebuie să fie destul de târziu. S-a așezat iar și și-a pus picioarele pe masă. Totuși nu e rău să stai singur. O vreme.

În fața la Grec a oprit o mașină și el s-a ridicat de la birou și s-a dus la ușă și a răcnit la băieții de peste stradă care intrau la Grec. Ei s-au uitat și au traversat agale, Vinnie cărând un pachet. Harry a stat în ușă când au intrat și băieții s-au trântit pe scaune după ce și-au umplut paharele cu bere. Vinnie a pus pachetul pe masă și a sfâșiat hârtia. Ia uite Harry. Ți-am zis că-ț facem rost de-un radio. Ce zici de-ăsta? ca lumea, nu? Dacă n-am fi disperați după mălai nu l-ai avea niciodată. Harry a venit la birou și s-a uitat la radio, a învârtit de buton și a urmărit acul cum se mișcă pe scală. Ai noroc să suntem rupți omule că nu ți l-am da pentru 30 de parai păduchioși. Acu măcar avem niște muzică aci. Prăvălia asta e ca o morgă, desfăcând cablul și băgându-l în priză. Are și unde scurte omule, învârtind butonul și oprindu-se când o voce care cânta într-o limbă străină a ieșit din radio. Vezi. Aș vrea-n puii mei să păstrez io radiou. Mda, sună ca lumea, învârtind iar de buton, oprindu-se când sunetul altor limbi a ieșit din radio. Hei Vin, bagi niște muzică, ai? Vinnie l-a dat iar pe banda standard și Harry s-a întins spre el și a început să se joace cu butonul. Urmărea cum acul se mișcă încet în dreptul cifrelor luminoase și când s-a tânguit un saxofon țipător cineva a zis las-o așa frate, și o mână l-a-mpins pe Harry la o parte și a reglat saxofonul. Cineva a dat sonorul mai tare și cineva i-a zis lui Harry să umple cănile cu bere și cineva l-a bătut pe spinare, sculă ca lumea, nu omule? și Harry a dat din cap și a luat cana și a umplut-o iar și i-a urmărit și i-a ascultat pe băieți cum își pocneau degetele și răcneau după muzică și Harry le-a simțit prietenia și a simțit

iar spasmele însufleţirii şi totul părea într-un fel ameninţător şi Harry s-a simţit confortabil.

Când Vinnie i-a zis să-i dea banii acum Harry a scos treizeci de dolari din portofel şi i-a dat şi le-a zis băieţilor s-o dea pe gât, berăria are nevoie de butoaie şi a râs şi le-a zis că mai e destul şi a început iar să bată câmpii şi să bălmăjească despre sindicat şi femei şi băieţii l-au ignorat şi au continuat să bea până s-au plictisit şi l-au lăsat pe Harry cu berea şi radioul lui. Harry a rămas singur pentru o vreme ascultând la radioul lui, jucându-se cu butoanele, bând bere, râzând cu râsul lui, apucând mai tare butonul şi răsucindu-l mai repede apoi mai încet, mişcând discul unde şi cum dorea, ascultând un post câteva minute, schimbându-l, dând pe unde scurte şi simţind că putea să umble prin ţări străine după cum avea chef.

A rămas la birou bând bere şi ascultând la radio până când a început să-i cadă bărbia în piept. Şi-a golit paharul, a scos radioul din priză, l-a pus sub birou, a stins luminile, a închis uşa şi a mers câteva străzi, ceea ce i-a luat câteva minute pentru că era doar o distanţă scurtă până acasă.

A doua zi dimineaţă lui Harry îi era rău dar s-a târât de acasă la birou. Îi zvâcnea tot trupul şi Harry şi-a turnat pe gâtlej câteva beri să se întremeze înainte să vină oamenii. A ras câteva pahare şi vreo cinci aspirine, durerea de cap lăsându-l încet şi tumultul din stomac dispărând, totuşi simţea o tensiune, o apăsare şi a înjurat barurile că nu s-au deschis încă să poată să tragă un păhărel ca să scape de mahmureală. Când au început să sosească oamenii, cu puţin înainte de 8, glumele şi râsul lor, în timp ce înhăţau pancartele şi îşi ştampilau carnetele, îl sâcâiau pe Harry. După ce au fost distribuite toate pancartele şi a fost făcută cafea proaspătă, Harry s-a dus până la bar pentru câteva păhărele scurte şi s-a întors convins că se simte mai bine. Când s-a întors înapoi a dat drumul la radio şi s-a aşezat la birou bând bere şi glumind cu oamenii. Când unul din oficiali a sunat Harry i-a zis că a cumpărat un radio pentru birou, gândindu-se că oamenilor le-ar plăcea un pic de muzică sau poate să asculte un meci când se întorc de la pichete şi oficialul

i-a zis să trimită o chitanță sindicatului și va fi rambursat. Harry a închis și s-a lăsat pe spate în scaun simțindu-se foarte oficial și important; și deși dimineața trecuse greu pentru Harry până când el și-a revenit din mahmureală, după-amiaza a trecut repede, mai ales după conversația telefonică (cartierul general al grevei, raionul 392, fratele Black la telefon) cu oficialul sindicatului.

După ce a plecat și ultimul om în seara aia Harry s-a așezat la birou bând pentru o vreme apoi s-a dus peste stradă la Grec. A mâncat încet până când câțiva dintre băieți au intrat și apoi a mâncat repede, vorbind și râzând. Când a terminat s-au dus înapoi la birou și au băut și au ascultat la radio, băieții ignorându-l pe Harry ca de obicei, doar dând din cap și mormăind răspunsuri din când în când. Au mai venit câțiva din băieți dar n-au mai rămas mult și din nou Harry stătea la birou singur cu o carafă de bere și un pahar. Soarele apusese și străzile erau tăcute și reci și deși Harry băuse bere toată ziua și se simțise relaxat ore întregi, când a mers spre casă i s-a declanșat ghemul din stomac.

Copilul dormea când a ajuns și Mary se uita la televizor, așteptându-l. L-a chemat în living și Harry s-a așezat pe un scaun, Mary aplecându-se să-l frece pe ureche, Harry prea confuz și nu suficient de beat să-i dea mâna la o parte. După ce i-a frecat urechea câteva minute fără ca Harry să-și dea capul la o parte Mary s-a așezat pe marginea fotoliului și și-a petrecut o mână după gâtul lui. Un pic mai târziu l-a convins să meargă în dormitor și Harry s-a dezbrăcat și a rămas întins lângă ea până când l-a tras peste ea. Harry a continuat să plutească, după cum i s-a întâmplat toată ziua, tăcut și letargic, totuși simțind depresia acută care venea peste el de când băieții l-au lăsat singur cu radioul, berea, biroul și scaunul, depresia dezamăgirii după o lungă așteptare. Când Mary l-a tras peste ea a lăsat trupul să se miște în direcția în care era mișcat și ea l-a luat în brațe, respirându-i pe gât, zvârcolindu-se sub el. Harry a zăcut pe ea până când a devenit conștient de vocea ei apoi s-a dat jos, și-a aprins o țigară și a rămas pe-o parte fumând. Mary l-a frecat pe spate, l-a sărutat pe gât și Harry a continuat să fumeze, încă imobil, încă tăcut și Mary l-a frecat pe ureche și l-a

frecat pe braț până când Harry în cele din urmă i-a dat mâna la o parte. Mary a rămas pe spate o vreme, mormăind și rostogolindu-se dintr-o parte în alta, Harry încă tăcut, până când Harry a stins țigara și s-a așezat pentru somn. Mary s-a uitat la spinarea lui o vreme apoi s-a întors pe partea ei, și-a tras genunchii spre bărbie și în cele din urmă a adormit.

Mary i-a zis lui Harry să se ducă la dracu când Harry i-a cerut să-i pregătească micul dejun. I-a zis să-i pregătească micul dejun sau o să-i spargă capul ăla sec. Fă-ți-l singur și nu mă mai deranja. Harry i-a zis că e o putoare împuțită și a ieșit din casă. Harry nu-și amintea cum s-a simțit noaptea trecută, dar știa că se simte altfel în dimineața asta, resentimentul obișnuit față de Mary sufocându-l. Era încă o dată responsabilă pentru mizeria lui așa cum șefii erau responsabili pentru faptul că nu făcea mai mulți bani. Prins între cei care încercau să-i facă viața mizerabilă; încercau să-l fută cum mișca, dacă n-ar fi fost ei lucrurile ar fi stat altfel. Harry s-a mai liniștit după ce s-a fâțâit prin birou pe măsură ce zilele au trecut până când, după câteva săptămâni, a rămas așezat, cea mai mare parte a timpului, la birou, exceptând scurtele plimbări pe linia de pichetare ca să elibereze tensiunea acumulată stând și nefăcând nimic în biroul mic. Chiar și oamenii au lăsat-o mai moale și când erau pe linia de pichetare se mișcau cât să nu stea. Când își vorbeau unii altora o făceau pe un ton scăzut și când vorbeau cu poliția abia dacă scoteau două cuvinte sau, de obicei, dădeau din cap. Nu era disperare în felul în care arătau sau acționau, dar noutatea faptului de a se afla în grevă trecuse și acum era doar o slujbă ca oricare alta doar că nu erau plătiți pentru ea. Puțina veselie care mai rămăsese după prima săptămână plină de pichetare a dispărut treptat odată cu formarea cozii la alimente de sâmbătă când oamenii ajungeau acasă cu o plasă cu alimente de 10 dolari. Trebuia să raporteze în sala de ședințe și înainte ca hrana să fie distribuită președintele a ținut un discurs și în prima sâmbătă le-a spus ce treabă minunată au făcut la pichete și l-a evidențiat în mod deosebit pe fratele Harry Black pentru felul în care și-a îndeplinit toate îndatoririle ca organizator și administrator al biroului grevei. Le-a zis oamenilor că

s-au întâlnit cu comitetul de negociere al companiei în fiecare zi a săptămânii trecute, dar ei le-au oferit salarii de foamete și comitetul lor a refuzat să se predea chiar dacă trebuie să rămână în grevă un an. Când a terminat de vorbit, clica a tropăit, a aclamat și a fluierat și curând marea majoritate a oamenilor îl aplaudau pe președinte în timp ce el a sărit de pe podium și s-a dus printre oameni pocnindu-i peste spate și strângându-le mâna. Oamenii s-au aliniat pentru sacoșa cu mâncare. Au fost multe discuții, glume și s-a râs pe măsură ce coada s-a deplasat încet înainte și fiecărui om i s-a dat plasa, dar când au rămas singuri plasa li s-a părut mică. A doua sâmbătă discursul președintelui a fost mai scurt, aplauzele mai stinse, oamenii mai tăcuți în timp ce stăteau la coadă. Abia dacă au fost câțiva care au găsit să spună ceva amuzant. Și așa s-a terminat fiecare weekend.

Când oamenii au început să picheteze fabrica făceau glume despre cei câțiva șefi care veneau la lucru, întâmpinându-i uneori cu vorbe grele și huiduieli, dar curând au ajuns să-i înjure zi și noapte, poliția spunându-le să-și țină gura și să circule. După ce au trecut primele săptămâni oamenii stăteau pe loc în timp ce cadrele de conducere intrau în clădire și începeau să-i amenințe, poliția vârându-le bulanele în față spunându-le să-și țină gura și să țină șirul în mișcare sau o să-i bage la zdup. Cu fiecare zi vocile, înjurăturile și amenințările erau din ce în ce mai vehemente și după câteva săptămâni la intrarea în clădire erau mai mulți polițiști dimineața și seara; și când le ziceau oamenilor să aibă grijă și să circule oamenii scuipau în fața lor și mormăiau ceva despre spărgătorii de grevă; și în fiecare zi rutina era aceeași doar că creștea în intensitate și oamenii își căutau un motiv să lovească pe cineva, pe oricine; și poliția aștepta ca cineva să pornească ceva ca să-și găsească remediu plictiselii spărgând capul cuiva. Și pe măsură ce creștea plictiseala, creștea și resentimentul: resentimentul oamenilor față de polițiști pentru că erau acolo și încercau să-i împiedice să reușească cu greva; al poliției față de greviști pentru că făceau necesară prezența lor în preajmă ore în șir în fiecare zi când lor nici măcar nu li se permitea să intre în grevă dacă voiau mai mulți bani. Oamenii se mișcau cât puteau de încet, rânjind

la polițiști când treceau pe lângă ei; și poliția îi înfrunta toată ziua legănându-și bulanele cu șnur de piele și spunându-le oamenilor să circule dacă se opreau fie și pentru o secundă; și oamenii rămâneau nemișcați pentru o clipă, zgâindu-se, sperând că cineva o să zică /zdamăti vreunuia din polițiști astfel ca ei să-i pocnească peste cap cu pancartele, dar nimeni nu zicea nimic și polițiștii făceau un pas în față oamenii începeau să circule iar și greva și jocul continua.

Când oamenii veneau înapoi la birou trânteau pancartele pe jos, la început Harry le zicea să o lase mai moale apoi, după ce i s-a spus de câteva ori să se ducă în pizda mă-sii, n-a mai zis nimic și aduna pancartele când plecau. Curând au trebuit scrise pancarte noi și când oamenii au văzut pancartele noi s-au amărât și mai tare și au înjurat jigodiile din companie care îi țineau să nu lucreze și îi înjurau pe curcanii care îi serveau pe burtoșii ăia.

Compania se pregătise de grevă cu mai multe luni înainte să înceapă, așa că, atunci când au apărut primele pichete cu pancarte și au început parada triumfătoare prin fața fabricii, comenzile existente au fost onorate și lucrările transferate la alte fabrici din țară sau subcontractate altor firme și grija principală, și aproape singura, a șefilor fabricii din Brooklyn era coordonarea transferurilor și a transportului lucrărilor în curs și a lucrărilor terminate între diverse fabrici și subcontractori. Primele câteva zile de grevă au fost febrile și uneori un pic haotice pentru cei responsabili pentru coordonarea lucrărilor între diverse firme, dar după ce toate au intrat într-o rutină cu doar câteva urgențe ocazionale care au fost rezolvate cu telefoane și destul de curând situația a ajuns încă o dată sub control.

Când greva a făcut o lună a venit un telefon de la una din fabricile situate în nordul statului New York unde avea loc asamblarea finală a pieselor mari. Contractul prevedea penalizări pentru întârzieri și dacă nu erau livrate toate piesele la timp compania trebuia să suporte o amendă de 1 000 de dolari pe zi, pentru fiecare zi întârziere. Lucrarea întârziase deja trei zile din cauza diverselor lipse și neajunsuri, dar linia de asamblare

fusese montată în cele din urmă și jumătate din fabrică și personal fuseseră echipate ca să finalizeze lucrarea la timp. Lucrarea a mers bine și s-a apreciat că va fi terminată la timp, când s-a descoperit că una din piesele finale, fabricată la unitatea din Brooklyn, lipsea. A fost dat imediat un telefon la fabrica din Brooklyn și o inspectare rapidă a registrelor a indicat să întregul lot fusese terminat cu o zi înainte ca greva să înceapă dar, pentru anumite motive, nu au fost transportate. Departamentul de transport era aproape gol așa că lăzile conținând piesele necesare au fost găsite repede. A fost sunată fabrica din nord și a fost livrată informația împreună cu promisiunea că piesele vor ajunge în noaptea respectivă.

Oamenii de pe linia pichetelor au rămas împietriți de uimire când au văzut camioanele cotind-o spre șoseaua care duce la platformele de încărcare, dar doar pentru o secundă. Au răcnit la șoferii de pe camioane că ei erau în grevă și șoferii au răcnit la ei /zdamăti. Câțiva oameni au încercat să sară pe copertinele camioanelor, dar au căzut; câțiva alții au luat pietre și cutii de conserve și le-au aruncat spre șoferi dar au lovit doar cabina. Când oamenii au încercat să se ia după camioane poliția i-a înșfăcat și i-a aruncat înapoi. Răcnetele oamenilor din pichete au fost auzite de ceilalți care pierdeau vremea în birou și ei au venit în fugă; și de la una din mașinile de poliție s-a dat telefon pentru a trimite mai mulți oameni. Unii dintre polițiști au făcut un lanț de-a lungul șoselei în timp ce alții îi împingeau pe oameni în spate. Curând erau sute de oameni care împingeau și răcneau; cei din spate răcneau să împingă javrele de curcani la o parte; cei din față le răcneau în față polițiștilor și erau împinși de cei mulți din spatele lor pe linia polițiștilor, care slăbea încet. Timp de mai multe minute masa în formă de amoebă a plutit înainte, înapoi și încoace și încolo, brațe și pancarte ridicându-se deasupra capetelor; mănuși albe și bâte ridicate; fețe roșii furioase aproape strivite împreună, cuvinte și scuipat lovind fețele; mânia înnegurându-se și ochii lăcrimând. Au sosit mai mulți polițiști cu mașinile. Apoi un camion de pompieri. Oamenii au sărit din mașini și au fost înghițiți de mulțime. A fost scos și conectat un furtun de pompieri; o portavoce a scârțâit și le-a spus oamenilor să se

împrăștie. /ZDAMĂTI DE CURCAN BA /ZDAMĂTI DE JIGODIE DACĂ OAMENII VOȘTRI NU SE ÎMPRĂȘTIE VĂ BĂGĂM PE TOȚI ÎNĂUNTRU ACUM DAȚI-VĂ ÎN SPATE DE LA ȘOSEAUA AIA DA, IMEDIAT DUPĂ CE LE DESPICĂM CĂPĂȚÂNILE LA CAMIONAGIII ĂIA NE FURĂ PÂINEA DE LA GURĂ VĂ SPUN PENTRU ULTIMA DATĂ, ÎMPRĂȘTIAȚI-VĂ SAU PUN FURTUNUL PE VOI PE VOI CINE VĂ PLĂTEȘTE JAVRELOR Poliția s-a desfășurat în șiruri și împingea cât de tare putea mulțimea, dar oamenii erau și mai furioși pe măsură ce mai mulți polițiști îi înfruntau și vocile îi amenințau și au simțit că puterea lor numerică și a frustrării și lipsa de speranță a lunilor inutile în și la cozile de alimente și-a găsit eliberarea pe care o căutau. Acum aveau ceva tangibil pentru care să lupte. Și poliția stătuse luni întregi, plictisindu-se în timp ce oamenii se fâțâiau pe-acolo, spunându-le să circule, invidiindu-i pentru că ei puteau măcar să facă ceva tangibil ca să obțină mai mulți bani în timp ce tot ce puteau să facă ei era doar o cerere la primar care să fie respinsă de jegoșii de politicieni, în cele din urmă și-au găsit supapa pe care și ei o așteptaseră și curând șirul a fost absorbit de mulțime și doi sau trei au căzut în genunchi și apoi încă doi, grevișți și polițiști și o pancartă s-a prăvălit prin aer și a bufnit într-un cap și o mână cu mănușă albă s-a ridicat în aer și apoi un bulan a bufnit și mâini, bulane, pancarte, pietre, sticle au fost ridicate și au zburat de parcă erau manevrate fire stranii și mulțimea s-a desfăcut, unii căzând peste alții și capete s-au înfipt prin ferestre și uși și s-au ivit de partea cealaltă și câteva mașini au parcat precaut sau au încetinit și au rămas observând pentru o clipă și mulțimea a continuat să se tăvălească de-a lungul și de-a latul pe 2nd avenue ca o galaxie pe cer străbătută de comete și meteori și vocea care țipa s-a adresat acum pompierilor și ei au înaintat încet spre mulțimea scrâșnitoare și o mănușă albă a înhățat un cap și mănușa s-a făcut roșie și ocazional un trup însângerat era scuipat din masă și se rostogolea un metru sau doi și rămânea acolo zăcând sau probabil se zvârcolea un pic și patru sau cinci polițiști bătuți și însângerați reușeau să-și facă loc să iasă din gravitația masei și stăteau unul lângă altul și se îndreptau înapoi spre mulțime legănându-și bastoanele și răcnind și de unul din capetele lor a

fost ruptă o pancartă dar polițistul a țipat și mai tare și a continuat să-și fluture bastonul, înaintând, până când bastonul lui s-a rupt de-un cap și a ridicat pancarta stricată fără să rupă frontul și a continuat și bufniturile bastoanelor în capete abia dacă se auzea și sunetul nu era întru totul neplăcut după cum era astupat de țipete și înjurături și ei au trecut peste câteva trupuri până când cumva s-a format un front al grevi știlor și ei îi atacau pe curcani fără încetare și bastoanele pocneau metodic în capetele lor și două linii au format o nebuloasă încinsă care se rotea și care s-a desprins de galaxie ca să se dezintegreze când grevi știi i-au copleșit și i-au luat la șuturi pe polițiști în timp ce îi încercau să se ridice iar pe picioare sau să se rostogolească mai departe și sirenele țipau dar nu puteau fi auzite și mai mulți polițiști au sărit din mașini și camioane și a fost desfășurat un alt furtun de pompieri și stătea țintit s-au dat ordine să se deschidă hidranții și să nu mai aștepte până când polițiștii care erau amestecați printre grevi ști se extrag și câțiva grevi ști au observat că al doilea furtun e pregătit și apoi au observat și primul furtun și i-au atacat pe pompieri dar apa a țâșnit într-un jet copleșitor și unul dintre oameni l-a încasat în toată forța lui în abdomen și gura i s-a căscat și dacă a ieșit vreun sunet n-a fost auzit și s-a frânt în două și s-a învârtit ca un giroscop tăvălit prin noroi ricoșând din oamenii din spatele lui și sărind din bordură și cei care erau în spatele lui au fost doborâți și s-au rostogolit și câțiva polițiști alergau frenetic să redirijeze traficul dar toate mașinile înaintau încet indiferent cât de energic le făceau semne polițiștii pentru că nu voiau să piardă ceva din spectacol și vocile au țipat din nou dând ordine și cele două tunuri au fost direcționate cu știință și precizie și curând masa a devenit un haos de particule în mișcare browniană care țopăiau, se rostogoleau și se răsuceau unele în jurul/ de/ peste altele și curând s-a făcut destul de liniște cât să se audă sirenele ambulanțelor și gemetele puternice scuipate din masa informă și tot curând străzile s-au golit de orice fel de resturi și mizerii și chiar și sângele a fost spălat.

Furtunurile au fost oprite și cei care erau răniți prea tare ca să poată merge singuri au fost ajutați să iasă pe trotuar unde s-au așezat pe jos sau s-au sprijinit de clădiri sau

au fost ajutați să meargă spre una din ambulanțele care așteptau sau mașini care patrulau și au fost duși la spital. Străzile mai erau congestionate de oameni, mașini, camioane, ambulanțe și gură-casă. Rămăseseră sute de greviști stând de vorbă adunați în grupuri mici, ajutându-i pe greviștii răniți, uitându-se la polițiști și așteptând să iasă camioanele. Harry, care evitase cu atenție bătaia, se muta de la un grup la altul, cu cămașa atârnată din pantaloni, cu părul în dezordine și fața mânjită, înjurându-i pe șefi, pe polițiști și pe spărgătorii ăia jegoși de grevă, întrebându-i pe oameni cum se simt și pocnindu-i pe spate.

Și poliția își făcea griji pentru camioane. Au mai sosit oameni și au fost instalate baricade care să-i țină pe oameni de-o parte de șosea și furtunurile au fost plasate în poziții strategice. Vocile i-au îndemnat iar pe greviști să se împrăștie și din nou oamenii au zis /ZDAMĂTI și au rămas acolo unde erau: fixându-i pe polițiștii de după baricade cu privirea și pe pompierii cu furtunurile lor. Vocea le-a zis că nu vor să folosească forța dar, dacă nu se împrăștie imediat, o vor folosi. Oamenii au răcnit și i-au înjurat și s-au desfășurat gata să atace baricadele de îndată ce camioanele ieșeau în șosea. Vocea le-a zis că au exact 60 de secunde să se împrăștie înainte ca furtunurile să fie iar pornite și a început să numere. Mai erau 30 de secunde când s-a auzit primul camion ieșind în șosea. Numărătoarea a fost oprită și s-au dat ordine să se dea drumul la furtunuri. Oamenii erau gata să facă primul pas înainte când apa i-a izbit. Furtunurile au fost folosite cu pricepere și nici unul dintre oameni n-a ajuns la baricade până când camioanele nu au ajuns aproape la o stradă distanță și atunci au rămas răcnind și înjurând.

Când camioanele s-au pierdut în zare, oamenii s-au dat înapoi de la baricade, au rămas uitându-se la polițiști timp de câteva minute apoi s-a îndepărtat încet, ducându-se acasă sau înapoi la birou. Poliția și pompierii și-au adunat încet echipamentele și s-au dus înapoi în diverse secții. Au fost spitalizați 83 de oameni.

Câțiva dintre greviștii care s-au dus înapoi la birou au luat cu ei pancartele care au mai rămas, alții i-au ajutat pe

cei care încă mai sângerau sau erau ameţiţi de la bătaie. Oamenii răniţi au fost conduşi acasă, Harry spunându-le că să le ştampileze carnetele pentru că au fost răniţi; ceilalţi s-au înghesuit în birou sau pierdeau vremea pe-afară.

Bărbaţii din birou încă mai răcneau şi înjurau, Harry pasându-le bere, povestindu-le cum s-a bătut el – sperând că nimeni n-a observat că a evitat lupta – sau cum s-a ferit de un baston, dar toată lumea era prea furioasă ca să-i dea atenţie aşa cum toţi fuseseră mult prea ocupaţi în timpul luptei ca să-şi mai amintească cine şi unde. În cele din urmă Harry şi-a croit drum spre biroul lui şi s-a aşezat cu o bere în faţă, foarte conştient de hărmălaie şi întrebându-se dacă el ar putea să facă ceva. S-a aplecat peste birou, a băut din bere, dorindu-şi să-i vină o idee. Abia când l-a văzut pe preşedinte şi pe alţi câţiva oficiali făcându-şi loc prin mulţime şi-a dat seama că ar fi trebuit să sune la biroul sindicatului. A sărit în picioare şi s-a împleticit pe după birou ţipând că încercase să ajungă la birou şi toată lumea răcnea şi se îmbulzea în jurul oficialilor şi ei s-au oprit şi au ţipat la oameni să facă linişte, pentru numele lu /mnezeu. Cum am putea să aflăm ce s-a întâmplat dacă ţipaţi toţi. Ei au început iar să ţipe toţi deodată şi oficialii au făcut semn cu mâinile şi oamenii au început să se liniştească şi Harry a încercat să-şi facă drum înainte dar unul dintre oameni l-a tras în faţa preşedintelui şi i-a zis c-o să le zică ce s-a întâmplat. Eram pe linia pichetelor când a venit camioanele. Ce camioane? Toţi oamenii au dat să răspundă şi au răcnit şi oficialii şi-au ridicat iar mâinile şi omul care începuse să vorbească a răcnit gura. Le zic ce s-a întâmplat. Eram la pichete când deodată au apărut patru camioane pe 2nd avenue şi au cotit-o pe şoseaua care duce la platformele de încărcare... Când a terminat de povestit preşedintele a întrebat dacă a văzut cineva numele companiei de camioane şi unul dintre oameni a zis că-i ştie. Am văzut camioanele alea în vecini, şi i-a spus preşedintelui numele şi le-a zis unde sunt parcate de obicei. Apoi preşedintele le-a zis oamenilor că va avea grijă de toate şi că nu vor mai fi camioane care să treacă de linia pichetelor şi că ar trebui să se ducă acasă şi să se liniştească şi că de acum înainte va fi cineva care va veghea în permanenţă strada şi

când ceva, și vreau să spun orice, mă doare-n carici despre ce e vorba, încearcă să treacă linia pichetelor, toată suflarea trebuie să-și aducă curu pe linia pichetelor și să blocheze prăvălia. Oamenii au răcnit da, le-arătăm noi javrelor. Dar nu mai pierdeți vremea pe lângă fabrică pentru că curcanii abia așteaptă s-o ia de la capăt. Legea spune că nu putem să avem prea mulți oameni la pichete iar ei s-ar folosi de orice scuză pot să vă crape capetele așa că nu le dați șansa. Încercați pe cât posibil să nu stați în stradă când nu sunteți la pichete și ei nu vor putea să vă facă nimic.

Președintele s-a dus la birou și a dat un telefon în timp ce ceilalți oficiali au dat mâna cu oamenii și i-au bătut pe spinare în timp ce au fost conduși spre ușă. Președintele vorbea la telefon de ceva vreme, făcând aranjamente pentru a mai primi pancarte și asigurându-se că ele vor ajunge în biroul grevei până la ora 8 dimineața; apoi a mai vorbit cu alți câțiva oameni din biroul sindicatului și în momentul în care a terminat biroul era gol, cu excepția celorlalți oficiali și a lui Harry, care stătuse în spatele lui de când ridicase telefonul prima dată.

Harry i-a oferit o țigară apoi a bâjbâit după chibrit, în cele din urmă președintele a scos unul din buzunarul lui. Harry a încercat să-i spună cum a încercat el să oprească camioanele, dar a fost întrerupt de ceilalți oficiali care au început să vorbească cu președintele. Au format un mic grup, vorbind pe un ton jos, Harry stând pe margine și Vinnie și Sal au intrat. Care-i vrăjeala Harry? Am auzit că a fost rost de ceva bucluc. Da nenică, am auzit că am pierdut tăvăleala. Și-au umplut vreo două pahare cu bere apoi au venit iar la Harry. Nu-i lăsați să scape cu căcatul ăsta, ă? Pariu pe curu tău gălbejit că nu. Nu-ț face griji că n-o să se mai întâmple. Dacă nu erau javrele de curcani n-ar fi trecut niciodată de noi. Căcat, nenică poți să-i oprești și altfel. Da, zâmbind între ei și bându-și berea. Cum adică? Căcat, tot ce trebe să faci – președintele a venit și l-a întrebat pe Harry cine erau. Harry i-a spus cum îi cheamă și i-a spus că sunt doi tipi din cartier. El e președintele sindicatului. Ce spui. Ați dat de bucluc, ă? Nu prea tare. Băieți vă vine ceva în minte? Doar o propunere de afaceri, nu Sal? Mdea. Cum ar fi? Cum ar fi să scăpați de camioanele

alea. Te aranjează să dai 200 să te scăpăm de ele? Crezi că poți s-o faci fără să dai de necaz? Mdea. Dacă sunt parcate acolo unde a zis tipul ăla o să meargă unsă. Președintele s-a întors cu spatele la ceilalți, le-a dat 200 de dolari, i-a zis la revedere lui Harry și a ieșit fără ceilalți oficiali. Sal și Vinnie au împărțit banii, și-au terminat berea și au ieșit. O altă zi de grevă s-a încheiat.

A doua zi erau sute de oameni adunați la birou câteva minute după ora 8. La 8.30 erau împrăștiați prin birou și pe stradă bând cafea, mâncând fursecuri sau bând bere. Pancartele au apărut imediat după ce Harry a deschis biroul și oamenii s-au îmbulzit cu un zel de prima zi de grevă să le ia. Glumeau, râdeau și se băteau pe spinare, la fel ca în prima zi, dar erau încordați și plini de speranță, speranța unei alte lupte, dar de data asta o așteptau și erau gata și fiecare om putea să împlinească visele și gândurile nopții dinainte în care ei opreau camioanele, îi trăgeau pe șoferi din cabine și le crăpau căpățânile, fiecare om făcând toate astea de unul singur sau, cel mult, ajutat de câțiva prieteni; și când polițiștii au încercat să-i oprească le-au luat bastoanele și le-au gătit căpățânile jegoase sub formă de terci apoi au luat furtunurile de pompieri și au spălat javrele la canal. Au băut bere și cafea, uitându-se întruna spre fabrică, pocnindu-se unii pe alții pe spinare, dar pe măsură ce o făceau mușchii li s-au încordat de dorință și își doreau să fi fost mutra vreunui curcan sau a vreunui spărgător de grevă în care să-și vâre pumnul... sau poate vreunul din gunoaiele din conducere să le fi aruncat vreun rahat și ei să-i bumbăcească curu.

Dar nimeni nu a venit la serviciu în ziua aia și nici un camion nu s-a apropiat la două străzi de fabrică. Domnul Harrington le-a zis celorlalți să stea acasă, era vineri și o zi în minus nu produce pagube. Transportul s-a dus și nu mai era nimic de făcut; și până luni greviștilor o să li se ducă furia și totul o să se așeze în rutina zilelor, lunilor care au precedat lupta. Oamenii stăteau toată ziua, întâmpinându-l vehement pe fiecare nou-venit, pocnindu-l vioi, dar pe măsură ce ziua se scurgea și nu se întâmpla nimic oboseau să-i comenteze pe toți polițiștii care erau acum acolo, trebuie să fie vreo o sută, și cum le-ar plăcea

să le despice căpățânile jegoase; și cum se scurgea ziua încet, entuziasmul lor s-a scurs și el, frustrarea și furia lor crescând. Înjurăturile lor erau mai vehemente, dar le lipseau nu doar organizarea, ci și direcția. Polițiștii stăteau pe-acolo, fără să spună nimic; nu era nici un camion care să încerce să treacă de linia pichetelor și nici vreun hârțogar jegos făcând pe deșteptul care să le ia pâinea de la gură.

Cerul a rămas limpede toată ziua și soarele puternic. Era o zi toridă. O zi perfectă de plajă, dar nici unul dintre ei nu era în dispoziție pentru plajă, totuși îi înjurau pe nenorociții ăia, dacă n-ar fi fost ei acum ar fi fost la plajă sau ar fi stat acasă și ar fi urmărit un meci la tv cu o bere în față. Și i-au tot înjurat între ei pe nenorociții ăia și pe la jumătatea după-amiezii cele 4 butoaie de bere erau goale și Harry a mai comandat câteva și au fost livrate imediat, dar unii dintre oameni se săturaseră să bea bere și au plutit în grupuri mici pe ușa barului de alături să ia ceva mai tare, ceva care să-i satisfacă mai bine și pe la ora 5, când soarele mai avea câteva ore până să apună, furia lor a devenit o banală furie, nici măcar nu mai încercau să-i dea o direcție, ci doar o lăsau să se adune până când s-au dus acasă și au adormit sau au consumat-o într-o bătaie în barul din vecini. Când oamenii au plecat, Harry le-a zis să vină luni dimineață.

Harry se simțea bine stând la birou, bând bere și fumând. Și-a petrecut ziua povestindu-le oamenilor cum sindicatul n-o să-i lase să scape cu căcaturi din astea și dorindu-și să le poată spune ce a plănuit el să le facă camioanelor. De le-ar putea spune. Atunci ar ști cu adevărat ce important e el. Dar ce rahat, oricum o să știe ce important e el. Da. Și-a pus picioarele pe birou și-a golit paharul și s-a lăsat pe spate gândindu-se că în curând toți oamenii o să dea din cap și o să zică salut când o să intre el și el o să fie cu adevărat respectat și poate că o să poată să scape și de cățeaua aia de nevastă care îi stătea mereu în spinare și îl enerva atât de tare încât uneori abia era în stare să lucreze și apoi Wilson javra aia de hârțogar o să se cace pe el când o să intre Harry Black și zâmbetul lui aproape că a devenit un zâmbet când și-a umplut iar paharul, și-a aprins

țigara, și-a închis ochii și l-a urmărit pe Wilson și pe câteva alte javre cum se ghemuiau de frică.

Sal și Vinnie au ieșit de la Grec un pic mai târziu de 11, au furat o mașină, au luat câteva canistre de benzină și s-au dus pe maidanul unde erau parcate camioanele. Au oprit pentru o clipă, s-au uitat în jur, apoi au dat câteva ture în jurul străzii, apoi al zonei vreo 10 minute asigurându-se că nu sunt străzi blocate din vreun anume motiv prin preajmă, apoi s-au întors pe maidan și au parcat mașina. Camioanele erau modele vechi cu rezervorul de benzină pe-o parte. Au turat benzină pe camioane, au deschis rezervoarele de benzină, au îmbibat cârpe în benzină și le-au pus în gura rezervoarelor lăsându-le să atârne până la pământ, apoi au turnat un șuvoi de benzină de la o cârpă la alta, toate liniile unindu-se și ducând spre o ieșire. Au pus canistrele goale înapoi în mașină. Au așteptat până când au văzut prima mașină luând foc apoi s-au îndepărtat, luând-o la stânga pe 3rd avenue și dându-i blană vreo câteva străzi apoi cotind-o pe 2nd avenue care era complet pustie. Cam la un minut după ce au părăsit maidanul au auzit o explozie și au văzut o strălucire roșie pe cer. Ăsta-i primu Vin. Da. Arată ca lumea, ă? Da. O să arate și mai bine când o ia și celălalt. Da, și au râs. Erau la jumătatea drumului spre Grec când au auzit mai multe explozii, înfundate, dar totuși identificabile și strălucirea de pe cer a fost și mai puternică. O treabă ca lumea, ă? Da. Crecă ne-am meritat banii. Știi Sal, crecă ne-apucăm de afaceri dacă greva mai ține o vreme. Da, râsete. Au scăpat de mașină, mai întâi făcând pierdute canistrele de benzină, după care s-au dus înapoi la Grec. Harry stătea pe trotuar pe 2nd avenue uitându-se la strălucirea de pe cer. Harry a râs râsul lui când i-a văzut pe Sal și pe Vinnie. Cu ce-ați dat cu grenade? Hahaha. Ce-ai zis Harry? Ce faci pe-aci? Am venit să văd focurile de artificii, haha. Mă băieți da voi știți cum să puneți lucrurile pe jar, haha. Ia-o-ncet, moșule. Da, nu țipa așa. Nu-ț face griji. Nu ne facem, da mai bine te-ai duce acas. Dacă te prind curcanii pe-aci te umflă. Da, întorcându-i spatele ciudatului și ducându-se la Grec. Ne vedem, râzând cu râsul lui și ducându-se acasă.

Harry a dormit un somn lung și sănătos. Când s-a trezit, târziu dimineața, și-a aprins o țigară și s-a uitat la tavan, închizând din când în când ochii, ascultând, dar fără să fie atent, la sunetele pe care le făcea Mary învârtindu-se prin apartament și fiul lui, jucându-se pe podeaua livingului. Se gândea la acea minunată strălucire roșie de pe cer și la cât de mult i-ar plăcea să meargă sus la Wilson și la șefi și să le spună să aibă grijă sau o să le arunce în aer și cururile lor, ca pe ale camionagiilor ălora spărgători de grevă pe care i-ați trimis. Poate vă credeți mari scule sau ceva, da să nu vă trageți cu mine de pulă că vă pare rău, s-a-nțeles? Nu vă trageți de pulă cu Harry Black, maistru de atelier în raionul 392 așa că ia vezi moșule, că nu vă trageți de pulă cu un nimeni. Sunt pe statele sindicatului acușa și să nu uitați asta pentru că-mi rup spinarea pe-aci și o să-mi scot banii pentru fiecare săptămână nu contează cât durează greva și ce nu știe Mary nu-i face rău, pot să folosesc bani suplimentari pentru că io-s șefu aci și ar face bine ca nici ea să nu se tragă de pulă cu mine sau o să-i zbor curu în stradă. Mai bine fără ea că-mi stă în spinare...

Harry a rămas în pat vreo două ore, privind tavanul, închizând ochii, fumând, fața schimonosindu-i-se din când în când aproape într-un zâmbet. Când s-a ridicat s-a îmbrăcat și s-a dus la Grec. A băut câteva căni de cafea și a luat ceva de mâncare și a rămas acolo o vreme și apoi i-a zis barmanului să-i spună lui Sal sau Vinnie sau vreunuia din băieții care apar că e peste stradă în birou.

A umplut carafa cu bere, a înhățat un pahar și s-a așezat la birou, împingând scaunul înapoi și înainte de câteva ori. A stat la birou câteva minute și apoi a sărit în picioare și s-a dus alături la bar și l-a întrebat pe barman dacă nu are ziarul de azi. Da, e unul la o masă în spate. Ia-l dacă vrei. Harry a luat ziarul și a ieșit din bar făcându-i semn cu mâna barmanului. Ne vedem mai târziu. A desfăcut ziarul pe birou, după ce s-a uitat pe prima pagină și s-a uitat în mijloc. Era o poză mică cu câteva camioane arzând. Textul spunea că mașinile erau parcate pe maidan peste noapte și au luat foc într-un mod misterios și au explodat. N-a fost nimeni rănit. Harry a dat pe gât niște bere,

și-a lins buzele și a rămas cu ochii țintiți pe fotografie, aproape zâmbind, minute în șir, apoi a sunat la biroul sindicatului. Am văzut în ziar că noaptea trecută au luat foc niște camioane, hahaha. Da, poliția a trecut deja pe-aici. Zău? ce s-a întâmplat? Nimic. Au pus câteva întrebări și le-am zis că noi nu știm nimic. Dă-i în mă-sa, javre. Corect, și discuția s-a încheiat.

Harry aproape că terminase a doua cană de bere când Sal, Vinnie, câțiva dintre ceilalți băieți care au fost în bar și regina au intrat. Harry s-a ridicat și le-a făcut cu mâna băieților, care-i treaba, uitându-se la regină, privind-o cum merge grațios spre el. Băieții și-au scos ochelarii. Ți-a plăcut ce treabă am făcut? N-a fost rău, ă? și cineva i-a dat reginei un pahar. L-a privit disprețuitoare, sper că nu te aștepți să beau din chestia asta jegoasă... zău! E o chiuvetă în spate. Du-te și spală-l. De ce pula mea te plângi? ai avut în gură chestii mai nasoale ca ăsta, și băieții au râs. Orice bucată de carne pe care o pun în gură dulceață are ștampilă de la sanepid, și s-a dus agale spre chiuvetă și a spălat cu grijă paharul, Harry stând cu ochii pe ea până când s-a întors apoi el s-a întors spre Vinnie. Da, a fost o treabă ca lumea. I-o poză în ziar. Uite. S-au uitat la poză și au râs. Nenică, ce noapte. Ce chefu dracului. Da. Am halit la benzedrine toată noaptea moșule ș-acu zburăm. Hei, ce-ai zice de niște muzică, și radioul a fost deschis. Hei, butoaiele astea-s aproape goale moșule. Ăla de-acolo e plin. Dă-i cep. Hei Harry, ea e Ginger, o puștoaică dulce – chicotind, să nu te pui cu ea. Cândva făcea case. Acum face pule. Băieții au râs și Harry s-a uitat lung la ea. Hei, ai uitat cum se dă cep la un căcat de butoi? berea asta curge pe toate părțile Ce vrei? e caldă ca un pișat. Harry a zis salut și Ginger a făcut o plecăciune. Mergi peste drum și ia niște gheață de la Al. E prea al dracului de cald ca să bem berea caldă. Nu glumesc omule, a fost zidar. Da, arată-i mușchii Ginger. A zâmbit și și-a sumes mânecile și a expus un mușchi mare cât un măr. Nu că-i căcarea lumii? Dar are niște obrăjori ca lumea, își pocnea degetele și fredona. Poți să te uiți, dar să nu pui mâna. Așa moșule, îngroapă rahatul ăla în gheață. Îmi place berea rece. Ia zi Harold, tu răspunzi de organizare aci. Hei, ia vezi cum vorbești. Harry s-a așezat, și-a împins scaunul în spate

și a băut niște bere. Da. Io răspund de grevă, ștergându-se la gură cu mâna, zgâindu-se încă. Ginger a zâmbit și aproape că i-a venit să-i zică că arată ridicol, dar nu s-a obosit să-l trimită la plimbare pe ciudat. Vai de mine, trebuie să fie o treabă ca lumea. Da, e o treabă dată dracului, dar am făcut-o. Sunt destul de barosan în sindicat, mă-nțelegi. Da, crecă pot să-mi dau seama, stomacul îi tresălta de la chicotele înghițite. Cum adică nu e destul de rece. Io mor de sete. Cum pula mea poți să bei bere caldă. Cu gura, cu ce pula mea crezi. Mi-e foame, zău. N-ați vrea voi domnilor să-mi aduceți ceva de mâncare. Hai, io am păpica ta, atârnă, și ei au râs. Îmi pare rău dulceață, da mie nu-mi place râma moale. Păstreaz-o pentru mă-ta... dacă ai una. Hahaha, tu ești mama, hai și ia-o. Hei Harry, ce-ar fi să suni la o prăvălie să ne trimită niște păpică aci. Poți să plătești cu cecuri. O, faci tu asta Harold? Sigur. Pot să iau orice vreți. Trimit chitanța la sindicat. Am o foaie de decont. Mi-ar plăcea niște pui la grătar. Cum pula mea poți să mănânci după ce te-ai îndopat cu benzedrină. Nu m-aș apropia de nici o mâncare. Vreau doar să beau. Sunt uscat ca dracu. O ce novici. Zău! Comandă-mi niște pui la grătar Harold și prăjitură cu ciocolată mai târziu, fluturându-și mâna maiestuoasă și înclinându-și capul ca să arate că a făcut o comandă irevocabilă. Da, ia niște pui, câteva prăjituri – și un galon de înghețată. Moșule se poate niște înghețată? Și niște salată de cartofi și murături? Da, și – sună la Kramer delicatessen pe 5th avenue. Au toate căcaturile acolo. Harry a luat telefonul și ei au continuat să țipe comenzi la el și el le-a transmis domnului Kramer. Când a terminat de comandat s-a așezat înapoi și a mai luat o gură de bere și s-a uitat la Ginger cum dansa încet prin încăpere, însuflețirea care îl cuprinse când s-a trezit și crescuse atunci când s-a uitat la poză și apoi atunci când a sunat la biroul sindicatului și când au venit băieții și Ginger, a continuat să crească și el s-a aplecat în scaun un pic și Ginger s-a învârtit pe-acolo scuturându-și obrăjorii fundulețului ei și Harry și-a mângâiat paharul de bere și și-a lins buzele fără să-și dea seama, trupul lui reacționând și vibrând, simțind doar o ușurare, aproape un vertij, și fascinație. Și un sentiment de putere și forță. Acum lucrurile stau altfel. El era Harry Black. Pe ștate la raionul 392.

Când a venit mâncarea Ginger a acceptat grațioasă oferta lui Harry și s-a așezat în scaunul lui și a mâncat manierată puiul, câteva porții de salată de cartofi și de varză și prăjitură și apoi sătulă să bea nedemn de o doamnă bere, i-a zis lui Harry că ar prinde bine câteva sticle de gin, niște apă tonică și câteva lămâi pe care Harry le-a comandat, adăugând chitanțele la grămada din sertar, și petrecerea a continuat. Harry se îmbăta și mai tare și Ginger, care era într-o dispoziție mai scârboasă decât de obicei, a găsit că ar fi amuzant să se joace cu el. S-a ridicat din scaun și i-a zis lui Harry să stea el apoi s-a așezat în poala lui i-a pus degetul în ureche și a început să se joace cu părul lui. Harry se chiora rotindu-și ușor privirea. Era beat dar încă mai putea să își simtă furnicăturile din coapse totuși deloc conștient de tremurul spasmodic al degetelor, de gura băloasă. Ginger și-a aplecat fața mai aproape de fața lui Harry, mângâindu-l tandră pe gât și i-a văzut buzele tremurând, a simțit tensiunea din picioare și i-a văzut ochii încețoșați, învârtindu-se. Ginger râdea în hohote în sinea ei și s-a aplecat și mai aproape de Harry, zâmbind, până când a putut să-i simtă respirația slinoasă pe gât, apoi a sărit în picioare lovindu-l jucăuș peste nas. O obraznicule, faci o fetișcană ca mine să se excite toată, pozând provocatoare în fața lui. A pozat pășind grațioasă înapoi, zâmbindu-i cochet și s-a bâțâit în ritmul muzicii de la radio, uitându-se din când în când peste umăr la Harry, lăsându-și capul pe-o parte, făcându-i cu ochiul. Harry a continuat să se aplece înainte până când a căzut de pe scaun în genunchi sub birou, vărsându-și băutura. A lăsat paharul și s-a ridicat, de pe buze și de pe bărbie curgându-i stropi de salivă. S-a ridicat și s-a aplecat înainte. Hai să dansăm. Ginger și-a pus mâinile în șolduri și s-a uitat pe el cum vine greoi, simțind puterea pe care o avea asupra lui și disprețuindu-l. L-a luat în brațe și a început să-l învârtă prin încăpere, călcându-l apăsat pe degete și lovindu-l cu genunchii în boașe din când în când, Harry icnind dar continuând să zâmbească și încercând beat să ajungă mai aproape de ea. Ginger l-a ciupit sălbatic de gât cu unghiile și a râs când Harry și-a închis ochii, apoi l-a bătut pe obraji și l-a frecat pe cap. Ești un câine bun. Știi să ceri un os, îndesându-și genunchiul în crăcana lui, Harry schimonosindu-se. Păcat că nu suntem în Marys

acum. Am putea bea ceva și ne-am distra ca lumea, ciupindu-l iar. Harry și-a închis iar ochii. Ce-i Marys. O, un club minunat pe care îl știu eu pe 72nd street care e plin de ciudați ca tine. Ți-ar plăcea, călcând pe piciorul lui și strivindu-l cu tocul. Lui Harry i s-au umezit ochii. Să mergem, lăsându-și mâinile să alunece pe brațele lui Ginger, Ginger flexându-și mușchii tari, îndoindu-și brațele și strângând mâinile lui Harry în încheietura cotului până când s-a oprit din dansat și și le-a tras să le elibereze, Ginger strângându-l și mai tare, pe fața ei instalându-se un zâmbet, punând toată puterea, ura și scârba în strânsoarea mâinii lui Harry, legându-se de bucuria de a-l ține imobil pe Harry în strânsoarea încheieturilor brațelor, simțindu-se ca David care nu-l ucide pe Goliat cu o piatră aruncată din praștie, ci strivindu-l să-l încovoaie din ce în ce mai jos cu simpla apăsare a unui deget masiv al mâinii ei mici grațioase ca de femeie. Ginger l-a strâns cât de tare a putut, cât să nu-și facă rău singură, dar a continuat să-l strângă tare pe Harry pe măsură ce el continua să tragă să se elibereze, albindu-se la față, ochii bulbucându-i-se, prea surprins și suferind prea tare ca să țipe, cu gura larg deschisă, curgându-i salivă, cu picioarele crăcănate pentru a-și menține echilibrul, împingându-i brațul cu cealaltă mână, uitându-se la ea cuprins de o uluială absolută, fără să înțeleagă ce se întâmplă, prea beat ca să pătrundă incongruența situației: micuțul poponar răpunând gigantul cu încheietura cotului; ochii întrebau de ce dar în mintea lui nu se forma nici o întrebare, încerca doar instinctiv să se elibereze din strânsoare. Ginger i se holba direct în față, zâmbind împietrit, vrând să-l strivească, să-l facă să îngenuncheze. Și-a îndoit brațul într-o parte, fără să-și folosească celălalt braț împotriva lui Harry, fața împietrindu-i când trupul lui Harry a început să se aplece din cauza strânsorii, Ginger vrând să-i spună SUNT MAI BĂRBAT CA TINE, apoi brusc și-a desfăcut brațul, s-a învârtit și l-a lăsat pe Harry stând acolo, uitându-se după ea în timp ce ea își mai amesteca o băutură, ținându-și mâna și frecând-o.

Ginger se fâțâia prin încăpere, dând lacom pe gât băutura, vorbind cu băieții și uitându-se la Harry din când în când și zâmbind. Harry s-a dus înapoi la scaunul lui, și-a umplut paharul

și s-a așezat, frecându-și mâna, întrebându-se ce s-a întâmplat, încet-încet devenind conștient de hărmălaia pe care o făceau băieții și radioul. Cineva l-a pocnit pe spinare, ce mai zici Harry, a râs și s-a dus împleticindu-se, Harry uitându-se la el mut și dând din cap. Ginger a venit prin spatele lui și și-a răsucit degetele în părul lui și a venit încet în fața lui și s-a aplecat peste birou. Îmi place cheful tău. Sper ca greva să mai țină o vreme, ne-am distra. Harry dădea din cap în timp ce se bâțâia înainte și înapoi în scaun, aproape să cadă iar. Ginger l-a mângâiat pe obraz, Ești drăguț. Îmi place de tine, zâmbind și chicotind în barbă când ochii lui Harry s-au mai căscat încă o dată de uluială. Păcat că nu putem rămâne singuri, ne-am distra atât de bine. Harry i-a pus mâna pe picior și Ginger i-a ridicat-o delicat. Proaspăt. Vai, dar tu știi să faci o fată să tremure, încrucișându-și brațele pe piept. Harry s-a aplecat spre ea, lingându-și buzele, mormăind ceva și Ginger l-a mângâiat pe obraz, apoi s-a întors, sătulă de joc, a închis radioul și a zis că ar fi timpul să meargă înapoi în centru. E deprimant să rămâi în Brooklyn prea mult. Da, să mergem. Poate în seara asta avem parte de niște acțiune. Harry a încercat să o apuce pe Ginger de mână când ea a luat sticla de gin, dar a reușit să scape de el și să iasă țanțoșă pe ușă. Harry s-a aplecat în scaun ținându-se de marginea biroului și s-a uitat după ea cum pleacă, fără să-i observe pe ceilalți băieți cum au luat sticlele de gin și mâncarea și au ieșit.

Harry s-a aplecat peste birou și a fixat ușa cu privirea într-o stare semi-cataleptică, capul căzându-i încet într-o parte până când în cele din urmă s-a lovit de birou. L-a scuturat, a clipit, apoi s-a holbat iar la ușă, alunecând încet de pe scaun până a ajuns pe podea. Harry s-a ghemuit sub birou și a adormit.

Harry a dormit, ghemuit confortabil sub birou, până târziu dimineața. Soarele era tare și strălucea prin fereastra biroului, luminând întregul birou exceptând culcușul confortabil al lui Harry. Harry stătea în întunericul de sub biroul lui cu genunchii aduși sub bărbie, luptându-se să-și crape ochii, mijindu-și privirea la scaun și la umbra lui dungată de pe perete, simțind doar durerea din ochi. N-a încercat nimic, nici măcar să-și închidă

ochii din cauza reflexiei strălucitoare a soarelui din perete, o strălucire care se reflecta doar în ochii lui, nu și în întunericul adăpostului de sub birou. A rămas acolo ore fără să-i treacă prin minte să-și provoace cu vreun gest letargia, până când necesitatea de a urina a devenit atât de intensă, încât a fost nevoit să se târască afară din nișa lui. După ce a urinat s-a aplecat peste chiuvetă și a lăsat apa rece să-i curgă pe cap mai multe minute după care și-a găsit drumul spre scaun și a rămas fumând și privind în gol până când durerea de cap l-a îmboldit din scaun și a închis biroul și s-a dus alături la bar. A rămas singur și tăcut la capătul barului bând, fără să cugete sau să se bucure de faptul că poate să cheltuiască cât poate și apoi să primească înapoi banii de la sindicat așa cum făcuse de când a început greva; fără ca măcar să fie conștient de faptul că durerea de cap îi dispăruse după o oră sau cam așa ceva. După o vreme, după ce băuse o vreme, a început să se gândească la ziua anterioară și a simțit o însuflețire în trup dar nu putea să treacă de ceața care învăluia noaptea și curând s-a îmbătat. Era încă devreme când a ieșit din bar și s-a împleticit spre casă și apoi în pat, încă îmbrăcat complet și s-a ghemuit într-un colț și a adormit.

Luni dimineață oamenii și-au redobândit o parte din entuziasmul inițial din cauza posibilității ca alt camion să încerce să treacă de linia pichetelor, un camion pe care ei erau pregătiți să-l oprească. Incidentul care avusese loc cu camioanele le adăugase importanță oamenilor pe perioada weekendului. Vorbiseră numai despre asta vineri și la vremea când și-au băut ultima bere duminică seara erau convinși că faptul că compania trebuise să spargă linia pichetelor cu camioane însemna că ei erau greu de convins și că în curând nu-și vor mai putea permite să țină ateliere închise. Unora chiar le-a trecut prin minte, pentru o clipă, să meargă la birou duminică seara sau luni dimineață să vadă dacă nu cumva compania încearcă să strecoare camioane înainte ca oamenii să înceapă să picheteze, dar curând s-au convins că nu e necesar. Astfel că luni erau ușor îmbărbătați de convingerea că greva se va termina curând și că ar putea să înceteze să se mai ciorovăiască cu nevasta asupra banilor. Erau convinși de asemenea că compania va încerca iar

să spargă linia înainte să se le cedeze greviștilor și astfel toată lumea chiar și cei care stăteau și beau în birou erau gata să dea buzna pe 2nd avenue când se răspândea vorba că vin alte camioane și când se va întâmpla așa și vor fi oprite, compania va trebui să accepte cererile sindicatului. Așa că au rămas în așteptare sperând.

Pe timpul dimineții de fiecare dată când Harry ștampila un carnet îi întreba pe oameni dacă au văzut poza din ziar cu camioanele arzând și sugera prin orice mijloace că el a fost responsabil în totalitate pentru incendierea lor. La sfârșitul dimineții chiar și Harry se săturase să audă același lucru ore în șir așa că a încetat să mai discute despre camioane și curând, după o carafă sau două de bere, l-au ajuns câteva imagini ale nopții de sâmbătă și și-a amintit de băieți întrând în birou, și-a amintit muzica, ginul și pe Ginger dansând. S-a simțit bine sâmbătă noaptea, își amintea în mod cert, și își mai amintea că băieții păreau să-l respecte pentru poziția lui în sindicat și pentru că putea să comande orice dorea și sindicatul îi deconta; și își amintea cum Ginger l-a admirat pentru forța lui și că i-a făcut plăcere să vorbească cu el și să-i simtă mușchii brațelor și picioarelor. Totuși erau câteva lucruri pe care nu și le putea aminti, dar trebuie să fi fost neimportante și curând faptul că ele existau a fost absorbit și nu a fost ca și când nu s-au întâmplat.

Oamenii și-au reîmprospătat speranța de-a lungul zilei dar, pe măsură ce ziua de pichetare se apropia de sfârșit, efectul eforturilor pline de speranță era aproape neglijabil. Camioanele care trebuiau să fie un preludiu al sfârșitului grevei n-au apărut deloc și deși la început ei au încercat să se gândească că nu vor apărea până mai târziu și că era normal ca compania să mai aștepte o zi sau două până să încerce iar, oamenii nu au acceptat aceste explicații indiferent cât de tare s-au străduit. Au început ziua așteptând o intervenție neașteptată și odată cu apariția ei problemele lor și greva s-ar termina; și deși au încercat să se convingă pe sine, și între ei, cu multe argumente, că compania va trebui să cedeze curând au găsit că e imposibil să mențină orice formă de optimism și când ziua s-a încheiat și-au pus pancartele la loc liniștiți, s-au salutat dând din cap și au ieșit. Ziua a fost lungă și fierbinte.

Trecuseră multe ore de când cineva se uitase în sus spre cerul albastru, limpede. Era încă vară și urmau multe zile toride.

Sindicatul și conducerea s-au întâlnit de multe ori pentru a rezolva disputa. Fiecare parte era mai arogantă și mai gălăgioasă decât de obicei la prima întâlnire după incidentul cu camioanele, dar rezultatul întâlnirii era același ca al tuturor întâlnirilor anterioare. Sindicatul nu-i putea permite nimănui să administreze bugetul planului de dezvoltare, și chiar dacă registrele lor fuseseră în ordine, acum era mult prea târziu pentru ei să cedeze cererilor companiei. După ce stătuseră în grevă atâta timp nu puteau să accepte termenii aceluiași contract care le fusese oferit înainte să înceapă greva. Fondul grevei era încă îmbelșugat, destul cât să continue să le dea oamenilor sacoșa cu hrană de 10 dolari pentru fiecare săptămână, cel puțin un an dacă era nevoie; alte sindicate de-a lungul țării își oferiseră ajutorul. Oficialii sindicatului erau indignați de atitudinea rigidă a companiei și de faptul că trimiseseră camioane să spargă linia pichetelor și luni au părăsit ședința declarând că nu vor mai participa la alte întâlniri pentru următoarele săptămâni, cel puțin până când compania n-o să-și reconsidere poziția de forță și n-o să-și dea seama că oamenii sunt doritori să stea în grevă și un an dacă e nevoie ca să obțină un contract decent. Secretarul a rămas în oraș iar ceilalți oficiali au plecat în Canada pentru odihnă. Aveau nevoie de o pauză din tensiunea grevei și a căldurii apăsătoare.

Domnul Harrington le-a zis celorlalți reprezentanți ai companiei să rămână fermi. Exceptând supravegherea care a necesitat angajarea unei firme de transporturi care să spargă linia pichetelor și să livreze piesele așteptate de fabrica din nord totul a mers lin. Celelalte fabrici ale lor și subcontractorii din țară s-au echipat din timp pentru a putea face față comenzilor existente și oricăror altora care ar putea apărea în viitorul imediat. Toate contractele lor guvernamentale au fost îndeplinite și altele noi nu vor mai veni mai devreme de luna februarie a anului viitor. Și de asemenea maniera în care contractele au fost distribuite la alte fabrici și maniera în care transferurile au fost înregistrate în registre

însemnau o reducere substanțială de taxe. Bineînțeles câțiva dintre responsabilii tineri aveau de lucru din greu din cauza grevei, dar o primă substanțială de Crăciun și o bătaie pe umăr nu doar că îi vor satisface dar îi vor stimula să lucreze și mai mult pe viitor. Și valoarea bonificațiilor acoperă doar un procent foarte mic din banii economisiți din neplata salariilor. Probabil că vor fi împiedicați să plece în concediu acum, dar domnului Harrington nu-i păsa dacă nu pleca nimeni în vacanță pentru ani de-a rândul, era hotărât să încerce să scape de Harry Black. La o adică ce avea de pierdut.

Harry a observat schimbarea în oameni când au sprijinit pancartele de perete și au plecat. La câteva minute după ora 5 era singurul om din birou așa că a mai rămas o vreme, bând bere, mintea lui întrebându-se ce s-a întâmplat în ultima vreme și și-a amintit-o pe Ginger pomenind de clubul Marys de pe 72nd street. A luat un taxi și când au ajuns pe 72nd i-a zis șoferului să meargă de-a lungul străzii și când a văzut barul Marys i-a zis șoferului să oprească la următorul colț și el s-a întors înapoi pe jos.

Abia când a ajuns la ușă a început să se simtă neliniștit, pentru că și-a dat seama că se află într-un cartier ciudat, în fața unui bar ciudat. A intrat și s-a dat imediat într-o parte și a încercat să se amestece cu ceilalți care stăteau la bar. Erau atâția oameni la Marys și atât de multă gălăgie – încât Harry a reușit să se piardă în haos și stânjeneala i-a dispărut înainte să termine de băut primul pahar. În cele din urmă a reușit să se strecoare într-o zonă de unde se putea vedea restul barului și cea mai mare parte a camerei din spate. La început a fost surprins de felul în care se purtau femeile, dar după ce le-a auzit vorbind și le-a văzut cum se mișcă și-a dat seama în cele din urmă că cele mai multe dintre ele erau bărbați îmbrăcați în femei. Se zgâia la toți, la felul cum se mișcau și vorbeau, niciodată sigur de sexul lor, dar bucurându-se să le urmărească și bucurându-se de fiorii și însuflețirea pe care le simțea într-un loc atât de ciudat. Oamenii din încăperea din spate îl fascinau mai mult decât ceilalți așa cum își imagina ce fac ei cu mâinile pe sub mese și a fost uluit în mod special când a văzut un tip mare, musculos, arătând ca un șofer de camion,

aplecându-se și sărutându-l pe tipul care stătea lângă el. Sărutul părea să dureze mai multe minute și Harry aproape că le simțea limbile atingându-se. Îi privea insistent. A observat tatuajele pe brațele tipului masiv. S-a uitat scurt la unghiile lui negre apoi iar la amanții din separeu. Gurile lor s-au despărțit încet și s-au uitat unul la altul pentru o clipă apoi s-au întins după pahare, brațul tipului masiv petrecut după umerii iubitului său. Harry a continuat să se chiorască până când neliniștea l-a forțat să lase privirea în jos și el și-a ridicat paharul și l-a dat pe gât. A comandat altul, a băut o gură, și-a aprins o țigară și a continuat să se uite în jur.

Din când în când cineva îi zâmbea lui Harry, se freca de el sau îi vorbea și de câteva ori el a zâmbit cu zâmbetul lui dar mai degrabă a pus capăt scenei decât a continuat-o, așa că Harry a rămas singur bând și uitându-se până când a observat-o pe Ginger intrând. S-a dus repede în spate și Harry a pierdut-o din vedere înainte să facă o mișcare. S-a uitat după ea o clipă vrând să o urmeze, dar știa că dacă face asta băieții de la Grec vor afla în cele din urmă așa că s-a hotărât să-și termine paharul și să plece înainte să-l vadă.

În dimineața următoare Mary a vrut să știe pe unde a umblat Harry noaptea trecută și unde a fost sâmbătă noaptea și dacă la noapte o să vină acasă și dacă el crede că ăsta e un hotel păduchios unde vine doar când are chef și de când a început greva se învârtea pe-acolo de parcă se credea cineva și ea nu mai suportă căcaturi din astea...

Harry a continuat să-și dea cu apă pe față în timp ce ea trăncănea și a ignorat-o în timp ce a trecut de ea spre dormitor și s-a îmbrăcat și când a terminat și era gata să plece i-a zis să-și țină dracului gura sau o să-i zboare dinții. Mary l-a fixat hotărâtă să nu-i tolereze indiferența. L-a privit în ochi, sperând, așteptând ca el să-și lase privirea în pământ sau să-și întoarcă capul și i-a spus că ea nu mai suportă căcaturile lui. Harry a rămas unde era, înfruntându-i privirea, dar devenind din ce în ce mai deranjat de ea, începând să se gândească să o scuipe în față sau să iasă din casă, devenind din ce în ce mai conștient de gândurile și de nehotărârea lui și aproape că a început

să i se facă teamă când vocea ei i-a născut aceste lucruri în minte. Nu era vorba despre lucrurile pe care le spunea – cuvintele ei erau nedefinite, se auzea doar un sunet prelung și penetrant – ci doar despre mișcarea buzelor ei și sunetul care îi oferea ceva tangibil care să-i oprească șovăiala. Tocmai se oprise din vorbit și încă se mai holba la el când el a pocnit-o peste față. Du-te-n pula mea. Mary a continuat să se uite la Harry, cu gura deschisă, atingându-și obrazul cu vârful degetelor. Harry a ieșit din casă și a pornit-o repede, zâmbindu-și zâmbetul, spre birou gata să înceapă o altă zi de grevă.

Apoi oamenii au luat pancartele și i-au dat carnetele lui Harry să le ștampileze; sau și-au pus o cană de cafea, un pahar de bere, cu o anume cantitate de resemnare și un grad mare de tăcere. Nu erau complet lipsiți de umor, dar nu aveau chef de glume. Harry se simțea bine, eliberat, dar era într-o dispoziție introspectivă gândindu-se la Mary așa că a rămas tăcut, dând din cap, vorbind când și când, fără să mai dea palme pe spinare și să râdă, ci părea să împărtășească neliniștea și grija oamenilor.

Harry nu s-a mai dus la Marys până vineri seara. Și-a completat foaia de deconturi ca de obicei, a vorbit cu băieții care au venit de la Grec ca de obicei să bea bere, a mai rămas în birou o vreme după ce au plecat, apoi s-a dus la Marys. A intrat direct și s-a dus la colțul tejghelei, s-a uitat în jur să vadă dacă Ginger e acolo, apoi și-a comandat un pahar. Marys era chiar mai aglomerat decât data trecută și era atât de hărmălaie de la tonomate și de la oamenii care țipau, încât nu l-a auzit pe barman când l-a întrebat dacă vrea să-i amestece băutura. S-a aplecat peste bar să-l audă, a dat din cap, apoi și-a întors capul când a auzit un fluierat. Un poponar destul de tânăr se uita la el, zâmbind și dând din cap, spunând ceva, dar Harry nu-l auzea. Harry și-a întors capul, dar îl zărea din când în când cu coada ochiului. S-a lăsat un pic mai tare pe tejghea, uitându-se prin bar, în încăperea din spate, uitându-se la oameni cum se mișcă, uitându-se la gesturile lor, zărindu-l ocazional pe tânărul drăguț stând în același loc la bar. Harry încerca să-și imagineze ce făceau cu mâinile sub masă la mesele din spate și ce făceau la mesele care nu erau în raza privirii lui.

Își golea fiecare pahar din două înghițituri și înghițiturile veneau una după alta. S-a simțit bine când a început greva. Fusese emoționat când le vorbise oamenilor la ședință când au început greva, dar și atunci s-a simțit bine; și s-a mai simțit bine de vreo câteva ori de atunci, când băieții au venit pe-acolo și au trăncănit și au băut și alte chestii de genul ăsta; și s-a simțit cu adevărat bine când au fost aruncate în aer camioanele, da... da, s-a simțit bine în noaptea aia și a doua zi văzând pozele în ziar... da, atunci au aflat și ei cine e el cu adevărat. Știau și înainte că e cineva, dar după ziua aia au aflat cu adevărat. Da, era ca lumea să ai bani mai mulți și să cheltuiești cât ai chef completând doar hârtii, la fel ca rahații ăia din companie și javra aia de Wilson care se crede mare căcat fâțâindu-se pe-acolo într-o cămașă albă și toate rahaturile alea, dar care nu era mai presus decât oricare dintre ei, știa câteva chestii și putea să lase câțiva bănuți la bar. /Zda mamii lor, vampiri. Nu mai pot să-l paseze... da, și /zda mă-sii și lu Mary. N-o să-mi mai stea în spinare... așa e, n-a mai avut visul ăla de când a început greva. Mai dau foc la câteva camioane și s-a dus. /O-n pizda mă-sii. S-a dus oricum... și lucrurile vor sta altfel după ce se termină greva. Pariu pe curu tău – s-a uitat iar la poponarul drăguț și când el s-a uitat înapoi la Harry Harry n-a mai întors capul. A continuat să se uite și fața lui s-a descrețit ușor și s-a oprit într-un zâmbet, dar de data asta a fost mai aproape de un zâmbet adevărat și frumușelul a zâmbit și i-a făcut cu ochiul – da, lucrurile au mers bine de când cu greva. Își dorea pe toți dracii să-i vadă pe javra aia de Wilson și pe vampirul de Harrington – domnul Mare Căcat – transpirând. Trebuie să se fi căcat pe ei când au văzut camioanele bombardate. Pariu că știu ce-i așteaptă dacă se mai trag cu el de pulă prea mult – frumușelul stătea lângă el. Harry a zâmbit spre el. El s-a foit un pic. Bei un pahar? Da. Harry a golit paharul dintr-o înghițitură și a lăsat-o să-i facă cinste cu unul. Harry s-a legănat un pic pe picioare. Crecă sunt un pic beat. Le-am cam dat pe gât. Arăți ca un bărbat care poate duce o beție cu tărie, atingându-i antebrațul și aplecându-se mai aproape. Crecă am dat deja pe gât o sticlă, fără să mai socotesc ce-am luat după-amiază, ținându-se de marginea barului și

răsucindu-și ușor brațele astfel ca mușchii să i se încordeze. Nu că locul ăsta e minunat? Da, încercând să stea drept ca să pară mai înalt. Îmi plac bărbații care muncesc din greu, adică care muncesc cu brațele. Da, urăsc hârțogarii. E, io-s un om al mașinilor. Muncitor clasa întâi. Dar lucrez pentru sindicat. O, ești și oficial al sindicatului, zâmbind. Toți clienții ei erau la fel. Toți erau un fel de mari scule. Da, sunt destul de mare în sindicat. Eu am grijă de grevă. O, trebuie să fie interesant, fără să-i pese prea tare de conversația asta, sperând că nu vor ajunge mai departe cu ea. Chiar e aglomerație și gălăgie aici, nu-i așa, zâmbind și dându-și capul pe spate grațioasă. Da, deși nu e rău. N-ai vrea să mergem? am putea merge la mine și să bem câteva pahare în liniște. Harry s-a holbat din cap o clipă apoi a încuviințat dând din cap.

Când au ajuns la apartament Harry s-a împrăștiat pe canapea. Era beat. Totul era în regulă. Numele meu e Alberta, dându-i un pahar. Pe tine cum te cheamă? Harry. S-a așezat lângă el. De ce nu-ți scoți cămașa. E destul de cald aici. Da, sigur, bâjbâind să-și deschidă nasturii. Stai, lasă-mă să te ajut, aplecându-se și deschizând nasturii de la cămașa lui Harry, uitându-se la Harry, trăgându-i cămașa din pantaloni apoi lăsând-o să alunece peste umeri și brațe și lăsând-o să cadă în spatele canapelei. Harry a urmărit-o cum i-a desfăcut nasturii, a simțit apăsarea blândă a degetelor ei. Aproape că s-a gândit la băieți și la ce ar spune ei dacă l-ar vedea acum, dar gândul a fost absorbit cu ușurință de alcool înainte să prindă viață și el și-a închis ochii și s-a bucurat de apropierea Albertei.

A rămas lângă el, odihnindu-și delicat mâna pe umărul lui, mișcând-o pe umăr spre gât, uitându-se la fața lui, la ochii lui, la orice fel de reacție; simțindu-se un pic neliniștită cu Harry, dar absolut sigură de felul în care va reacționa. De obicei știa cât de dur reacționează clienții înainte ca ea să încerce ceva, dar cu Harry nu era prea sigură; avea ceva ciudat în privire. Credea că înțelege ce se ascunde în el, dar prefera să fie un pic precaută mai degrabă decât nepăsătoare. Și chestia asta era și ea excitantă. Câteodată trebuia să dea o tură și să vină acasă cu clientul care arăta periculos; dar încet, pe măsură ce-i mângâia gâtul și

spatele și îl privea în față, și-a dat seama că nu trebuie să se teamă de Harry; și și-a mai dat seama că pentru Harry era o experiență nouă. Expresia nedumerită de pe fața lui o excita. Era virgin. Ea s-a înfiorat. I-a frecat pieptul cu palma celeilalte mâini. Pieptul tău e atât de puternic și păros, lingându-și buzele ușor; frecându-l pe spate, atingându-i ușor coșurile și cicatricele pustulelor. Ești atât de puternic, apropiindu-se, atingându-l pe gât cu vârful limbii, mâinile coborând de pe piept pe abdomen, la cureaua lui, la șlițul lui; cu gura pe pieptul lui, apoi pe abdomen, Harry s-a ridicat ușor când ea a tras de pantalonii lui apoi s-a relaxat, apoi s-a încordat când ea l-a sărutat pe coapse și i-a luat pula în gură. Harry s-a împins în spătarul canapelei, zvârcolindu-se de plăcere; aproape că a țipat de plăcere imaginându-și-o pe nevastă-sa despicată în două de o pulă enormă care s-a dovedit a fi o țeapă. Apoi el era acolo zdrobindu-i fața în pumni, râzând, râzând și scuipând-o și lovind-o până când fața i-a ajuns o halcă din care picura sânge și apoi ea a devenit un bărbat în vârstă și a încetat s-o mai lovească și apoi era iar Mary, și aproape că arăta ca Mary, dar era o femeie și ea a țipat în timp ce o pulă mare albă și fierbinte îi era îndesată în pizdă apoi ieșea încet, scoțându-i mațele și Harry stătea și se uita, râzându-și râsul și mârâind, mârâind de plăcere și apoi a auzind mârâitul, îl auzea nu doar dinăuntru, ci îi pătrundea în urechi din afară și a deschis ochii și a văzut capul Albertei mișcându-se cu furie și Harry a gemut și s-a zvârcolit frenetic.

Alberta a rămas cu capul încremenit mai multe minute înainte să se ridice și să se ducă la baie. Harry s-a uitat după ea cum pleacă apoi și-a privit pula pe jumătate rigidă atârnând între picioare. Îl hipnotiza și a rămas cu ochii la ea pentru o clipă conștient că e a lui totuși fără să o recunoască, de parcă n-o mai văzuse înainte deși știa că o văzuse. De câte ori o ținuse în mână când se pișase; de ce i se părea nouă? De ce îl fascina brusc? A clipit și a auzit apa curgând la baie. Și-a privit iar penisul și senzația de stranietate a dispărut. S-a mirat de gândurile lui de mai-nainte. Nu și le amintea. Se simțea bine. S-a uitat spre baie așteptând să-i vadă fața Albertei.

Fața ei avea o strălucire de ceară lustruită și părul ei lung era pieptănat drept. A venit spre el unduindu-se. A râs văzând aerul surprins al lui Harry când a observat că ea nu poartă decât o pereche de chiloți de damă de mătase. A mai turnat două pahare și s-a așezat lângă el. Harry a luat o gură din pahar și i-a atins chiloții. Îți place mătasea mea? Harry și-a tras mâna. A simțit mâna Albertei pe ceafă. I-a ghidat cu delicatețe mâna spre piciorul ei. Eu îi iubesc. Sunt atât de netezi, ținându-i mâna pe picior și sărutându-l pe gât, pe gură, strecurându-și limba în gura lui, căutând-o pe-a lui, simțindu-i capătul când Harry și-a încolăcit-o pe a lui în gură, mângâindu-i-o cu vârful limbii ei, limba lui Harry întinzându-se și întâmpinând-o pe a ei, mâna lui înșfăcând pula ei, mâna Albertei îndepărtând-o și așezând-o înapoi pe picior, lăsând saliva să-i picure de pe vârful limbii pe limba lui Harry, zvârcolindu-se când el a strâns-o încet de coapsă, aproape simțind cum saliva ei e absorbită de gura lui Harry, simțind cum limba lui se întinde în gura ei de parcă încerca să o sufoce; i-a supt limba apoi l-a lăsat pe el să i-o sugă, învârtindu-și capul odată cu el, mângâindu-l pe spatele masiv; mișcându-și încet capul în spate apoi desprinzându-se de al lui. Să mergem în dormitor, iubitule. Harry a tras-o spre el și i-a supt buzele. S-a desprins încet de el și l-a tras de ceafă. Să mergem în pat, ridicându-se încet, trăgându-l. Harry s-a ridicat, clătinându-se . Alberta a râs. Mai ai încă pantofii și șosetele. Harry a clipit. Stătea cu picioarele desfăcute, penisul atârnându-i dinainte, gol exceptând șosetele negre și pantofii. Haide iubitule. L-a prins de pulă și l-a condus spre dormitor.

Harry s-a prăbușit în pat și s-a rostogolit pe-o parte și a dat să o sărute, ratându-i gura și sărutând-o pe bărbie. Ea a râs și l-a îndrumat spre gură. A împins-o într-o parte și la început Alberta a fost nedumerită încercând să înțeleagă ce vrea să facă, apoi și-a dat seama că vrea să o întoarcă. A chicotit iar. Prostuțule. N-ai mai futut niciodată un poponar nu? Harry a bombănit, bâjbâind și sărutând-o pe gât și piept. Ne iubim la fel ca oricine altcineva dulceață, la început un pic iritată apoi fermecată iar de gândul c-o să aibă un virgin. Relaxează-te, întorcându-se pe-o parte

și sărutându-l, șoptindu-i în ureche. Când a terminat pregătirile s-a răsturnat pe spate, Harry rostogolindu-se peste ea și a început să se miște ritmic odată cu Harry, cu picioarele și brațele încolăcite în jurul lui, rostogolindu-se, zvârcolindu-se, gemând.

La început Harry a împins, apoi, privind-o pe Alberta, a încetinit mișcându-se ațâțător; și pe măsură ce se mișca a devenit conștient de mișcările lui, de excitarea lui și de plăcerea lui și ar fi vrut să nu se mai termine; și deși și-a încleștat dinții de dorință și a ciupit-o de spate și mușcat-o de gât era oarecum relaxat, încordarea și spasmele fiindu-i provocate de plăcerea și dorința de a se găsi unde se găsea și de a face ce făcea. Harry putea să o audă și gemetele ei se amestecau, le simțea sub el, putea să-i simtă carnea în gură; erau multe lucruri tangibile și totuși era ceva confuz, dar izvora din lipsă de experiență, de senzația bruscă și copleșitoare de plăcere pe care el n-o mai simțise, în toată excitarea și tandrețea ei – voia să apuce și să strângă carnea pe care o simțea în brațe, voia să o muște, totuși fără să vrea să o sfărâme; voia să fie acolo, voia să se mai întoarcă la ea. Harry a continuat să se miște în același ritm plin de plăcere; a continuat să-și amestece gemetele cu ale ei prin vârtejurile de confuzie; uimit dar nu distras sau tulburat de aceste noi emoții care se nășteau unele din altele în mintea lui, ci doar concentrându-se pe plăcere, permițându-i să-l ghideze așa cum Alberta o făcuse. Când s-a oprit a rămas zăcând pentru o clipă ascultând respirațiile lor grele apoi a sărutat-o, i-a mângâiat brațele, apoi s-a răsturnat încet înapoi în pat, s-a întins și curând a adormit. Harry era fericit.

Harry nu a deschis imediat ochii când s-a trezit, ci a rămas întins gândindu-se, apoi i-a deschis brusc, i-a căscat și s-a întors și s-a uitat la Alberta. Harry s-a ridicat. Întreaga seară a dat buzna în mintea lui Harry și mintea i s-a întunecat din cauza neliniștii și a confuziei teribile. Pentru o clipă scurtă a ieșit din ascunzătoarea alcoolului și imagini suprapuse atârnau în fața lui, apoi s-au dus. A căzut înapoi în pat și a adormit încă o dată. Claritatea înspăimântătoare pe care a simțit-o imediat cum s-a trezit prima dată a fost înghițită de obișnuita confuzie a minții lui Harry și acum

a fost în stare s-o privească pe Alberta și să-și amintească noaptea, într-o manieră generală, semiumbroasă, și să nu-i mai fie teamă să fie acolo – deși încă temându-se de consecințe în cazul în care cineva ar afla – dar senzația de confuzie a fost umbrită de fericire. De fapt această senzație de bucurie îl deranja pe Harry mai mult decât orice în momentul în care s-a ridicat în pat și s-a uitat la Alberta și și-a amintit, cu plăcere, noaptea trecută. Știa că se simțise bine, totuși nu-și putea defini sentimentele. Nu putea să spună Sunt fericit. N-avea cu ce să-și compare sentimentele. Se simțise bine când l-a trimis la plimbare pe Wilson; se simțise bine când fusese cu băieții, la un pahar; în acele momente își spusese că e fericit, dar acum sentimentele lui ajunseseră atât de mult mai departe de asta, încât erau de neînțeles. N-a înțeles că n-a fost niciodată fericit, atât de fericit, înainte.

S-a uitat iar la Alberta, apoi s-a ridicat din pat și și-a turnat un pahar. Prea multe lucruri au început să-i umble prin minte. Nu reușea să le liniștească, treaz, și să le permită să se elibereze în el. Și-a aprins o țigară și și-a băut paharul cât a putut de repede, apoi s-a dus înapoi în dormitor și s-a așezat pe margine, cu al treilea pahar.

Voia s-o trezească pe Alberta. Nu voia să rămână acolo singur și vulnerabil; voia să vorbească cu ea, dar nu știa dacă ar trebui să o strige, să o scuture sau poate doar să țopăie în pat. A luat o gură, un fum din țigară, apoi a stins țigara, făcând să zdrăngăne scrumiera pe măsuță. Alberta s-a mișcat și Harry și-a întors repede capul ca să nu se uite la ea și a căscat zgomotos. Alberta s-a întors și a mormăit ceva și Harry s-a întors repede, făcând ca patul să tresalte cât mai mult, ceaizis? Alberta a mormăit iar și a deschis ochii. Harry a zâmbit cu zâmbetul lui și a mai luat o gură. A început o altă zi.

Albertei i-a luat o vreme să se trezească de tot, deși s-a ridicat din pat și s-a spălat și și-a făcut rutina de dimineață și chiar și așa a trecut o vreme până când a devenit conștientă de ceea ce zicea Harry și de faptul că el se ținea după ea prin apartament. Nu-i stătea în spinare, dar era la câțiva metri în spate și oriunde se întorcea

Harry era acolo, zâmbind cu zâmbetul lui. Primul cuvânt de care ea a fost conștientă când își beau cafeaua a fost grevă și deși nu era destul de trează ca să înțeleagă fiecare cuvânt ea a înțeles că el îi povestea cum conduce el o grevă sau altfel de lucruri de genul ăsta, și cum o să-i tăbăcească el curu cuiva. Ea spera că el fie se oprește fie o lasă mai moale fie ea o să se adune destul cât să zică ceva care măcar o să schimbe subiectul; dar după câteva băuturi Harry a lăsat-o mai moale și ei s-au bucurat unul de prezența celuilalt. După-amiaza s-au dus la un film; au mâncat când au ieșit; apoi au rămas câteva ore într-un bar. Când s-au întors acasă Harry a făcut dragoste cu Alberta apoi au rămas o vreme bând și ascultând muzică. Albertei Harry i se părea amuzant și s-a bucurat că e cu el, mai puțin când a încercat să o convingă că el e un mare mahăr – deși n-a deranjat-o când el arunca cu bani în bar sau a oprit un taxi când nu aveau de mers decât câteva străzi – dar când el a adus vorba ea a schimbat subiectul; și i-a plăcut de asemenea felul în care o săruta Harry. Nu că ar fi sărutat mai bine sau că era mai puțin ciudat ca ceilalți; dar simțea excitarea lui în fața ineditului experienței. Au rămas ore întregi pe canapea, bând, vag conștienți de muzica de la radio, ținându-se de mână și sărutându-se. Alberta și-a lăsat capul pe umărul lui Harry, cu ochii pe jumătate închiși, fredonând, întinzându-se din când în când să-i arunce o privire lui Harry. Harry zâmbea cu zâmbetul lui și era o ușoară blândețe în el și chiar și ochii lui aveau ceva tandru. Vorbeau rar și când o făceau vocile lor aveau un ton jos, Harry chiar și-a pierdut ceva din asprimea lui. Pur și simplu stăteau, ghemuindu-se pe canapea, ore în șir, Alberta dând dintr-un picior în ritmul muzicii; lui Harry plăcându-i s-o țină în brațe și s-o simtă aproape de el. Când Alberta l-a întrebat dacă n-ar vrea să meargă în pat el a dat din cap și s-au ridicat, încă ținându-se de mână, s-au dus încet spre dormitor.

Când Harry a plecat de la Alberta duminică după-amiază era amețit. Nu-i venise să plece. Dacă ea nu-i spunea că trebuie să se întâlnească cu cineva în după-amiaza aia și că ar fi mai bine ca el să plece el ar fi rămas în afara timpului, fără să-și dea seama că a doua zi e luni și că existau

niște carnete care trebuiau ștampilate. Își amintea weekendul și tot ce se întâmplase, dar nu-i venea să creadă că e duminică. Nu se putea ca timpul să fi trecut atât de repede. Zgâlțâiturile taxiului și zgomotele străzii au forțat realitatea în el și știa că se întoarce înapoi în Brooklyn. A vrut să o întrebe dacă poate să o mai vadă, dar nu știa cum, din gura lui n-a ieșit nici un cuvânt, nici măcar nu se formase complet în mintea lui. Încercase din greu să se gândească cum să o întrebe și cum să scoată întrebarea la lumină, dar apoi ușa s-a închis și el mergea pe stradă și acum era pe drum spre Brooklyn. Cu cine se întâlnea ea? Probabil că o să o găsească la Marys. Se duce iar acolo.

Nu s-a dus direct acasă ci s-a oprit câteva ore le bar. Când a ajuns acasă Mary se uita la televizor. N-a zis nimic, ci s-a dezbrăcat și s-a dus în pat, a fumat și s-a gândit la Alberta, amintindu-și de mai multe ori ultimul sărut din ușă. Înainte să adoarmă, copilul s-a trezit și a început să plângă și în cele din urmă Mary s-a dus la el și i-a vorbit și l-a legănat în pătuț.

A doua zi dimineață Harry s-a spălat și s-a îmbrăcat fără să scoată o vorbă. Mary l-a urmărit hotărâtă să spună ceva. Era nervos, dar chiar și o palmă peste față era mai bine decât nimic. În timp ce Harry dădea să iasă l-a întrebat dacă are de gând să vină acasă la noapte. Harry a dat din umeri. Unde ai fost vineri și sâmbătă – Harry și-a sucit brațul într-un semicerc țeapăn, cu pumnul încleștat, și a lovit-o în colțul gurii cu dosul pumnului. Nu s-a uitat și nici n-a stat pe gânduri ci pur și simplu a strâns pumnul și a lovit. N-a dat atenție senzației de mușcătură pe care a simțit-o când mâna lui a lovit-o în dinte nici mai târziu nu s-a gândit la faptul că a fost prima dată când a lovit-o cu pumnul – s-a gândit la asta de mii de ori, a visat că încearcă – și nu s-a întors să se uite la ea după ce a lovit-o. A lovit-o și s-a întors și a ieșit din casă.

S-a frecat la mână în timp ce mergea. Se simțea bine. Trecuse multă vreme de când nu mai visase coșmarul lui. Nu mai era nici măcar o amintire.

Harry ștampila carnete cu precizie, reținut în dispoziția sa introspectivă pe

care o dobândise de curând. Oamenii erau tăcuți și mai solemni când și-au luat pancartele și și-au ștampilat carnetele, dispoziția tăcută a lui Harry permițându-le să-l ignore, și s-au dus la linia pichetelor la fel de abătuți. Cei mai mulți dintre ei încercaseră să-și găsească o altă slujbă, dar pentru că erau în grevă era imposibil să obțină una, companiile gândindu-se că vor pleca de îndată ce greva se va sfârși, așa că umblau în jurul fabricii, se salutau dând din cap, își scoteau carnetele, își puneau o cafea sau o bere, lăsau deoparte pancartele, spuneau la revedere cu același aer deznădăjduit. De când cu incidentul cu camioanele numărul polițiștilor crescuse și oamenii se roteau așa că același polițist nu stătea mai mult de trei ore pe săptămână, departamentul crezând că astfel erau prevenite orice dispute personale, cauzate de plictiseala de a se afla acolo, fără să facă nimic, care să erupă într-un incident major; așa că polițiștii stăteau la posturile lor, trăncănind între ei și îi urmăreau pe greviști într-o manieră oficială și nepăsătoare.

La prima întâlnire dintre companie și sindicat după vacanța pe care și-au luat-o o vreme, n-au zis nimic, apoi au decis să se întâlnească iar peste două zile. La acea ședință au discutat câteva chestiuni înainte ca ședința să fie suspendată luând decizia să se întâlnească iar în câteva zile. Sau întâlnit de trei, uneori de patru ori pe săptămână, și-au pus servietele pe o masă de conferință mare, au stat față în față și-au scos documentele din serviete și au început să vorbească. Încet, aproape imperceptibil, au început să discute câteva chestiuni care împiedicau ajungerea la o înțelegere în privința grevei. Vara aproape se terminase. Harrington nu simțea nici o presiune pentru a pune capăt grevei, i-a convins pe ceilalți oficiali ai companiei și pe membrii comisiei de negocieri că compania își putea permite să lase greva să continue timp de mai multe luni fără pierderi apreciabile în venitul net și nu credea că există destulă presiune asupra sindicatului pentru a încerca să-l concedieze pe Harry și era determinat să nu accepte nici o înțelegere până când nu a făcut tot posibilul să scape de Harry Black.

Sindicatul ar fi vrut să ajungă la o înțelegere în privința grevei cât mai curând posibil,

dar numai în termenii lui: Trebuia să aibă control total asupra Planului de Asistență Socială. Deși greva era în desfășurare de mai multe luni, oficialii sindicatului nu se simțeau presați. Totul mergea fără probleme și, deși veniturile lor fuseseră tăiate pentru că nu existaseră contribuții la Planul de Asistență Socială de când începuse greva, erau fonduri masive care le veneau dinspre alte sindicate din țară ca să ia bani suplimentari necesari acestor retribuții. Și oamenii își primeau sacoșa de alimente în fiecare săptămână. S-ar putea ca unii din ei să fi ajuns un pic cam strâmtorați cu banii, o situație regretabilă, dar greva va continua, pentru mai multe luni, dacă e nevoie, până când se va cădea de acord ca ei să obțină controlul asupra Planului de Asistență Socială. Așa că nici una din părți nu se grăbea.

Președintele sau un alt membru al comitetului ținea un discurs scurt în fiecare sâmbătă înainte ca hrana să fie distribuită. I-au asigurat pe oameni că depun toate eforturile pentru a ajunge la o înțelegere – știau că oamenii vor să se întoarcă la lucru; că nu-și puteau permite să nu lucreze atâta timp; și că, în multe cazuri, soțiile lor trebuie să lucreze – dar, le-au mai zis ei, știau că oamenii n-ar accepta o altă înțelegere decât una care să le asigure un contract decent cu un salariu decent și că ei aveau grijă ca oamenii să obțină asta. N-aveau de gând să semneze un contract pe ochi frumoși și să lase compania să le fure pâinea de la gură... și clica a fluierat și a răcnit și alți câțiva s-au alăturat și oratorul a coborât de pe podium și s-a amestecat printre oameni, pocnindu-i pe spinare, încurajându-l și salutându-l pe fiecare cu o înclinare a capului în timp ce își lua sacoșa cu alimente.

Harry s-a dus la Marys în fiecare weekend, după primele câteva săptămâni, și câteodată și în timpul săptămânii. Prima dată când s-a dus acolo după ce a cunoscut-o pe Alberta ea l-a prezentat câtorva prietene de-ale ei și în lunile care au urmat Harry a cunoscut câțiva tineri superbi la Marys și a fost cu ei la petreceri. Când intra la Marys nu se mai strecura la bar lângă ușă, ci intra să se uite cine mai e pe acolo, salutând și așezându-se la mese, întrebându-se cine stă la bar și-l invidiază în timp ce el își punea mâna

peste o pereche de umeri tineri. Cei mai mulți dintre poponarii pe care îi întâlnea îl plăceau – era o partidă bună și cheltuia bani – dar nu le plăcea să stea cu el prea mult și prea des. Nu doar faptul că nu vorbea decât de grevă îi îndepărta, deși era un țărănoi, ci o senzație de straniu și de nesiguranță, care îi făcea să se simtă ciudat. Cu toții se mai întâlniseră, se sărutaseră, supseseră sau futuseră ciudați de toate felurile, de la bărbați care își petrecuseră cea mai mare parte în pușcării și nu puteau fi satisfăcuți decât de băieți, bărbați care puteau să reteze o beregată fără să clipească, dar fără motiv, la bărbați care se închideau în baie când nevestele le plecau de acasă și se îmbrăcau în hainele lor de neveste, din când în când aterizând într-un local precum Marys când ele erau plecate pentru o noapte. Dar acești bărbați erau ca o carte deschisă pentru poponari și ei știau până unde pot să meargă cu ei în orice direcție. Erau amănunte pe care ei nu le simțeau, de care nu erau siguri, care în cele din urmă îi făceau să se simtă încordați. Putea foarte bine să fie faptul că lui Harry i-ar plăcea să se îmbrace în travesti și să meargă la o petrecere sau să iasă pe Broadway; sau poate că într-o zi o să-l apuce și o să-l omoare pe vreunul dintre ei. Nu știau.

Pe măsură ce vara trecea și a urmat toamna cu o vreme mai blândă, Harry s-a alăturat noilor săi prieteni când s-au dus la o plimbare la țară. S-au înghesuit într-o mașină cu câteva sticle de gin și benzedrină, au deschis radioul și au bătut în portiera mașinii în ritmul jazzului sau bluesului și au cântat după melodie sau și-au pocnit degetele, unduindu-se pe bancheta – O dragă ce-aș putea face pe numărul ăsta – dând sticla înainte și înapoi – mai luând câte o benzedrină – flirtând cu bărbați din alte mașini; sau, dacă aveau chef, ascultau operă italiană, suspinând cuceriți după fiecare arie; spunând anecdote despre tenorul minunat sau diva capricioasă, mâinile lor se mișcau delicat urmărind muzica; luând înghițituri mici din sticlă; țipând și arătând câte un pom ale cărui frunze le aminteau de un Renoir și săreau din scaune să vadă amestecul de culori, fiecare, aproape pe rând, arătând spre un crâng care te înfiora de nuanțe de roșu, maro, oranj sau auriu și de toate culorile amestecate la un loc și frunzele păreau să se joace cu razele de soare și culorile

erau strălucitoare; și între ele era verdele pinilor și albastrul molizilor și de câteva ori au oprit la un lac sau la un iaz și au chicotit alergând cât îi țineau picioarele culegând ghinde sau nuci și și-au scos pantofii și s-au bălăcit cu picioarele în apă și au chicotit urmărind veveriţele care rămâneau încremenite cu ochii pe ei înainte să se îndepărteze țâșnind; și stăteau lângă apă sau sub un copac și beau gin, mai luau benzedrină, apoi umpleau portbagajul mașinii cu frunze, păstrând câteva să le țină în poală, să le privească, să le miroasă, să le frece cu o batistă, vorbind încontinuu despre cât de frumoase erau... și Harry stătea în spate, fără să vorbească mult, fără să-l deranjeze muzica sau țipetele lor în fața unei grămezi de frunze, fără să vadă prea multe, dar fericit că e cu ele.

Acum că sosise vremea răcoroasă pichetarea era mai puțin obositoare. Când oamenii își terminau tura la pichete și își predau pancartele schimbului lor sau le lăsau pentru perioada nopții nu erau transpirați sau obosiți așa cum fuseseră pe perioada verii, dar își începeau și își încheiau ziua ceva mai abătuți decât fuseseră înainte. Deși câțiva, când nu erau pe linia pichetelor, stăteau în birou și beau bere, cei mai mulți așezați sau în picioare în grupuri mici. Acum cele două butoaie de bere care odată erau comandate zilnic țineau 3 sau 4 zile – Harry adăugând banii suplimentari pe care îi cheltuia pe foaia lui de deconturi – și erau băute în cea mai mare parte de Harry și de băieții de la Grec. Și, pe măsură ce fiecare zi era mai scurtă, cei mai mulți dintre oameni plecau după ziua de pichetare și se duceau acasă să se uite la televizor sau să facă de mâncare și să-și aștepte nevasta să vină acasă de la lucru; și câțiva se duceau la un bar, ajungând acasă târziu ca să evite cearta despre cine gătește și spală acum că nevasta merge la lucru.

Oamenii nu se mai uitau pe 2nd avenue așteptând camioanele. Incidentul a fost uitat, iar speranța care îi stârnise – și ura care le reînviase entuziasmul – a dispărut irevocabil și își îndeplineau îndatoririle de greviști apatici și fără speranță. Câțiva oameni au reușit să-și ia slujbe noi și carnetele lor au fost anulate. Când acest fapt a fost anunțat la întâlnirea de sâmbătă din partea clicii s-au auzit huiduieli și fluierături, dar oamenii erau

tăcuți, unii invidioși, alții incapabili să iasă din letargie; și de oamenii ale căror carnete au fost anulate abia dacă și-a mai amintit cineva când greviștii li s-au alăturat sutelor de lucrători de la baza militară la ora cinci, coborând pe 58th street spre metrou.

Era ultima zi înainte de schimbarea orei când compania a făcut concesia mult așteptată: În cele din urmă permiteau sindicatului să administreze Fondul de Asistență Socială. Dar aveau câteva condiții. Câteva priveau contribuția companiei la acest fond, anumite aspecte privind supravegherea muncii în fabrică și câteva altele despre care amândouă părțile știau că pot fi negociate cu ușurință; dar de asemenea voiau să obțină dreptul de a-l concedia pe Harry Black. Reprezentanții sindicatului au sărit imediat în picioare și au declarat că cererile sunt aberante. Era mai mult decât simplul fapt că Harry e un membru de nădejde și un muncitor capabil, dar doar să sugereze că ei vor viola sau ar putea viola încrederea și beneficiul apartenenței la sindicat reprezenta o insultă la integritatea lor. Mai mult de atât, era o insultă la adresa oricărui membru sau oficial al sindicatului din întreaga țară. Și-au închis nervos servietele și cele două forțe au rămas în picioare față în față ciorovăindu-se minute bune înainte ca reprezentanții sindicatului să iasă. Compania și sindicatul avuseseră peste o sută de întâlniri de la începutul grevei și se întâlniseră zilnic, timp de mai multe ore încinse, de mai bine de o lună. Deși nici una dintre părți nu se găsea încă într-o poziție disperată, tensiunea se acumula. Oficialii sindicatului știau că nu-și mai pot permite să lase greva să continue prea mult fără un motiv bun, acceptabil, pe care să-l ofere oamenilor. Erau prea multe nemulțumiri exprimate mormăit; evident oamenii erau nemulțumiți și se acumula presiune din partea agențiilor guvernamentale, care ar fi putut, în cele din urmă, să cerceteze motivul pentru care greva se prelungea; dar acum aveau motivele lor.

Harrington a recunoscut și și-a dat seama că oamenii cu care negociase ar ține fabrica închisă pentru un an mai degrabă decât să renunțe la dreptul de a administra Fondul de Asistență Socială și acum dorea pe deplin să îi mulțumească – să le ofere o concesie – permițându-le să

continue să-l administreze, dar ei trebuiau să facă anumite concesii la rândul lor. Presiunea asupra companiei creştea, dar Harrington era hotărât să încerce să scape de Harry Black şi era dispus să ţină fabrica închisă pentru şi mai multe luni pentru a realiza acest lucru. Compania putea ajunge la sfârşitul anului fără să aibă pierderi prea mari, asta fusese stabilit fără dubiu de contabilii şi experţii lor fiscali. Presiunea asupra companiei creştea, dar Harrington ştia că ea creşte şi asupra sindicatului aşa că a decis că e vremea să negocieze. Chiar şi după ce oficialii sindicatului au plecat în timpul întâlnirii el încă mai păstra speranţe, ştiind că ei nu pot să cedeze imediat, că va trebui să aştepte cel puţin o lună, sau poate chiar mai mult, pentru a plănui o metodă să realizeze acest fapt într-un cadru legal.

Bineînţeles, fiecare oficial al sindicatului s-a gândit, mai întâi în sinea lui, la o metodă de a scăpa de Harry Black fără să se expună criticilor: Puteau să-l trântească destul de uşor oferind scuza că frauda sindicatul propunând foi de deconturi frauduloase sau un număr de alte motive. De fapt orice le-ar spune membrilor înainte de anunţul că compania a cedat şi a semnat noul contract ar fi luat de bun. Lui Harry nu i-ar simţi nimeni lipsa.

Au mai venit cu câteva idei, au evaluat întregul context şi au decis că cel mai bun lucru pe care l-ar putea face era să-şi menţină poziţia: Harry e un om capabil şi rămâne. Harry era un ţicnit, dar asta era ceea ce-l făcea atât de neprețuit. Împingea încontinuu şi mai departe limitele contractului în ceea ce privea munca, dar acest lucru, în felul lui meschin, ajuta la împiedicarea repetării de către companie a acelorași tertipuri. Harry forţa compania să lupte atât de tare şi să risipească atâta timp să obţină ceea ce le era permis prin contract, că nu le dădea timp să lupte împotriva limitărilor contractuale prevăzute în partea ei. Au recunoscut că Harry era cea mai bună mişcare diversionistă pe care o aveau. Şi de asemenea era un atu pentru negocierea oficialilor sindicatului cu compania. Chiar dacă cei mai mulţi, dacă nu chiar toţi oamenii pe care compania îi avea la negocieri urau sindicatul, cea mai mare parte a resentimentelor erau personale

și îndreptate spre Harry astfel că oficialilor sindicatului le venea mai ușor să discute și, în împrejurări normale, să negocieze cu ei. Harry, pe lângă toate funcțiile pe care le avea, era țapul ispășitor. N-ar putea găsi în raionul 392 un alt maistru la fel de voluntar și de capabil ca Harry Black. Era de neînlocuit.

Dar, bineînțeles, adevăratul motiv pentru care nu puteau permite concedierea lui Harry era acela că dacă o făceau ar fi cedat companiei un element, indiferent cât de lipsit de sens; și, cel mai important dintre toate, dacă permiteau vreodată companiei autoritatea și privilegiul de a concedia pe cineva, ar fi pierdut un drept care era al lor și doar al lor; și dacă îl permiteau o dată ar fi putut, cumva, să fie forțați să-l mai permită și altă dată. Totuși erau siguri că compania nu va încerca să-și exercite acest drept din nou, nu-și puteau permite ca acest lucru să se întâmple nici măcar o dată. Cineva ar putea intra la idei. Trecuse mult timp de când cineva încercase să le ia raionul (această încercare fusese oprită cu câteva crime) și dacă lăsau să se întâmple acest lucru ar fi trecut drept cineva despre care se crede că e prea slab ca să-și țină raionul. De fapt nu credeau că cineva ar putea crede că li-l poate lua, dar nu voiau să fie forțați să risipească timp și bani ca să țină ceva ce le aparținea, mai ales acum că aveau, alături de multe alte lucruri, Fondul de Asistență Socială care funcționa atât de bine în folosul lor. Fiecare dintre ei făcuse împrumuturi pe termen lung în baza procentului său din fond și ținerea actelor în ordine le-a luat timp și atenție, și apoi, uneori când lucrurile scapă din mână, apar probleme și au loc investigații și se pierd iar timp și bani.

Toate aceste lucruri au fost luate în considerare și s-a fumat și s-a băut la discuții, acum că era evident că compania n-avea de gând să lupte pentru administrarea fondului, nu aveau de ce să-și facă griji. Se acumula tensiune, iar compania trebuie să o fi simțit și mai mult dacă a făcut oferta. Și acum aveau ceva prin care se putea elibera tensiunea, un pic, pentru o vreme. Sâmbăta următoare, înainte ca oamenii să-și primească sacoșa cu alimente, le-au povestit în plen cum javrele alea, acele putori nenorocite, erau gata să cedeze câteva puncte

dacă noi le permitem să concedieze oameni. Și, bineînțeles, le-au amintit asta oamenilor în fiecare sâmbătă și asta ar fi trebuit să fie destul ca să le țină ura direcționată viu și total împotriva companiei. Oficialii s-au privit între ei. Nimeni nu mai avea nimic de adăugat. Au căzut de acord că aceasta era dimensiunea situației. Nu mai era nimic de zis. Nu vor ceda puterea.

Băieții de la Grec încă mai veneau aproape în fiecare seară după ce plecau greviștii și stăteau cu Harry bând bere și, dacă aveau chef, comandând mâncare. Harry punea cheltuielile pe foaia lui de deconturi. Harry le făcea ca de obicei un rezumat al grevei și ca de obicei băieții îl ignorau și umblau la radio și beau și ca de obicei Harry își continua povestea.

În timpul săptămânii în care Harry nu s-a dus la Marys închidea biroul după ce plecau băieții și se ducea acasă. Abia dacă îi mai adresase câteva cuvinte lui Mary, și nici ea lui, din dimineața în care o lovise cu pumnul. A plecat câteva zile cu copilul după ea după aceea – Harry n-a observat că plecase – dar era și mai rău să stea cu părinții ei așa că după câteva zile s-a întors acolo unde măcar putea să se uite la televizor. Harry se ducea direct în pat se întindea pe spate și se gândea – fără să o observe când se băga în pat, rareori gândindu-se la ea, de obicei când îi lăsa niște bani pe masă să cumpere mâncare. Zăcea în pat gândindu-se nu doar la toți prietenii lui de la Marys, dar sperând, așa cum o făcuse de atâtea ori, că mâine-seară ar putea întâlni pe cineva care nu doar că i-ar cere să o ducă acasă în seara aia, ci în fiecare seară; sperând că ar putea întâlni pe cineva care ar vrea să trăiască cu el și să facă dragoste în fiecare seară sau doar să stea să se țină de mână și s-o simtă mică, moale și neajutorată în brațele lui… nu slinoasă ca o pizdă cicălitoare.

Sâmbătă președintele le-a vorbit oamenilor înainte să li se dea pachetele. Oamenii, în ultimele săptămâni, au rămas pe marginea sălii lângă ușile de unde se distribuiau pachetele și sala era plină pe jumătate în timp ce ei se înghesuiau și se îmbulzeau să apuce un loc lângă uși; și în fiecare săptămână îmbrânceala și răcnetele

s-au intensificat. Oficialii au încercat să-i facă pe oameni să ia loc, dar ei au refuzat categoric să-și piardă locul de lângă ușă și mai bine de 1 000 de oameni se împingeau și se înghionteau în timp ce președintele vorbea.

Oameni buni... Oameni buni, îi înfrângem! Au început să se PRĂBUȘEASCĂ! Oamenii au tăcut un pic și cei mai mulți s-au uitat la președinte. A trecut multă vreme – și /mnezeu știe că am suferit cu voi – dar ei s-au înmuiat. N-au renunțat de tot încă, dar e doar o chestiune de timp. Au fost de acord cu o parte din termeni și nu mai durează mult până când vor fi de acord și cu restul. Oamenii au început să se miște neliniștiți auzind iar aceleași cuvinte și zgomotele au crescut. Am fi putut să punem capăt grevei săptămâna asta dacă am fi vrut, dar n-am făcut-o. Vreți să știți de ce? Oamenii s-au liniștit iar și au privit. Pentru că ne place să stăm la taclale cu nenorociții ăia bățoși? pentru că ne place să ne certăm cu niște oameni care încearcă să ne fure pâinea de la gura copiilor noștri? pentru că ne place să lucrăm 16 sau 18 ore pe zi??? Nu! Vă zic io de ce. Pentru că vor să obțină dreptul de a da afară pe cine vor, iată de ce. Dacă li se pune pata și decid că nu le place de mutra unuia ei vor să poată să-l dea afară atunci pe loc. Fără întrebări, fără răspunsuri. Să-i tragă un șut în cur să-l lase pe el și familia lui să moară de foame. De-asta ne luptăm cu javrele astea din greu; de-asta nu ne-am dus la muncă atâta timp. Oamenii erau tăcuți, nemișcați. Mai mult de 1 000 de oameni lângă uși holbându-se la vorbitor. De nenumărate ori de când negociem cu ei au încercat să ne cumpere într-un fel sau altul numai să-i lăsăm să arunce oameni în frig oricând vor. Și știți ce le-am spus. Știți ce le-am zis când au încercat căcaturi din astea cu noi. Vă zic io ce le-am zis. Ne-am ridicat și i-am privit pe nenorociții ăștia direct în ochi și le-am zis, direct în fețele lor umflate, /ZDAMĂTI! Clica a răcnit urale – asta le-am zis – ceilalți s-au alăturat cu zbierete și fluierături – astea le-a zis conducerea aleasă prin vot liber a sindicatului vostru și am ieșit – mai multe zbierete și tropăieli. I-am lăsat pe nemernici în picioare. Și puteți să puneți pariu pe cururile voastre că puii ăia de cățea știu că sindicatul ăsta n-are nici un punct slab – aproape toți oamenii au răcnit și au

fluierat – și-o să-i vedem morți și îngropați și o să ne pișăm pe mormintele lor mai degrabă decât să-l vedem pe unul dintre frații noștri dați la lup – oamenii au continuat să răcnească și președintele s-a aplecat peste marginea platformei și a răcnit peste și printre țipetele lor – le-am spus putorilor ălora că tot ce vrem este un ban cinstit pentru o zi cinstită de lucru... nu vrem pomeni, vrem să muncim pentru banii noștri, dar pe /mnezeu n-o să-i lăsăm să se îngrașe din sudoarea noastră. Noi suntem oamenii care își rup spinările în timp ce ei stau cu cururile lor grase pe scaune moi în birouri cu aer condiționat și adună banii din munca noastră. Și știți ce ne-au spus? Au zis că salariu mediu anual e de 8 000 de dolari plus bonificații de 1 000 de dolari. Au zis că asta e de ajuns. Au zis că nu-și permit să plătească mai mult dacă nu dau afară câți vor ei. Știți ce am zis noi? Le-am zis să ne dea peste 50 000 pe an așa cum iau ei și le-am închis nenorocitele alea de guri al dracului de repede – oamenii au răcnit atât de tare, încât a trebuit să se oprească din vorbit pentru o clipă – asta e tot ce le-am spus. A rămas cu capul plecat apoi l-a ridicat încet, cu vocea joasă, aspră de dăruire. Vă spun acum oameni buni că indiferent ce se întâmplă – chiar de-ar fi să mă coste viața – nu trebuie să vă faceți griji dacă o să aveți sau nu o slujbă mâine sau ziua care vine sau următoarea, vorbea încet, fiecare cuvânt părând să iasă separat din trupul lui epuizat și slăbit, asta vă spun eu acum și vă garantez că atunci când va fi semnat un contract veți fi în stare să vă duceți de la muncă acasă în fiecare seară știind că a doua zi vă așteaptă o slujbă. Nu vor mai fi nopți de nesomn și burți goale. S-a dat în spate de la marginea podiumului și s-a așezat alături de restul oficialilor, cu capul plecat ușor. Oamenii au răcnit, s-au pocnit pe spinări și au râs în timp ce s-au aliniat pentru sacoșa cu alimente de 10 dolari. Nu vor mai exista probleme din partea lor pentru câteva săptămâni.

Lunea următoare moralul oamenilor era tot ridicat. Nu era atmosfera de picnic a primelor zile de grevă, când oamenii glumeau, se jucau cu mingea, jucau zaruri și își spălau și își lustruiau mașinile; dar aerul abătut și lipsit de speranță al ultimelor luni dispăruse, măcar temporar. Acum, la fel ca atunci cu incidentul cu camioanele, aveau

un motiv concret să urască și asta îi făcea să ignore realitatea grevei, a lipsei de bani, a faptului că nu lucraseră de șase luni și a faptului că nu știau cât o să mai dureze greva; cearta zilnică cu nevasta și că trebuia să se zgârcească pentru a putea plăti dările casei și ale mașinii deși în unele cazuri nu mai exista o mașină. Acum ura și furia lor nu se mai risipeau aiurea pe oricine și orice cu care intrau în contact, ci era direcționată spre companie și asupra oamenilor care încercau să le destrame sindicatul. Era chiar un pic de voioșie în mersul lor în timp ce pichetau și un strop de optimism în vocile lor în timp ce își vorbeau și râdeau.

Harry a ieșit și el cu oamenii bătându-i pe spate și spunându-le că or să-i înfrângă pe vampirii ăia. O să vadă ei că nu se pot trage de pulă cu noi, și a zâmbit cu zâmbetul lui și a ștampilat carnetele.

Sâmbăta viitoare n-a mai fost nevoie decât de o mică aluzie pentru a-i menține pe oameni relativ mulțumiți, dar curând rânjetele au dispărut încă o dată în încruntări și încruntările în întuneric și deși președintele a ținut un discurs exuberant și zgomotos înainte ca ei să-și primească sacoșele cu alimente de 10 dolari și le-a zis într-o manieră părintească, atât cât a fost el în stare, că de Ziua Recunoștinței vor primi fiecare în plus față de sacoșa de alimente un pui de 2 kile – clica a aplaudat – ei s-au așezat la coadă, au înaintat și au vorbit între ei la fel de posaci și lipsiți de speranță cum fuseseră nu cu multe luni înainte. Și apoi a venit Ziua Recunoștinței. Măcar azi nevasta era acasă să gătească.

În seara aia Harry s-a dus la un bal de travestiți. Sute de poponari îmbrăcați în femeie, unii închiriaseră haine scumpe, bijuterii și haine de blană. Se fâțâiau fuduli prin sala de bal enormă strigându-se una pe alta, îmbrățișându-se, admirându-se, rânjind disprețuitor când trecea o regină pe care o urau. O, uite ce zdrențe are pe ea. Arată ca o târfă de pe docuri. Ei, să fim serioase, nu-s hainele de vină. Chiar și într-un Dior original ar arăta ca dracu, și continuau să se holbeze disprețuitoare și să se fudulească.

Mai erau sute care nu se îmbrăcaseră în femei: câțiva dintre ei poponari care se plimbau

cu celelalte, dar majoritatea erau clienți și bisexuali. Stăteau în perimetrul sălii de bal pe scaune pliante sau se sprijineau de pereți, abia vizibili în întunericul sălii slab luminate, mijind ochii sau privind lacom la regine. Întreaga sală era luminată de patru reflectoare de putere medie, câte unul în fiecare colț, și lumina era filtrată prin discuri multicolore, astfel că pete de lumină colorată se târau pe tavan și pereți, cădeau pe podea, apoi se târau de-a lungul podelei, peste un picior sau un spate, apoi înapoi în colțul sălii. Reginele care se plimbau sau stăteau în mijlocul sălii erau linse de pete de culoare și brațele lor dezgolite erau pătate de verde, purpuriu, roșu, violet, galben sau combinații atunci când aceste culori se intersectau, carnea fiind acoperită cu nuanțe albăstrui sau maronii cu elipse divers colorate șerpuind pe ele; sau un obraz era roz sau alb sau brun de machiaj și apoi era împestrițat cu pete mari cangrenoase, restul feței învăluite în galben și violet și apoi obrazul se făcea purpuriu, apoi roșu; și o lumină răzleață brăzda fețele liniei de pețitori care străjuia enorma sală de bal, ochi căscați sau buze verzi și umede vizibile pentru o clipă în întuneric; lumina prelingându-se pe pereți, fugind peste fețele lor, apoi prelingându-se pe podea spre colțuri apoi refăcând traseul. Câteva din umbre vorbeau, unele chiar zâmbeau, dar cele mai multe stăteau tăcute, ușor aduse de spate, urmărind mișcările luminii și ale reginelor. Din când în când apărea o flacără, timp în care era aprinsă o țigară și o față oranj se ițea și apoi devenea complet invizibilă pentru mai multe secunde înainte să apară iar încet din întuneric, ochii nici măcar o dată, nici măcar pentru o secundă, nu priveau în altă parte decât la regine și la luminile rătăcitoare.

Harry a rămas la intrarea sălii enorme de bal privind în jur apoi s-a strecurat într-o parte și s-a sprijinit de perete încercând să-și recunoască prietenii: știa că aproape toți de la Marys vor fi aici, dar nu-i recunoștea în travesti. Când ochii i s-au obișnuit cu lumina s-a uitat cu atenție la reginele din mijloc. A fost surprins, deși știa că sunt bărbați, cât de mult păreau femei. Femei frumoase. Nu mai văzuse în viața lui femei care să arate mai bine sau mai feminin decât reginele care defilau în mijlocul sălii de bal. Totuși, după ce i-a dispărut surpriza, s-a simțit un pic dezamăgit și s-a

uitat la poponarii care nu erau în travesti. A văzut câțiva pe care îi știa și s-a dus la ei. La început s-a simțit scos din anonimat când a ieșit din marginea obscură a sălii și a pornit să o traverseze cu luminile țopăind în jurul lui, dar a rămas și a vorbit cu prietenii lui și-a dorit ca luminile să fie mai puternice. De câteva ori vreunul dintre prietenii lor, care era în travesti, li s-a alăturat și, deși Harry era surprins de cât de frumoase erau, era nerăbdător să le vadă plecate.

Mai târziu în seara aia o trupă mică a cântat muzică de dans și cuplurile au alunecat, s-au lovit și s-au răsucit pe ringul de dans. Din când în când un cuplu rămânea aproape imobil, strângându-se în brațe, sărutându-se și o regină răutăcioasă venea dansând pe lângă ei și o bătea pe umăr pe regină și îi spunea să o ia mai încet. S-ar putea să ți se scoale păpușă și-o să strici rochia aia, și râdea și se îndepărta dansând; și lumea forfotea la bar iar alții stăteau pe scări la intrare și dădeau pe gât dintr-o sticlă; și cupluri erau împrăștiate în sus și în jos pe scări, unii căutând cu disperare un colț întunecos; și trupa a cântat charleston și reginele și clienții și amanții lor și-au târșit picioarele și au dat din ele și câteva regine și-au ridicat rochiile, chiuind și țipând, fiecare încercând să ridice piciorul mai sus decât celelalte, petele colorate târându-se pe picioarele lor și pe sexele lor; și acum pereții și colțurile erau goale exceptând cuplurile îmbrățișate; și Harry a ieșit și a cumpărat câteva sticle de gin și el și poponarul lui îmbrăcat normal au făcut drumuri dese în sală și Harry, pentru ultima dată în seara aia, s-a uitat la regine, dar când charlestonul s-a terminat a ignorat iar cuplurile de pe ringul de dans al sălii enorme de bal. Toate reginele erau luate de la gin și benzedrină și ringul de dans era un haos de chicoteli, regine care treceau iute plutind, trupurile pofticioase ale umbrelor care se țineau după ele. Toată noaptea reginele veniseră la Harry și la prietenele lui și au vorbit cu ei și multe dintre ele i-au zis lui Harry să danseze sau să facă o plimbare și el a refuzat de fiecare dată și când au plecat el s-a întors și a început să vorbească cu Regina, un poponar pe care îl întâlnise de multe ori la Marys, dar, cine știe din ce motiv, nu plecase cu el acasă sau nu se gândise să o facă; și curând era în permanență la brațul

Reginei, vorbind, bând, fumând sau doar stând de vorbă și oriunde se ducea ea Harry o urma. Purta o pereche de pantaloni mulați și o cămașă sport și toate rochiile care se învârteau păreau să-l facă pe Harry să stea mai aproape de ea. După ce s-a terminat charlestonul Harry a luat-o în brațe și ea i-a zâmbit și l-a sărutat. Harry a zâmbit cu zâmbetul lui și a mângâiat-o pe ceafă și au ieșit din sală împreună cu ceilalți, au terminat ce mai rămăsese din gin, când ceilalți au intrat în sala de bal, au plecat și Harry a dus-o pe Regină acasă.

Zilele de după Ziua Recunoștinței au fost minunate și însuflețitoare pentru Harry. S-a întâlnit des cu Regina și, deși, dacă se gândea la asta, s-ar putea să-i fi plăcut să fie cu Alberta sau vreunul dintre ceilalți poponari cu care făcuse dragoste, îi plăcea să stea cu ea, să facă dragoste cu ea, să o sune la telefon și să stabilească o întâlnire la Marys. Ea era un pic mai altfel decât celelalte și atitudinea ei față de Harry nu era ca a celorlalte. Nu se simțea deloc neliniștită când era cu el. N-avea îndoieli în ceea ce privește acțiunile lui Harry. Era mai degrabă ca Ginger când dansase cu el la birou și aproape că-i strivise mâna. Și lui Harry îi plăcea să meargă la Marys și să se ducă la mesele din spate știind că îl așteaptă cineva. Încă mai rămânea la birou după ora cinci bând bere cu băieții de la Grec, dar pleca imediat după ce plecau și ei și lua un taxi spre centru. Ieșea des cu Regina, mai des decât cu celelalte, și câteodată îi cumpăra o cămașă sau un mărunțiș pe care ea îl cerea. Și așa mai adăuga câțiva dolari în fiecare săptămână la foaia de deconturi.

Pentru ceilalți greviști zilele de după Ziua Recunoștinței erau începutul iernii. Erau zile cu ploi mocănești și reci, când oamenii erau așa de înghețați după ce pichetau, din cauza vremii și a deprimării, încât cafeaua, indiferent cât de fierbinte, nu-i încălzea, nici nu se simțeau destul de vii ca să tremure. Pur și simplu pichetau sau așteptau în birou, doar câțiva se deranjau să înjure vremea și doar în șoaptă. Și în fiecare sâmbătă stăteau la coadă, după ce primeau asigurări de la unul din oficiali și își luau sacoșa cu alimente, fără să-i mai intereseze ce s-a spus la ultima întâlnire a comisiilor de negociere sau faptul că fiecare sindicat

din țară trimitea bani săptămânal raionului lor pentru ca ei să poată continua să le ofere oamenilor lor nădejdea vieții.

Lui Harry îi plăcea să stea în spate la Marys cu Regina în brațe, făcându-le cu mâna prietenelor lui, făcându-i chiar și lui Ginger într-o seară când ea a intrat și a ținut-o la masă până când a plecat cu Regina. Într-o noapte Harry a dus-o pe Regina acasă și a doua zi dimineață a fost trezit încet de ceva care îl gâdila pe față. A deschis ochii și Regina era în genunchi lângă el și își freca pula de gura lui. A căscat ochii apoi a sărit în picioare. Ce pula mea faci, fără să fie în stare să o privească în ochi mai mult de o secundă. Uitându-se la pula ei și la mâna care o ținea, manichiurată și cu unghiile date cu ojă roșie. Regina a râs și apoi a râs și Harry și au căzut înapoi în pat râzând până când Regina s-a rostogolit peste el și l-a sărutat.

În ajunul crăciunului oamenii au venit pentru sacoșa cu alimente. Sala era împodobită cu ornamente și deasupra podiumului era o pancartă enormă întinsă dintr-un perete în celălalt: CRĂCIUN FERICIT ȘI LA MULȚI ANI. Se auzeau înregistrări cu colinde și oficialii îi urau fiecărui om un crăciun fericit. Fiecare om a primit un supliment de 5 dolari de alimente, un alt pui de 2 kile și un ciorap de crăciun plin cu acadele.

La prima ședință de după vacanța de crăciun s-a ajuns la o înțelegere în privința grevei. Compania a fost răsplătită cu noi contracte guvernamentale și lucrul trebuia să înceapă la mijlocul lui ianuarie așa că Harrington a trebuit să cadă la înțelegere. Era sigur că dacă mai prelungea greva cu încă o lună ar fi fost în stare să scape de Harry Black, dar conducerea l-a informat că fabrica trebuie să fie operațională la capacitate maximă până la jumătatea lui ianuarie și astfel s-a ajuns la o înțelegere.

Deși oficialii sindicatului adunaseră mii de dolari în fondul grevei și bani și mai mulți veneau în fiecare zi de la sindicatele din țară, nu era la fel de mult ca retribuția lor din Fondul de Asistență Socială și astfel înțelegerea la care s-a ajuns a fost satisfăcătoare. Și de asemenea, după atâția ani de răgaz, efortul de a munci

zilnic câteva ore cerut de lunga perioadă a grevei i-a epuizat și ei abia așteptau să încheie greva și să se odihnească. Și, bineînțeles, depozitele Fondului de Asistență Socială au crescut și administrarea lor a rămas sub controlul sindicatului.

Pe 29 decembrie, la ora 13.30, oamenii s-au mai adunat încă o dată în sală și, deși știau că greva s-a terminat au rămas adunați la ușă în timp ce președintele a făcut anunțul. Ei bine oameni buni s-a terminat. Ne-au cedat sută – la – sută – fix – exact – cum – am – cerut. Clica a aclamat. Li s-au alăturat câțiva. A fost o luptă lungă și grea dar le-am arătat noi ce poate face un sindicat puternic. Au mai aclamat câțiva. Președintele raionului 392 le-a zis cât de mult au muncit el și ceilalți membrii ai comisiei de negociere; le-a amintit ce javre nenorocite au fost oamenii companiei; și-a exprimat mulțumirile și aprecierea tuturor oamenilor pentru treaba bună pe care a făcut-o fratele Harry Black; și le-a zis că meritul le aparține lor, plenul sindicatului, inima organizației, care au patrulat pe linia pichetelor pe vreme bună și rea, care și-au dat timpul și sângele pentru ca sindicatul să poată învinge și să ajute la obținerea unui contract sigur și onorabil. Apoi le-a zis despre contract și despre suplimentarea de fonduri la Fondul de Asigurări Sociale și despre cum slujbele lor sunt sigure; evitând să le spună că vor fi taxați cu 10 dolari în fiecare lună pentru anul care vine – cam jumătate din creșterea lor salarială – pentru a reconstrui fondul de grevă acum sleit. Când a terminat a cerut să se voteze pentru un nou contract, a anunțat da-urile pe care le-a primit, așa că contractul a fost ratificat. Clica a chiuit și a răcnit urale. Câțiva alții li s-au alăturat. Trebuia să înceapă munca a doua zi. În timp ce oamenii ieșeau agale din sală, oficialii se plimbau printre ei, pocnind spinări și zâmbind, cânta o înregistrare din vremurile de-atădat.

Când s-a terminat ședința Harry a sunat-o pe Regina apoi a sărit într-un taxi și s-a dus la ea. Când l-a plătit pe taximetrist și a pornit-o în sus pe scări și-a dat seama că nu-și va mai putea permite să umble cu taxiul încoace și încolo, că nu va mai putea cheltui bani așa cum a făcut-o în timpul grevei. Nu va mai fi pe cheltuiala sindicatului și n-o să mai aibă o foaie de

deconturi. Și-a dat seama că n-o să mai aibă prea mulți bani pentru el după ce va plăti chiria și îi va da lui Mary câțiva dolari pentru mâncare. Regina a deschis ușa și el a intrat. Știi că m-ai trezit dintr-un somn *încântător*. Nu știu de ce a trebuit să suni așa *devreme*. Vin de la o ședință. Greva s-a terminat. O tu și greva ta. Mă duc la duș, mă îmbrac și-mi aranjez fața, apoi putem să mergem la Marys pentru câteva pahare și după asta mă scoți la cină, poate la un film dacă se întâmplă să am chef. Nu – nu știu dacă pot să merg la Marys – Regina a întins-o iute spre baie. Apa a stropit brusc într-o parte cabina de duș – poate putem să rămânem aici – n-aud *o vorbă* din ce spui – Harry rămas în picioare în mijlocul camerei – credeam că poate putem să mâncăm aici, ă? – Regina cânta – Harry a tăcut deși a rămas în picioare în mijlocul camerei. După 20 de minute Regina a oprit apa, a deschis ușa băii și a început să-și aranjeze părul. Arăți bine Regina. A continuat să se pieptene, fredonând și ocazional cântând un vers sau două. Fii drăguț și adu-mi peria din dormitor. Harry s-a mișcat din locul lui, a luat peria de pe servantă, s-a dus în ușa băii și i-a dat peria Reginei. Ea a luat-o și a început să se pieptene. Harry a rămas în ușă privind. O Harry, ce /mnezeu, nu sta acolo așa. Du-te. Mergi. Fugi. Ușș. S-a dat înapoi și s-a așezat pe canapea, canapeaua pe care a stat cu ea de multe ori. Hai că știu. Poți să mă scoți la Stewarts pentru o cină cu fructe de mare. Îmi place de mor localul și au cei mai divini creveți și homari. S-a dus în dormitor și Harry s-a ridicat și s-a dus după ea. N-am destui bani pentru Stewarts. Cum adică nu ai destui bani. Du-te și fă rost. Și te rog nu sta pe mine așa. Mă sperii. Harry s-a dat în spate și s-a așezat pe pat. Nu mai pot să fac rost. N-am decât câțiva dolari. O nu fi prostuț Harry. Bineînțeles că mai poți să faci rost. Du-te și adu-mi baticul din baie. Harry l-a adus. A rămas o clipă în spatele ei apoi a înșfăcat-o și a început să o sărute pe gât. Regina s-a zvârcolit și l-a alungat. Nu fi așa de plicticos. Nu putem să rămânem aici diseară. Mă duc să iau niște sticle de bere. O ce tot spui acolo. Nu trebuie să ieșim. Putem să stăm aici, ă? O Harry uneori exagerezi. Nu am de gând să stau aici diseară sau în vreo altă seară. Acum lasă-mă în pace. Dar nu am destui bani să ieșim și mi-ar plăcea să stăm aici să bem câteva beri și să nu ne

deranjeze nimeni și mie n-o să mi se facă foame și putem oricum să facem niște sandviciuri și – O pentru numele lui /mnezeu vrei să încetezi cu bălmăjeala aia, dragă. Eu ies în seara asta. Dacă ai bani ne vedem la Marys, dacă nu te rog nu mă mai sâcâi. Acum te rog să ieși ca să mă pot îmbrăca. Dar nu trebe să – l-a împins înainte spre ușă. *Zău* Harry. Ești isteric. A deschis ușa și l-a împins afară pe hol. Ușa s-a trântit. Harry a rămas locului o vreme, simțind niște umflături în spatele ochilor – de când nu s-a mai simțit așa? Aproape că se simțea nou deși știa că nu e așa – apoi a ieșit din clădire și a luat un metrou spre Marys.

A rămas o clipă în ușă uitându-se în jur apoi s-a dus în spate la o masă. Ceilalți de la masă îi vorbeau când și când, dar Harry le răspundea dând din cap sau mârâind. A comandat un pahar și când ceilalți l-au întrebat dacă nu le face și lor cinste cu unul le-a zis că nu prea are bani. Au glumit cu el, dar când și-au dat seama că era serios l-au lăsat în pace și Harry a rămas îngrijindu-și paharul cu ochii pe ușă. Harry mai avea câteva picături de gheață topită în pahar când a intrat Regina. S-a așezat și a pălăvrăgit cu fetele câteva minute apoi l-a întrebat pe Harry dacă are de gând să o ducă la Stewarts. Harry s-a bâlbâit și a îngăimat ceva și Regina și-a scuturat capul și i-a zis disprețuitoare s-o lase baltă. O să găsească pe altcineva să o însoțească. De ce nu-ți iei un pahar să stăm de vorbă, mângâind paharul cu buricele degetelor și aplecându-se peste masă. E un separeu gol în spate. Am fi singuri și am putea discuta. Și despre ce am putea discuta noi? Afaceri bănoase? rânjind la Harry și apoi privindu-le pe fetele care chicoteau. Zău așa Regina. O serios, ridicându-se dând din umeri și îndreptându-se spre cabina telefonică. Când s-a întors s-a uitat la Harry, mai ești aici? Cât ai de gând să mai stai aici frecând paharul ăla? Știi că e un viciu nasol. Harry s-a uitat în sus la ea, apoi și-a lăsat capul, strângând paharul în mână. Harry a rămas la masă uitându-se la Regina din când în când, dar Regina și celelalte l-au ignorat complet continuând să vorbească între ele până când Regina s-a ridicat, și-a aranjat hainele, mi-a sosit partenerul. Sunt sigură că mă scuzați fetelor, și s-a dus la bar. Poponarii au râs și Harry s-a chiorât la Regina până când ea a ieșit cu

partenerul ei. Harry a fixat paharul gol mai multe minute, apoi a ieșit și a luat metroul spre Brooklyn. Trecuse multă vreme de când Harry nu mai mersese cu metroul și i se părea că e foarte frig și aglomerat și fiecare cot și izbitură păreau anume ca să-l sâcâie și trebuia să se chinuiască să nu cadă de pe scaun sau să nu fie aruncat spre tavan și apoi pe jos sau înspre partea opusă. Când a ieșit de la metrou a luat un taxi până la barul de lângă biroul grevei apoi când a plătit șoferul a regretat, gândindu-se dacă să-i lase sau nu bacșiș, în cele din urmă lăsându-i un bănuț. A rămas pe gânduri la bar mai bine de o oră cugetând la cei 35 de cenți cheltuiți pe taxi. Orice s-a întâmplat s-a întâmplat prea repede. Pur și simplu nu putea să înțeleagă. Dar lucrurile păreau iar păduchioase. Ar fi putut s-o ducă pe Regina la Stewarts. Încă mai avea niște bănuți. Ar fi putut să se simtă bine. S-a uitat în portofel. Câțiva dolari. Băgamiaș. O oră mai târziu a sunat-o pe Regina. Telefonul a sunat și a tot sunat și în cele din urmă a închis și s-a dus înapoi la bar. După aproape încă o oră a sunat iar. Alo. Regina? Harry. Ne putem vedea mâine mergem la Stewarts dacă vrei sau ceva – O zău Harry – putem să mergem oriunde vrei – O mă lași. Sunt foarte ocupată. A închis și Harry se uita la receptor. Regina? Regina?

A lăsat receptorul să-i cadă din mână și a ieșit din bar și s-a dus clătinându-se spre casă. Mary era în pat și s-a oprit lângă ea. A început să se aplece încet peste pat. Își ținea pătura strâns în jurul gâtului cu mâna. Părul ei era desfăcut pe pernă. Pizdă puturoasă. M-auzi? Ești o pizdă jegoasă cățeaua dracului – Mary s-a foit apoi s-a întors pe spate și și-a deschis ochii – Da, tu cățea, apucând-o de-o mână, răsucindu-i-o și silind-o să se ridice în fund, pizda dracului. Ce-ai pățit? Ai /nebunit sau ce? încercând să-și elibereze brațul. Da, am /nebunit, am /nebunit cu tine în spinare – copilul s-a întors și a început să scâncească apoi să plângă. Nu mă mai tot trage bețivu satului. Bețiv bălos, ă? Ț-arăt io. Ț-arăt io, răsucindu-i mâna mai tare și pocnind-o peste față. Bețiv bălos, ă? cumâț place acu, ă? cumâț place, răsucind și scuturând, pocnind-o peste față. NEMERNICU DRACU. NU MĂ MAI LOVI, zgâriindu-i mâna. PIZDĂ JEGOASĂ; DACĂ NU ERAI TU ACUMA ERAM ALTCEVA. E

VINA TA – Mary l-a muşcat de mână şi el i-a eliberat braţul trăgându-l răcnind încă – copilul se lovea de-o margine a pătuţului plângând. Harry s-a dus la baie şi Mary a rămas în pat răcnind după el şi înjurându-l apoi s-a lăsat pe spate şi şi-a acoperit capul cu perna ca să astupe plânsul copilului. Harry a lăsat apa să-i curgă pe mână apoi s-a aşezat la masă în bucătărie, şi-a pus capul pe mâini, mormăind, şi a adormit curând. După o vreme copilul a căzut într-un somn extenuat, scâncind.

Oamenii se simţeau ciudat şi neliniştiţi în prima zi când s-au întors la lucru. Fuseseră în grevă atât de mult timp, încât aproape că se rătăciseră încercând să ajungă la utilajele lor. Prima zi de grevă fusese o zi caldă de primăvară şi oamenii glumiseră, îşi spălaseră maşinile, băuseră bere... acum era zăpadă pe jos şi începuse un an nou. De luni de zile nu mai trăgeau nici măcar speranţa acestei zile. Cadrele din conducere şi şefii de echipă se agitau distribuind lucrări, aranjându-le, aducând uneltele şi furnizând piesele la locul potrivit; şi oamenii stăteau lângă utilaje, aşteptând până când au primit toate cele necesare pentru a începe lucrarea, apoi au început să lucreze fără entuziasm, oprindu-se uneori când îi lovise realitatea faptului că s-au întors la slujbă.

Harry bâjbâia în jurul maşinii lui abia reuşind să facă ceva, uitându-se la oamenii care alergau de la un banc al altul, de la un etaj la altul, uitându-se la Wilson, gândindu-se la Harrington, ascultând hărmălaia maşinăriilor, piesa prinsă în strungul lui şi schiţa de pe bancul lui sâcâindu-l. Harry urmărea spirala subţire de metal descolăcindu-se din butuc. Urmărea butucul ăla de căcat învârtindu-se şi spirala de şpan. S-a gândit că poate mai bine dă o tură să verifice cum merge treaba, dar nu se simţea în stare să se mişte de pe loc. După ce cuţitul ajungea la butuc nu oprea maşina, ci stătea acolo până când apărea şeful de echipă, aranja strungul şi pleca. În cele din urmă Harry a plecat. N-a oprit maşina şi nici n-a spus cuiva că pleacă. S-a întors, a făcut un pas, apoi a continuat să meargă.

A rămas la bar toată după-amiaza bând whisky; a mai sunat-o pe Regina de câteva ori,

dar ea n-a răspuns sau i-a închis când i-a auzit vocea. Trebuia să meargă în centru. Vampiri jegoși.

A ieșit din bar puțin după ora 8. S-a sprijinit de zid în timp ce mergea, fiindu-i greu să stea în picioare, alunecând pe pământul înghețat. S-a sprijinit de vitrina magazinului gol pe care îl folosiseră drept birou pe timpul grevei. A aprins câteva chibrituri încercând să vadă înăuntru, dar nu se vedea nimic. Oricum nu era nimic de văzut. Luase deja radioul acasă. Era din nou un magazin gol cu un afiș de închiriat.

S-a dus la colț, alunecând de câteva ori, în cele din urmă trebuind să se târască până la felinarul din colț ca să se poată ridica în picioare. S-a agățat de felinar câteva minute ținându-și respirația. Un țâcă de vreo 10 ani din blocul lui a trecut pe lângă el și a râs. Ești beat domnu Black. Harry l-a atins pe cap apoi și-a vârât mâna pe sub gulerul jachetei lui și l-a mângâiat pe ceafă. Era foarte cald. Chiar un pic umed. Puștiul a râs iar. Hei, ai mâinile reci. Lasă-mă. Harry a zâmbit cu zâmbetul lui și l-a tras mai aproape. Încotro, Joey? La colț să mă-ntâlnesc cu băieții. Mâna lui Harry era caldă acum și Joey nu s-a mai zbătut. N-ai vrea un suc. Dai tu? Da. OK. Au luat-o încet pe 57th street, Harry încă își ținea mâna pe ceafa lui Joey. După ce-au mers câteva străzi Harry s-a oprit. Au rămas nemișcați o secundă apoi Harry a pornit-o spre maidan. Hei, unde mergi. Acia. Haide, vreau să-ți arăt ceva. Ce vrei să-mi arăți? Haide. Au traversat maidanul și s-au dus în spatele panoului publicitar. Ce-i acia? Harry s-a sprijinit o clipă de panou apoi s-a lăsat în genunchi. Joey se uita la el, cu mâinile în buzunare. Harry s-a întins și i-a deschis șlițul și i-a scos afară puța. Hei, ce faci, încercând să se dea înapoi. Harry l-a înșfăcat pe Joey de picioare și i-a luat în gură puța mică și caldă, capul îi era aruncat dintr-o parte în alta de încercarea lui Joey de a se elibera, dar el se ținea de picioarele lui Joey, ținându-și puța în gură și mormăind, te rog... te rog. Joey l-a lovit cu pumnul în cap și a încercat să-l lovească cu genunchiul. DĂ-MI DRUMU! DĂ-MI DRUMU MONSTRU DRACU! Harry simțea loviturile în cap, pământul rece sub genunchi; simțea picioarele zvârcolindu-se și mâinile începând să se contracte pentru

că se ținea strâns; și simțea puța caldă în gură și saliva care îi curgea pe bărbie; și Joey a continuat să țipe, să se zbată și să-l lovească până când în cele din urmă a reușit să se elibereze și să fugă de pe maidan, încă țipând, la Grec. Când Joey a scăpat Harry a căzut în față, ochii i s-au umflat și lacrimile au început să curgă și să se rostogolească pe obraji. Încerca să se ridice în picioare dar cădea mereu în genunchi și apoi în față, încă murmurând te rog. O clipă mai târziu Joey, Vinnie și Sal și restul băieților de la Grec au venit alergând pe 2nd avenue spre maidan. Harry aproape că stătea în picioare, ținându-se de panou, când au ajuns la el. UITE-L. UITE-L. JAVRA A ÎNCERCAT SĂ MI-O SUGĂ. Harry a dat drumul panoului și a dat să-și întindă mâinile când Vinnie l-a lovit în obraz. Monstru dracu. Altcineva l-a pocnit peste ceafă și Harry a căzut la pământ și l-au lovit și l-au călcat în picioare, Joey strecurându-se printre să lovească și el și Harry abia dacă se mișca, abia dacă mai scotea alt sunet decât un scâncet. Doi tipi l-au ridicat și l-au așezat cu brațele întinse peste și în jurul unei îmbinări a panoului publicitar și l-au tras de brațe cu toată forța și greutatea până când brațele lui Harry s-au întins la încheieturile umerilor, gata să se rupă și l-au lovit pe rând în stomac și piept și față până când amândoi ochii erau înecați de sânge, apoi alți tipi s-au alăturat celor care-l trăgeau de brațe și au tras până când au auzit un pocnet și apoi i-au răsucit brațele la spate aproape legându-i-le într-un nod și când i-au dat drumul el a continuat să atârne de bară apoi a început să alunece încet într-o parte până când unul din brațe a tresărit peste bară și rămas clătinându-se înainte și înapoi ca o nuia care se ține într-o fâșie subțire de coajă și umărul i-a tresărit până când a ajuns la aproape același nivel cu creștetul capului și băieții s-au uitat la Harry Black cum cădea încet de pe panoul publicitar, brațele i se clătinau până când jacheta i s-a prins într-o așchie și celălalt braț se rotea și el atârna, tras în țeapă și ei l-au lovit cu pumnii și picioarele până când așchia a cedat și Harry a aterizat pe pământ.

Harry zăcea întins, suspinând. A plâns apoi a țipat un lung AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA care a fost înăbușit când a căzut înapoi în mizeria maidanului.

A încercat să-și ridice capul dar nu a reușit. Îl putea doar întoarce un pic pentru a-l sprijini pe un obraz. A reușit să-și deschidă ochii, dar era orbit de sânge. A răcnit iar. Auzea sunetul tare în cap, /MNEZEULE O /MNEZEULE

a răcnit dar nu i-a ieșit nici un sunet pe gură. Își auzea vocea tare în cap dar de pe buze nu-i ieșea decât un gâlgâit stins. /MNEZEULE

/MNEZEULE SUGI PULA

Luna nu-l vedea și nici nu-l ignora pe Harry zăcând la picioarele panoului publicitar, ci și-a continuat călătoria nestingherită. Băieții s-au spălat la Grec, ștergându-și mâinile cu hârtie igienică și aruncând cocoloașele unii în alții, râzând. A fost prima chestie mișto de când au aruncat în aer camioanele. Prima tăvăleală ca lumea de când l-au făcut pe soldatul ăla. S-au împrăștiat la tejghea și la mese și au comandat cafeași.

Coda

CAPĂTUL LUMII

Cu cât mai vârtos celor ce locuiesc în locuințe de lut,
A căror obârșie e în țărână și pe care îi strivește ca pe o molie.
De dimineață până seara sunt zdrobiți, pier pe vecie, fără să-i scape nimeni.
Mor, dar nu mor de prea multă înțelepciune.

Iov 4:19-21

Mike Kelly i-a zis neveste-sii să se ducă dracului și s-a întors, acoperindu-și capul cu pătura. Haide, ridică-te. Ne trebe lapte și pâine. N-a zis nimic. Haide Mike, stând pe marginea patului și împingâdu-l blând în umăr. Du-te la pravălie cât mă îmbrac. Haide. Mike s-a întors, a lovit-o peste mână și s-a ridicat în cot. Ascultă, nu vrei mai bine să mergi la muncă și să nu mă mai bați la cap? întorcându-se și prăbușindu-se în pat, trăgându-și la loc pătura peste cap. Irene s-a ridicat brusc și s-a dus trântind și bufnind până la scaun, și-a înhățat hainele de pe el și a început să se îmbrace. Ești un nenorocit Mike. Auzi? un nenorocit, trântindu-se pe scaun și trăgându-și ciorapii. Dispari căței înainte să-ți crăp capu. Irene a tot mormăit cât s-a îmbrăcat apoi s-a dus glonț în baie și a trântit ușa. Mai termină cu căcaturile Irene sau te pocnesc. S-a întors spre ușa închisă și a scos limba apoi a deschis iute ambele robinete, apa stropind din chiuvetă. A tras zăvorul, încă înjurându-l pe Mike (nemernicul), a strâns robinetele și a aruncat buretele de spălat pe față în chiuvetă. Și-a frecat fața, încă bombănind și Helen, fiica ei de trei ani, a bătut la ușă. Irene a deschis ușa cu un gest smucit. Și *tu* ce vrei? Helen și-a pus degetul mare în gură și a căscat ochii la maică-sa. Deci? Mami trebuie să fac pipi. Păi, dă-i drumu. Helen a intrat în baie și Irene s-a clătit și s-a șters pe față. O să întârzii. Știu. Și-a atacat părul cu o perie și Arthur, în vârstă de aproape 18 luni, a început să plângă. O firaraDRACUlui. A aruncat peria în cadă (Helen încă își sugea degetul și a așteptat până când Irene a ieșit din baie înainte să pună capacul, să tragă apa și să dea fuga în living) și a dat buzna furioasă în dormitor. Măcar ai putea să ai grijă de copil. Mike a sărit și a țipat la ea să iasă dracului și să-l

lase în pace. Tu ești mă-sa, ai tu grijă de el. Irene a bătut din picior și s-a aprins la față. Dacă te-ai duce să-ți iei o slujbă aș avea eu grijă de el. El și-a tras iar păturile peste cap. Nu mă mai cicăli. Nenorocitule. A înhățat o jachetă din cuier, Arthur încă mai aștepta biberonul, Helen stătea în colțul livingului așteptând să o oprească o replică. Irene și-a vârât mâinile în mânecile jachetei. Dă-mi niște bani pentru micul dejun. Și-a aruncat păturile de pe el și s-a întins după pantaloni și a scos un dolar din portofel. Na. Acu pleacă dracu de-aci și dă-te de pe mine. I-a înhățat dolarul din mână și a ieșit ca furtuna din apartament, sperând că Arthur o să plângă mai tare și-o să-l facă pe Mike să se ridice, nemernicul. În fiecare dimineață același lucru. Nu-mi dă o mână de ajutor. N-a pregătit vreodată un biberon pentru copil. Vin de la lucru și *eu* trebuie să fac de mâncare și *eu* trebuie să spăl vasele și *eu* trebuie să spăl rufele și *eu* trebuie să am grijă de copii. Nemernicul dracului!!! – alergând pe stradă spre magazin. A intrat, ignorând vânzătorul bună dimineața Irene, și a luat o duzină de ouă apoi le-a pus la loc și a luat o jumătate de duzină pentru că avea nevoie de țigări, un litru de lapte și chifle. A scos țigările din geantă și le-a pus în buzunar ca să nu le uite și să i le lase lui Mike (nemernicul). Când s-a întors în apartament a tras un șut ușii apoi a trântit-o. Arthur încă mai plângea, Helen stătea lângă pătuț vorbind cu el, și Mike răcnea la copil să tacă. De ce n-ai grijă de copil nainte să te ieși la prăvălie, cu adevărat și sincer indignat de felul în care Irene neglija copiii. Dacă te omoară grija de ce nu te ridici tu să ai grijă de el, nemernicule? S-a ridicat în fund în pat și s-a întors spre ușa deschisă. Mai bine-ai grijă ce scoți pe gură sau ți-o astup eu, căzând înapoi în pat și trăgându-și pătura peste cap. Irene tremura dar tot ce a reușit să facă a fost să bată cu piciorul, cu plasele de la magazin încă în mâini, și OOOOOOOOOOOO... Apoi a văzut cât e ceasul și a pus plasa pe masă, a pus un ibric cu apă la fiert, a alergat în camera copiilor și a înhățat biberonul lui Arthur, l-a umplut cu lapte, l-a încălzit cât să nu mai fie rece; a turnat niște fulgi de porumb și lapte într-un castron cât timp s-a încălzit biberonul; a dat fuga înapoi la pătuț cu biberonul, Arthur l-a luat și s-a oprit din plâns (Mike mormăind un slavă domnului); apoi Irene a strigat-o

pe Helen să-și mănânce fulgii de porumb și și-a făcut o cană de cafea instant, a pus unt pe o chiflă, a băut-o, a mâncat-o și a dat buzna în dormitor. Dă-mi niște bani. O ce dracu, mai ești aici? Grăbește-te Mike. Am întârziat. I-a aruncat o jumătate de dolar. Hei dar restul de la dolar? N-a mai rămas (măcar s-a ales cu 10 cenți și un pachet de țigări). Irene a dat pe gât și restul de cafea și a ieșit ca furtuna. A alergat la stația de autobuz sperând că nu trebuie să aștepte prea mult încă înjurându-l pe Mike, nemernicul. Dacă azi nu face curat în casă îmi dau demisia de la slujbă. Așa o să fac. Să-și ia el o slujbă. A văzut un autobuz venind și a alergat și mai repede, ajungând în stație la timp. Nemernicul.

* * * * * * *

Ada a deschis fereastra. Aerul era încremenit și cald. A zâmbit și s-a uitat la copaci; cei bătrâni, înalți, mari și puternici; cei tineri, mici, elastici și optimiști; razele de soare luminând frunzele crude și mugurii. Chiar și frunzele îmbobocite ale gardului verde și iarba tânără și verde și puful de păpădie străluceau de viață în soare. O, e minunat. Și Ada l-a slăvit pe Dumnezeu, esența și creatorul universului care a adus primăvara cu căldura soarelui ei.

S-a aplecat pe fereastră, fereastra ei preferată. De acolo nu se vedeau fabrica și terenurile goale și maidanele; putea să vadă doar peisajul și terenul de joacă. Și totul revenea la viață și se încălzea la soare. Erau zeci de nuanțe de verde și acum că primăvara *chiar* a venit s-a făcut și mai verde și viața s-a înmulțit pe pământ și păsările erau și mai multe și cântecele lor o vor trezi dimineața. Totul va fi minunat. Privea păsărelele țopăind pe pământ, zburând pe ramurile copacilor încă subțiri, dar curând vor fi groase și încărcate de frunze verzi. Da, prima zi caldă a anului. A tras aer adânc în piept. Da, e cald. Prima zi caldă a anului. Au mai fost alte câteva zile în care soarele a strălucit și vremea a fost caldă, dar de fiecare dată a suflat ultimul vânt al iernii și le-a răcit sau a căzut ploaia și le-a udat. Dar nu azi. Lunga iarnă s-a terminat. Lunga iarnă rece și plină de amărăciune, când tot ce puteai să faci era să mergi până la prăvălie și

înapoi la apartament... înapoi la apartament să stai și să te uiți pe geam și să aștepți... să aștepți o zi ca asta. Au fost câteva zile – da, câteva, nu multe – când a putut să stea pe bancă, dar chiar dacă vântul era liniștit și soarele strălucea, a stat jos doar câteva minute și atunci, deși s-a înfofolit bine în jerseuri, mănuși, fulare și haină și s-a așezat unde soarele era cel mai strălucitor, un vânt rece se strecura prin hainele ei și ea a trebuit să se ducă sus pe scări. Și chiar dacă soarele strălucea nu-l simțea *cu adevărat* cum ar fi trebuit, așa cum soarele se presupune că ar trebui să-ți încălzească trupul și să-l încălzească până la inimă. Nu, îl simțeai doar un pic pe față. Și nu era nimeni pe-acolo cu care să vorbești în timpul iernii. Nu venea nimeni să se așeze. Nici măcar câteva minute. Și de asemenea iernile sunt atât de lungi. Și singure. Singură în cele 3 camere pline cu mobilă, relicve salvate de pe vremuri, stând la fereastră, urmărind crengile goale care tremurau în vânt; păsările scociorând pământul înghețat, gol; oamenii mergând cu spatele la vânt și întreaga lume cu spatele la ea. A văzut disprețul din țurțurii care atârnau la fereastra ei; l-a văzut în zloata mizerabilă de pe străzi; l-a auzit în ploaia care-i zgâria fereastra și îi mușca fața; o vedea în capetele plecate care se grăbeau spre case... da, își plecau capetele să se ascundă de Ada și Ada se bătea cu pumnii în piept și își smulgea părul răcnind la Domnul Dumnezeu Iehova să aibă milă și îndurare și și-a zgâriat fața până când unghiile ei s-au umplut de carne și sângele picura de pe obrajii ei, dându-se cu capul de fereastră până când făcea vânătăi și pete mici de sânge murdăreau zidul ei al plângerii, cu brațele tot ridicate în implorare spre Iehova întrebându-L de ce a fost pedepsită, cerând îndurare, întrebându-L de ce oamenii s-au întors împotriva ei, bătându-se cu pumnii în piept și cerându-i îndurare lui Dumnezeu care i-a dat Poruncile lui Moise și Și-a îndrumat copiii prin deșertul fierbinte; Dumnezeu cel neîndurător care a despărțit apele Mării Roșii pentru poporul ales și a înecat armatele urmăritoare în apele înspumate; rugându-l pe Dumnezeul răzbunător care a adus ciuma peste Faraon și copiii lui Israel când ei I-au întors spatele... O Doamne ai milă... și Ada stătea în fața zidului ei al plângerii și se uita la cer prin fereastra acoperită de gheață mânjită cu sângele ei, rugându-se la

Tatăl Ceresc împreună cu arborii cu brațe goale înălțate spre cer; și s-a bătut cu pumnii în piept și și-a smuls părul din cap și și-a smuls carnea de pe obraji și s-a lovit cu pumnii în cap și s-a lăsat pe fereastră plângând, suspinând, prăbușindu-se încet, prăbușindu-se în genunchi murmurând... și Ada zăcea pe podea suspinând, plângând, sângerând.... apoi, după o vreme, somnul. Când s-a trezit a postit 24 de ore, stând printre relicvele ei, recitând vechi rugăciuni cu voce tare, legănându-se în scaunul ei în timp ce se ruga. Și la capătul celor 24 de ore și-a pregătit un castronaș de supă și s-a uitat pe fereastră la copacii desfrunziți și la pământul înghețat, ignorând betonul, mașinile care treceau, ascultând doar la vocea Domnului și gândindu-se doar la zilele calde care urmau să vină. Pentru încă 2 zile, 3 cu totul, nu s-a spălat pe față și a rămas în apartament, mâncând doar un castron de supă pe zi, rugându-se, uitându-se pe fereastră, plimbându-se prin camere, înainte și înapoi, conștientă de rănile scorțoase de pe față, uitându-se în oglindă la cojii și atingându-le delicat cu buricul degetelor. Apoi la sfârșitul celei de-a treia zile și-a spălat fața și a mâncat și s-a dus la prăvălie și și-a cumpărat câteva lucruri de care avea nevoie, zâmbindu-le oamenilor, întrebându-l pe prăvăliaș ce mai face și spunându-i s-o țină tot așa și să aibă grijă.

Dar iarna s-a terminat și acum putea să stea pe bancă și să simtă soarele, să se uite la păsări, la copiii care se jucau și poate că cineva o să vină să se așeze și să schimbe o vorbă cu ea.

* * * * * * * *

Vinnie și Mary ar fi rămas necăsătoriți dacă nu s-ar fi cunoscut. Dar în cele din urmă s-au întâlnit, când el avea 40 de ani și ea 35, și s-au căsătorit și ambele familii au fost fericite. De îndată ce au rămas singuri în prima noapte Vinnie a cărat-o pe Mary în dormitor și i-a tras-o, zgâlțâind patul, scrinul cu sertare, poza cu Fecioara Maria de deasupra patului, până când pântecele ei era atât de inflamat că nu mai putea să se miște, ci zăcea în pat pe spate gemând și ȚIPÂND LA EL SĂ ÎNCETEZE. Dar Vinnie a continuat

să o ciocănească, cu botul plin de bale şi RĂCNIND LA EA CĂ E NEVASTĂ-SA ŞI AU CONTINUAT SĂ ZGÂLŢÂIE PATUL (Fecioara tremura) CIOCĂNIND-O, CIOCĂNIND-O, CIOCĂNIND-O ŞI RĂCNIND. După cinci ani încă mai răcneau şi aveau doi copii. Copiii stăteau în fund în pătuţ şi plângeau o jumătate de oră înainte ca Vinnie şi Mary să se ridice. Mary s-a întors pe-o parte a patului şi a RĂCNIT LA COPII SĂ TACĂ DIN GURĂ! CE-AŢI PĂŢIT? VINNIE A POCNIT-O PE SPINARE ŞI I-A SPUS SĂ FACĂ UN BIBERON ŞI SĂ NU MAI RĂCNEASCĂ, apoi a rămas pe marginea patului şi se scărpina în cap. S-au ridicat amândoi în picioare şi au rămas faţă în faţă scărpinându-se. COPIII ÎNCĂ MAI RĂCNEAU. DU-TE. FĂ-LE UN BIBERON. MĂ DUC. DE CE TREBE SĂ RĂCNEŞTI? CUM ADICĂ RĂCNESC? FĂ BIBERONU. O MAI TACI. Mary şi-a vârât picioarele în papuci şi a alunecat în bucătărie şi a pregătit biberonul, stând lângă aragaz şi aşteptând să se încălzească, scărpinându-şi burta şi subsuorile. S-a dus înapoi în dormitor şi i-a dat copilului sticla, dar când şi-a luat cămaşa de noapte a apărut Vinnie şi i-a clătinat ţâţele. Ţ-ATÂRNĂ PÂNLA GENUNCHI. Ea l-a împins. PLEACĂ PROSTULE. I-a pus mâna jos şi a tras-o de părul pubian. CÂTAMAI TUFA. L-a împins, EŞTI NEBUN. NU EŞTI BUN DE NIMIC, şi şi-a înhăţat hainele şi s-a dus în baie să se îmbrace închizând şi încuind uşa. Vinnie s-a îmbrăcat şi s-a dus să vadă de copii. S-a uitat la ei şi a zâmbit şi i-a ciupit de obraji. BĂURĂŢI BIBERONU, Ă? BINE. Au clipit, bebeluşul continuând să sugă din tetina biberonului lui. BRAVO COPII, ciupindu-i iar înainte să iasă din cameră. HEI, GRĂBEŞTE-TE, Ă? TREBE SĂ INTRU SĂ FAC CEVA. CE-AI PĂŢIT, AI O URGENŢĂ? TACI ŞI GRĂBEŞTE-TE, Ă? Vinnie se fâţâia, ducându-se în bucătărie, înapoi în camera copiilor, apoi a bătut în uşa de la baie. HAI HAI. GRĂBEŞTE-TE, Ă? CARE-I GRABA? AŞTEAPTĂ, îmbrăcându-se tacticos apoi umplând încet chiuveta cu apă. Vinnie bătea cu amândoi pumnii în uşă. PE TOŢI DRACII DESCHIDE UŞA. TREBUIE SĂ MĂ PIŞ. PLEACĂ. DE CE NU TE ÎMBRACI ÎN DORMITOR? PENCĂ MĂ BAŢI LA CAP. PLEACĂ, Ă? Vinnie lovea uşa cu pumnii şi picioarele. CURVĂ JEGOASĂ. A plecat de la uşă şi a început iar să dea ture, ţinându-se dintre picioare,

mergând din ce în ce mai repede, țopăind. NU MAI POT S-AȘTEPT. DESCHIDE UȘA. PLEACĂ. A bătut iar cu pumnul în ușă. TE-OMOR CÂND IEȘI, plecând iar de la ușă și ducându-se în dormitor. A deschis fereastra și a urinat, jetul lovind fereastra deschisă a dormitorului de dedesubt, stropind prin fereastra deschisă copilul din pătuț. Doamna Jones a rămas chiorându-se pentru o clipă, apoi l-a strigat pe bărbatu-său spunându-i despre apa care curge de sus și-l stropește pe copil. Mă duc să văd ce se întâmplă. Deasupra trebuie să stea niște nebuni. Nimeni altcineva n-ar face așa ceva. A ieșit mărșăluind din apartament și apoi a apucat-o pe scări în sus. Mary a deschis în cele din urmă și s-a dus încet în dormitor. AM TERMINAT. DU-TE. AM CREZUT CĂ E URGENT. DU-TE ȘI PIȘĂ-TE. Vinnie a pocnit-o peste cap. CE-AI PĂȚIT CĂȚEA NEBUNĂ. EȘTI PROASTĂ-SAU CEVA? Ă? Ea l-a pocnit la rândul ei. ÎN CINE CREZI CĂ DAI TU, MACARONARU DRACU. El a dat s-o lovească, dar a ratat-o și A ȚIPAT LA EA și domnul Jones a bătut la ușă și Mary A RĂCNIT LA VINNIE SĂ TACĂ DIN GURĂ și ea a deschis ușa și domnul Jones a vrut să știe a cui a fost ideea să toarne apă pe geam, a curs toată pe copilul lui și Mary a dat din umeri și a zis ĂĂĂ? ĂĂĂ CEEE? CE TOT SPUI? și domnul Jones a zis știi tu despre ce vorbesc și bebelușul și-a terminat biberonul și l-a aruncat din pătuț și amândoi copiii au început să plângă iar și MARY A RĂCNIT LA VINNIE SĂ FACĂ COPIII SĂ TACĂ ȘI VINNIE A RĂCNIT CĂ EL SE ÎMBRACĂ și Mary s-a întors la domnul Jones când el a bătut-o pe umăr și a zis, deci? și ea a zis ĂĂĂ? ȘI A RĂCNIT LA COPIII SĂ TACĂ și Vinnie s-a dus în camera copiilor, CE-AȚI PĂȚIT? DE CE PLÂNGEȚI, Ă? și a ridicat copiii și Mary i-a zis domnului Jones că N-ARE HABAR DE NICI O APĂ PE FEREASTRĂ și el a dat din mâini prin aer și Mary s-a întors și le-a zis copiilor DOAR O CLIPĂ, Ă? și domnul Jones a zis să nu mai facă asta că cheamă curcanii și Mary a dat din umeri și a lăsat să se închidă ușa și copiii încă mai RĂCNEAU ȘI VINNIE LE-A ZIS SĂ TACĂ DIN GURĂ. MARY, AI GRIJĂ DE COPII, DA? Și ea i-a schimbat și Vinnie s-a dus la baie să se spele și A RĂCNIT LA MARY SĂ PREGĂTEASCĂ MICUL DEJUN ȘI EA I-A ZIS SĂ NU CONSUME APĂ și ea a terminat cu copiii și ei au fugit înapoi

în camera lor să-şi ia nişte jucării şi Vinnie şi-a dat cu apă pe faţă şi Mary A TRÂNTIT IBRICUL DE CAFEA PE ARAGAZ ŞI VINNIE A VENIT ŞI ŞI-A TURNAT SINGUR UN PAHAR DE SUC DE PORTOCALE ŞI EA A ZIS DAR MIE? ŞI EL I-A ZIS SĂ-ŞI TOARNE SINGURĂ ŞI EA I-A ZIS SĂ-ŞI FACĂ SINGUR MICUL DEJUN ŞI EL A POCNIT-O PESTE CAP ŞI EA I-A TRAS UN ŞUT ÎN PICIOR ŞI EL I-A TRAS ŞI EL UN ŞUT ŞI I-A ZIS SĂ PREGĂTEASCĂ MICUL DEJUN ŞI SĂ PREGĂTEASCĂ COPIII CA SĂ-I SCOATĂ LA AER ŞI EA I-A ZIS PIŞĂ-TE PE TINE ŞI A TRÂNTIT O TIGAIE PE ARAGAZ ŞI A PRĂJIT DOUĂ OUĂ PENTRU EA ŞI CÂND EA A TERMINAT ŞI-A PRĂJIT ŞI EL ŞI I-A ZIS CĂ MAI BINE AR HRĂNI COPIII SAU DĂ CU EA PE GEAM ŞI EA I-A ZIS SĂ NU-ŞI FACĂ GRIJI, DA? ŞI EL ŞI-A PUS OUĂLE ÎNTR-O FARFURIE ŞI A TRÂNTIT FARFURIA PE MASĂ ŞI AMÂNDOI COPIII VOIAU ACEEAŞI JUCĂRIE ŞI TRĂGEAU DE EA ŞI ŢIPAU UNU LA ALTUL ŞI PLÂNGEAU ŞI MARY A ZIS GURA ŞI VINNIE I-A ZIS SĂ VADĂ CE SE ÎNTÂMPLĂ ŞI A SORBIT UN OU ŞI MARY S-A DUS ÎN CAMERA LOR ŞI LE-A LUAT JUCĂRIA ŞI LE-A ZIS SĂ SE DUCĂ AFARĂ ŞI LE-A FĂCUT MICUL DEJUN ŞI VINNIE STĂTEA ÎN LIVING ŞI RĂCNEA LA MARY ŞI MARY RĂCNEA LA EL ŞI DIN CÂND ÎN CÂND RĂCNEAU ŞI COPIII ŞI AMÂNDOI RĂCNEAU LA COPII ŞI COPIII RĂCNEAU ŞI MAI TARE ŞI MARY ŞI VINNIE ŢIPAU ŞI ÎN CELE DIN URMĂ MICUL DEJUN S-A TERMINAT ŞI TOATĂ LUMEA A CONTINUAT SĂ RĂCNEASCĂ ÎN TIMP CE COPIII S-AU DUS FUGA ÎN CAMERA LOR ŞI MARY A ÎNCEPUT SĂ SPELE VASELE ŞI VECINII ŞI-AU DAT MAI TARE RADIOURILE.

* * * * *

BULETINUL DE ŞTIRI
AL COMPLEXULUI DE LOCUINŢE
PAR AVION

Gunoiul aruncat pe geam se numeşte PAR AVION. Nu dorim PAR AVION în acest complex. În ultima vreme au fost multe plângeri despre gunoiul din stradă, de pe holuri

și chiar câteva cazuri de oameni care au fost loviți de gunoiul aruncat pe geam. PAR AVION e o încălcare a Normelor de Sănătate Publică. Și o încălcare a Regulamentelor de Administrație a Locuințelor. Orice locatar care e găsit vinovat pentru aruncarea gunoiului pe geam va fi imediat evacuat. Dorim ca acest complex de locuințe să fie un spațiu de locuit curat și sigur. Depinde de voi să-l păstrați așa.

* * * *

Lucy s-a ridicat încet din pat și s-a dus în camera copiilor, l-a schimbat și l-a îmbrăcat pe Robert, fiul cel mai mic, l-a luat din pătuț, apoi l-a îmbrăcat pe Johnny. Le-a zis să se joace în liniște (ea una nu le permitea fiilor ei să alerge ca indienii prin casă), Tati doarme, și s-a dus în bucătărie să prepare micul dejun. A umplut trei pahare cu suc de portocale și i-a chemat încet pe copii. Ei au sosit alergând și ea le-a zis să facă liniște, băieții cuminți nu aleargă prin casă făcând gălăgie. Și-au băut sucul și s-au dus înapoi în camera lor să se joace. Câteva minute mai târziu răcneau PAC, PAC și Lucy a dat fuga în camera lor și le-a zis să tacă. Dar ne jucăm cu pistoalele mami. Johnny, de câte ori ți-am zis că băieții cuminți nu se joacă cu pistoalele în casă. Nu știu mami. Lucy l-a privit o clipă. Păi, nu contează, stați liniștiți. OK. Apoi vedeți ce faceți, și Lucy s-a dus înapoi în bucătărie, trăgând cu urechea la zgomotul din camera copiilor, ușurată că băieții erau tăcuți și nu se purtau ca o gașcă de bădărani. Voia să-i cheme când a bătut cineva la ușă. Și-a aranjat halatul, și-a netezit părul apoi a deschis ușa. Fata drăguță de jos i-a zâmbit. Cred că s-a întâmplat ceva la baia ta Lucy. Picură apă prin tavanul meu. Lucy s-a speriat și a dat fuga la baie. A deschis ușa și copii se învârteau înăuntru, Johnny încercând disperat să închidă robinetele. Privirea îi sticlea de supărare, apa pe dușumea – Robert a început să scâncească în timp ce Johnny încă mai închidea robinetele spunând îmi pare rău – apa curgând peste marginile chiuvetei. S-a întins și l-a pocnit pe Johnny peste mâini și a închis apa. Johnny a început să plângă și ea a deschis gura să-l certe când și-a amintit că fata mai era la ușă. A fugit la

uşă şi i-a zis că-i pare foarte rău, s-au jucat copiii şi speră că nu s-a întâmplat nimic rău. Îmi pare îngrozitor de rău, Jane. Nu, e-n regulă. Nu s-a întâmplat nimic rău. Şi-au zâmbit şi fata a plecat. Lucy aproape că a trântit uşa, dar a prins-o la timp şi a închis-o uşor, nedorind ca fata să creadă că e supărată pe ea. S-a lăsat pe uşă umilită. Dintre toţi oamenii din complex taman fata asta albă drăguţă. O familie atât de drăguţă şi liniştită şi probabil că îşi închipuie că suntem exact ca restul. A dat fuga înapoi în baie. Johnny era tot lângă chiuvetă cu privirea aţintită asupra uşii, dar Robert ieşise şi se dusese în camera lor lăsând urme de tălpi ude. Lucy l-a înşfăcat pe Johnny şi l-a tras din baie. O s-o încasezi. N-ai altceva de făcut decât o asemenea prostie, NU? l-a plesnit peste fund şi l-a tras spre camera lui. Johnny răcnea şi plângea, Îmi pare rău, mami. Îţi pare rău. ÎŢI PARE RĂU, pocnindu-l iar şi împingându-l în pat. Johnny a continuat să plângă şi să se roage – Robert stând în colţ temându-se să nu fie şi el bătut – şi Lucy ţipa la Johnny că o să fie pedepsit pentru asta... apoi şi-a dat seama că ţipă şi probabil că vecinii de jos o pot auzi... a tras cu urechea o clipă apoi a închis uşa repede, spunându-i lui Johnny să facă linişte. Îşi încleştase dinţii şi mârâia la el. Dacă l-ai trezit pe taică-tu o să-ţi pară rău. Tremura de furie şi frustrare, exasperată de ceea ce se întâmplase şi temându-se că cineva ar putea-o auzi ţipând. A ascultat să vadă dacă Louis se trezise, dar din dormitor nu s-a auzit nici un sunet. I-a întors spatele lui Johnny, care încerca să se oprească din plâns (n-am făcut gălăgie în baie), dar lacrimile îi curgeau la vale pe obraji şi respiraţia era frântă de suspine. Robert scâncea şi Lucy i-a zis să facă linişte, vocea ei era mai liniştită şi mai stăpânită. Johnny vedea că ce era mai rău se terminase, aşa că a început să-şi controleze suspinele, uitându-se încă rugător la maică-sa. Î-î-îmi pa-pare ră-rău ma-mami. Taci şi linişteşte-te şi – TERCIUL DE OVĂZ! A dat fuga în bucătărie şi a tras cratiţa de pe foc. Slavă domnului că nu s-a ars. A pus terciul în farfuriile copiilor şi i-a chemat. S-au aşezat tăcuţi şi au început să mănânce. Lucy s-a întors la cana ei de cafea acum rece. Şi-a turnat o altă ceaşcă şi s-a aşezat cu copiii la masă. Îi auzea pe Mary şi Vinnie cum ţipă unu la altul. Lucy a dat din cap şi a înjurat blocul. Şi-a terminat

cafeaua apoi şi-a amintit de apa de pe podeaua băii şi a luat mopul din dulap şi a dat fuga în baie şi a strâns apa cu mopul, aşteptând ca Johnny să scoată un sunet ca să i-o dea bine. A stors mopul, l-a pus deoparte şi s-a aşezat la masă. Johnny şi-a terminat ovăzul şi a rămas tăcut uitându-se la maică-sa în timp ce ea l-a hrănit pe Robert apoi a curăţat masa. Le-a zis copiilor să se ducă în camera lor şi să se joace în linişte apoi s-a dus în dormitor şi s-a îmbrăcat. După ce s-a îmbrăcat, şi-a pregătit hainele pentru spălătorie. S-a spălat şi şi-a periat părul, a pus hainele în căruciorul de rufe şi i-a scos pe sus pe copii din apartament. S-a grăbit spre lift, a deschis uşa şi când a dat să pună piciorul a văzut grămăjoara (de fapt a simţit mirosul mai întâi) de căcat de pe podeaua liftului. Iar! S-a oprit şi l-a înhăţat pe Robert care era gata să calce în el, apoi s-a întors repede înainte să o vadă cineva acolo. Luându-l pe sus pe Robert a pornit-o pe scări în jos (O Doamne acum trebuie să merg pe jos două etaje cu căruciorul). Lucy s-a înroşit de ruşine, vrând să ajungă cât mai departe posibil de lift înainte să deschidă alt-cineva uşa, Johnny răcnind la maică-sa să-l aştepte şi pe el. Lucy l-a aşteptat pe Johnny la uşă (deja convinsă că un hispanic trebuie să-l fi făcut) apoi a ieşit în viteză din clădire, cu Johnny alergând după ea ca să ţină pasul.

* * * * *

Abraham s-a trezit târziu. A mai rămas în pat cât a putut de mult, dar gălăgia pe care o făceau cei 5 copii era prea mult pentru el. Nici măcar închisă uşa nu era de vreun ajutor, aşa că s-a ridicat. A rămas pe marginea patului şi şi-a scos plasa cu grijă de pe părul lins şi ondulat, şi-a aprins o ţigară şi a început să se gândească la delicateţe, adică la delicateţea *adevărată* a fetei ciocolatii care era în MELS seara trecută. Avea pielea lucioasă şi foarte netedă şi părul lung şi ondulat. Nu legat şi ţeapăn, ci neted nenică şi lung. Da... Şi avea pe ea o rochie cu adevărat strâmtă şi când mergea curu ei mare tremura şi se scutura ca nebunu şi când dansa i se vedeau muşchii acelei bucăţele bune de cur răsucindu-se în toate părţile. Da... o chestie finuţă. Nenică, ar fi vrut să i-o tragă lu căţeaua

aia şi să şi-o bage-n ea. Căchaaat. I-aş trage-o la cur la gagica aia destul nenică, adică să i-o *tot* tragi. Nenică, când o să termin de regulat gagica aia o să ştie că i-a tras-o cineva şi o să fie al dracu de sigură că cine e tăticu. Drăcia dracu... O să-mi trag nişte ţoale a-ntâia diseară şi o să-i fac pe gagiii ăia să arate ca nişte milogi nenică. Adică armăsaru ăsta de-acia o să fie cel mai al dracu bulangiu pe care l-a văzut gagicile vreodată. Căchaaat. Io-s bătrânu Abe. Bătrânu şi cinstitu Abe Washigton, heheheheh... şi nu-i nimeni, nenică da nimeni care să se ţină de căcaturi cu mine. Io-s ca lumea nenică, şi când o să mă-ntind pe gagica aia o să ştie... Da... S-a ridicat şi s-a întins, şi-a stins ţigara şi s-a îmbrăcat. A deschis uşa dormitorului spre copii şi le-a zis să tacă în timp ce mergea spre baie. Au tăcut pentru o clipă apoi au continuat să alerge, răcnind şi aruncând cu obiecte. Abe a clăbucit săpunul, apoi şi-a acoperit faţa în întregime cu clăbuc, apoi s-a clătit mai întâi cu apă caldă apoi cu rece. Şi-a şters faţa tamponând-o cu prosopul apoi şi-a inspectat-o în oglindă, parcurgând cu mare atenţie fiecare centimetru pătrat, împingându-şi nasul mai întâi într-o parte apoi în cealaltă, întinzându-şi pielea gâtului. După cinci minute a fost foarte mulţumit să găsească doar un coş. L-a stors cu răbdare apoi a înmuiat colţul prosopului în apă rece şi a tamponat zona infectată. Şi-a periat dinţii care erau alb natural, dar trebuia să se asigure că îndepărtează petele galbene de la fumat. Apoi a făcut gargară. Apoi şi-a dat cu cremă pe faţă – întorcându-se spre uşa băii să răcnească la nenorociţii ăia de copii să tacă – apoi şi-a mai inspectat încă o dată faţa. Era mulţumit. Şi-a frecat palmele cu nişte unsoare de păr apoi şi-a aplicat-o pe păr. Apoi a luat pieptenul şi delicat, mai întâi ca dintr-o doară, şi-a pieptănat părul, din când în când punând pieptenul deoparte şi folosind o perie moale, împingând fiecare cârlionţ la locul lui, pipăind ici şi colo, lucrând la câte un cârlionţ mai mult decât la alţii, asigurându-se că nici un fir de păr nu stă în sus sau nelalocul lui – tăceţi dracului – dându-se în spate de la oglindă să admire felul în care îi strălucea părul, mai ajustând câte un cârlionţ, apoi luând o oglinjoară de mână şi întorcându-se cu spatele la oglinda mare de deasupra chiuvetei şi ţinând oglinda mică în faţă îşi inspecta ceafa, împingând pe ici-pe colo,

apoi zâmbind şi gândindu-se la bucăţica ei de cur ca lumea, şi-a şters mâinile pe prosop şi s-a dus în bucătărie. I-a zis neveste-sii să-i facă nişte ouă şi s-a aşezat şi şi-a curăţat unghiile, ştergând mizeria de marginea mesei. Şi-a admirat de la distanţă unghiile şi a întrebat-o pe nevastă-sa de ce nu a îmbrăcat copiii şi nu i-a trimis de-acasă. Fac prea al dracului de multă gălăgie alergând prin casă. I-a zis că era prea ocupată ca să-i pese de copii. Copiii s-au oprit iar pentru o clipă, dar au început să alege şi să arunce cu obiecte şi unul l-a călcat pe Abe pe picior şi el a răcnit şi a ridicat braţul. Copilul a ţâşnit, dar s-a lovit de maică-sa care scotea ouăle din frigider. A pus ouăle jos şi a răcnit c-o să-i încingă curu şi că poate atunci n-o să mai alerge ca nebunii prin casă. Copilul a început să scâncească că-i pare rău şi ea şi-a scos cureaua din jurul taliei şi a fluturat-o spre el şi el s-a făcut mic şi s-a dat înapoi până când maică-sa a lăsat-o baltă apoi el s-a aşezat cuminte şi sora lui, sora lui cea mai mare, l-a certat că e neastâmpărat şi el a vrut să-i tragă un şut aşa cum făcea de obicei, dar i-a fost frică. O să aştepte până când ies afară. Abe a vrut să ştie de ce nu-s gata ouăle, azi are de rezolvat nişte treburi. Ea i-a adus ouăle şi el le-a mâncat, Nancy povestindu-i cum doctorul de la policlinică zice că copiii suferă de malnutriţie şi i-au dat nişte untură de peşte, dar el zice că ar trebui să ia nişte vitamine şi Abe a vârât o bucată de pâine în gălbenuş şi a prins gălbenuşul cu limba în timp ce picura de pe pâine şi i-a zis să nu-l bată la cap cu nici un fel de vitamine şi ea i-a zis că-i trebuie nişte bani pentru ele şi el i-a zis că-i dă 20 de dolari săptămânal şi că să ia de ei vitamine. Dar nu pot. El a dat din umeri şi a zis să le dea mai multe verdeţuri şi a şters albuşul cleios neprăjit al oului cu pâine şi i-a zis să-i dea cafeaua şi ea i-a turnat-o şi i-a zis Darardracu, am nevoie de bani şi el a zis căchaat, îşi rupe spinarea pe docuri pentru banii lui şi să fie al dracului el dacă o lasă să-i arunce pe geam şi copiii stăteau în tăcere aşteptând ca tatăl să plece şi să poată să se îmbrace şi să iasă afară unde sunt în siguranţă şi Nancy l-a înjurat pe Abe şi pe curul lui negru şi el i-a zis să tacă din gura aia buzată şi el a numărat 20 de dolari şi i-a aruncat pe masă şi i-a zis că e norocoasă că are toate astea, că el are un sac de facturi încâlcite de plătit şi că tot ce are ea de făcut

e să cumpere hrană şi Darardracu dacă nu poţi să cumperi destulă cu ăştia şi nenorocitele alea de vitamine să-ţi fie ruşine. Ea a înhăţat banii de pe masă şi a răcnit la copii să se îmbrace şi să iasă dracu afară şi cei doi băieţi mai mari au rupt-o la fugă în camera lor, fiica lor zicând da mami şi s-a dus; şi Abe a dat pe gât cafeaua şi a ieşit din bucătărie. Şi-a pus o jachetă, şi-a inspectat faţa şi părul încă o dată, dichisindu-şi buclele din faţă, apoi a ieşit din casă.

* * *

URMĂRIREA

Un grup de copii, la vreo 5 şi 6 ani, stătea pe scările de la intrarea din una din clădiri. Un alt grup stătea adunat la vreo sută de metri. Fiecare grup stătea cu ochii pe celălalt, scuipând, înjurând, căscând gura. Câţiva dintre puştii de pe scări voiau să pună mâna pe javre şi să-i căsăpească acum, ceilalţi voiau să-l aştepte pe Jimmy. Jimmy era cel mai mare tip din gaşcă. Când vine punem mâna pe nemernici. Aleargă mai repede ca oricare dintre ei. Căcat vericule, îi prindem pe toţi şi-i căsăpim. Da vericule, îi ardem pe nenorociţi de vii. Ţopăiau impacientaţi pe scări scuipând şi aruncând priviri sticloase spre celălalt grup. Apoi au auzit pe cineva alergând pe scări în jos şi a ieşit Jimmy. Jimmy a răcnit la ei şi a scos un pistol şi a zis, haide, hai să-i căsăpim pe nemernici. Au ţipat toţi sălbatic şi l-au urmat pe Jimmy când alerga spre cealaltă gaşcă. Ei au ţipat la rândul lor şi au început să alerge. Jocul de-a caboii şi indienii tocmai a început. Au alergat de-a lungul străzii trăgând, răcnind, pac, pac, eşti mort javră. Te-am luat. Pariu că te-am luat. Te-am luat. Pac. Pac. Între, afară şi printre oamenii care mergeau, se opreau sau stăteau pe bănci; alergând în jurul copacilor, pac, pac, uitându-se în spate şi împuşcându-l pe urmăritor; lovindu-se de cineva şi făcându-l să se învârtă pe loc – De ce nu te uiţi pe unde mergi nenorocitu dracului – sau dacă erau mici îl doborau pe urmăritor sărind pe puştiul căzut care acum plângea şi răcnea după mă-sa. Pac, pac, prin gardul viu şi învârtindu-se în jurul copacilor tineri; răsturnându-se peste tufe, pac, pac. Jimmy l-a prins pe unul încolţit

la scări. Stătea în faţa lui Jimmy de partea cealaltă a unui cărucior. Puştiul a făcut o fentă mai întâi pe o parte apoi pe cealaltă. În cele din urmă Jimmy s-a dus pe-o parte şi puştiul s-a răsucit pe cealaltă răsturnând căruciorul, copilul căzând şi rostogolindu-se pe pământ, oprindu-se în gardul viu. Cei doi puşti s-au uitat la el o clipă, ascultându-l cum ţipă, apoi s-a iţit un cap printr-una din ferestre şi a vrut să ştie ce pizda mă-sii fac acolo şi puştii au încremenit şi Jimmy a fugit prin gardul viu după celălalt puşti, pac, pac şi au dat ocol clădirii alergând şi au ieşit din raza vederii. Jocul de-a caoboii şi indienii a continuat.

* * * * * *

Ada mormăia o melodie în timp ce spăla vasele. A frecat chiuveta şi şi-a făcut patul, deschizând mai întâi ferestrele ca să aerisească aşternuturile, apoi împăturind cu grijă cuvertura şi aşternuturile, înfoind pernele (lui Hymie îi plăcea perna groasă şi pufoasă), apoi atârnându-şi capotul de noapte şi pijamalele pe care le aşeza pe partea lui Hymie în fiecare noapte. (lui Hymie îi plăcea o pereche curată de pijamale în fiecare noapte şi chiar dacă era mort în aceşti 5 ani, 6, în octombrie, pe 23, încă mai întindea pe pat o pereche de pijamale în fiecare noapte, deşi acum folosea aceeaşi pereche în fiecare noapte, spălându-le o dată pe lună, călcându-le şi punându-le înapoi în pat.) Apoi a aranjat prin apartament, măturând podeaua bucătăriei şi aranjând mobila, înainte să şteargă vasele şi să le pună împreună cu celelalte vase. Mormăitul s-a transformat într-un fredonat stins în timp ce şi-a pus jerseul şi haina şi s-a pregătit să coboare. S-a uitat prin apartament, verificând gazul şi luminile, înainte să închidă uşa şi să iasă. Alături de intrarea în clădire era o zonă străjuită de bănci şi câţiva pomi tineri. Aici stătea Ada de câte ori era vreme bună. Stătea pe o bancă în zona mai apropiată pentru că ştia că o să fie mai însorită decât pe oricare alta pentru un timp mai îndelungat. Era banca *ei* şi aici stătea şi urmărea copiii, oamenii trecând sau aşezându-se şi bucurându-se de căldura soarelui. Şi-a închis ochii şi s-a întors spre soare, ridicându-şi faţa şi a rămas aşa timp de mai multe minute simţind fierbinţeala pe frunte,

pe pleoape, pe obraji, simțind razele soarelui străpungându-i pieptul, încălzindu-i inima, făcând-o să se simtă aproape fericită. Respira adânc, cântând inaudibil, și și-a lăsat capul și și-a deschis ochii, apoi și-a ridicat un pic picioarele și și-a mișcat degetele de la picioare în pantofi. Sărmanele ei picioare aveau o povară atât de mare de cărat și au suferit pe timpul iernii, dar acum chiar și ele erau vii și ușurate. Vor trece multe, multe luni însorite înainte ca picioarele ei să fie din nou torturate cu șosete groase și grele și obligate să simtă frigul. Curând poate o să se ducă într-o zi până în Coney Island și să stea pe Boardwalk să-i urmărească pe înotători sau poate să facă o plimbare pe plajă, dar nu era sigură că ar trebui. Ar putea aluneca sau ar putea da peste ea cineva. În orice caz, plaja era frumoasă și dacă stăteai pe o bancă să te bronzezi. Se uita după un pușți călare pe o tricicletă apoi după un grup de copii care se fugăreau și țipau. Uneori putea să distingă cuvintele pe care le răcneau și roșea și le scotea imediat din minte (și asta își va aminti iarna viitoare) apoi s-a întors brusc când a auzit un copil plângând, văzând căruciorul răsturnat, auzind o voce de la fereastră, văzând cum se ridică praful în timp ce 2 pușți se îndepărtau); încercând să localizeze copilul ridicându-se de pe bancă când în cele din urmă l-a văzut zăcând pe jos, dar așezându-se când a văzut că o femeie iese din clădire. Copiii ăștia ar trebui să fie mai atenți. A urmărit mama cum ridică copilul și îl pune în cărucior și îi vâră un biberon în gură și se duce pe scări în sus. Sper că n-a pățit nimic. În cele din urmă copilul a tăcut și Ada s-a întors iar și l-a urmărit pe băiețelul acela cum dă ture în jurul băncilor pe tricicletă. A văzut o femeie trecând cu un copil și un cărucior de cumpărături. Femeia a zâmbit a dat din cap și a zis Bună. Ada i-a întors salutul dar nu a zâmbit. Ea e o femeie drăguță dar bărbată-su e o lepră. De fiecare dată se uită ciudat la Ada de parcă vrea să-i facă rău. Nu ca Hymie al ei. Hymie era întotdeauna prietenos. Un om așa de bun. În vara asta ar fi făcut 43 de ani de căsnicie, pe 29 iulie, dacă ar mai fi trăit. Hymie o ajuta tot timpul. Și lui îi plăcea plaja. Dar reușeau să ajungă rar. Doar lunea când închideau prăvălia și nu întotdeauna era frumos. Dar mergeau de multe ori și ea făcea sandviciuri și un termos cu bătură rece și Hymie lua mereu pentru ea un șezlong de plajă

şi o umbrelă. Insista de fiecare dată. Vreau să stai confortabil şi să te simţi bine. Aşa zicea. Ea zicea mereu nu, nu te deranja. Cine are nevoie de ele? şi râdeau. Dar Hymie spunea de fiecare dată că ea ar trebui să aibă o umbrelă în caz că vrea să stea la umbră, dar ea nu a vrut niciodată şi ei stăteau pe scaune de plajă la soare şi o dată, poate de două ori, în timpul zilei se duceau unde se sparg valurile şi se bălăceau. Hymie era atât de bun. Şi uneori când Ira mai crescuse le spunea să se ducă la plajă, avea el grijă de magazin şi ei puteau să meargă o zi în plus la plajă. Ira al ei era cel mai bun fiu pe care îl poate avea o mamă. (Săruta pozele în fiecare noapte înainte să se bage în pat.) Era doar un copil când l-au omorât. Doar un băiat. Nici măcar însurat. Nici când l-au luat în armată nu era însurat. Şi era un băiat atât de bun. Când era încă mic a venit de la şcoală şi i-a zis să facă un nani, o să-l ajute el pe tata în magazin şi Hymie a zâmbit atât de larg şi i-a mângâiat căpuşorul şi a zis da, face un nani, Ira e băiat mare acum şi mă ajută în magazin şi Ira a zâmbit şi el şi Ada s-a dus în camerele mici din spatele magazinului de dulciuri şi s-a întins. Şi uneori, când poate nu era atât de ocupat, Hymie pregătea cina cât Ira vedea de magazin şi apoi Ira venea în spate şi o trezea şi spunea cina e gata mami. Vezi? Şi totul era pe masă şi ei mâncau şi ea ieşea şi avea grijă de magazin cât mânca Hymie. Şi Hymie muncea atât de mult. Deschidea magazinul la 6 dimineaţa şi ieşea şi lua ziarele din stradă şi uneori era frig şi ploua şi el căra mormanul de ziare singur (n-o lăsa niciodată să-l ajute cu asta) şi tăia sforile şi le aranja pe stand şi ea zăcea în pat, prefăcându-se adormită şi în toţi anii cât au fost căsătoriţi Hymie se ridica din pat atât de încet pentru ca ea să doarmă mai mult dar în fiecare dimineaţă ea se trezea dar nu-l lăsa să ştie că s-a trezit pentru ca el să nu-şi facă griji pentru ea. Apoi el se întorcea la 8 şi ea se prefăcea că se trezeşte când el o atingea şi ea se ridica şi pregătea micul dejun. 20 de ani au avut magazinul ăla şi au fost atât de fericiţi – copilul a intrat cu tricicleta într-un copac şi s-a răsturnat, dar s-a ridicat imediat şi a început să pedaleze – poate că n-au avut mereu prea mult, dar erau fericiţi şi încă mai putea să simtă mirosul maşinii de sifon; mirosul dulce de cremă, siropuri, fructe amestecate, şerbet fierbinte, rahat de trandafiri, frişcă,

alviță, acadele și înghețate și bomboanele și guma de mestecat de pe tejghea și raftul cu bomboane în cealaltă parte a magazinului, vitrinele glisante mânjite de mâinile a mii de copii. Se apleca peste tejghea și-i urmărea cum arată cu degetul apăsat pe sticlă. Se întâmpla de multe ori în fiecare zi și Ada se întreba de ce trebuie să se sprijine de sticlă cu mâinile și de ce le ia atâta să se hotărască ce bomboane vor. Și apoi, când a venit Ira, târziu în viața ei, n-a sâcâit-o mult. Erau tineri ca Ira al ei. Dar pe măsură ce creșteau nu mai erau așa de drăguți și-ți spuneau lucruri urâte. Dar Ira a fost mereu un băiat așa de bun. Și a trebuit să-l omoare. Și ei nici măcar nu i-au văzut trupul neînsuflețit. Doar o telegramă și după mai mulți ani un sicriu sigilat. Sărmanul meu Ira. Atât de tânăr. Nici măcar n-a apucat să fie tată și acum e mort. Mort deja de 15 ani – câțiva alți copii i s-au alăturat celui cu tricicleta și au dat ture pe rând, râzând, alergând în cerc. Ada a zâmbit urmărindu-i. Mort de 15 ani și fără copii să-și amintească de tine. Nu știu de ce mi-au făcut asta. Mort înaintea lui Hymie, tatăl lui. Și chiar și Hymie m-a lăsat. Un om atât de bun. Și-a rupt spatele muncind – cineva a trecut și Ada a zâmbit, dar ei au trecut fără să o observe pe Ada și Ada aproape că a răcnit la ei, dar s-a oprit când a văzut că acum veneau femei și oamenii se duceau la magazin și copiii alergau și râdeau și soarele se făcea și mai strălucitor și mai cald și câțiva oameni au încălecat o bancă cu o tablă de dame între ei și poate cineva o să se așeze lângă ea și o să stea de vorbă.

* * * * * * * *

CORUL DE FEMEI I

Nevestele stăteau pe bănci. S-au uitat la Ada și au râs. Pe vremea asta mișună toți pe-afară. Chiar și Ada. Cred că-și aerisește hainele. Râsete. Ce haină de căcat. O poartă toată iarna. De ce nu și-o scoate? N-are nimic pe dedesubt. Cum adică? fac pariu că poartă coji. Râsete. E o babă jegoasă. Pariu că și dezinsecției îi e frică să intre la ea în casă. Fac pariu că îi miros chiloții ca brânza limburger. (Una din ele se scobea în nas, explorându-și fiecare nară, mai întâi cu

degetul mic, localizând depozitele, apoi cu arătătorul a eliberat acumulările de peste noapte, apucându-l cu degetul mare şi trăgând de el cu arătătorul şi degetul mare, un muc cărnos pe alese, lung şi verde, pătat cu galben, l-a fluturat, apoi l-a făcut biluţă, dezmierdându-l între degete, încercând să-l arunce cu un bobârnac, dar s-a ţinut tenace, aderând la deget până când l-a şters de bancă). Şi Lucy fututa aia. Am văzut-o ducându-se la spălătorie cu o altă grămadă de rufe. Aaaaa, cine mă-sa se crede. Spală întruna haine. Da, pe cine încearcă să păcălească. Ştii că bărba-su se duce la şcoală. Da. Crecă se crede cineva. Poate că învaţă să fie codoş. La ce. Nu-i nimeni să vrea să i-o tragă lu Lucy. Crecă se crede o bucăţică. Io spăl hainele când trebe, dar nu mă port aşa. (Una şi-a ridicat o bucă a curului, a tras o băşină bolborositoare şi a oftat.) Râsete. Iote că Ada zâmbeşte. Crecă e nebună de zâmbeşte mereu aşa. E. Aude voci de oameni în cap. Cineva să sune la balamuc şi s-o predea. Râsete. Nu-i a bună cu nebuni pe-aicea prin preajmă. N-are nevoie decât de-o pulă bună. Poate-l trimit pe Henry la ea, îi face-o lucrare a-ntâia. Râsete. Pariu că are bani puşi deoparte undeva. Ştii genu. Da. Barba-su avea o afacere a lui şi n-o să spui că ea trăieşte din pensie. Uite la ea stă singură şi zâmbeşte. De-aş avea banii ăia nu m-ai prinde stând pe-aci. (De pe un picior e ruptă o coajă, e examinată din diverse unghiuri, apoi aruncată.)

* * * * * * *

BULETINUL DE ŞTIRI AL COMPLEXULUI

A fost adus în atenţia administraţiei acestui complex că anumiţi adolescenţi iau banii de la copii mai mici sub ameninţarea bătăii. De asemenea îi opresc pe cei mai mici în drum spre magazin cu puşculiţele la ei pe care le iau împreună cu alţi bani pe care i-ar mai putea avea. Orice copil care e prins luând bani de la copiii mai mici va fi predat Departamentului de Poliţie pentru a fi pus sub acuzaţie şi familiile copiilor vor fi imediat evacuate. Administraţia recomandă ca mamele să se abţină să-şi trimită copiii la

magazin cu bani sau puşculiţe. Vrem ca acest complex să fie un loc sigur pentru toată lumea. Rămâne la latitudinea fiecăruia să coopereze.

* * * * * * *

Mike s-a ridicat în cele din urmă. Copilul plângea stins, dar ştia că de îndată ce va deschide uşa va plânge mai tare şi Helen va veni la el şi îl va bate la cap cu vreo chestie, vrând să mănânce sau să se îmbrace sau va pune nişte întrebări stupide. S-a îmbrăcat şi s-a aşezat înapoi pe marginea patului şi a fumat o ţigară, apoi s-a întins în pat sperând că îi va veni somnul. Şi-a acoperit ochii cu mâinile, dar nu l-a ajutat. Şi-a stins ţigara şi s-a întors pe-o parte – Helen a auzit mişcarea şi s-a întors de la fereastră de unde se uita la copii şi a aşteptat să se deschidă uşa – dar el nu se simţea obosit. Totuşi a rămas acolo sperând să aţipească şi poate să doarmă pentru câteva ore în plus. Măcar mai trece timpul. Cât o fi ceasul? Nu poate fi încă 12, n-am auzit fluierul. Dacă ar tăcea copiii poate aş adormi. Dar soarele era strălucitor şi chiar şi cu transperantele lăsate era destulă lumină în cameră şi firaradracului ar putea să se scoale. Ar putea. S-a răsucit iar pe marginea patului şi s-a ridicat încet în fund. Probabil că iar s-a udat copilul ăla nenorocit. /Mnezeule ce gălăgie poate să facă. S-a dus la geam şi s-a uitat afară, lăsând transperantul tras. Cele mai multe ferestre ale apartamentelor erau deschise şi s-a uitat în fiecare, fără să se mute la următorul până nu se obişnuia cu schimbările de lumină şi era sigur că nu era nimic de văzut acolo. Odată a văzut o femeie, şi nici n-arăta rău, aplecându-se pe fereastră şi vorbind cu cineva jos şi din halat i-a ieşit o ţâţă. Nu ştia că el se uită aşa că nu s-a grăbit să şi-o bage la loc. Şi era o ţâţă de mărime ca lumea. Chestii din astea se pot întâmpla oricând, mai ales când e cald. Aia a fost o zi ca lumea. S-a simţit bine toată ziua. A fost aproape la fel de ca lumea ca şi cum şi-ar fi tras-o cu o necunoscută. A avut o erecţie gigantică toată ziua şi când Irene s-a întors acasă de la lucru a dus-o direct în dormitor şi i-a tras-o ca un nebun. A făcut-o să stea pe ea şi i-au ieşit ţâţele şi şi-a îngropat faţa în ele şi tot timpul Irene şi-a fâţâit curu

şi /mnezeule îmi tresărea pula. Da, ce zi. Îşi dorea pe toţi dumnezeii să se întâmple iar. De vreo câteva ori a văzut o curvă negresă fâţâindu-se cu tâţele atârnându-i, dar asta era altceva. Îl stârnea, dar nu la fel ca atunci când vedea ţâţele unei putori albe cu sfârcuri mari roz. Asta-i trebuia. O bucăţică necunoscută. A trecut multă vreme de când şi-o trage doar cu Irene... Exceptând, bineînţeles, câteva poşte la nişte chermeze cu bere, dar aia-i altă poveste. Nu e ca şi cum ţi-ai pune-o de-adevăratelea cu o muiere. Nu că Irene n-ar fi o bucăţică ca lumea – e bine făcută şi are o pereche ca lumea de ţâţe – dar se săturase de acelaşi căcat de fiecare dată. Şi în ultima vreme îl spărgea la coaie să-şi ia iar o slujbă. Dă-o-n mă-sa. De ce ar munci? Nu-i iese nimic din asta. De ce să se trezească de dimineaţă să-şi rupă spinarea. Se descurcau destul de bine cu Irene muncind. – Copilul încă mai plângea, dar acum se obişnuise cu sunetul şi având mintea ocupată nu-l mai auzea. A continuat să se uite cu atenţie la fiecare fereastră. De partea cealaltă locuia o tânără evreică şi s-a uitat cu atenţie la fereastra ei pentru o vreme. Avea o pereche drăguţă de ţâţe şi i-ar plăcea s-o prindă într-o zi. De-ar putea să vadă pe fereastra de la baie şi s-o prindă ieşind din baie sau ceva. O tipă tânără drăguţă. Căcat. Probabil că acum nu-i acasă. S-a mutat la fereastra următoare. De ce dracu aş munci? Să-ţi rupi spinarea pentru ce? În orice caz nu te alegi cu nimic. Căcat. Am aproape 26 de ani şi ce-am obţinut? Nimic. De ce să-mi rup spinarea pentru un ovreiaş pentru câţiva dolari păduchioşi pe săptămână când ei adună tot mălaiul. Dă-i-n mă-sa. De-aş avea câţiva dolari m-aş vedea cu băieţii diseară şi poate aş agăţa ceva. Asta-mi trebuie să mă mai pun pe picioare. Dar în ultima vreme sunt cam pe sponci. Ce-mi trebe e să ies cu băieţii. E treaba mea că nu vreau să lucrez. A terminat de inspectat ferestrele, apoi a luat-o repede de la capăt, dar tot nu era nimic de văzut. Căcat. A ieşit din cameră. A ignorat copilul care acum plângea tare şi s-a dus la bucătărie, Helen mergând în spatele lui. Sper că Irene a făcut un ibric ca lumea de cafea în dimineaţa asta. S-a uitat la borcanul de cafea instant de pe masă şi a înjurat-o pe Irene cu curu ei puturos că nu i-a făcut cafea. A încălzit nişte apă şi şi-a făcut o ceaşcă de cafea dând din cap da, nu la Helen care nu s-a oprit din vorbit de când a ieşit,

de acord, contrazicând-o, zicând ok, stai o clipă; nu azi poate mâine. Şi-a aprins o ţigară, a deschis radioul – Helen încă mai vorbea – şi în cele din urmă i-a zis lui Helen să înceteze să-l mai bată la cap. Vreau să ies afară tati. OK, OK, lasă-mă să-mi termin cafeaua, bine? Şi-a băut cafeaua şi a fumat o ţigară şi a început să o îmbrace, trăgând hainele din sertare, căutând un maiou, unde dracu îţi sunt chiloţii, înjurând-o pe Irene că nu i-a pregătit hainele copilului înainte să plece. Cum dracu se-aşteaptă să ştie el unde le ţine pe toate şi Arthur plângea întruna şi Helen s-a tras deoparte, cu degetul în gură şi Mike înnebunise dracului pentru că nu avea nici un motiv să nu le găsească şi de ce dracu n-a îmbrăcat ea copilu înainte să plece şi în cele din urmă a zis la dracu cu toate şi Helen a început să plângă şi el a răcnit să tacă şi a împins-o în camera ei. Şi-a făcut o altă ceaşcă de cafea şi şi-a aprins o altă ţigară, încercând să-l ignore pe Arthur, dar nu putea şi ştia că mai devreme sau mai târziu trebuie să-l schimbe aşa cum ştia în fiecare dimineaţă după ce se trezea că în cele din urmă trebuie să se ridice şi să ajungă în acelaşi moment în care nu poate să mai ignore ţâncul răcnitor şi că trebuie să-i schimbe scutecul pişat. /Mnezeule, cât de mult nu-i plăcea să-l schimbe pe copil dimineaţa. După-amiaza nu-l deranja atât de tare, în alt moment când îl schimba (dacă o făcea), dar dimineaţa era scârbos. Scutecul dracului era îmbibat cu pişat şi puţea ca dracu. Şi de obicei era o grămăjoară de rahat mânjită pe curu copilului. Şi-a terminat cafeaua şi ţigara, dar nu s-a mişcat de la masă. Poate că ar putea să iasă şi să ia câteva sticle de bere. Da, asta era o idee bună. A luat câteva jumătăţi de bere şi s-a întors mai binedispus. Şi-a turnat un pahar şi s-a dus în camera copiilor, s-a uitat la Arthur, de ce trebuie să faci dracului atâta gălăgie. /Mnezeule, puţi. I-a scos scutecul de cauciuc, apoi i-a scos cu grijă acele, şi-a întors un pic capul când a desfăcut încet scutecul. O doamne, ce mizeria pulii! Şi-a strâns fălcile şi era atât de nervos că-i venea să-l pocnească pe copil. Arthur a încetat să plângă în cele din urmă când scutecul ud a fost îndepărtat şi Mike s-a uitat la el şi i-a zis că ar face bine să tacă sau îi pune sutecul în cap. A lăsat căcatul în toaletă şi a aruncat scutecul într-o găleată. Găleata era plină cu scutece murdare şi a înjurat-o pe Irene că nu le-a spălat ieri cum

i-a spus el să facă. Ştie că trebuie să spele scutecele în fiecare zi, căţeaua dracului. Căcat. S-a dus înapoi la Arthur şi i-a pus un scutec curat, i-a tras scutecul cauciucat, şi apoi a aruncat câteva jucării în pătuţ înainte să se întoarcă în bucătărie la berea lui. Măcar că asta se terminase şi acum putea să stea liniştit şi să bea o bere şi să asculte la radio şi poate să se gândească să facă ceva.

* * * * * * *

La spălătorie era aglomeraţie şi Lucy s-a aşezat pe o bancă să aştepte. A aşezat copiii lângă ea şi le-a zis să stea cuminte, dar Robert a început să dea din picioare şi Johnny aluneca de pe bancă, Lucy l-a înhăţat de mână şi l-a tras înapoi spunându-i să stea cuminte şi să facă linişte. Nu vreau să alergaţi pe aici ca ceilalţi copii. Lucy s-a uitat la maşinile care i-au fost atribuite de femeia care se ocupa de spălătorie, încercând să-şi dea seama cât mai durează până când le poate folosi. Îşi dorea să fi avut o revistă pe care să se uite ca să mai treacă timpul dar dacă ar fi avut una ştia că nu ar fi putut să se concentreze pentru că era sigură că Johnny s-ar fi jucat cu alt copil dacă nu ar fi stat cu ochii pe el. L-a tras înapoi pe bancă şi i-a zis lui Robert să stea cuminte. O, deloc nu-i plăcea să aştepte în locuri din astea. N-ai nimic de făcut decât să stai şi să asculţi femeile alea proaste cum chicotesc şi pălăvrăgesc şi behăie peste tot. Râd întruna. O, deloc nu-i plăcea locul ăsta. Johnny a alunecat iar şi stătea sprijinit de bancă uitându-se la maică-sa să vadă dacă îl trage înapoi. Ea a verificat iar maşinile. N-o să mai dureze mult. Johnny a făcut un pas – până acum nu i-a făcut nimic şi probabil că poate să dea o tură pe-acolo. Lucy l-a luat de-un braţ şi l-a aşezat la loc. Trebuie să aştepte. În cele din urmă maşinile s-au oprit şi femeia şi-a scos hainele, Lucy stând cu ochi pe ele. Erau cam spălăcite. Şi-a pregătit hainele pentru maşină. Johnny, care alunecase iar de pe bancă, se târa pe jos. Robert s-a uitat la frate-său o clipă, apoi a alunecat şi el jos şi a rămas acolo, ţinându-se de bancă. Lucy a pus detergent în maşină, apoi a mai adăugat un pic. A terminat, s-a întors de la maşină şi l-a văzut pe Robert luând ceva de pe jos şi repede i-a luat din mână, apoi s-a uitat după Johnny în timp

ce-l punea pe Robert înapoi pe bancă. Se juca cu un băieţel la celălalt capăt al spălătoriei şi Lucy aproape că a răcnit, dar s-a controlat şi s-a dus până acolo să-l ia. Johnny se juca cu un copil hispanic purtând o salopetă murdară şi tenişi rupţi şi împuţiţi. Lucy a vrut să-l înhaţe pe Johnny de-acolo, dar l-a luat calmă de mână şi l-a dus înapoi pe bancă. Johnny a scâncit şi a vrut să ştie de ce nu se poate juca cu ceilalţi copii şi Lucy i-a zis că trebuie să stea jos, că s-ar putea ca vreuna din maşinile de spălat să-i facă ceva rău. Johnny a protestat, dar Lucy a fost fermă. I-a zâmbit şi i-a zis să stea liniştit. Apoi s-a uitat la maşinile ei şi s-a încruntat când a văzut că spuma era peste nivelul recomandat şi de fapt era vizibilă la capătul pâlniei din capul maşinii pe unde se toarnă detergentul. Se uita fix la muşuroiul crescând de spumă, cu mâna încă pe piciorul lui Johnny, şi a urmărit cum spuma trece peste margini şi curge. Nu ştia ce să facă şi era prea jenată să o cheme pe femeia care lucra acolo. Spuma a continuat să crească peste margini şi un fir de apă a început să curgă printre maşini. În cele din urmă cineva i-a atras atenţia femeii şi ea a venit, a meşterit cu ceva în spatele maşinii şi spuma s-a retras şi ea a întrebat ale cui sunt maşinile. Lucy s-a ridicat şi a început să-şi ceară scuze şi femeia i-a zis că ar trebui să fie mai atentă când pune detergent în maşină apoi i-a zis unde găseşte mopul. Lucy l-a luat şi a şters apa evitând cu bună ştiinţă privirea oamenilor. A pus mopul la loc şi a început să simtă un resentiment şi în acelaşi timp a început să se întrebe dacă femeia credea că nu e cu nimic mai bună decât hispanicii din celălalt capăt. S-a dus înapoi la bancă şi a văzut că Johnny nu mai era acolo, ci s-a dus iar să se joace cu băieţelul. A strigat aspru după el şi Johnny a venit alergând şi a sărit pe bancă, fără să îndrăznească să se uite la ea (amintindu-şi întâmplarea de dimineaţă), dar ştiind că ea îl fixa cu o privire sticloasă. Copiii stăteau nemişcaţi şi Lucy tăcea, privind maşinile, fierbând de jenă şi resentimente. Maşinile s-au oprit în cele din urmă şi ea le-a zis copiilor să nu se mişte şi a golit maşinile apoi s-a aşezat înapoi pe bancă aşteptând să folosească cleştele de rufe. În timp ce aştepta a intrat o femeie cu un cărucior pentru haine şi a întrebat dacă nu poate să folosească cleştele, pentru că ăla din spălătoria ei de peste drum s-a rupt. Femeia care se

ocupa de spălătorie i-a zis că trebuie să aştepte până când toţi oamenii *ei* au terminat, că nu poate lăsa oamenii din alte clădiri să vină aici şi să folosească cleştele până când oamenii ei nu au terminat şi nu ştia dacă ei vor termina la timp, era deja târziu şi mai erau îngrozitor de mulţi oameni la coadă şi ea trebuia să închidă. Femeia era nervoasă că trebuise să aştepte o oră în cealaltă spălătorie şi chestia aia nenorocită s-a rupt şi a dracului să fie ea dacă stă la discuţii cu cineva. A zis că vrea doar să folosească cleştele, şi-o să aştepte darardracu, dar o să-l folosească şi nu vrea să mai stea la discuţii, uitându-se chiorâş la femeia albă şi al dracului de supărată pe ea că s-a luat de ea aşa. Păi aşteaptă până termină oamenii mei şi *dacă* mai e timp îl poţi folosi şi nu mai fi aşa de înţepată. Ascultă, n-am venit acia să-ţi fur căcaturile, vreau să folosesc cleştele şi-atâta, auzişi? Femeia a vrut să-i spună să-şi scoată dracului curu ăla negru din spălătoria ei, dar n-a îndrăznit. I-a întors spatele, hotărându-se brusc să ajute o femeie (de culoare) să-şi scoată hainele din maşină, apoi i-a spus intrusei (negresa nemernică) că spălătoria asta e doar pentru oamenii din clădirea asta şi că oricum femeia din cealaltă spălătorie nu-i lasă niciodată pe oamenii ei să folosească cleştele. Cealaltă femeie a venit la ea şi i-a zis s-o slăbească cu căcaturile ei, că nu vrea decât să folosească căcatul ăla de cleşte pe care-l foloseşte ea luarardracu. Lucrătoarea a rămas dreaptă, şi-a pus mâinile în şolduri şi a început. Surioară nu poţi să intri dracului aci aşa. Aci sunt doamne care nu-s obişnuite cu limbaju tău (o târfă cioară împuţită). Nu-mi spune mie ce să fac zdreanţă. Astea e acia pentru noi toţi să le folosim şi să fiu a dracu o să folosesc căcatu ăsta de-ar fi să-ţi crăp capu. Nu mă înjura cioară jegoasă – Lucy l-a înhăţat pe Robert şi căruciorul şi a ieşit repede din spălătorie, în sus pe rampă şi afară la aer, îndepărtându-se în viteză de spălătorie aşa cum se îndepărtase de lift, Johnny alergând să ţină pasul.

* * * * * *

Abraham a deschis uşa Cadillacului lui grăsan şi s-a uitat cu îngâmfare în jur la oamenii care stăteau, la oamenii care treceau şi la oamenii care îşi spălau maşinile, copiii alergând încoace şi încolo

cu găleți curate cu apă, înainte să se suie și să închidă ușa nonșalant. Și-a întins picioarele, împingându-se cu spatele în spătar și a zâmbit. Era a lui. Să dea dracu dacă nu-i așa. Numai a lui. S-a uitat la bordul plin de butoane și l-a mângâiat. Fiecare bucățică de crom îi aparținea lui, Abe. A pornit motorul și l-a lăsat să toarcă, apoi a deschis radioul și a deschis geamul pe partea lui. A dat pe postul pe care îl voia, bătând ritmul cu piciorul în timp ce un saxofon țipa și se tânguia, a scos o țigară din pachet, a pus-o încet, cu grijă între buze, a împins în bricheta din bord, s-a lăsat pe spate, bătând încă din picior și zâmbind, până când bricheta a țâșnit, apoi a scos-o din mufă și și-a aprins țigara, suflând fumul spre parbriz, uitându-se cum iese plutind pe geam. S-a uitat iar la sărmanii care își spălau mașinile cu mâna și a rânjit. N-o să-l prinzi pe gagiu ăsta spălându-și singur mașina. Nu bătrânu Abe. Și-a sprijinit umărul în ușă, și-a întins iar picioarele și și-a potrivit boașele (îl fut pe orișicare albicios care se pune cu mine). Bătrânul Abe se simțea întotdeauna relaxat în Cadillacul lui, iar azi se simțea mai bine ca niciodată. Să dea dracu dacă nu-i o zi ca lumea și s-a uitat la bancheta din spate, la podea (pare să fie cam murdară, dar băieții mi-o curăță după ce o spală), și-a trecut mâna peste tapițeria fină, a mângâiat iar bordul (să dea dracu dacă nu lucește ca un cur de bebeluș), a dat radioul mai tare și s-a uitat iar la gagiii care-și spălau singuri mașinile cu găleți de apă, săpun și bureți. Să dea dracu dacă n-a ieșit și ultimu cur din complex să-și spele mașina. Nu-i de mine. Io *plătesc* să-mi facă căcatul ăsta. O, ca lumea, ca lumea rău nenică, stai și ascultă radioul și miroase mașina, CADILLACUL ăsta special miroase și tresă stai cu șobolanii ăștia de casă alergând în jur și cățelele alea răcnind. Abe a tras aer adânc și a aruncat țigara pe geam. Mai bine îmi mișc curu. A băgat mașina în marșarier și a dat cu spatele, a întors scârțâind din roți (haha, ia uite la gagiii ăștia cum cască gura la mine) și a mers spre garajul lui Blackie. A ieșit din Cadillac și Blackie a venit să-l salute. Cum îți merge gagiule? Ca lumea Blackie. Ce mai face fratele meu? OK tăticu. Vrei ca de obicei? Mă cunoști, știu cum să mă port c-un Cadillac. Mă-ntorc mai târziu după el. Abe cutreiera strada spre frizer și când a intrat toată lumea l-a salutat și el a zâmbit și s-a dus la un scaun gol, uitându-se la

fiecare şi fluturându-şi mâna, popularitatea lui făcându-l să se simtă bine, chiar foarte bine pentru că toată lumea ştia că e un tip ca lumea, un gagiu care le învârte şi toată lumea îl plăcea. De îndată ce s-a aşezat lustragiul negru a venit şi a început să-i lustruiască pantofii. Îşi dorea ca gagica aia să-l vadă acum şi să vadă cum toată lumea crede că e un tip ca lumea, dar o să afle asta diseară. Nenică, dar ce-o să afle. O să afle că nu se pune cu vreun băieţaş de la ferme venit de curând din sud, ci cu bătrânu Abe, care e un armăsar care ştie cum s-o pună (mângâindu-şi scrotul) şi o să afle dracului curând. Radioul cânta şi Abe cânta în acelaşi timp cu vocalistul, cântând mult mai tare şi ştia că e mai făţos ca păduchiosul ăla nenorocit de la radio, deşi nici el nu era de lepădat. Lustragiul a terminat cu pantofii lui Abe şi el i-a aruncat o jumătate de dolar. Înainte ca Abe să se aşeze în scaun să se tundă şi-a pieptănat părul cu grijă, aranjând fiecare cârlionţ până a ajuns în poziţia care trebuie şi apoi s-a aşezat şi a zis ca de obicei. S-a pus picior peste picior şi l-a urmărit pe frizer în oglindă în timp ce-l tundea. A dirijat cu grijă tăierea fiecărui fir de păr, punându-l pe frizer să ridice o oglindă la ceafă la fiecare câteva minute, asigurându-se că ceafa e tunsă exact cât trebuie şi nu prea scurtă, verificând lungimea perciunilor, urmărind cum îl rade în jurul urechilor şi spunându-i să-i taie vârfurile câtorva fire care ieşeau în afară pe partea stângă chiar în spatele celui de-al doilea rând de bucle. Scaunul a fost lăsat şi Abe a fost ras, frizerul lucrând cu grijă, ca să nu apară iritaţii sau pericolul unei spuzeli uşoare şi Abe i-a zis în ce parte să o apuce în timp ce el îi bărbierea diverse zone de pe faţă, spunându-i să aibă grijă cu pustula aia. Când a terminat, frizerul i-a şters faţa cu un prosop, nu prea fierbinte, ci aşa cum îi plăcea bătrânului Abe, apoi l-a masat cu cremă şi loţiune pentru după ras specială. Apoi mustaţa lui Abe a fost aranjată şi părul din nas tăiat. S-a ridicat din scaun şi s-a privit în oglindă, pieptănându-se şi aranjându-şi buclele şi a strecurat vreo două bancnote în mâna bărbierului. A rămas o vreme cu băieţii, ascultând şi cântând odată cu muzica, povestindu-le băieţilor despre gagicile ca lumea care se ţin de el şi despre gagica ciocolatie care a stat cu ochii pe el seara trecută şi cum l-a pus în cur pe un barosan acum câteva săptămâni la MELS

şi îţi zic io că era un alb cât casa şi avea o lamă cam atâta, dar i-am băgat una şi poc, s-a dus pe spate uite-aşa şi le-a arătat pumnul şi a zâmbit şi ei toţi au râs şi el le-a făcut cu mâna când a ieşit pe uşă agale. Da, tuturor le place de bătrânu Abe. S-a uitat la ceas, dar era încă devreme să-şi ridice Cadillacul. Le ia vreo câteva ore să facă o treabă ca lumea. Păcat, pentru că e o zi în care-ai vrea să faci o plimbare şi să te fâţâi prin jur şi să asculţi muzică la radio şi poate să agăţi ceva. Păcat că gagica aia nu era pe-aci. Ar putea ieşi la o plimbare... da, nenică, o plimbare, hehehe... păi poate facem o plimbare la noapte... Şi-a pocnit degetele, căchaaat... S-a oprit în faţa cinematografului şi s-a uitat la filmele care rulau. Erau două filme cu cowboy aşa că bătrânu Abe s-a hotărât să-şi omoare după-amiaza în cinema şi căchaaat, întotdeauna i-au plăcut filmele cu cowboy şi când o să iasă Cadillacul o să fie gata.

* * * * * *

LOCUL DE JOACĂ

Cei mai mulţi dintre copii erau afară acum, alergând pe-acolo, răsturnând alţi copii sau fiind răsturnaţi de alţi copii, depinde de mărime. Câţiva au luat câteva pungi cu gunoi de pe holuri şi le-au dat foc, alergând în jurul lor şi răcnind, luând bucăţi arzânde din foc şi aruncându-le unii spre ceilalţi până când s-au deschis câteva uşi şi li s-a spus să se care dracului de-acolo nemernici mici şi ei au luat focul la şuturi prin hol, au răcnit /zdamăti şi au rupt-o pe scări în jos ţipând şi apoi au ieşit din clădire. Alţii au pus fâşii de hârtie în cutiile poştale cu scrisori apoi au dat foc la hârtii apoi au început să ţopăie veseli în timp ce scrisorile ardeau şi flăcările au întunecat peretele. După ce au ars toate scrisorile au sunat la cât de multe uşi au putut apoi au ieşit ţipând din clădire. S-au iţit capete pe la ferestre care le-au spus copiilor că o iau pe coajă dacă nu termină cu căcatul ăsta şi a fost aruncată spre ei o pungă de gunoi şi o sticlă goală şi copiii au râs şi au zis ba pe-a mă-tii şi au alergat spre terenul de joacă unde cei mai mici s-au suit în tobogan, răsturnându-i pe copiii chiar şi mai mici, călcându-i pe mâini pe

cei care voiau să se suie pe scară, doborând încă unul, trăgându-i altuia un şut în faţă; apoi au făcut o tură prin balansoare, cei mai mici plângeau căzuţi la pământ până când câţiva părinţi, stând la soare, s-au uitat spre ei şi au ţipat şi copiii au alergat spre altă parte a locului de joacă; şi câţiva dintre copiii mai mari au luat mingea de baseball de la copiii de pe teren şi când proprietarul mingii a început să strige după minge ei în cele din urmă au aruncat-o în el zdrobindu-i nasul şi umplându-i-l de sânge şi unul dintre prietenii puştiului a răcnit spre copiii care alergau numindu-i negri nenorociţi şi ei s-au întors şi i-au zis că el e un negrotei de căcat şi ceilalţi copii au zis că ei au păduchi negri şi ceilalţi au zis că mă-sa se fute cu negrii şi unul din puşti a scos o unghieră şi l-a crestat pe unul din copii pe obraz şi apoi a rupt-o la fugă, prietenii lui alergând cu el; şi în colţul îndepărtat al terenului de joacă un grup mic de copii s-au adunat pe tăcute, ţinându-se aproape unii de alţii, ignorând bătăile şi ţipetele, luaţi de umeri într-un gest de camaraderie, râzând şi fumând marijuana.

* * *

GRĂBEŞTE-TE ŞI ÎMBRACĂ COPILU. VREAU SĂ-L SCOT PE JOEY LA FRIZER. CUM ADICĂ FRIZER? FLUTURÂNDU-I MÂNA PRIN FAŢĂ. CE-A PĂŢIT DE-L TUNZI? CEVA NU E-N-REGULĂ CU PĂRU LUI, Ă? DE CE VREI SĂ I-L TAI? E PREA LUNG, ASTA A PĂŢIT. IOTE, ARE BUCLE CA FETELE, TRĂGÂNDU-L PE JOE DE PĂR, APROAPE RIDICÂNDU-L DE LA PĂMÂNT, PUŞTIUL RĂCNIND ŞI DÂND DIN PICIOARE SPRE VINNIE. E PREA LUNG, ASTA E PROBLEMA. MARY A LUAT O MÂNĂ DE PĂR ŞI A ZIS ŞI CE TE DERANJEAZĂ BUCLELE? NU-ŢI PLAC ŢIE BUCLELE ŞI VREI SĂ TUNZI COPILU? NU, NU-MI PLAC BUCLELE ASTEA, SCUTURÂND VIOLENT MÂNA CARE ŢINEA PĂRUL LUI JOEY. NU VREAU S-ARATE CA O FATĂ. SE TUNDE. PE DRACU SE TUNDE. MIE-MI PLACE PĂRUL LUNG CU BUCLE ŞI AŞA RĂMÂNE. TRĂGÂNDU-L ATÂT DE TARE PE JOEY DE PĂR CĂ L-A RIDICAT DE LA PĂMÂNT ŞI EL A ŢIPAT ŞI A ZGÂRIAT-O PE MÂNĂ ATÂT DE TARE CĂ EA I-A DAT DRUMUL ŞI EL S-A

ÎNTORS ŞI L-A LOVIT CU PICIOARELE PE TAICĂ-SU ŞI L-A ZGÂRIAT PE MÂNĂ ŞI VINNIE I-A DAT DRUMUL ŞI L-A POCNIT PESTE CEAFĂ ŞI MARY I-A TRAS UN PICIOR ÎN CUR ŞI AU ŢIPAT LA EL, DAR PE JOEY NU L-A DERANJAT, A RUPT-O LA FUGĂ ŞI EI S-AU ÎNTORS CU SPATELE UNUL LA ALTUL. VINNIE A RĂCNIT IAR SĂ ÎMBRACE COPILU CA SĂ-L SCOATĂ LA FRIZER ŞI MARY A ZIS CĂ NU E NEVOIE. AHHHH, CE NEMERNIC. COPILU ARE PĂRU PÂNLA CUR ŞI EA A ZIS CĂ N-ARE NEVOIE DE FRIZER. DA. IO ZIC. IO ZIC. ARATĂ DRĂGUŢ. MIE-MI PLACE. N-AR TREBUI SĂ ARATE CA O FATĂ. CINE ZICE, Ă? CINE ZICE. ŞI ÎN ORICE CAZ NU ARATĂ CA O FATĂ. ARATĂ DRĂGUŢ. HARY A POCNIT-O PESTE CAP ŞI A MÂRÂIT. AHHHH, ARATĂ DRĂGUŢ. CE FEL DE DRĂGUŢ CU BUCLELE ALEA. CE-AI CU BUCLELE, Ă? CE-AM CU ELE? COPILU LU FRATETU AUGIE N-ARE BUCLE ŞI ROSIE NU I-L LAS-AŞA LUNG, Ă? Ă? AŞA CĂ DE CE DRACU RĂCNEŞTI? DA. DA. ŞI NU VEZI CÂT DE ORIBIL ARATĂ COPILU? PĂRUL LUNG FACE COPILU S-ARATE GROAZNIC. ZĂU. DOAMNE FEREŞTE CA COPIII MEI S-ARATE AŞA CÂND CRESC. LE ZBOR CREIERII. joey trăgea cu ochiul la ei din camera lui. CUI ZBORI TU CREIERII, Ă? CUI? CUM ADICĂ CUI? ÎŢI DAU IO ŢIE. AŞA CREZI, Ă? DA. DĂ-I DRUMU. DĂ-I DRUMU. ÎŢI CRĂP CĂPĂŢÂNA. A CUI CĂPĂŢÂNĂ O CRĂPI. Ă? ÎL DUCI SĂ-L TUNZI. HAIDE, DU-L. O SĂ VEZI. AM ZIS CĂ SE TUNDE AŞA CĂ TACI DIN GURĂ, DA? FLUTURÂNDU-ŞI MÂINILE PRIN FAŢA EI ŞI MARY L-A POCNIT ÎN FRUNTE ŞI A RĂCNIT CĂ NU VREA CA JOEY SĂ SE TUNDĂ ŞI VINNIE ÎMPINS-O. PLEAAAACĂĂĂ, ŞI S-A DUS ÎN CAMERA LUI JOEY. JOEY STĂTEA ÎN COLŢ CU OCHII PE UŞĂ ŞI A ÎNCEPUT SĂ ŢIPE CÂND VINNIE L-A LUAT PE SUS ŞI L-A DUS LA DULAP ŞI A ÎNCEPUT SĂ TRAGĂ HAINELE AFARĂ DE PE UMERAŞE. A PUS COPILUL ÎN PAT ŞI A ÎNCEPUT SĂ-L ÎMBRACE ŞI CÂND A INTRAT MARY L-A ÎMPINS DE LÂNGĂ JOEY ŞI I-A ZIS S-O LASE MOARTĂ, NU TRE SĂ SE TUNDĂ, ŞI VINNIE A TRÂNTIT-O DE PERETE ŞI I-A ZIS SĂ-L LASE ÎN PACE, DA? ŞI A CONTINUAT SĂ-L ÎMBRACE PE JOEY ŞI MARY S-A ÎNTORS ŞI A ÎNCEPUT SĂ-I ŢIPE ÎN FAŢĂ ŞI A

ÎNCEPUT SĂ-L ÎMPINGĂ ŞI EL A ÎMPINS-O ÎNAPOI CU O MÂNĂ ÎN TIMP CE ÎNCERCA SĂ-L ÎMBRACE PE JOEY CU CEALALTĂ ŞI JOEY STĂTEA ÎN PAT DÂND DIN PICIOARE ŞI RĂCNIND ŞI COPILUL MAI MIC A VENIT DE-A BUŞILEA DIN LIVING ŞI S-A AŞEZAT LÂNGĂ PAT PENTRU O CLIPĂ APOI A ÎNCEPUT SĂ RĂCNEASCĂ ŞI VINNIE A ÎMPINS-O PE MARY MAI TARE ŞI EA A CĂZUT PE SPATE, ÎMPIEDICÂNDU-SE DE COPIL ŞI EA A SĂRIT ÎNAPOI ÎN PICIOARE ŞI A ÎNCEPUT SĂ-I CARE PICIOARE LUI VINNIE ŞI EL I-A TRAS UN DOS DE PALMĂ TARE PESTE FAŢĂ ŞI JOEY S-A RĂSUCIT ŞI A SCĂPAT DE VINNIE ŞI S-A PUS PE BURTĂ PLÂNGÂND ŞI DÂND DIN PICIOARE ŞI COPILUL MAI MIC A TĂCUT O SECUNDĂ CÂND MARY A CĂZUT PESTE EL ŞI APOI A ÎNCEPUT SĂ ZBIERE CHIAR ŞI MAI TARE ŞI MARY A ZIS SĂ LASE COPILU DRACU ÎN PACE ŞI VINNIE A LUAT-O DE UMERI ŞI A SCUTURAT-O ŞI A ÎNTREBAT-O CE-AI PĂŢIT AI CĂPIAT ŞI A TRÂNTIT-O DE PERETE IAR ŞI JOEY A CĂZUT DIN PAT PE PODEA ŞI DĂDEA DIN PICIOARE ŞI PLÂNGEA, BĂTÂND CU PUMNII ÎN PODEA ŞI VINNIE S-A APLECAT PESTE PAT ŞI L-A RIDICAT ŞI A ÎNCEPUT SĂ-L ÎMBRACE IAR ŞI MARY L-A LUAT LA PUMNI PESTE CAP ŞI VINNIE O ŢINEA LA DISTANŢĂ ŞI TRĂGEA HAINELE PESTE BRAŢELE ŞI PICIOARELE COPILULUI ŞI CÂND CĂMAŞA S-A RUPT ŞI VINNIE S-A-NTINS PREA TARE L-A LĂSAT PE COPIL PENTRU O CLIPĂ ŞI I-A TRAS UN PUMN ÎN FALCĂ LUI MARY ŞI EA A IEŞIT PE UŞĂ CLĂTINÂNDU-SE S-A LOVIT DE-UN PERETE ŞI A CĂZUT PE JOS COPILUL A URMAT-O RĂCNIND ŞI JOEY S-A OPRIT O CLIPĂ ŞI VINNIE A MAI TRAS NIŞTE HAINE PE EL, APOI JOEY A ÎNCEPUT IAR SĂ RĂCNEASCĂ, DAR ACUM ERA APROAPE ÎMBRĂCAT ŞI MARY ERA TOT INCONŞTIENTĂ ŞI VINNIE MORMĂIA DESPRE COPILU CARE TREBUIE TUNS, N-O S-ARATE CA UN MONSTRU ŞI AUGIE E UN NEBUNU DRACULUI ŞI ROSIE NU L-A FĂCUT PE COPIL SĂ SE TUNDĂ ŞI EL N-O SĂ MAI ÎNDURE CĂCATURI DE-ASTEA ŞI ÎN CELE DIN URMĂ JOEY AVEA PE EL DESTULE HAINE ŞI MARY A ÎNCEPUT SĂ GEAMĂ ŞI VINNIE I-A ZIS SĂ TACĂĂĂĂ ŞI L-A SCOS TÂRÂŞ PE JOEY DIN CAMERĂ ÎN

CELĂLALT DORMITOR ŞI VINNIE ŞI-A LUAT JACHETA ŞI ŞI-A PUS-O PE EL ŞI COPILUL SE TÂRÂSE DE-A BUŞILEA PÂNĂ LA MARY ŞI O LOVEA CU PALMA ÎN BURTĂ ŞI CHICOTEA ŞI MARY A DESCHIS OCHII ŞI VINNIE ŞI JOEY AU VENIT ÎN CAMERĂ ŞI EA A ÎNCERCAT SĂ-L APUCE DE PICIOR CÂND EL A TRECUT PESTE EA, DAR EL A SCUTURAT PICIORUL ŞI EA S-A UITAT DUPĂ EI CUM IES DIN APARTAMENT, RIDICÂNDU-SE ÎNCET ÎN PICIOARE ŞI ÎN CELE DIN URMĂ EA A AJUNS LA FEREASTRA LIVINGULUI EXACT CÂND JOEY ŞI VINNIE IEŞEAU DIN CLĂDIRE, JOEY ÎNCĂ MAI RĂCNEA, DAR NU LA FEL DE TARE, ÎN TIMP CE VINNIE ÎL TRĂGĂEA DUPĂ EL ŞI MARY A DESCHIS FEREASTRA ŞI A RĂCNIT VINO-NAPOI NEMERNICU DRACULUI ŞI VINNIE A DAT DIN MÂNĂ LA EA GURAAA, DA? ŞI A MERS MAI DEPARTE PE ALEE SPRE STRADĂ, MARY ŢIPÂND DE LA FEREASTRĂ...

* * * * *

Johnny aproape că a scos-o din minţi pe Lucy în supermarket. Robert stătea liniştit în căruciorul de cumpărături, dar Johnny s-a dus înainte uitându-se la rafturi, oprindu-se să se chiorască la oameni şi să vorbească cu alţi copii. La fiecare câteva minute trebuia să-l tragă de lângă un copil şi el fugea de îndată ce ea îi lăsa mâna şi când se uita în jur iar era cu vreun copil, îngenunchind şi uitându-se sub rafturi sau jucându-se cu vreun pisoi sau naiba ştie ce. Şi apoi, bineînţeles, voia bomboane şi în cele din urmă Lucy a trebuit să-i sucească braţul şi să-i spună să stea potolit sau o să o încaseze. O, cât ura weekendurile; trebuia să se oprească în magazinele aglomerate (Louis era acasă pentru două zile (uneori) şi întotdeauna se grăbea să se bage în pat, dar nu dormea, ci voia să se tăvălească toată noaptea) şi spălătoria era atât de aglomerată. În cele din urmă a terminat de făcut cumpărăturile şi a ieşit din magazin. Mergea repede pe stradă cărându-l pe Robert în braţe şi trăgând căruciorul şi pe Johnny, care alerga ca să ţină pasul şi se întorcea la fiecare câteva minute să se uite într-o vitrină sau la nişte copii care se jucau. Era de două ori iritată de oamenii care se plimbau

tacticos bucurându-se de vremea bună şi de soarele strălucitor. Ada i-a zâmbit când a trecut pe lângă banca ei, dar Lucy a ignorat-o (evreică împuţită. Nu-şi schimbă niciodată hainele) şi a trecut de ea în viteză. A trebuit literalmente să-l târască pe Johnny de la copiii care se jucau în faţa clădirii şi să-l pocnească peste mână când a vrut să ştie de ce nu poate să rămână jos să se joace. I-a mârâit la ureche şi el a dat fuga în clădire. Bineînţeles liftul era încă murdar şi a trebuit să urce pe scări până la apartament. Nu înţelegea de ce n-a curăţat nimeni mizeria, până la urmă toată lumea ştia că portarul nu se întoarce până luni. Măcar putea să-l acopere cineva.

Louis stătea la masă cu un ziar şi o cafea în faţă. Ea a lăsat uşa să se trântească şi a căzut pe-un scaun. Le-a scos hainele copiilor şi ei au fugit răcnind în camera lor şi Lucy le-a zis să se joace în linişte. Şi-a pus o ceaşcă de cafea şi a căzut la loc pe scaun. O, sunt ruptă. Louis şi-a sorbit cafeaua (de obicei nu serveşte replica asta până nu mergem în pat), a continuat să citească şi a scos un mârâit. Sunt topită. Azi a trebuit să urc de două ori pe scări cu căruciorul după mine. Îm? Da, de două ori. Lucy era uşor sâcâită de lipsa de interes a lui Louis pentru neplăcerea ei, dar şi-a amintit că trebuie să înveţe. A aşteptat până când el s-a uitat la ea înainte să continue. În cele din urmă Louis a ajuns la capătul unui paragraf şi s-a întors spre ea. Ce-ai zis? A trebuit să urc pe scări de două ori, vorbind pe un ton exasperat. Da? *Da.* I-a povestit despre mizeria din lift. Louis a zis că el crede că e mai simplu să aştepţi să ajungi acasă ca să faci asta. Apoi a zâmbit imaginându-şi cât de caraghios trebuie să fi arătat cineva lăsându-se pe vine în lift, căcându-se. Lucy a zis că ea nu găseşte că e aşa de amuzant, nu când trebuie să urci pe scări, dar Louis a continuat să zâmbească, gândindu-se ce s-ar fi întâmplat dacă cineva s-ar fi urcat în lift în timpul ăsta. L-ar fi prins cu pantalonii în vine. Louis a râs şi Lucy s-a încruntat. Johnny a ieşit glonţ din cameră ţipând, cu Robert după el, DA DA. Lucy l-a înhăţat şi i-a cerut să-i spună ce făceau. Johnny s-a zgâit la ea şi i-a zis că se jucau. Păi de ce nu vă puteţi juca în linişte? de ce trebuie să faceţi mereu atâta gălăgie – ne jucam de-a caoboii. Nu-mi pasă. Jucaţi-vă în linişte.

Trebuie să alergați prin casă ca niște derbedei? Acum duceți-vă în camera voastră și jucați-vă în liniște. Copiii s-au dus înapoi în camera lor și Lucy a oftat. Băiatul ăsta îți face nervii zdrențe. Îmi stă în picioare toată ziua, alergând întruna – aleargă prin casă și zbiară. O, nu e chiar așa de rău totimpul. Lucy aproape că i-a corectat folosirea lui – totimpul –, dar a ezitat știind că Louis o să se înfurie. Dar e cu mine toată ziua, în fiecare zi. Nu știi cum e. Atunci de ce nu-l lași să iasă afară să se joace? Lucy s-a făcut mică. Din cauză că – Pentru că nu vreau să se joace cu vreunul din copiii ăia cu pantalonii peticiți, de-aia. Louis s-a foit în scaun. Știa ce urmează și era hotărât să evite o ceartă. Dacă am trăi în altă parte și am avea o casă mai mare nu ar fi atât de rău. Louis n-a zis nimic ci a tras aer adânc și și-a aprins o țigară – undeva unde l-aș putea lăsa să se joace afară sau unde e destul loc ca să nu-mi mai stea în picioare toată ziua. Un apartament ca ăsta nu e de ajuns. Și aici nici măcar nu am prietene (n-ai avea nicăieri altundeva). Nu am pe nimeni cu care să stau de vorbă – O, ce vrei să spui? Sunt destui oameni cu care să stai de vorbă pe aici. Ia uită-te pe fereastră sunt oameni pretudindenea. *Eu* nu vreau să vorbesc cu oamenii ăștia (se zice *pretutindeni*). Păi io nu văd nimic rău să stăm aici și e al dracului de ieftin. Și io n-o să mă mut. Dar tu nu știi cum e toată ziua. Lui Louis deja îi părea rău că s-a lăsat antrenat în discuție, iar, cu Lucy, dar nu se putea opri. În fiecare weekend începea o discuție despre ceva. Uite ce e, io zic că rămânem. Locul ăsta mi se potrivește și dacă ne mutăm nu mai putem păstra mașina și io nu renunț la mașină. S-a ridicat și și-a mai turnat încă o ceașcă de cafea și Lucy a continuat discuția. S-a lăsat pe spate la masă și a încercat să o ignore pe Lucy și își dorea să fie un nenorocit de meci de baseball la tv. Vocea lui Lucy bâzâia în continuare și el fuma și bea încercând să o ignore, nedorind să discute iar același căcat și să o enerveze și să-i întoarcă spatele pentru o lună când se duc în pat. Și așa era destul de greu să o prindă în dispoziție. Întotdeauna avea câte o scuză și el era prea obosit ca să iasă să caute ceva afară în seara asta. Dar al dracu să fie el dacă renunța la mașină – copiii au început să țipe unul la altul și Lucy a fugit în camera lor – și, în orice caz, școala mai ținea câteva luni. Și de îndată

ce-o termină a reuşit. Şi când o să-şi facă rost de-o slujbă bună şi-o să pună câţiva bani deoparte, poate că o să se mute într-un complex pentru venituri medii, dar acum nu avea de gând să lase şcoala (şi nu o să scape de maşină. Dacă n-o avea s-ar putea să nu şi-o mai pună niciodată), mai ales după toţi banii pe care i-a plătit pentru ea. Şi era cea mai bună şcoală de reparaţii radio/tv din oraş – Lucy s-a întors bombănind ceva despre copiii care se ceartă mereu pe câte o jucărie – şi o să aibă o slujba ca *aia* şi toată lumea ştia cât de uşor se fac banii reparând radiouri şi televizoare. Lucy a continuat să vorbească şi Louis a refuzat să se certe, gândindu-se la ce s-a gândit toată ziua, la seara de diseară şi îşi dorea pe toţi sfinţii să fie o seară cu chef.

* * * * * * *

CORUL FEMEILOR II

Femeile erau tot pe bancă, uitându-se la un cuplu care s-a aşezat pe o bancă în faţa lor. Mă-ntreb cum se fut? Femeia era scundă cu proteze la ambele picioare, cu o cocoaşă mică în spate şi mergea în cârje. Soţul ei avea un picior de lemn şi mergea şchiopătând urât. Poate că îşi scoate piciorul şi o fute cu ciotul. Râsete. Mă-ntreb dacă-l pocneşte cu cârjele când are orgasm... *Ologii* s-au uitat la ele şi au zâmbit şi femeile au dat din cap şi au zâmbit. Poate că o bate pe cocoaşă când vrea s-o călărească. Râsete. Le-au zâmbit iar ologilor, apoi zâmbetele le-au pierit de pe faţă şi au mârâit când l-au văzut pe domnul Green apropiindu-se. Nevastă-sa avusese un infarct şi era în spital şi de fiecare dată când ieşea din apartament îl oprea pe primul pe care-l întâlnea şi îi spunea toată povestea şi de câte ori cineva îl vedea o lua la fugă, dar femeile erau prea letargice să se mişte. Declanşarea infarctului are o poveste ciudată. Stăteam în salon şi deodată ea arată ciudat – ştii tu, foarte palidă – şi geme şi îi curge un pic saliva şi o ajut să ajungă la canapea şi ea leşină – am strigat-o, am zgâlţâit-o dar ea nu s-a mişcat – şi am luat unul din scaunele din bucătărie şi l-am adus lângă canapea – nu puteam să trag un fotoliu – şi am stat lângă ea – n-aş fi plecat de

lângă ea pentru nimic în lume – cred că am stat acolo mai bine de 4 ore, apoi m-am dus la uşa de alături şi i-am cerut feteiăleia drăguţe care locuieşte la uşa de alături să vină să se uite la nevastă-mea – nu ştiu ce m-aş fi făcut fără ea – şi ea s-a uitat la ea şi a zis să chem imediat un doctor – o fată atât de drăguţă şi deşteaptă brici – aşa că aşa am făcut şi ei au luat-o la spital. I-au făcut tot felul de controale şi mi-au spus că a făcut un infarct. Nici măcar nu am putut să o văd până a doua zi. E de 3 săptămâni în spital dar se face bine. Ieri a mâncat foarte bine – ba chiar a mai cerut din tocană – a zis că e foarte bună – (femeile se uitau întruna una la alta, chicotind şi gemând, sperând că ciudatul bătrân o să plece şi una din femei a început să se uite prin părul altei femei, cojindu-i bucăţi mari de mătreaţă, încercând să dea la o parte mătreaţa ca să poată s-o caute de lindini. Bucăţile mari le scutura, pe cele mici le strivea cu unghia să vadă dacă erau mătreaţă sau ouă de păduchi. Dacă pocneau i le arăta femeii şi îi spunea că a prins unu) a cerut două porţii de tocăniţă şi azi-dimineaţă a avut scaun normal. Era moale şi foarte întunecat. Cred că pastilele pe care i le dau i-l fac aşa negru. Dacă i se îmbunătăţeşte starea în continuare curând o să o lase să vină acasă... Domnul Green vorbea în continuare şi femeile gemeau şi se fâţâiau (vântătoreasa complet absorbită de treaba ei) şi în cele din urmă el a terminat şi a plecat, oprind pe altcineva în timp ce ieşea din clădire şi spunându-i povestea. Femeile nu puteau să înţeleagă de ce era aşa de supărat bătrânul nenorocit şi nebun, nu putea s-o lase baltă după 20 de ani sau poate mai mult. Da. I-au tăiat maţu de mult.

* * * * * *

Mike se ridica din când în când de la masă, luându-şi paharul cu bere cu el, şi se uita pe fereastră. Şi-a aruncat privirea pe celelalte ferestre, dar fără un interes real sau cu cine ştie cine ce aşteptări. Era prea târziu să prindă o muiere umblând prin casă cu halatul descheiat. Pur şi simplu se uita pe fereastră. A observat că erau mulţi oameni care se plimbau şi stăteau pe bănci şi şi-a amintit că era sâmbătă şi că prietenul lui, Sal, iese. Probabil cu o sticlă.

Da. Sal o să iasă şi pot să se facă. Perfect! Şi-a terminat berea apoi s-a dus înapoi la masă şi şi-a umplut iar paharul. Acum nu trebuia să-o bea cu grijă. Sal ar trebui să ajungă acolo când termină berea şi câteva păhărele îl pun pe picioare. A deschis radioul şi a bătut ritmul cu degetele în masă. Deja se simţea mai bine. Da. Acum avea ceva de făcut. A adunat farfuriile murdare de pe masă şi le-a pus grămadă în chiuvetă. Helen l-a întrebat iar dacă poate să iasă să se joace şi Mike aproape că i-a zis da, dar când s-a uitat la ea şi-a dat seama că trebuie să o îmbrace şi n-avea nici un chef să se învârtă săpând prin dulapuri după bluze, haine şi alte căcaturi. Nu, poţi să ieşi mâine. Ce dracu, nu era vina lui că nu ştia unde sunt toate hainele. Dacă Irene i-ar fi scos hainele dimineaţă ar fi fost altceva, dar de ce ar trebui să se învârtă el plin casă căutând haine de copii? Irene poate să o scoată afară mâine. Slavă domnului că Irene era liberă următoarele două zile. Măcar nu mai trebuia să aibă el grijă de copii. Şi dacă o să fie o zi frumoasă poate o să iasă pe undeva. La un film sau ceva. De obicei Irene îi stă în spinare când e acasă, cerându-i mereu să-l ajute cu aia sau ailaltă şi se fâţâie agitată prin coşmelie plângându-se că trebuie să spele haine sau să facă curat. Ce credea că e el, o slujnicuţă nenorocită sau ceva. /Zdamăsii. Asta e treaba ei. De ce să o fac eu? Nu e vina mea că n-am slujbă. Poate că o să iasă cu Sal diseară şi se fac un pic. Da. Poate că facem o tură prin baruri. Mi-ar prinde bine o tăvăleală. De-asta am nevoie, de o bucăţică de cur ca lumea. S-a frecat la pulă cu palma. De-asta avea nevoie. Irene era pe stop de-o săptămână şi nici măcar nu putea să ajungă la obiceiuri mai vechi. Şi-a băut berea şi a zâmbit gândindu-se că o să agaţe o păpuşă ca lumea şi o să o ducă acasă şi o să i-o pună – Helen l-a întrebat dacă nu-i dă să mănânce ceva. Mi-e foame. O pe toţi dracii. De ce mă baţi mereu la cap, încercând să se gândească în continuare la o păpuşă ca lumea pe care o va agăţa, dar imaginea a dispărut repede şi nu a reuşit să şi-o aducă înapoi în minte în timp ce se uita la Helen şi o asculta. I-a pus unt pe o felie de pâine şi a pus pe ea nişte dulceaţă şi i-a dat-o. Ea s-a dus de-acolo lingând dulceaţa şi când Arthur a văzut-o mâncând a început să scâncească şi Mike s-a enervat ca dracu. De ce nu stai aici să mănânci. De ce trebuie să-mi

fuți nervii tot timpul. Helen l-a privit o clipă apoi a început să se îndrepte încet spre bucătărie, dar Arthur a continuat să se smiorcăie. OK, OK darardracu. Mike a luat biberonul din pătuț și l-a umplut cu lapte. Na, băgamiaș. Acum taci. Doamne, de-abia aștept să vină Irene acasă ca să vă ia din spinarea mea.

Irene nu se sinchisea să le zâmbească clienților când puneau întrebări. Le spunea numai prețul; nu, nu aveau pe verde; și asta costă 2 cenți; și a luat banii, a dat restul, a pus articolele în pungă și le-a dat peste tejghea. Sâmbăta era întotdeauna foarte ocupată. Dacă n-ar fi fost mulțimile astea tâmpite de sâmbătă nici nu s-ar fi gândit la zilele libere. Acasă era mereu multă treabă. Și Mike nu făcea nimic. Nemernicul. Când venea ziua de marți era bucuroasă că trebuie să meargă la lucru. Mai ales acum că s-a obișnuit cu el. Trebuia doar să se trezească de dimineață. Și avea câteva prietene la serviciu. Dar sâmbăta era groaznic. Noroc că ziua trecuse de jumătate. Și măcar nu mai era la ciclu. Nu i-a zis lui Mike, dar data trecută întârziase cu o săptămână. Era sigură că e însărcinată. În seara aia s-a rupt prezervativul. S-a speriat tare. Nu voia alt copil. În orice caz, nu acum. Dar dacă făcea, la dracu asta e. Bănuia că Mike o să-și ia o slujbă. Dacă era nevoie. Dar aia a fost o noapte ca lumea. Cea mai bună pe care au avut-o de multă vreme. Poate că la noapte mai aveau una la fel. După ciclu era de fiecare dată excitată. S-ar putea ca Mike să fie beat când ajunge acasă. Măcar de n-ar fi prea beat ca să i se mai scoale. Se întreba dacă Mike și-ar lua o slujbă dacă ea ar fi gravidă. Ei bine, s-ar descurca ei cumva. N-avea importanță. Există Servicii Sociale. Dar ea nu voia să renunțe la slujba ei. Era mai bine decât să stea acasă. Copiii te calcă pe nervi uneori. Măcar de n-ar avea atâtea de făcut acasă. O să vorbească iar cu Mike despre asta. Când o să fie apt la noapte. Spera să nu fie prea beat.

Sal venise de o vreme, având cu el o sticlă și o pungă de chipsuri, în caz că li se face foame, hahaha. Mike a tras câteva pahărele, stingându-le cu restul de la o bere și se simțea bine. Arthur se juca în tăcere în pătuț și Helen nu l-a mai bătut la cap să iasă afară și

se juca în camera ei ieşind din când în când după un chips şi Mike îi zâmbea şi o mângâia pe cap şi i-a zis că e o fetiţă cuminte. Sal avea câţiva dolari şi îşi făceau socoteala să iasă în câteva bodegi diseară şi să încerce să agaţe ceva. După primele păhărele nu s-au grăbit cu băutura, nedorind să se facă prea tare, era încă prea devreme, aşa că stăteau la masă şi îşi sorbeau whisky-ul, ascultând la radio, aşteptând ca Irene să vină acasă să aibă ea grijă de copii; aşteptând să vină noaptea ca ei să iasă şi să pună mâna pe o bucăţică de cur. Da!

* * * * * *

BULETINUL DE ŞTIRI AL COMPLEXULUI
EVACUĂRI

Aveţi mai jos o listă cu evacuări din complex pe perioada ultimelor două luni:

Moravuri	7
Proastă gospodărire	3
Neplata chiriei	2
Infracţiuni	9
Perturbarea liniştii	4
Diverse	8

Nu încălcaţi regulile. Vrem ca acest complex să fie un loc în care se trăieşte în siguranţă şi plăcut. Depinde doar de voi.

* * * * * *

LECŢIA

Câţiva copii se certau, ceilalţi stăteau în cerc în jurul lor. Se loveau cu palma şi de fiecare dată când un copil lovea ceilalţi răcneau. Unul din taţii copiilor s-a uitat pe fereastră şi i-a văzut şi a ieşit din clădire răcnind la ceilalţi copii să-i lase fiul în pace şi la fiul lui să dea şi el. Copiii s-au holbat la el o clipă, fără să se mişte, apoi ceilalţi copii i-au zis că nu se băteau, se prosteau şi ei. Apoi tatăl l-a înhăţat pe fiu de-o aripă şi l-a tras lângă el şi l-a pocnit peste ceafă, spunându-i că doar i-a zis despre bătăi şi despre cârdăşia cu puştii ăştia jerpeliţi. Nu ştii că putem fi evacuaţi dacă intrăm

în vreun bucluc? I-a amenințat cu arătătorul pe ceilalți copii și le-a zis să-i lase fiul în pace, că dacă îi mai prinde că-i lovesc fiul o să scoată cureaua la ei. Harold stătea țeapăn lângă taică-său temându-se să se uite la el și rușinat să-și privească prietenii. Taică-său a continuat să răcnească la celălalt puști și puștiul i-a zis că nu se băteau, că el doar îl învăța cum să boxeze. Tatăl și-a fluturat degetul prin fața puștiului și i-a zis că nu trebuie să-l învețe pe Harold al lui cum să se bată. O să-l învăț eu cum să se bată. O să-l învăț cum să ucidă, așa o să fac. N-o să-mi las fiul să fie lovit de copii păduchioși ca tine. Dacă vrea să învețe să se bată o să-i arăt eu. A început să-l zgâlțâie pe Harold și le-a zis că dacă copiii ăștia îl mai sâcâie iar să ia un băț și să-i pocnească în cap. Sau o piatră. Copiii s-au chiorât la el până a terminat și, trăgându-l pe Harold de braț, a plecat. Când ușa s-a închis în spatele lui un alt puști a luat locul lui Harold și spectacolul a continuat.

* * *

Abraham a stat la filme și desene animate, uitându-se întruna la ceas până când filmul l-a prins. Într-unul din filme era un gagiu dat dracului care trăgea în toată lumea și Abraham era impresionat de felul în care i-a făcut pe toți din oraș să se cace pe ei de frică până când texanul ăla al dracului i-a umflat curu și i-a pus cruce. Bătrânu Abe știa că gagiu nu se putea pune cu animalu ăla din Texas. A râs în barbă când tipul și-a încasat-o la final. Când a ieșit din cinema s-a îndreptat repede spre garaj să-și ia Cadillacul. S-a uitat după el înăuntru și afară și a zâmbit când a văzut matahala neagră strălucind și dungile albe ale cauciucurilor strălucind. A plătit nota și i-a lăsat gagiului un dolar bacșiș a sărit în mașină și s-a dus. A condus prin zonă o vreme, șerpuind pe străzi, ascultând motorul cum toarce, simțind volanul în mâini, ascultând radioul. Chiar și când conducea vedea dunga albă a cauciucurilor și stabilizatoarele din spate și se simțea bine. Foarte bine. A trecut de MELS BAR și s-a oprit, a claxonat și le-a făcut cu mâna tipilor dinăuntru, apoi a condus încet spre casă. A rămas la volan uitându-se la câțiva gagii care încă își mai spălau mașinile.

pentru tot restul nopții.

* * * * *

CORUL FEMEILOR III

Femeile și-au terminat cumpărăturile, au dus berea acasă și s-au întors la banca lor. Doamna Olson, care a avut un atac acum doi ani când a murit soțul ei, a ieșit și femeile au râs de ea când a trecut șchiopătând. Când mergea se apleca ușor înainte și își târa piciorul drept. Nu putea să-și lase în jos brațul drept și și-l îndoia din umăr și și-l ținea întins peste piept, palmele ei erau parțial strânse, tremurând. Femeilor le plăcea să se uite la ea, întrebându-se dacă nu adună gumă de mestecat și rahat de pâine cu piciorul drept. Ar trebui să poarte pantofi cu vârful de oțel. Probabil că a ajuns așa că i-o lua în mână lu barbată-su. Poate că asta l-a omorât. Una din femei s-a uitat în sus la o fereastră de la etajul patru și le-a strigat pe celelalte și le-a arătat copilul care se târa la fereastră și a rămas în genunchi pe pervaz. Femeile s-au uitat la copil cum merge de-a bușilea pe pervazul ferestrei. Poate se crede pasăre. Hei, ai de gând să zbori? Râsete. Ceilalți s-au uitat în sus și cineva a țipat și altcineva a răcnit, dă-te-napoi, /Mnezeule, /Mnezeule. Ada și-a acoperit fața cu palmele. Femeile au continuat să râdă și se întrebau când o să cadă. Oamenii alergau bezmetic pe sub fereastră; cineva a fugit pe scări în sus și a bătut la ușă, dar n-a răspuns nimeni. Au bătut iar și au ascultat la ușă să vadă dacă nu se aude vreun sunet, auzind ceva, un mormăit, dar tot n-a răspuns nimeni. Au alergat în jos pe scări și toată lumea a întrebat dacă nu e cineva acasă? Sunteți siguri că nu e nimeni? Am auzit ceva... poate copii... nu știu... ce putem face... /Mnezeule... Se mișcă... Nu pot să mă uit... Cheamă poliția... Oamenii au continuat să alerge în cerc, unii au alergat pe stradă să se uite după o mașină de poliție; cineva a sunat la secție și femeile au încetat să mai râdă acum că era atâta lume prin jur, dar încă se mai uitau nerăbdătoare, așteptând ca trupul micuț să alunece încet peste pervaz și să cadă jos, jos... apoi să

se înfigă în gardul viu; apoi Ada s-a uitat la fereastră la fiecare țipăt din mulțime, acoperindu-și repede ochii după ce trăgea cu ochiul; și copilul se legăna înainte și înapoi pe pervaz și părea să se răstoarne și doi bărbați au dat fuga sub fereastră să încerce să-l prindă și ceilalți și-au ridicat brațele (femeile așteptându-se la ceva mai multă distracție) și au răcnit dați-vă-napoi – /Mnezeule, dați-vă-napoi, și copilul s-a mai aplecat un pic în față și părea să se uite la mulțime și dinspre ea veneau țipete isterice și copilul s-a lăsat pe spate și mulțimea a oftat și cineva a răcnit după polițiști, nu-s niciodată acolo unde ai nevoie de ei – O de ce nu se grăbesc; și cineva a fugit înapoi în sus pe scări și a bătut la ușă și a strigat, tot n-a răspuns nimeni; și cineva a sugerat să lase o funie de la etajul de sus și să coboare un om; apoi doi polițiști de la Poliția Comunitară au apărut alergând și au răcnit la cei doi oameni de sub fereastră să rămână acolo și au alergat sus și au deschis ușa cu o cheie de rezervă, trecând în viteză de cei trei copii înghesuiți pe podea în camera în care copilul era îngenuncheat pe pervaz și s-au oprit la câțiva metri de fereastră, apoi au parcurs ultimii metri încet, pe vârfuri, încercând să nu atragă atenția copilului, temându-se că s-ar putea întoarce și ar putea cădea, ținându-și respirația când unul din ei a întins brațele prin fereastră și l-a înhățat pe copil de mâini și l-a tras repede înăuntru... l-a ținut în brațe o clipă... a închis fereastra (mulțimea privind încă (femeile enervate că s-a terminat și copilul nu a căzut) apoi lăsând încet privirile când fereastra a fost închisă apoi îndepărtându-se încet). Apoi polițiștii au dus copilul în living și s-au așezat, scoțându-și șepcile și ștergându-și frunțile. Doamne, copilu ăsta a fost cât pe ce, trupul a început să-i tremure. Celălalt a dat din cap. Copilul a început să plângă așa că l-au pus pe jos și el s-a dus de-a bușilea la frații și surorile lui. Copiii se holbau, speriați în timp ce polițiștii le-au zâmbit și i-au întrebat unde e mămica. Au continuat să se holbeze la polițiști fără să zică nimic. Apoi unul a venit clătinându-se spre ei și i-a întrebat dacă sunt polițiști de-adevăratelea? și ei au zis da și băiețelul a râs. L-au întrebat unde e mămica și el a zis afară. Unde e tăticu. Cel mai mic a zis că mămica a zis că e beat și și-a pocnit palmele, râzând și sora lui a adăugat repede că tati o să-și ia o slujbă

la bărci şi o să aducă acasă o grămadă de mâncare şi un televizor. Ceilalţi doi băieţi n-au zis nimic, uitându-se în continuare la poliţişti. Cred că mai bine îi ducem la secţie şi sunăm la Serviciile Sociale, ă Jim. Crecă. Mă duc să văd dacă nu le găsesc nişte haine. I-a întrebat pe copii unde sunt hainele şi ei le-au arătat, fără să zică nimic şi rămânând tăcuţi în timp ce au fost îmbrăcaţi. Când dădeau să iasă, băiatul cel mai mare, de vreo 5 ani, le-a zis să nu-i spună lu mami ce s-a întâmplat. Că le-a zis să nu lase pe nimeni în casă şi că dacă vede că a intrat cineva ne bate. Poliţiştii i-au liniştit pe copii, au lăsat un bilet anunţând unde sunt copiii şi au ieşit.

* * * * * *

MARY SE CHIORA LA CĂPUL LUI JOEY CÂND VINNIE I-A SCOS ŞAPCA BĂIATULUI. VEZI ACUM ARATĂ CA UN BĂIAT. NU CA UN FĂTĂLĂU NENOROCIT. MARY SE UITA LA CAPUL LUI JOEY. NEMERNICUL DRACU. UITE CE-AI FĂCUT. CUM ADICĂ CE-AM FĂCUT. N-AM FĂCUT NIMIC. L-AM DUS LA FRIZER. CARE-I TREABA NU-Ţ PLACE TUNSOAREA. NEMERNICUL DRACU I-AI TĂIAT TOT PĂRUL. TOATE BUCLELE DRĂGUŢE CARE LE AVEA. LE-AI TĂIAT PE TOATE. ARATĂ CA UN CHELIOS. O MAI ŢINE-ŢI FLEANCA. DA? N-O SĂ SE MAI TUNDĂ NICIODATĂ. joey s-a dus în camera lui. NU VENI LÂNGĂ MINE NEMERNICUL DRACU. AŞA ZICI, Ă? O SĂ-ŢI RUP PICIOARELE. DĂ-I DRUMU. DĂ-I DRUMU. TE OMOR. DRACE, O CAUTĂ. DA? O SĂ VEZI TU. O SĂ VEZI TU. ÎNCEARCĂ NUMAI. O SĂ-ŢI TAI COAIELE ALEA NENOROCITE, Ă? CUI? NEBUNU DRACU O SĂ-ŢI RUP DRACU PICIOARELE. VINNIE ŞI-A FLUTURAT PUMNUL ÎN FAŢA LUI MARY APOI S-A ÎNTORS ŞI S-A POCNIT PESTE FRUNTE ŞI S-A DUS ÎN BUCĂTĂRIE ŞI ŞI-A ÎNCĂLZIT CAFEAUA. MARY S-A DUS ÎN CAMERA COPIILOR ŞI L-A RIDICAT PE JOEY, ŢINÂNDU-L LA UN BRAŢ DISTANŢĂ ŞI UN PIC DEASUPRA CAPULUI, ÎNTORCÂNDU-L SĂ-L PRIVEASCĂ DINTR-O PARTE APOI DIN CEALALTĂ. CE I-AU FĂCUT LU JOEY AL MEU? I-AU TĂIAT TOATE BUCLELE DRĂGUŢE LU JOEY? TAC-TU E UN BOU, TOATE BUCLELE ALEA

DRĂGUȚE ARĂTAI AȘA DRĂGUȚ JOEY A ÎNCEPUT SĂ SE ZVÂRCOLEASCĂ ȘI SĂ SE ÎNCRUNTE ȘI MARY L-A SCĂPAT JOS ÎN PICIOARE. am primit o acadea de la nenea. CUM ADICĂ ACADEA? CARE NENEA? care mi-a tăiat păru. CUM ADICĂ I-A DAT COPILULUI O ACADEA, Ă? CUM ADICĂ CUM? CARE-I TREABA CU ACADEAUA, Ă? DRACE, CREZI CĂ-L OMOARĂ SAU CEVA. ȚI-AM ZIS CĂ NU VREAU ACADELE LA COPIL. CUM ADICĂ? CUM ADICĂ FĂRĂ ACADELE? TOȚI COPIII AU ACADELE. EL DE CE NU POASĂ PRIMEASCĂ UNA? AM ZIS. UN COPIL POASĂ SE SUFOCE CU ACADEAUA PROSTU DRACU. NU ȘTII NIMICA? ÎN FIECARE ZI UN COPIL MOARE DE LA O ACADEA. CE DRACU VREI DE LA MINE? COPILU PLÂNGEA AȘA CĂ OMU I-A DAT O ACADEA. N-A MURIT NU-I AȘA? COPILU PLÂNGEA. COPILU PLÂNGEA. DACĂ NU-L DUCEAI LA FRIZER NU PLÂNGEA. N-A VRUT SĂ-L TUNZI. OK. ACU NU MAI ARATĂ CA UN MONSTRU. ȘI I-AI DAT O ACADEA CA UN NENOROCIT CE EȘTI. DACĂ MUREA, Ă? DACĂ MUREA? CE COPIL A MURIT? DRACE. CĂȚEAUA ASTA E NEBUNĂ. CUM SĂ MOARĂ DE LA O ACADEA? PUTEA S-O TRAGĂ PE GÂT ȘI SĂ SE SUFOCE, PROSTU DRACULUI. PRICEPUȘI, SCUTURÂNDU-ȘI PUMNUL ÎN FAȚA LUI. EȘTI UN NEBUNU DRACULUI. Ă? AȘA CREZI, Ă? SĂ NU VII ÎN PAT ATÂTA ZIC. SĂ RĂMÂI AICI LA NOAPTE. O SĂ DORM ÎN PAT ȘI NU ÎNCERCA SĂ MAI ZICI CEVA. joey și frate-su se jucau cu trenulețul de plastic, făcând ca sirena și fluierând cât de tare voiau. se distrau. DA? ÎNCEARCĂ NUMAI. ÎȚI RUP PICIOARELE. JUR PE TOȚI DUMNEZEII. ÎȚI RUP PICIOARELE ALEA DE JAVRĂ.

* * * * * * *

TRUP DE SUGAR ARS DESCOPERIT

Rămășițele arse ale unui prunc, în etate de aproximativ 10 zile, au fost găsite azi în incineratorul unuia din complexele de Locuințe sociale. George Hamilton, 27 de ani, cu domiciliu pe Lapidary avenue 37-08, portar în clădirea complexului, curăța cenușa din incinerator când a găsit

rămășițele. A anunțat imediat autoritățile. Poliția crede că trupul trebuie să fi fost aruncat în incinerator în timpul nopții. Autoritățile complexului de Locuințe și-au exprimat părerea că pruncul nu aparține nici unuia din chiriașii complexului. Poliția cercetează zona și complexul, dar deocamdată oficialii implicați nu au comunicat alte informații. Acesta e al doilea cadavru găsit în complex luna aceasta.

* * * * * *

CORUL FEMEILOR IV

Femeile stăteau iar pe bancă după ce copilul a fost luat în siguranță de pe pervaz. Cât timp a durat povestea a fost amuzant. Sigur că a fost păcat că polițaii au venit așa de repede. Poate că chiar voia să zboare. Râsete. Stai să vezi când or să-i înhațe curcanii curu ăleia, c-a lăsat copiii singuri așa. Crecă o raportează la Protecție. Da, așa ar trebui. Sper s-o lase fără. Drace, acu nu te mai pui cu Serviciile. Ieri am avut un alt inspector pe-acia. S-a uitat la sticlele de bere și voia să știe că ce facem acolo. Da, au coaie. I-am zis că le-a adus niște prieteni. De obicei vin la-nceputu lunii și io mă scap de toate chestiile astea. Da, își bagă nasu pe-acia. Cum să face de se-ntoarce așa repede? Inspectorul a zis că cineva l-a raportat pe Charlie că lucrează. Slavă domnului că ieri a fost liber. Pai n-are o slujbă permanentă? La ce? Doo zile pe săptămână e de-ajuns. Ne descurcăm cu Serviciile. Omu n-are protecție socială, n-are nimica, așa că poa să-l verifice. Da, și Henry face vreo câteva zile pe săptămână la fel. Sper să nu vină vreun inspector când lucrează *el.* Charlie lucrează azi? Nu. E sus doarme. S-odihnește pentru diseară, ă? Râsete. Da, o să-i dau vreo două beri și-o să stea cuminte o vreme. Încearcă să pui niște Geritol în bere. Am auzit că-i face măciuca par la loc. Femeile au mai trăncănit până când s-au hotărât să se ducă acasă să pregătească cina. S-au despărțit la intrarea în clădire sperând că la noapte vor avea noroc și s-au dus în apartamentele lor și au pus berea în frigider, au adunat grămadă în chiuvetă vasele de peste zi și au început să pregătească cina.

* * * * * *

Ada a rămas pe bancă cât a fost soare. Mai erau câțiva oameni care se plimbau și câțiva copii care se jucau, dar toate celelalte bănci erau goale. Stătea singură. Câțiva oameni i-au zis bună și i-au zâmbit deși nici unul nu a rămas să vorbească cu ea. Totuși n-a fost o zi prea singură. Erau oameni prin zonă și copii și soarele era strălucitor și cald. Uneori în zile ca asta când soarele încă mai strălucea și briza răcoroasă a serii abia începea să bată și Hymie stătea în fața prăvăliei și privea soarele coborând în spatele clădirii și urmărea oamenii cum se grăbeau de la lucru... și mașinile și camioanele de-a lungul străzii... și mirosea atât de drăguț și de proaspăt ca rufele care au stat pe sârmă toată ziua și ea se ducea înăuntru și pregătea cina și Hymie își mânca supa și zâmbea... Dumnezeu să-l aibă-n pază pe bietul Hymie.

Soarele a căzut după clădire și s-au aprins lămpile de stradă. Briza era mai rece. Curând va fi întuneric. Ada s-a ridicat încet de pe bancă și s-a dus în sus pe scări spre apartamentul ei. Și-a atârnat haina în cuier, a închis toate ferestrele apoi a rămas la fereastra ei. Mai erau câțiva copii în locul de joacă și i-a urmărit, dar curând tot locul de joacă a fost învăluit de întuneric și au plecat și ei. Pe stradă treceau mașini și camioane, dar ea le-a ignorat și a rămas cu ochii pe stația de autobuz de la colț și pe oamenii care coborau și se grăbeau spre casă. Nu putea să vadă soarele apunând, dar știa cum arată și își imagina nuanțele de purpuriu, roz, roșu stând unele peste altele și amestecându-se, așa cum obișnuia să le vadă odată și la fel ca în puzzleul cu o imagine cu un vapor pe ocean pe fundalul unui asfințit, puzzleul pe care îl făcea și-l desfăcea iar și iar de-a lungul iernii lungi și nemiloase... și uneori chiar și primăvara când ploua zile la rând când nici măcar privitul pe fereastră nu o alina. Acum se întuneca mai repede și afară părea foarte frig, copacii abia se distingeau în întuneric, păsările păreau să țopăie să se încălzească. Nu mai era nimic de văzut acum, doar câte un trecător grăbindu-se spre casă, mașinile și camioanele pe care ea le ignora și ovalele de lumină tremurătoare aruncate de lămpile de stradă. A plecat de la fereastră și s-a

dus în bucătărie. Şi-a făcut de mâncare şi s-a aşezat la masă, conştientă de scaunul gol din faţa ei. E mort de atâta vreme şi totuşi ca ieri ea se aşeza şi Hymie îşi punea o bucată mare de unt pe o chiflă cu ceapă. A zâmbit amintindu-şi cât de mult îi plăceau lui Hymie chiflele cu ceapă şi felul în care punea unt pe ele. Dumnezeu să-l aibă în pază, acum e fericit. Nu mai suferă... doar eu. Mânca încet apoi a rămas o clipă amintindu-şi cum Hymie şi Ira glumeau pe seama ei pentru că-i ia atât de mult să mănânce. Pot să mănânc de două ori până termini tu mama. Aşa spunea Ira. Pot să mănânc de două ori. Şi toate prăjiturelele pe care i le-au trimis lui Ira când era în armată. Atât de multe prăjiturele. Câte a mâncat cu adevărat? Poate că murise de mult şi noi îi mai trimiteam prăjiturele. Şi el scria mereu şi spunea mulţumesc mama pentru prăjituri... S-a dus în dormitor, a tras cuvertura, a aşezat capotul ei de noapte şi pijamaua lui Hymie şi s-a dus în living să asculte la radio doar un pic înainte să se culce.

* * * * * *

Irene s-a întors de la lucru bucuroasă că e sâmbătă şi că i-a trecut ciclul. Spera că poate Mike se duce la prăvălie să ia ceva pentru cină, dar nu se aştepta. Oricum nu s-ar fi supărat pentru că era într-o dispoziţie bună şi afară era plăcut. Mai ales după ce stătuse în magazin toată ziua. Înainte să deschidă uşa a auzit radioul şi n-a fost surprinsă când a deschis uşa să-i vadă pe Mike şi Sal stând la masă şi bând. A zis bună şi s-a dus direct în dormitor şi şi-a aruncat jacheta în pat, apoi a ridicat-o pe Helen care alergase după ea. Helen i-a zis tot ce a făcut şi Irene i-a răspuns cu oooo şi aaaaa şi s-au dus amândouă să-l vadă pe Arthur. A rămas cu copiii câteva minute apoi a ieşit şi l-a întrebat zâmbind pe Mike ce-a mai făcut. Binişor păpuşă. Sal a venit de ceva timp şi am tras nişte păhărele, hahaha. Ea a zâmbit iar şi se gândea dacă să-l întrebe dacă a scos-o pe Helen. Vrei ceva de mâncare Sal? Bineînţeles că vrea. Crezi că el nu mănâncă? Irene a dat din umeri. Întrebam şi eu. Ce-ar fi să ne faci o friptură, dându-i nişte bani şi zâmbindu-i lui Sal, asigurându-se că el a înţeles cine e şefu în casă şi doar pentru că Irene

munceşte asta nu înseamnă că el trebuie să suporte căcaturi. Du-te şi ia-ne-o friptură păpuşă. Irene s-a dus să-şi ia jacheta, buna ei dispoziţie părăsind-o, simţindu-se în acel moment fără chef şi gata să-şi piardă cumpătul. Măcar putea să întrebe şi să nu se mai dea dracului atâta mare. S-a oprit în faţa mesei şi l-a întrebat, încercând să pară nonşalantă, cum de Helen nu are hainele pe ea? Azi n-a ieşit afară? Nu, azi nu a ieşit afară. De ce nu? A fost o zi frumoasă. Pentru că nu m-am simţit în stare să încerc să găsesc unde i-ai ascuns hainele. Şi ce? incapabilă să se întoarcă la starea ei dinainte şi întorcându-şi capul să se uite la Sal, mânia sporindu-i pe chip. Irene şi-a încleştat fălcile şi a ieşit din casă. Nemernicul. Nu vrea să se ducă la prăvălie; nu face curat în casă (probabil că la noapte o să fie prea beat), nici măcar nu iese cu copiii. A dat fuga de la un magazin la altul, cumpărând ce-i trebuia; s-a grăbit spre casă; a pregătit şi a servit masa în tăcere; Mike a ignorat-o, simţind că şi-a făcut demonstraţia în faţa lui Sal; a ieşit cu Sal de îndată ce au terminat masa.

FANFARONUL

O fată aştepta singură autobuzul. Stătea fumând şi uitându-se de-a lungul străzii după autobuz. Trebuia să se întâlnească cu prietenii ei în câteva minute şi întârzia. Cobora întruna de pe trotuar să se uite de-a lungul străzii. O maşină a oprit la câţiva paşi de trotuar şi tipul din maşină a răcnit Te duc undeva păpuşă? Fata s-a uitat la maşină, apoi de-a lungul străzii, dar nu venea nici un autobuz. Haide, te duc unde vrei să mergi. S-a uitat la tip o clipă întrebându-se dacă ar duce-o pe 5th avenue sau ar începe să facă pe nebunu. S-a gândit să-şi asume riscul, sperând că tipu n-o s-o arunce din maşină când spune nu. El a răcnit iar şi ea a dat să meargă spre maşină când a văzut autobuzul dând colţul la două străzi distanţă. S-a întors pe trotuar şi şi-a întors capul. El a răcnit iar şi ea i-a zis du-te, tai-o. El a mormăit ceva şi ea a aruncat ţigara cu un bobârnac spre maşină şi i-a zis să se care dracului. Tipul a pornit maşina şi s-a îndepărtat, dar s-a oprit la câteva zeci de metri mai jos pe stradă şi a ieşit din maşină.

A fluierat şi a răcnit la fată şi când fata a răcnit la el să se ducă-n mă-sa el şi-a deschis şliţu şi şi-a scos pula şi a fluturat-o la ea, răcnind şi fluierând. I-a zis să şi-o bage în cur şi el în cele din urmă s-a întors în maşină şi s-a îndepărtat. Fata s-a uitat după maşină cum merge de-a lungul străzii apoi o coteşte când autobuzul s-a apropiat. Tâmpitu dracului.

* * * * * * * *

Nancy şi copiii mâncau când a venit Abraham. L-a întrebat dacă nu vrea ceva la cină şi el a zis pe dracu nu. Nu voia să mănânce din lăturile ei. A umplut cada şi a rămas în apă fumând o ţigară, frecându-se încet cu săpunul cu mâna liberă, gândindu-se la fata ciocolatie şi contemplându-şi măciuca ţeapănă. După ce şi-a terminat ţigara, s-a săpunit bine, săpunindu-şi cu grijă şi delicat boaşele ca să se asigure că miros bine (dulci la sărutat, hehehe), apoi s-a clătit şi s-a şters. Apoi s-a dat cu deodorant la subsuori şi coaie; şi-a masat faţa cu cremă; s-a stropit pe faţă, gât şi piept cu loţiune pentru după ras; şi-a frecat pomadă între palme şi s-a dat pe păr, apoi şi-a petrecut 20 de minute pieptănându-l cu atenţie şi aranjându-şi cârlionţii. Să dea dracii dacă nu e un armăsar arătos. Şi-a verificat ceafa cu o oglindă de mână şi mulţumit că fiecare cârlionţ era la locul potrivit s-a spălat pe mâini şi s-a dus în dormitor să se îmbrace. Şi-a pus cămaşa albă nouă cu guler Hollywood Roll şi şi-a legat cravata de mătase mov cu purpuriu cu un nod mare. Şi-a ales costumul maro, cel pe care şi-l făcuse anul trecut şi nenică ce costum ca lumea. Stau pe mine 100 de pizde ca melcii. Şi-a aranjat cu grijă poala cămăşii înainte să-şi pună cureaua subţire. Şi-a pus haina, a închis-o şi i-a aranjat reverele, şi-a potrivit batista şi şi-a îndreptat chestii din buzunare. Apoi şi-a luat balonzaidul cafeniu mişto, şi-a verificat pantofii, şi-a pus haina, apoi şi-a aşezat cu grijă pălăria pe cap. Frate, era gata. E ieşit din casă şi nu s-a mai oprit până nu a deschis uşa Cadillacului lui mare în cur. S-a aşezat la volan şi a închis uşa, zâmbind când a auzit bufnitura grea a uşii. Căchaaat. Asta-i noaptea. Ce *noapte* băiete...

* * * * * * * *

CUM ADICĂ NU E BUN SOSUL? AŞA AM ZIS, NU E BUN SOSUL. CE-AI PĂŢIT NU-NŢELEGI PE CE LIMBĂ VORBESC? NU E BUN. NU E BUN. NU E BUN. CE ŞTII TU DESPRE SOSURI? DRACE, CE ŞTIU? ŞTIU CĂ E NASOL. N-ARE USTUROI DESTUL. ARE USTUROI LA FEL. CA ÎNTOTDEAUNA. ACELAŞI 8 CĂŢEI DE USTUROI ŞI TU SPUI CĂ NU-I DE-AJUNS USTUROI. EŞTI PROST DE PUŢI. E UN SOS BUN. NU-MI SPUNE CĂ NU-I BUN. CINE-I PROST DE PUTE. Ă? CINE? ÎŢ TRAG UNA-N BOT SĂ VEZI CINE-I PROST. NU POŢI NICI MĂCAR SĂ FACI UN SOS. CE-AR FI SĂ MĂNÂNCI ŞI SĂ TACI DIN GURĂ, Ă? NU-MI PLACE SOSU, BĂTÂND CU FURCULIŢA ÎN MASĂ ŞI FLUTURÂNDU-ŞI MÂNA PRIN FAŢA LUI MARY. E UN SOS IRLANDEZ DE CĂCAT. FĂRĂ USTUROI. FĂRĂ USTUROI. micuţul ralphy a luat un fir de spaghetti şi l-a aruncat pe jos. joey l-a luat de jos şi i l-a pus înapoi în farfurie. ralphy a mai aruncat unul şi joey l-a luat. NU-MI SPUNE CĂ N-ARE USTUROI DESTUL. ÎMI PLACE USTUROIUL ÎN SOS. AŞA CĂ TACI DIN GURĂ SAU TE CÂRPESC PESTE CĂPĂŢÂNĂ. AAAA, CE-ŢI PASĂ ŢIE, Ă? CE-ŢI PASĂ? micul ralphy a luat un pumn de spaghetti şi le-a aruncat lovindu-l pe joey în faţă. joey a răcnit să înceteze şi l-a pocnit pe ralphy peste mâini. ralphy a răcnit şi i-a mai aruncat o mână în faţă. joey l-a lovit pe ralphy cu o mână... DĂ-MI ALTĂ CHIFTEA. NU POT SĂ MĂNÂNC MACAROANELE. DA CE EŞTI TU, VREUN REGE SAU CE? NU POT SĂ LE MĂNÂNC. DĂ-MI ALTĂ CHIFTEA ŞI TACI. DA CE-AI PĂŢIT, NU POŢI SĂ-ŢI IEI SINGUR, Ă? CUM ADICĂ SĂ-MI IAU SINGUR? DĂ-MI ALTĂ CHIFTEA SAU ÎŢI RUP PICIOARELE. AAAA, RIDICÂNDU-SE ŞI LUÂND CU LINGURA ALTĂ CHIFTEA DIN OALĂ ŞI AZVÂRLIND-O ÎN FARFURIA LUI VINNIE. POATE PE-ASTA POT S-O MĂNÂNC. NU POŢI SĂ FACI NICI MĂCAR UN SOS.

* * * * * *

Lucy n-a zis prea multe în timpul mesei, doar îi amintea din când în când lui Johnny să mănânce şi îi cerea lui Louis să-i dea câte

ceva. La jumătatea mesei Robert s-a hotărât că nu mai vrea să mănânce şi Lucy i-a îndesat mâncare în gură în timp ce mânca şi ea şi îi spunea lui Johnny să mănânce. Când a terminat a început să cureţe masa, îndesând ultima bucată de mâncare din farfurie în gura lui Robert. Louis s-a ridicat de la masă şi a deschis televizorul. Johnny a început să se joace cu mâncarea, şi Lucy a ţipat la el ascuţit şi Johnny a început să scâncească şi a început să mănânce şi Lucy i-a zis să tacă şi să mănânce. Lui Louis îi venea să-i spună să nu mai ţipe, firaradracu, şi să-i tragă una peste cap. Întotdeauna ţipă din pricina vreunui lucru. Mai ales în weekenduri. Se uita fix la televizor gândindu-se să iasă mâine cu maşina la o plimbare (poate singur) şi sperând că următoarele ore vor trece repede. Lucy a vârât în cele din urmă ultima lingură de mâncare în gura lui Johnny apoi a spălat vasele, ieşind din când în când din bucătărie să le zică copiilor să stea cuminţi (Louis foindu-se în fotoliu), apoi terminând vasele a culcat copii şi a venit şi s-a aşezat în living, fără să spună nimic, şi s-a uitat la televizor. Louis s-a întors la ea din când în când făcând câte un comentariu despre show sperând s-o binedispună înainte să meargă în pat şi să înceapă ca în multe weekenduri (şi multe alte nopţi din timpul săptămânii) şi numai gândul a făcut-o să-i tresară muşchii şi s-o treacă sudori reci. Se vor duce la culcare curând şi poate în noaptea asta o să fie altfel.

* * * * * * * *

COADA

Cecurile de la Ajutor Social fuseseră încasate şi în faţa prăvăliilor de spirtoase de peste drum de complex erau cozi lungi. Proprietarul era ajutat de cei doi fii şi de fratele lui aşa cum se întâmpla în fiecare sâmbătă seara. Magazinul era în mijlocul străzii şi cele două cozi se pierdeau din vedere după fiecare colţ şi poliţistul de rond stătea aproape de intrare ca să nu înceapă vreo bătaie când oamenii se îmbulzeau în magazin. Totuşi chiar şi cu poliţistul acolo era îmbulzeală şi se auzeau înjurături. Vânzătorii din magazin lucrau cât de repede puteau şi înfăşurau iute sticlele în hârtie, dar cozile

tot se pierdeau din vedere după ambele colțuri. Cei de la capătul cozii ieșeau ocazional într-o parte să se uite în față să verifice cât mai au de așteptat și apoi în cele din urmă dădeau colțul și într-un final ajungeau să vadă vitrina luminoasă și atunci măcar puteau să se uite la toate sticlele expuse și atunci timpul părea să treacă mai repede având scopul la vedere. Cineva a încercat să intre înainte să-i vină rândul și altcineva l-a tras pe ușă afară și a început o ceartă și toată lumea răcnea la ei să se dea din fața prăvăliei ca să poată să intre și proprietarul a venit și a răcnit la ei scos din minți să tacă (oamenii din magazin deveneau agitați când proprietarul pleca de la tejghea temându-se că s-ar putea întâmpla ceva care să-i împiedice să obțină sticlele după ce stătuseră la coadă atâtea ore) și în cele din urmă apărea polițistul și îi înhăța pe amândoi și le spunea s-o taie. Se rugau să îi lase să-și cumpere sticlele sau măcar să-i lase să se așeze la capătul cozii (oferindu-i bani polițistului), dar polițistul refuza (nedorind să strice frumoasa înțelegere pe care o avea cu proprietarul) și ei în cele din urmă plecau, furișându-se înapoi și dându-le bani prietenilor să le ia și lor o sticlă. Înainte ca ultimul să fie servit, prăvăliașii erau lac de sudoare și complet epuizați, dar curând ultimii clienți erau în magazin. Începuseră deja multe petreceri și în timp ce ultimii clienți își cumpărau sticlele și se duceau fericiți spre casă clopotele de la o biserică alăturată băteau de miezul nopții.

* * * * * * *

Abraham a intrat la MELS și a rămas în ușă pentru o clipă uitându-se, cu mâinile în buzunarele balonzaidului, un armăsar mișto, și fiecare gagiu din bodegă știa. Le-a făcut cu mâna băieților lui, și-a pus haina și pălăria la garderobă și s-a dus la bar, a comandat un scotch și a aruncat o bancnotă pe tejghea. Barul era prea aglomerat și fata cu piele ciocolatie nu era acolo încă. S-a dus în spate și s-a așezat la o masă și a comandat coastele alea ca lumea care erau atât de delicioase la MELS și le-a supt până le-a uscat apoi s-a lăsat pe spate și și-a supt dinții și a fumat. Nenică se simțea bine. A plătit nota și s-a dus la bar, a văzut-o pe fata ciocolatie și s-a dus

până la un gagiu pe care îl ştia şi care stătea lângă ea. L-a bătut pe gagiu pe spate, l-a chemat pe barman, dă-i lu fratele meu un pahar, a mai comandat un scotch şi a aruncat o bancnotă de 20 de dolari pe bar. Nenică gagica aia căsca acum nişte ochi. El ştia cum să o dea mişto. Da, bătrânu Abe era un armăsar ca lumea. Şi-a lăsat restul pe bar şi când şi-a terminat paharul a mai comandat altul şi i-a zis barmanului să-i servească doamnei un pahar. I-a zâmbit şi când şi-au primit paharele s-a strecurat lângă ea şi i-a zis că pe el îl cheamă Abe. Bătrânu şi onestu Abe, hahaha. Pe mine Lucy. A invitat-o la dans şi le-a făcut cu ochiul gagiilor de la bar când s-au dus spre ringul de dans. Căchaat, nimic nu rezistă când o dai ca bătrânu Abe. Au dansat şi i-a zis că dansează mişto şi trebuie să fie nouă pe-aci, el vine aici tot timpul şi nu a mai văzut-o până acum şi ea a zâmbit şi a zîs da, n-a mai fost pe-aici decât de vreo câteva ori şi au dansat şi au băut şi bătrânu Abe i-a vorbit alunecos şi i s-a aprins şi i-a zis că are un Cadillac, cu rame albe la cauciucuri şi n-ar vrea ea să mănânce ceva şi când eşti cu bătrânu Abe iese ca lumea şi el ştia că o să fie o noapte ca lumea şi că o să-i facă curu arşice căţelei ăsteia.

Nancy a băgat copiii în pat şi a scos sticla de vin pe care o dosise în dulap. S-a aşezat şi s-a uitat la televizor o vreme, dând pe gât din sticlă, apoi s-a dus în pat şi a zăcut întinsă bând, fumând şi jucându-se cu fofoloanca ei. Îşi dorea ca javra de Abe să vină acasă să i-o pună. Nenorocitu nu mi-a tras-o decât o dată luna trecută şi nimeni altcineva nu mai intră în casa asta. Dacă ar găsi pe cineva să stea cu copiii ar putea să iasă, dar nu putea să găsească pe nimeni. Căchaat. Era obosită. Aproape că adormise. Dar era prea devreme. Şi îi mai rămăsese şi o jumătate de sticlă. Mai întâi o s-o bea. Ar putea veni cineva să-l caute pe Abe. Deşi n-are sens să-l aştepte. O să fie plecat toată noaptea. Căchaat. O cât îmi trebe o pulă. A terminat sticla şi a aruncat-o în incinerator apoi s-a dus înapoi în dormitor şi s-a întins, amintindu-şi cât de mare şi tare e pula lui Abe şi cum se simte când intră.

* * * * * * *

CREDINCIOŞII

O femeie ţipa isteric, LIUBESC, LIUBESC şi se rostogolea pe duşumea, bătând cu pumnii în duşumea. Oamenii din apartamentele alăturate ascultau, râzând. POGOARĂ-TE! POGOARĂ-TE! şi cineva bătea toba, altcineva bătea în masă, OOOO LIUBESC! AŞ MURI PENTRU EL! şi alte voci ţipau şi mugete se auzeau prin pereţi, oamenii din partea cealaltă ascultau şi râdeau. OOOO IISUSE! IISUSE! OOOO IISUSE! Şi celelalte voci au răgit AAAA LE LUUU IAAAA! TE IUBIM! O IISUSE! TE IUBIM! şi bătăile de tobă şi în masă se auzeau şi mai tare şi o voce a gemut AM PĂCĂTUIT! AM PĂCĂTUIT! OOOO DOAMNE, AM PĂCĂTUIT! IARTĂ-MĂ DOAMNE! un alt trup a căzut pe duşumea şi s-a rostogolit şi a bătut cu pumnii şi toboşarul bătea frenetic şi clănţănitul unui ceainic s-a alăturat tobei şi alte trupuri au căzut pe duşumea şi se rostogoleau şi băteau cu pumnii şi dădeau din picioare şi vocile ţipau şi bubuiau şi mugeau LIUBESC! LIUBESC! AAA LEEE LUUU IAAAA! O DOAMNE! DOAMNE! AAAA LEEEE LUUUU IAAAA – DA – DUMDADUMDADUMDADUMDADUMDADUM – NOI SUNTEM COPIII TĂI! DOAMNE O DOAMNE BINECUVÂNTEAZĂ-NE – AM PĂCĂTUIT! AM PĂCĂTUIT! IARTĂ-MĂ DOAMNE! O DOAMNE IARTĂ UN BIET PĂCĂTOS! (urechile au fost apăsate de perete, mâinile ridicate pentru a face tăcere, râsete) – ŞI IOSUA A DĂRÂMAT ZIDURILE! OOO IERIHON! O IERIHON! – BABUMBABUMBABUMBABUMBABUMBABUMBABUM – EEEEEEAAAAAA – OOOO MILUIEŞTE! OOOOO MILUIEŞTE! IARTĂ-ŢI FIII DOAMNE! IARTĂ-I PE PĂCĂTOŞI! – VINO! VINO IISUSE! AAAA LEEEE LUUUU IAAAA (s-a deschis un pic o uşă ca să se audă mai bine) – LIUBESC! LIUBESC! AAAAA LEEEEE LUUUU IAAAAA – UN BIET PĂCĂTOS – VINO – OOOOO FOCUL VEŞNIC – O DOAMNE! DOAMNE! – DRRRRR – VINO – BINECUVÂNTEAZĂ-NE! BINECUVÂNTEAZĂ-NE! – IISUSE! IISUSE! IISUSE! IISUSE! IISUSE! IISUSE! – AAAA LEEEE LUUUU IAAAA – DOAMNE – PORŢILE RAIULUI – TE IUBIM – VINO –

EEEEEAAAAA – IISUSE – BINECUVÂNTEAZĂ-NE – LIUBESC – COPIII TĂI – PĂCĂTOŞII – IARTĂ-NE – AMIN! – AMIN DOAMNE! AMIN! şi uşa s-a închis.

* * * * * *

CONCURSUL

Strada era tăcută şi o gaşcă de cioroi la unul din colţuri a pornit spre o gaşcă de hispanici la celălalt, fiecare gaşcă rupând antenele maşinilor parcate; unii aveau pietre, sticle, ţevi, bâte. S-au oprit la câţiva metri distanţă în mijlocul străzii strigând unii la alţii negrotei împuţiţi şi maimuţoi jegoşi. A venit o maşină pe stradă, claxonând, încercând să treacă, dar ei nu s-au mişcat şi în cele din urmă maşina a trebuit să dea înapoi. Câţiva oameni de pe stradă au rupt-o la fugă. Găştile au rămas în mijlocul străzii. Apoi cineva a aruncat o piatră, apoi a mai fost aruncată încă una şi 30 sau 40 de puşti strigau şi aruncau cu sticle şi cu pietre până când nu a mai rămas niciuna, au alergat unii spre alţii fluturând bâte şi lovind cu antenele, înjurând, ţipând, cineva răcnind de durere, s-a tras cu un pistol artizanal şi s-a spart un geam şi oamenii de la ferestre au răcnit şi unul dintre puşti a căzut şi a fost lovit cu picioarele şi a fost călcat în picioare şi s-a format o încâlceală de puşti, balansându-se, lovind cu bâtele, dând din picioare, răcnind şi un cuţit s-a înfipt într-un spate şi un altul a căzut şi un obraz a fost despicat până la gură cu o antenă şi pielea zdrenţuită a obrazului despicat s-a desfăcut peste dinţii plini de sânge şi un craniu a fost crăpat cu o bâtă şi o altă fereastră a fost spartă cu o piatră şi câţiva au încercat să-l tragă pe altul în timp ce trei perechi de picioare îl loveau în cap şi un nas a fost spart cu un box şi apoi pe deasupra răcnetelor s-a auzit o sirenă şi brusc, pentru o fracţiune de secundă, toată lumea a încremenit apoi s-au întors şi au fugit, lăsând trei zăcând pe stradă. Au sosit poliţiştii şi oamenii s-au întors pe stradă şi poliţiştii i-au împins înapoi, punând întrebări şi în cele din urmă a venit ambulanţa şi doi au fost ajutaţi să urce în ambulanţă al treilea fiind cărat. Apoi a plecat ambulanţa, au plecat şi poliţiştii şi a fost iar linişte.

* * * * * *

Cum au ieşit pe uşă tipul a luat-o de cur. Darardracu, nu poţi s-aştepţi, împingându-l. El s-a clătinat şi s-a sprijinit de perete, tipul aplecându-se peste ea sărutând-o pe gât ea a tras de-o uşă a dulapului căutând o sticlă, apoi trântind-o când n-a găsit niciuna. S-a uitat în jur încercând să-şi dea seama ce nu-i în regulă. Ce nu era în regulă. Poate că bărbatu-său a venit acasă. L-a strigat. L-a strigat iar şi tot n-a răspuns. L-a împins pe tip şi s-a dus împleticindu-se până în dormitor să vadă dacă era acolo, dar nu era. Bănuiesc că nu-i acia. Asta-i al dracului de sigur. Apoi şi-a amintit de copiii ei. Ar trebui să fie aici. S-a uitat în camera lor şi i-a strigat, dar nu erau acolo. Căcat, unde s-au dus nenorociţii ăia mici. Le-a zis să nu se mişte. S-a dus înapoi în bucătărie, tipul era tot după ea trăgându-i haina s-o dezbrace şi apucând-o de cur. S-a uitat prin bucătărie şi prin living, întinzând mâna în spate şi săltându-i coaiele tipului cu vârful degetelor, tipul umplând-o de bale, bâjbâind şi mormăind. În cele din urmă a văzut biletul lăsat de Poliţie. Păi atunci în pizda mă-sii. Pot să stea toată noaptea. S-a dus înapoi în dormitor, cu tipul în spate. S-au dezbrăcat, au căzut în pat şi s-au futut.

* * * * * *

Mike şi Sal au dat o tură prin câteva localuri, dar n-au reuşit să agaţe nimic. Au dansat cu vreo două muieri, dar nimic altceva. N-au primit nici măcar un număr de telefon sau promisiunea unei întâlniri în weekendul următor. Sal a vrut să încerce o bodegă de hispanici pe Columbia street, dar Mike n-avea chef să meargă atâta şi în orice caz n-avea încredere în hispanici. Aşa că au rămas la bar bând, sperând că o să apară vreuna pe care s-o înhaţe, îmbătându-se şi mai tare. Mike a râs de Sal şi i-a zis că el se poate duce acasă să şi-o pună şi Sal trebuie să şi-o bleiască singur. Sal a râs şi a zis că e ok, mai bine şi-o beleşte singur decât să aibă grijă toată ziua de doi ţânci. Nu mă deranjează nenică, măcar sunt ai mei. Au mai luat un rând şi Mike s-a săturat să o frece pe-acolo şi era prea al dracului de stârnit ca să mai aştepte. I-a zis lui Sal că o să plece şi

l-a întrebat dacă are şi el de gând. Nu, crecă mai stau pe-aci o vreme. N-am nimic de făcut acasă. Mike i-a zis să n-o belească prea tare, el se duce acasă să şi-o pună (şi pe toţi /mnezeii c-aşa face, cu ciclu sau fără). Apartamentul era întunecat şi Mike a lăsat uşa să se trântească apoi s-a împleticit spre dormitor, înjurând scaunele că-i stau în cale. Irene s-a trezit când Mike a intrat şi a rămas o clipă ascultând să vadă dacă s-au trezit copiii, apoi l-a aşteptat pe Mike. Ea i-a zis salut şi el a căzut în pat şi a început să se dezbrace, aruncându-şi hainele pe un scaun. Mai eşti trează? M-ai trezit când ai intrat. Ce-ai fi vrut să fac, să mă strecor pe gaura cheii, hotărât să nu accepte nici un căcat de la ea în noaptea asta şi dacă scoate o vorbă să-i dea de să-i sară dinţii. N-am zis nimic Mike. Haide, hai în pat. El s-a dezbrăcaţ de tot şi s-a răsturnat spre ea şi ea l-a luat în braţe. A dat să o sărute, dar i-a ratat gura şi a sărutat-o pe nas şi a mormăit că să nu se mai mişte şi ea l-a direcţionat cum trebuie şi l-a sărutat şi Mike îi bâjbâia printre picioare şi s-au sărutat şi Irene i-a trecut mâna pe interiorul coapsei şi Mike s-a zvârcolit şi a apucat-o de fofoloancă şi au continuat să se sărute şi să se zvârcolească şi Irene îl lucra ferm şi cu pricepere cu mâinile şi limba, dar după 15 minute lui Mike tot nu i s-a sculat aşa că a înjurat şi s-a rostogolit peste ea şi a încercat să o bage aşa, dar se tot îndoia şi sărea afară şi a încercat să o îndese cu degetul dar era inutil şi Mike a înjurat-o că-i o căţea bună de nimic, încercând în continuare, până când a adormit şi a căzut de pe ea. Irene şi-a tras braţele din jurul lui şi s-a ridicat în fund privindu-l, ascultându-i respiraţia, mirosindu-i respiraţia... Apoi întinsă pe spate şi-a fixat privirea în tavan.

* * * * *

Bineînţeles că Lucy i-a zâmbit cu sfială lui Abe când Abe a întrebat-o dacă n-ar vrea s-o taie şi l-a întrebat unde să meargă şi bătrânu Abe a zis că să facă o tură în doi şi Lucy a ezitat şi bătrânu Abe i-a vorbit iar numai miere şi i-a zis zău păpuşă, petrecem un pic şi i-a oferit zâmbetul *LAT* şi pe ea a trecut-o un fior şi bătrânu Abe a ştiut, aşa cum ştia de fiecare dată, că o să mai facă o cucerire.

Căchaat, nu-i căţea pe lumea asta să n-o poată călări bătrânu Abe. Au ieşit de la MELS şi Abe a lăsat-o sa-i vadă Cadillacul înainte să-i deschidă uşa. Voia să se asigure că a văzut stabilizatoarele şi ramele albe ale cauciucurilor. Abe a deschis radioul şi i-a dat o ţigară şi s-au dus. Au mers în centru şi s-au oprit la un hotel şi când au urcat în cameră bătrânu Abe i-a lăsat băiatului un bacşiş baban şi i-a cerut o sticlă de whisky şi nişte gheaţă. S-a întors cu ele după câteva minute şi în momentul în care Abe turna în pahare Lucy era dezbrăcată în pat. Bătrânu Abe s-a holbat la ţâţele alea mişto şi a aşezat paharele şi s-a dezbrăcat. Când s-a rostogolit peste ea prima dată a zâmbit gândindu-se la cum o s-o facă pe căţea să-i strige TU EŞTI TĂTICU înainte ca noaptea să se termine. După ce a futut-o o dată, Abe a vrut să bea un pahar şi să fumeze o ţigară, dar Lucy nu era genul care credea în perioade de odihnă, aşa că bătrânu Abe s-a urcat iar şi de data asta chiar s-a concentrat pe lucrarea lui, dar nu şi-a băut paharul şi nu şi-a fumat ţigara până nu a futut-o de trei ori şi în acel moment bătrânu Abe se gândea chiar la un somnic. Nu mult, doar un pic. Lucy în cele din urmă şi-a dat paharul pe gât şi şi-a stins ţigara şi s-a suit pe Abe şi chiar dacă era cam frânt i-a făcut dreptate fetei, dar se gândea că trebuie să ia o pauză o vreme. După a patra lucrare s-au oprit pentru o vreme, dar Lucy nu l-a lăsat să doarmă, s-a jucat încontinuu cu urechea lui, sărutându-l pe gât şi mângâindu-i coaiele până când i s-a sculat şi atunci l-a tras iar peste ea şi bătrânu Abe a futut-o, dar nu prea îi stătea mintea şi se gândea că putoarea dracului l-a futut de l-a rupt.

* * * * * *

Cele mai multe petreceri din complex se terminaseră şi singurele lumini aprinse erau în acele apartamente în care se dădeau petreceri plătite în care invitaţii jucau cărţi şi zaruri şi gazda făcea masa şi vindea bere la 35 de cenţi cutia, gin la 60 de cenţi un shot, vin la 30 de cenţi paharul, sandviciuri la 50 de cenţi unul şi o cină adevărată cu pui, orez şi cartofi la un dolar jumătate porţia. Din când în când se îmbăta câte unul şi îl acuza pe altul că trişează şi începea

o ceartă sau scotea un cuțit, dar gazda era iute și liniștea scena cu o lovitură în cap cu o bâtă mică așa că nu se produceau tulburări serioase. Restul complexului era întunecat și liniștit, singurele zgomote erau produse de un bețiv în trecere sau de cineva care era tâlhărit – victima, când își recăpăta cunoștința, de obicei țipa ca din gură de șarpe după polițiști, dar asta nu se întâmpla de mai mult de o dată sau de două ori în nopțile weekendului și nu deranjau pe nimeni. VINNIE ȘI MARY AU ÎNCETAT SĂ SE CERTE, VINNIE ÎN CELE DIN URMĂ I-A DESFĂCUT PICIOARELE ȘI ȘI-A PRIMIT BUCĂȚICA ÎNAINTE SĂ SE DUCĂ LA CULCARE ȘI S-AU TĂVĂLIT GĂLĂGIOȘI ÎN PAT, ARCURILE AU SCÂRȚÂIT ÎN TIMP CE EI AU ADORMIT SUB POZA CU FECIOARA PREACURATĂ; Lucy și Louis dormeau de ore bune, întorși cu spatele unul la celălalt, Louis mormâind în somn țeapăn și încordat; Mike s-a întors și a mormăit beat, dar în cele din urmă Irene a adormit; Ada a adormit după ce a sărutat pozele lui Hymie și Ira, atingând cu mâna pijamalele de pe partea cealaltă a patului; și Nancy a adormit cu hainele pe ea și mâna la fofoloancă; și chiar și lui bătrânu Abe i s-a dat voie să doarmă un pic.

* * * * * * *

Abe a fost smuls din somn de măciuca ce i se întărea. Nu reușea să-și focalizeze privirea și simțea ceva frecându-i-se de coapse și abdomen. Și-a ridicat încet capul și a văzut sfârcurile mișto ale țâțelor lui Lucy mângâindu-l în timp ce îi sugea pula. Când i-a văzut capul mișcându-se, s-a ridicat și s-a așezat în pula lui și s-a învârtit, râzând spre Abe, ochii i s-au căscat și mai tare cu fiecare rotație. A stat pe el râșnindu-l și s-a aplecat și a luat două țigări de pe masă, și-a înfipt una în gură și una în gura lui Abe, apoi le-a aprins. Vrei un pahar tăticu. Abe a dat din cap, mișcându-se într-o sincronizare perfectă cu mișcarea ei de râșnire. A tras câteva fumuri din țigară apoi a stins-o și a început s-o fută concentrat.

* * * * * * * *

Soarele s-a ridicat din spatele aleii Gowanus luminând pelicula uleioasă a apei din canalul Gowanus şi cărămizile roşii ale clădirilor complexului. Clopotele de la biserică anunţau începutul slujbei. Ada a rămas o vreme cu ochii pe fereastră înainte să se aşeze la masă; Louis s-a sculat cu gândul să iasă cât mai repede, singur şi gata să dea o tură; Irene s-a trezit înaintea lui Mike şi a rămas în pat, ascultându-l mormăind şi întrebându-se cum avea să se simtă odată sculat; VINNIE S-A TREZIT PRIMUL, ŢIPÂND LA COPII SĂ STEA CUMINŢI, DA? ŞI A TRAS-O PE MARY DE MÂNĂ PESTE PAT ŞI I-A ZIS SĂ SE SCOALE: Nancy s-a trezit, s-a scărpinat la fofoloancă, apoi şi-a mirosit degetul şi a răcnit la copii să tacă din gură. Când a ajuns acasă bătrânu Abe, copiii erau la masă, ţipând şi mâncând, iar el le-a spus să-şi ţină gura, că voia să doarmă şi s-a dus în dormitor, clătinându-se uşor, cu ochii roşii şi aproape închişi. Şi-a dat jos hainele cu grijă şi le-a pus pe umeraş, şi-a pus plasa de păr şi s-a băgat în pat. Nancy a intrat şi s-a aşezat lângă el şi a început să-l gâdile la cur. A împins-o râzând şi i-a zis să se ducă în mă-sa şi să-l lase în pace. Ea i-a zis că nu se duce, că vrea şi ea să aibă parte de ceva pulă şi el i-a tras un dos de palmă peste faţă şi i-a zis să se ducă să-şi ia o banană iar ea i-a zis că e un ticălosdenegrufărăcoaie iar el a pocnit-o în faţa aia de javră, aruncând-o din pat şi i-a zis să-şi mişte curu de acolo sau o să te fac bucăţi femeie şi a îmbrâncit-o afară din cameră. Ea s-a târât în bucătărie şi s-a ridicat ţinându-se de marginea chiuvetei, ţipând în continuare că e un ticalosdenegru, apoi a lăsat apa rece să-i curgă peste cap. A venit şi fata ei s-o ajute iar Nancy ţipa întruna şi apoi a început să plângă de frustrare şi fata i-a zis să nu plângă Iisus ne iubeşte mami. Nancy i-a răspuns s-o lase-n în pizda mă-sii-n pace.

Abraham a adormit.